ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலெழுதப்பட்ட

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் - மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்

ஸி. முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினல்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பராங்குச திருவவதாராதி ௫00௬-வது ஸம்வத்ஸரமான

விஶ்வாவஸு ஸம்வத்ஸரத்தில்,

சென்னப்பட்டணம்:

ப்ரேஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிடப்பட்டது.

1905.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

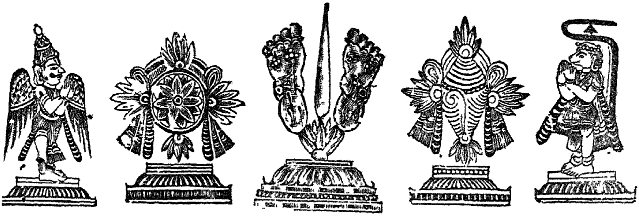
இந்தக்ரந்தம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டாவது ஆயிரமான திருமொழியில்சேர்ந்த ப்ரபந்தம். இதையருளிச்செய்தவர் மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார். இவருடைய ப்ரபாவம் இச்சபையில் அச்சிட்ட திருவெழுகூற்றிருக்கையின் பீடிகையிலும், இதற்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளின பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவம் இச்சபையிலச்சிட்ட தனிஸ்லோக பீடிகையிலும் விசதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிக்கு
சிங்கப்பெருமாள்கோவில்
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்.

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம		3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,, ,,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,, ,,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி		0	5	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்		1	2	0
முதல் திருவந்தாதி	,, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	14	0
திருவிருத்தம்	,, அரும்பதப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம்	,, ,,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	,, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,, ,,	0	6	0
சிறிய திருமடல்	,, ,,	0	9	0
பெரிய திருமடல்	,, ,,	0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,, ,,	0	5	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,, ,,	2	0	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்		0	14	0
ஷண்மததர்சினி		0	3	0

இப்படிக்கு,
கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய,
கார்யதர்சி- தனாதிகாரி.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

மூ.—மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய்முளைத்தெழுந்ததிங்கள்தானாய்
பின்னுருவாய்முன்னுருவில்பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாயிறப்பதற்கேயெண்ணாது, எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவில்பூதமைந்தாய்
புனலுருவாயனலுருவில்திகழுஞ்சோதி
தன்னுருவாயென்னுருவில்நின்றவெந்தை
தளிர்புரையும்திருவடியென்தலைமேலவே. (க)

பதம்.—முன் உருவில், மின்னுருவாய், வேதம் நான்காய், விளக்கொளி யாய், முளைத்து, (ரு) எழுந்த, திங்கள்தானுய், பின்னுருவாய், முன்னுருவில், பிணிமூப்புஇல்லா, (க0) பிறப்பிலியாய், இறப்பதற்கே யெண்ணுது, எண்ணும், பொன்னுருவாய், மணியுருவில், (கரு) பூதமைந்தாய், புனலுருவாய், அனலு ருவில்திகழும், சோதிதன்னுருவாய், என் உருவில்நின்ற, (உ0, எந்தை, தளிர் புரையும், திருவடி, என்தலைமேலவே. (உச)

உரை.—முன்னேயுள்ள (கண்ணுற் காணத்தகக ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத பதார்த்தங்களில், மின்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை (அஸ்த்தைர்யத்தை) ப்ர காசிப்பித்தவனுய், நான்கு வேதங்களை (உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்) தந்தருளுமவ னுய், விளக்கொளி இருளை நீக்குமாபோலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி தன்ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனுய், (மலையில்) தோன்றி, (ரு) (ஆகாசத்திலே) கிளம்பின, சந்த்ரனைப்போலே ஆஹ்லாத கரமான ஜ்ஞா நத்தை (எனக்குக) கொடுத்தவனுய்,(ஶ்ரவணமநந நிதித்யாஸந ஸாக்ஷாத்கார ப்ரதனுய்) பின்னுன (இருபத்தைந்தாவது) தத்வமும், முன்னே தோன்றுகிற ப்ராக்ருதங்களினுடைய துக்கமும், வ்யாதியும் கிழத்தனமு மில்லாதவனும், (க0) ஜந்மமில்லாதவனுமான ஆத்மாவுக்கு நிர்வாஹகனுய், மரணத்தை (கை வல்யத்தை) ஆஶ்ரிதர்க்குக் கொடுக்க எண்ணுதவனுய், எப்போதும் மநநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான, பொன்னி னுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையவ னுய், ஜலம்போலே ஸர்வஸுலபனுய், அக்நிபோலே ஒருவர்க்கும் கிட்டவொ ண்ணுத வடிவையுடையவனுய், ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனுய், என்சரீரத் திலே நின்றவனுய், (உ0) எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, தளி ரையொத்த, திருவடிகள், என்தலையிலே யிராநின்றனவே (என்று ஈடுபடுகி முர்.) (உச) (க)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை :— † ஆழ்வார் திருமங்கை யாழ்வாராகிருர், (க) "வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி வேற்கணுர் கலவியே கருதி" என்று - ஸர்வேஶ்வரன் விபூதியடைய இவர் துடைக்குக் கீழே கிடக்கிறதோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி அதிசயிதாஹங் காரராய், அதுக்கடியான தேஹாத்மாபிமாநத்தை யுடையராய்,

அரும்பதவிளக்கம்.—மின்னுருப்ரவேசே: வக்த்ரு வைலக்ஷண்ய மருளி ச்செய்வாராக ஆழ்வாருடைய பூர்வாவஸ்த்தையை யருளிச்செய்கிருர் (ஆழ் வாரித்யாதி). ஆழ்வாராகிருர்-ஆழ்வார்களில் திருமங்கை யாழ்வாராகிருர் இப் படிப்பட்டவரொன்றபடி.

(க) தி - மொ - க - க - ச.

அத்தாலே (க) "சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோள் புணரின்ப வெள்ளத்தாழ்ந்தேன்" என்கிறபடியே ஆத்ம விஷயமாதல், ஈஶ்வர விஷயமாதல், ஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்கு யோக்யதையில்லாதபடி விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தாரொருவர். ஸர்வேஶ்வரன் இட்படி இவர்க்குண்டானவிஷயாதி ப்ரஸக்தியைக்கண்டு இவரை இதில் நின்றும் மீட்கும் விரகு தேடிப்பார்த்து விஷயப்ரவணரான விவரை சாஸ்த்ரத்தைக்காட்டி மீட்க வொண்ணாது, நம்மழகைக் காட்டி மீட்கவேணுமென்று பார்த்து, இவர்க்கு விஷயங்களிலுண்டான ரஸிகத்வத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு தன்னழகைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டு, (உ) "வேம்பின் புழு வேம்பன்றியுண்ணாது, அடியேன்நான் பின்னுமுன்சேவடியன்றி நயவேன்" என்று - தமக்கு ஈஶ்வரவிஷயத்திலுண்டான போக்யதை தத்விஷய வைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமன்றியே † ஸத்தாப்ரயுக்தமோ என்னும்படி இவ்விஷயத்திலே யவகாஹித்தார்.

†இவர், தன்பக்கலில் ஆழங்கால்படக்கண்ட ஈஶ்வரன், "இவர்க்கு நம்பக்கலுண்டான ப்ரேமம் இதர†விஷயஸாமாந்யத்திற்போலன்றியே ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாகவேணும்" என்று கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே ஸர்வார்த்த ப்ரகாசகமான திருமந்த்ரத்தையும், ஸௌசீல்யாதி குணதிவ்யத்தையும் திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லைநிலமான திருப்பதிகளையுங் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு, (௩) *வாடினேன் வாடி தொடங்கி, (௪) * ஒருநற் சுற்றமளவும் உகந்தருளின விடமே ஆஶ்ரயணீயமும் ஸாதநமும் போக்யமுமென்று அநுபவித்தார்.

இப்படியே இவர் திருப்பதிகளிலே மண்டியநுபவிக்கிறபடியைக்கண்டு, "இவ்வநுபவம் அவிச்சிந்நமாம்படி ஒருதேச விசேஷத்தே கொடுபோகவேணும், அதுக்காக ஸம்ஸாரத்தினுடைய தண்மையை அறிவிப்போம்" என்று பார்த்து அத்தை அறிவிப்பிக்க,

---

தம்முடைய ஸத்தாப்ரயுக்தம். இதுசரமப்ரபந்த மாகையாலே வந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக, இதுக்குமுன்புள்ள ஐந்து ப்ரபந்தத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்தன்பக்கலிலித்யாதி). (விஷய ஸாமாந்யத்திலென்றது) - ரூபரஸாதிகளில ஆசைபோலே அநித்யமன்றியே என்றபடி.

(க) தி - மொ - ௬ - ௩ - ௪.
(உ) தி - மொ - ௧௧ - அ - எ.
(௩) தி - மொ - ௧ - ௧.
(௪) தி - மொ - ௧௦ - ௧.

'தபிதராய் (க) * மாற்றமுளவிலே, (உ) "இருபாடெரிகொள்ளியி னுள்ளெறும்பேபோல்" என்றும், (ங) "ஆற்றங்கரைவாழ் மரம் போல்" என்றும், (ச) "பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற் போல்" என்றும் - இப்படி தம்முடைய பயத்துக்கு அநேகத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார். இப்படி இவர் கூப்பி டச் செய்தேயும், ப்ரஜை கூப்பிடா நிற்கச்செய்தேயும் ஆமமற்றுப் பசிக்குந் தனையும் சோறிடாததாயைபபோலே, தன்னை அநுபவிக் கைக் கிடான விடாய் பிறக்கைக்கிடாக ஈச்வரன் முகங்காட்டா தொழிய, ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டாத படியாலே, பெருவிடா ய்ப் பட்டார், நீரிலே விழுந்து நீரைக்குடிப்பது, நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுவதாமாபோலே, இவரும் அவனை வாயாலே பேசியும்; தலையாலே வணங்கியும், நெஞ்சாலே நினைத்தும் தரிப்போமென்று பார்த்து அதிலே உபக்ரமித்தார் - திருக்குறுந் தாண்டகத்திலே. பெருவிடாய்க்குக் குடித்ததண்ணீர் ஆராதேவிடாயைப்பிறப்பிக்கு மாபோலே அதுபழைய அபிநிவேசத்துக்கு†உத்தம்பகமாய்த், திரு வெழுகூற்றிருக்கையிலே "நின்னடியிணை பணிவன் வருமிட ரகல மாற்றோ வினையே" என்று ஆர்த்தராய்ச் சரணம் புக்கார்.

அநந்தரம் அபேக்ஷிதம் பெறாமையாலே கண்ணுஞ் சுழலையி ட்டுப், பெருமாள் முந்துறக் கடலைச் சரணம் புக்கு அவன் முகங்கா ட்டாவிட்டவாறே,(ரு)"𑌚𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇-சாபமாநயஸௌமித்ரே" என்று கொண்டு'தாராய்தக்கானை'என்னுமாபோலே வழியல்லாவழி யேமடலூர்ந்து இரண்டு தலையையு மழித்தாகிலும் முகங்காட்டுவித் துக் கொள்ளுவோமென்று மடலெடுக்கையிலே உபக்ரமித்தார். அதில் சிறிய திருமடலிலே-அவ†னைஶ்வர்யத்தையும், (சா) "தேவுந் தன்னையும்" என்று தானான தன்மையாக வபிமாநித்திருக்கும் அவ தாரங்களிலு முண்டான † நீர்மையையு மழிக்கிறேனென்றார்.

உத்தம்பகம - கிளப்புகை.

ஐஶ்வர்யம் - பரத்வம், நீர்மை - க்ருஷ்ணாவதாரநீர்மை.

(க) தி - மொ - கக - அ.
(உ) தி - மொ - கக - அ - ச.
(ங) தி - மொ - கக - அ - க.
(ச) தி - மொ - கக - அ - ங.
(ரு) ரா - யு - உக - உஉ.
(சா) திருவாய் - உ - எ - ச.

அதுக்கு முகங்காட்டிற்றிலன், அதுதான் பரதசையென்னும்படி நீர்மைக் கெல்லை நிலமான கோயில்களுண்டிறே யென்றிருந்தானென்றுகொண்டு அவனுக்கும் தமக்கும் வைப்பான கோயில்களில் நின்றநீர்மையையும் அழிக்கிறேனென்றார் - பெரிய திருமடலிலே. இனிமுகங்காட்டா தொழியில் ஜகத்து அநீஶ்வரமாமென்று பார்த்து, ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கு முகங்காட்டுமாபோலே இவருக்கு முகங்காட்டித், தானும் இவரும் * † ஜகத்திலுண்டாம்படி பண்ணினன்.

†சுகாதிகளும், முதலாழ்வார்களும், பரத்வத்திலே யூன்றியிருப்பர்கள்; ஸநகாதிகளும் திருமழிசைபபிரானும் அந்தராத்மதையிலே ஊன்றியிருப்பர்கள்; வால்மீகாதிகளும், குலசேகரப் பெருமாளும், ராமாவதாரத்திலே யூன்றி யிருப்பர்கள்; பராசரபாராசர்யாதிகளும், நம்மாழ்வாரும், பெரியாழ்வாரும், ஆண்டாளும், க்ருஷ்ணவதாரத்திலே யூன்றியிருப்பர்கள்; நாரதாதிகளும், ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும், திருப்பாணாழ்வாரும், †கோயிலிலே யூன்றியிருப்பாகள்; ஸ்ரீசௌநகபகவானும், இவரும் அர்ச்சாவதாரத்திலே யூன்றி யிருப்பர்கள்.

†அல்லாத ஆழ்வார்களைப்போலேயும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப்போலேயுமன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷாஸஹமான ஸௌகுமார்யத்தையுடையரா யிருப்பர். அதாவது - விஶ்லேஷித்தபோது, (க) "நும்மடியா ரெல்லாரோடு மொக்கவெண்ணி யிருந்தீரடியேனை" என்று, †மலையாளர் ஊட்டுப்போலே அநுபவிக்கவும் வல்லர்களாய்ப்

ஜகத்திலுண்டாம்படி பண்ணுகை. திருநெடுந்தாண்டகத்திலே.

தாம்பற்றின விஷயத்துக்கும் மற்றுமுள்ளார்பற்றின விஷயத்துக்குப வாசிகாட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சுகாதிகளு மித்யாதி). கோயிலும அர்ச்சாவதாரமா யிருக்க அத்தையும் பரத்வாதிகளோடே கூட்டினது, ஸ்வயம வ்யக்தமாகையாலும் எல்லாவற்றுக்கும் வேர்ப்பற்றாகையாலும், அவற்றோடே கூட்டிற்று.

கீழே வகத்ருவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறவிடத்தில்-ஸ்வயத்நலப்தஜ்ஞாநாதிகரான ருஷிகளில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று; இங்கே - ஆழ்வார்களைப்பற்ற இவர்க்குண்டான ஸௌகுமார்யாதிகயத்தை யருளிச்செய்கிறா (அல்லாத ஆழ்வார்களை யித்யாதி).

(மலையாளரூட்டு) உண்டாலும் ஒருகாலே பத்தெட்டு நாளைக்கு உண்ணவுமாய், பட்டினி யிருந்தாலும் பத்தெட்டுநாள் இருக்கவுமவல்லராகை.

(க) தி - மொ - ச - கூ - சு. * (பா) ஜகத்தும்.

காக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற தித்தனையொழிய ஆத்மபரமேயாகக் கடவது. ஆனால் † த்யாஜ்யோபாதேயங்களைச் சொல்லவமையாதோ, ஆத்மஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிற தென்னென்னில; த்யாஜ்யோபாதேயங்களுக்கு † நிர்ணயகப்ரமாணம் ஸ்வரூபமாகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான த்யாஜ்யமின்னது, ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாதேய மின்னதென்று அறியும்போது, ஸ்வரூபத்தை யறியவேணுமிறே; † ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சரீரமாத்ரம் ஆத்மாவாய் புத்ரபஶ்வந்நாதிமாதர முத்தேஶ்யமாதல், சரீரவ்யதிரிக்தம் ஆத்மாவானபோது புத்ரபஶ்வந்நாதிகள் த்யாஜ்யமாய் ஸ்வர்க்கம் உத்தேஶ்யமாதல் செய்யுமிறே. †சாஸ்த்ராபேக்ஷை சேதநனுக்கே யாகையாலே சேதநபரமாகக்கடவது, ஈஶ்வரன் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் அசித்தத்வம் ஜடமாகையாலும் §(ஸ்வார்த்தம்) சாஸ்த்ராபேக்ஷையில்லை; இனி சாஸ்த்ரவஶ்யனுமாய் ஜ்ஞாதாவுமான சேதநனைப் பற்றி சாஸ்த்ரம் உதிக்கக்கடவது.✓ † இவ்விடத்தில் ஸ்வார்த்தப்ரகாசகத்வத்தைப்பற்ற (வேதம்) என்கிறது. (க) † "மறையாய நால் வேதம்" என்கிறபடியே தன்னை அதிலங்கித்தார்க்கு ஸ்வார்த்த திரோதாயகமாயும் தன்பக்கலிலே † புபுத்ஸுக்களுக்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாசகமாயுமிருக்கும். (உ) "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக் கரியவித்தகன்" என்கிற ப்ரமேயஸ்வபாவம் ப்ரமாணத்துக்கு முண்டாயிருக்குமென்கை. இங்கு (வேதம் நான்கு) என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம், (ங) "వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యః-வேதைஶ்சஸர்

(த்யாஜ்யோபாதேயம்)-அசித்தும், ஈஶ்வரனும். (நிர்ணயகப்ரமாணம்) நிஶ்சயத்துக்குஹேதுவான விஷயம்; இதுக்கு அநுகுணமாகவே நிஶ்சயிக்கவேணுமென்றபடி. அப்படியானால் ஸ்வரூபமமையாதோ, யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபயாதாத்ம்யேத்யாதி). ஜ்ஞாத்ருத்வாயத்தமான கர்த்ருத்வத்தாலே இஹலோகத்தில் போகமாதல்; இது அல்பமாகையாலே ஸ்வர்ககலோகத்தில் போகமாதல் அபேக்ஷிக்கு மென்றபடி. வேதம் ப்ரதிபாதிக்கிற மாத்ரமன்றியே வேதத்தை யுண்டாக்கிற்றும இவனுக்காக வென்கிறார் சாஸ்த்ராபேக்ஷயித்யாதி). ஶ்ருதி, மறை, என்னாமல் "வேதம்" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்யாதி). ப்ரகாசியாதவாகார முண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மறையாய வித்யாதி). 'బోద్ధుమిచ్ఛుః బుభుత్సుః - போத்தும் இச்சுஃ புபுத்ஸுஃ" அறியவேணு மென்கிற இச்சையை யுடையவனென்றபடி.

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(க) தி - வாய் - ங - க - க0.

(உ) தி - வாய் - க ங - ,க.

(ங) கீதை - கரு - கரு.

வைராஹமேவவேத்ய:'' என்று ப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதக பாவஸம்பந்த நிபந்தநமன்று, (க) "మానం ప్రదీపమివ కారుణికో దదాతి-மாநம்ப்ரதீபமிவ காருணிகோததாதி'' என்கிறபடியே ப்ரதாத்ருப்ரதேயபாவஸம்பந்த நிபந்தநம்.

அநந்தரம், இந்த சாஸ்த்ரஜந்யமான ஜ்ஞாநத்தையும் எனக்கு உண்டாக்கினானென்கிறார் (விளக்கொளியாய்) விளக்கொளியின் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாகையாலே, விளக்கொளியென்று-சாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாகிறது - தீபமாகிறது அந்தகாரத்தைப்போக்கிப் பதார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பிக்குமாபோலே அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கை. (உ) "అన్ధంతమఇవాజ్ఞానం దీపవచ్చేన్ద్రియోద్భవమ్-அந்தம்தம இவாஜ்ஞாநம் தீபவச்சேந்த்ரியோத்பவம்'' என்று ஶ்ராவணஜ்ஞாநத்தை தீபமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. (க) "హర్తుంతమస్సదసతీచవివేక్తుమీశో మానం ప్రదీపమివ కారుణికో దదాతి - ஹர்த்துமதமஸ்ஸதஸதீசவிவேக்து மீசோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி'' என்னக்கடவதிறே. இத்தால் - (ங) "శ్రోతవ్యః-ஶ்ரோதவ்ய:'' என்று சொல்லுகிற ஶ்ரவணத்தைச் சொல்லிற்று. (முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானாய்) என்று - (ங) "మన్తవ్యః నిదిధ్యాసితవ్యః, ద్రష్టవ్యః-மந்தவ்ய: நிதித்யாஸிதவ்ய:, த்ரஷ்டவ்ய:'' என்கிற மநநநிதித்யாஸந தர்சநங்களைச்சொல்லுகிறது.

(முளைத்து) பர்வதாக்ரத்திலே தோன்றின சந்த்ரனைப்போலே, தீபத்ருஷ்டாந்தத்தால் சொன்ன ஶ்ராவணஜ்ஞாநத்திற் காட்டில் ப்ரகாசரூபமான மநநத்தையைச் சொன்னபடி. (எழுந்து) பர்வதாக்ரத்தைவிட்டு ஆகாசத்தேயெழுந்த சந்த்ரனைப்போலே மநநாவஸ்த்தையிற்காட்டில் அதிப்ரகாசமான அநவரத பாவனையைச் சொன்னபடி. (திங்கள்தானாய்) ஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொல்லுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்;-தானான திங்களென்று-†ஆகந்துகமான களங்கமின்றியே

(விளக்கொளியாய், திங்கள்தானாய்) என்கிறவித்தால்-ஶ்ரவணமநநங்களாலே பரமாத்மாவைக்காணுமாபோலே இவற்றாலே இங்கு ஜீவாத்மாவைக் காணும்படி சொல்லுகிறது. சந்த்ரனுடைய களங்கம் பூமியினுடைய சாயை ப்ரதிபலிக்கையாலே(ஆகந்துகமான களங்கமென்கிறது).சந்த்ரப்ரபாஸ்த்தாநத்திலே ஆத்மாவுக்குப்ரபாரூபமான தர்மபூதஜ்ஞாநம், இப்போது ஶ்ரவண

(க) ர-ஸ்த-உ-க. (உ) (ங) ப்ரு-உ-ச-ச-ரு.

யிருக்கின்ற சந்த்ரனைச்சொல்லுகையாலே ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்க நேராக அற்று, †நிஷ்க்ருஷ்டமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொன்னபடி நிஷ்க்ருஷ்ட ஸ்வரூபத்தைக் கண்டாலிறே†ஸாக்ஷாத்காரம் ஸித்தித்தாவது.

சந்த்ரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே - ஆத்மாவினுடைய ஸ்வயம்ப்ரகசத்வமும், (௧) "சதி-ஆஹ்லாதநே-சதி-ஆஹ்லாதநே" என்கிறபடியே-ஆஹ்லாதரூபத்வம் தோற்றுகைக்காகவும், பகவத்ப்ரஸாதலப்த்தமாகையாலே அநாயாஸஸித்தியால்வந்த அம்லாநதை தோற்றுகைக்காகவும் சந்த்ரனை த்ருஷ்டாந்திக்கிறார். (௨)†"யதாஸூர்யஸ்ததாஜ்ஞாநம்-யதாஸூர்யஸ்ததாஜ்ஞாநம்" என்று - ஸூர்யனை த்ருஷ்டாந்தித்தது ஸாதகனுக்கு ஸ்வயத்நத்தால்வந்த க்லிஷ்டதை தோற்றுகைக்காக.

(பின்னுருவாய்) பின்னான தத்வமாய். (௩) †"பஞ்சவிம்ஶோயம்புருஷ:, பஞ்சவிம்ஶ ஆத்மா பவதி - பஞ்சவிம்ஶோயம்புருஷ:, பஞ்சவிம்ஶ ஆத்மா பவதி" என்கிறபடியே இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மா ஸாக்ஷாத்க்ருதனாகையாலே சதுர்விம்சதிதத்வாத்மிகையான ப்ரக்ருதிக்கவ்வருகாய்ப்பிரிந்துதோற்றுகிறபடி. (௪) "தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராண தீப்யோந்யோநந்யஸாதந: நித்யோவ்யாபீப்ரதிக்ஷேத்ர ஆத்மாபிந்ந:ஸ்வத:ஸுகீ - தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராண தீப்யோந்யோநந்யஸாதந:। நித்யோவ்யாபீப்ரதிக்ஷேத்ர மாத்மாபிந்நஸ்ஸ்வதஸ்ஸுகீ" என்னக்கடவதிறே.

மநநாதிகளைச்சொல்லுகிறது. (விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானாய்) ஶ்ரவணமநநநிதித்யாஸநஸாக்ஷாத்காரவிசிட்டாத்மாவாய். இது விதேயமன்று (பின்னுருவாய்) என்று மேலே விதேயமாகையாலே. ஸாக்ஷாத்காரவிசிஷ்ட ஆத்மா என்று-ஸாக்ஷாத்காரத்தைத் தந்தவனென்றபடி. ஶ்ரவணவிசிஷ்டாத்மா என்று கண்டுகொள்வது. நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபத்தைக் காணவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபேத்யாதி.) ஸாக்ஷாத்காரம் - பரமாத்மஸாக்ஷாத்காரம்.

ஸூர்யனைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறதென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (யதாஸூர்ய இத்யாதி).

ஆத்மாவை (பின்னுருவாய்) என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார். (பஞ்சவிம்சோயமித்யாதி).

---

(௧) ப்வாதி. (௩)
(௨) (௪) வி - பு.

அநந்தரம் இப்படிப்பட்டவாத்மவஸ்து வ்யாப்யகதமான தோஷங்களால் ஸ்பர்சிக்கப்படானென்கிறார் (முன்னுருவில் பிணிமூப் பில்லாப் பிறப்பிலியாய்) முன்னுருவாகிறது - கீழே முன்னுரு வென்று கொண்டுசொன்ன ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை. அதிலுண்டான பிணிமூப்புபபிறவிகளோடு ஸ்பர் சமில்லாத ஆத்மவஸ்து. பிணி - து:கம். இத்தால்-அஜ்ஞாநாதிகளை உபலக்ஷிக்கிறது. மூப்புப்பிறப்பென்கையாலே - ஷட்பாவவிகாரங் களை உபலக்ஷிக்கிறது. (க) † "निर्वाणमय एवायमात्मा ज्ञानमयोऽमलः- நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோமல:" என்று ஆத்மஸ்வ ரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, (க) "दुःखाज्ञानमलाधर्माः प्रकृतेस्ते न चात्मनः- துஃகாஜ்ஞாநமலாதர்மா: ப்ரக்ருதேஸ்தே நசாத்மந:" என்று துஃகா திகள் ப்ரக்ருதி தர்மமாய் ஆத்மாவோடு ஸம்பந்தமில்லை யென்னக் கடவதிறே. †ஸ்வதஸ்ஸுகியாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு துஃகாஜ்ஞா நங்கள்கூடாதவோபாதி ஜடமானப்ரக்ருதிக்கும் துஃகாஜ்ஞாநங்கள் கூடாதேயாகிலும், ஊமத்தங்காயினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ப்ர மம் வருகிறாப்போலே ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஆத்மாவுக்கு துஃகாதிகள் வருகையாலே துஃகாதிகள் ப்ரக்ருதி தர்மமேயாகக் கடவது.

(இறப்பதற்கே யெண்ணாது) இறக்கையாகிறது - மரிக்கை. மரணத்தையெண்ணாதே. கீழ் - ஷட்பாவவிகாரங்களில் தேஹாநு பந்தியான மரணத்தைச்சொல்லிற்று; இங்கு-ஸ்வரூபாநுபந்தியான மரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - கைவல்யம். ஸ்வதஸ் ஸுகியான ஆத்மாவினுடைய அநுபவஸ்வரூபமாய்த் தனியே ஒரு புருஷார்த்தமாய் புநராவ்ருத்தியில்லாத கைவல்யத்தை மரண மென்னக்கடவதோ வென்னில்; மரணமாகிறது - ஆத்மவியோகமாக லோகத்திலே ப்ரத்யக்ஷியா நின்றதிறே; இதுவும் அப்படியே ஸா க்ஷாத் ஆத்மபூதனை பரமாத்ம வியோகத்தாலே மரணமாகக் கட வது. ப்ரத்யக்ஷமாக ம்ருதமான சரீரம் நஷ்டமாகிறாப்போலே இது

முந்தற ஆத்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, பின்பு ப்ரக்ருதிதர்மம் அதுக் கில்லை என்ற விடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிர்வாணமயேத் யாதி).

ஜடமானப்ரக்ருதிக்கு து:காதிகள் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கி றார். (ஸ்வதஸ்ஸுகீத்யாதி)

(க) வி-பு-சு-எ-உஉ.

நசியாமையாலே இத்தை மரணமென்னலாமோ வென்னில்; ஸ்வ
ரூபாநுரூபமான போகமில்லாமையாலே†பரஹ்ருதயத்தாலே மரண
மாகக்கடவது. (௧) "[illegible]-ம்ருதோதரித்ரஃபுருஷ:
என்று போக்தாவானவன் தரித்ரனை ம்ருதனென்னுமாபோலே இ
தக்கைவல்யம் அந்நாதனுக்கு மரணமாய்த்தோற்றுகையாலே
மரணமென்கிறது. (எண்ணாது) இத்தைத்தருகைக்கு எண்ணாதே
போந்தான். (௨) † "[illegible] - ஜராமரண
மோக்ஷாயமாமாஸ்ரித்யயதந்தியே" என்று இத்தைப் புருஷார்த்த
மாகக்கொடுக்கக்கடவ வவன்கிடீர் இபபோது என்னை இப்படுகுழி
யிலே விழாதபடி இததை எனக்கு எண்ணாதேபோந்தான். †அவனு
டைய எண்ணங்கொண்டே தமகது ஜீவநமாகையாலே (எண்ணாது)
என்கிறார்.

இவ்வாபந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணினதுக்கு மேலே தன்னுடைய
ஸ்வரூப ரூபகுணங்களை ப்ரகாசிபபித்தானென்கிறார்மேல். (எண்ணு
ம்பொன்னுருவாய்) என்று-திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்
தானென்கிறார். (எண்ணும்)† போக்யதாதிசயததாலே(௩) "[illegible]
நேதிநேதி" என்கிறபடியே "அது, அது" என்னு மித்தனைபோக்கி
இதம் என்றுபரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கை. (௪) "[illegible]
[illegible]-ஏகைககுணவதிப்ஸயாஸதாஸ்ததிதா:" என்று ஓரோர
குணந்தானே அபரிச்சிந்நமாயிருக்க ஈத்ருசமாய் அஸங்க்யாதமான
குணங்களுக்கு ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபததைதப் பரிச்சேதிக்க வொண்
ணாதென்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ? (பொன்னுருவாய்) பொன்
னினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலே-ஸ்வரூபத்தைச் சொ
ல்லு[illegible]து. அதாகிறது - ஸ்ப்ருஹணீயமா யிருககையும், உண்டு

(பரஹ்ருதயம்) முக்தா ஹ்ருதயம. (எண்ணாது) என்கைக்கு, அவன்றான்
கொடுக்க நினைக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜராமரணேத்யாதி.
தராது என்றதே, (எணணாது) என்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார்
(அவனுடைய விதயாதி).

(எண்ணும்) என்கிறவர்த்தமாநத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (போக்ய
தாதிசயேத்யாதி). (நேதிநேதி இதிநஇதிந) - இப்படியன்று இப்படியன்று
என்று ஸ்ருதிதானே பரிச்சேதிசக மாட்டிற்றில்லை யென்றபடி.

---

(௧) (௩) ப்ரு - ௨ - ௪ - ௩.
(௨) கீதை - ௭ - ௨௯. (௪) ஸ்தோ - ரு - ௪௯.

என்ன வுயிர் நிற்கையும், இத்தைக்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களை யும் ஸாதித்துக்கொள்ளலாயிருக்கையும், இத்தையுடையவன்காலி லே லோகமடங்க விழும்படியாயிருக்கையும்.

(மணியுருவில் †பூதமைந்தாய்) உபாதாநபூதமான பூதங்களைந் தாய். மணியுருவில் - மணியின்ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான வடி வில் தேஜோமயமா யிருக்கையும், மாணிக்கச்செப்பிலே பொன் போலே தனக்காச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாச்ரயமான குணங்களுக்கும் தான் சுத்தஸத்வமயமாகையாலே பரகாசகமாயிரு க்கையும், தான் ஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் போக்யமாயிருக் கையும். இதுக்கு உபாதாநபூதமான பூதபஞ்சகமாகிறது-பஞ்சோப நிஷத்து. ஒருதேசவிசேஷமாகப் பஞ்சோபநிஷண்மயமாயிறே யிருப் பது. (க) "ஃபரமேஷ்டீ புமாஂ விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவஹி - பரமேஷ்ட்டீபுமாந் விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவஹி". "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்." என் று-திரோதாயகமாயிருந்துள்ள சரீரத்துக்கு உபாதாநபூதமானபூத ங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதவா, மணியுருவிலும் வர்த்திக்கக்கட வனாய் ப்ராக்ருதமான பூதங்களிலும் வர்த்திக்கக்கடவனாயிருக்கை. இத்தால் - அஸாதாரணமான விக்ரஹத்தோபாதி இவையும் விதே யமென்கை. பத்தனோடு பந்தகத்தோடு வாசியற இரண்டும் விதேய மாகவேணுமிறே விமோசகனுக்கு. (உ) "ப்ரதாநபுருஷேஶ்வரஃ-ப்ரதாந புருஷேஶ்வரஃ" என்னக்கடவதிறே.

இப்படி விலக்ஷணனா யிருக்குமவன் துர்லபனாயிருக்குமோவெ ன்னில்; (புனலுருவாய்) வஸிஷ்ட சண்டாளவிபாகமற ஒருதுறை யிலே விநியோகங்கொள்ளலாயிருக்கும் ஜலம்போலே ஸாவஸுலப னா யிருக்குமென்கை.

இப்படி ஸர்வஸுலபனானால் "என் வருகிறதோ" என்று வயி றுபிடிக்கவேண்டாதபடி ஆச்ரிதஸுலபனானவோபாதி ப்ரதிகூலர் க்கு அக்நிபோலே அநபிபவநீயனா யிருக்குமென்கிறார் மேல். (அன

(பூதமைந்தாய்) என்று - பஞ்சோபநிஷத்தாதல்; பஞ்சபூதமாதல். (பரமேஷ்டீபுமாந் விச்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவஹி) என்கிறது - அஞ்சு உபநிஷத்து. பஞ்ச பூதங்களும விதேயமாக வேண்டுவானேனென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பத்தனோடித்யாதி).

(க) பகவத்சாஸ். (உ)

னுருவில் திகழும்) (க) "[Grantha] - அபிதப்ரபவகோபமம்" என்று-†நினையாதபோது அந்தரங்கர்க்கும் அநபிபவநீயனா யிருக்குமவன், உகவாதார்க்கு அநபிபவநீயனா யிருக்குமென்னு மிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே.

(சோதிதன்னுருவாய்) †கீழே ஸ்ப்ருஹணீயதையாலே, "பொன்னுருவாய்" என்று-ஸ்வரூபம் ஸ்வயம்பரகாசமா யிருக்குமென்கிறது. நாட்டில் ஜ்யோதிஃபதார்த்தங்களுக்குஜ்யோதிஸ்ஸுண்டாகிறது தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலேயாம்படியிருக்கை. (உ) "[Grantha] - தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" என்னக்கடவதிறே. (என்னுருவில் நின்ற) என்னுடைய ஆத்மாவிலே நிற்கிலும் தனக்கு அவத்யாவஹமாயிருக்க எனக்கு த்யாஜ்யமானவடிவிலேவந்து நின்றானென்கை. (நின்ற) இவர் மடலெடுக்கையாலே தன்னுடைய ஸத்தாஹாநிபிறக்கும்படியான கலக்கம் சமித்து, தரித்து நின்றபடி.

(எந்தை) ஸத்தையோபாதிசேஷித்வமும உதறிப்படுத்தபடி. (தளிர்புரையும் திருவடி என் தலைமேலவே) (என்தலைமேலவே - தளிர்புரையும் திருவடி) இவர் தலையிலே ஸ்பர்சித்தபின்பு தளிர் புரையும் திருவடியாயிற்று; அல்லாதபோது திருவடிகள சருகானாற்போலே யிருக்கை. நெடுநாள் விஷயப்ராவண்யத்தாலே தம்முடைய ஸ்வரூபம் வாடினாற்போலே தம்மோட்டை ஸம்பந்தமில்லாமையாலே திருவடிகள் வாடிக்கிடந்தபடி. (என்தலைமேலவே) (ங)* †அமராசென்னிபூவானதிருவடிகள்கிடீர்எனக்குச்சிரோபூஷணமாயிற்று. ஆருடைய காலிருந்த தலையிலே ஆருடையதிருவடிகளிருக்கிறது; †இவர்தலையிலே திருவடிகளை வைத்ததுக்குப பின்பு அவன் ஸத்தையும சேஷிதவமும் விக்ரஹமும் பெறறானாயிருக்கிறபடி.

(நினையாதபோது)-பராழ்வானுக்குக் கார்யம் செய்ய- நினையாதபோது. (பொன்னுரு) என்றதே, இங்கு சோதியாவதேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கீழேஸ்ப்ருஹணீயதை யித்யாதி). அங்கு விரும்பப்படுமேபடி, இங்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவம் சொல்லிற்றென்றபடி.

(தளிர்புரையும் திருவடி) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அமரரித்யாதி). அன்றிக்கே, திரு என்று - பிராட்டியாய், அத்தால் திருமார்பை உபலக்ஷித்து (அமரர் சென்னிப்பூ) என்கிற தென்னவுமாம். (நின்றவெந்தை திருவடி) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (இவர்தலையிலித்யாதி).

(க) ரா - அ - கக - உரு. (ங)

(உ)

ஆக, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் அஸ்த்தைர்யத்தைப்ரகாசிப்பித்த அவ்வளவு போராதோ? ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்த வவ்வளவு போராதோ; கைவல்யத்திற் புகாதபடி நோக்கினவவ்வளவு போராதோ? அதுக்குமேலே தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபப்ரகாசகமான விக்ரஹத்தையும் காட்டித் தந்தது போராதே? அதுக்குமேலே எனக்கு த்யாஜ்யமான சரீரத்திலே புகுந்து நிற்பதே! அதுக்குமேலே தன்னுடைய திருவடிகளை யென்தலையோடே பொருந்தவைப்பதே! என்று தமக்கு அவன்பண்ணின உபகாரபரம்பரைகளைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

ஆக இப்பாட்டால்-தத்வத்ரயங்களினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டமான ஸ்வரூபமும், அவை†மூன்றும்புருஷார்த்தமென்னுமிடமும், அவற்றில் ஒன்றே ஸ்வரூபப்ராப்தமான முக்யபுருஷார்த்தம், அல்லாத வைநிஹீந†§(புருஷார்த்த)மென்னுமிடமும், அந்தமுக்யபுருஷார்த்தபூதனான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யமும், அவற்றை ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரிதர்க்குக காட்டும்போது தன்பேறாகக் காட்டும்படியையுஞ் சொல்லுகிறது ... (க)

மூ.—பாருருவிநீரெரிகால்விசும்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற
ஏருருவில்மூவருமேயென்னநின்ற
விமையவர்தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது
ஓருருவம்பொன்னுருவமொன்றுசெந்தீ
யொன்றுமாகடலுருவமொத்துநின்ற
மூவுருவுங்கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி
முகிலுருவமெம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

பதம்.—ஏருருவில், மூவருமே, என்னநின்ற, இமையவர்தம்திருவுரு, வேறெண்ணும்போது, (ரு) ஓருருவம், பொன்னுருவம், ஒன்று, செந்தீ, ஒன்று, (கO) மாகடலுருவம், ஒத்துநின்ற, மூவுருவும், கண்டபோது, பாருருவி நீர்எரிகால்விசும்புமாகி, (கரு) பல்வேறுசமயமுமாய், பரந்துநின்ற, ஆம்சோதி, ஒன்று, முகிலுருவம், (உO) எம்மடிகளுருவம் (உக) (உ)

---

† (மூன்றும் புருஷார்த்தமென்றது) - ஸாமாந்யேந தேஹாத்மாபிமாநிக்கும், கேவலனுக்கும், பகவத்பரனுக்கும் மூவர்க்கும் மூன்றுதத்வமும் புருஷார்த்தமா யிருக்குமென்றபடி. ஆத்மாவையும் (நிஹீநமென்கிறது)-கைவல்யத்துக்குறுப்பாகையாலே. (க)

§ குண்டலிதம் ப்ரக்ஷிப்தம.

உரை.—அழகியசரீரங்க(ப்ராணிக)ளில், மூவருமே ப்ரதாநர், என்னும்படியிருக்கிற, ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களுடையரூபங்களை, வேறாகப்பிரித்துப்பார்க்கும்போது, (ரு) ஒரு (ப்ரஹ்மாவின்) வடிவு, பொன்னின்ஸ்வபாவம்; ஒரு (ருத்ரனுடைய) வடிவு, சிவந்த அக்நியின் வடிவு; ஒரு (ஶ்ரியஃபதியான நாராயணனுடைய) வடிவு, (கo) பெரியகடல்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவு; சேர்ந்துநிற்கிற, மூன்றுவடிவுகளையும், (ப்ரமாணத்தாலே) பார்க்கும்போது, கடினையான பூமி ஜலம் அக்நி காற்று ஆகாசங்களை ஸ்ருஷ்டித்தும், (கரு) பலவாய் வேறுபட்ட ஸமயத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தும், அந்தராத்மதயாவ்யாபித்து நிற்குமவனாய்,தத்வஸ்த்திதியை ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்து, பரஞ்ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனாய், ஒருவனாய்விளங்குகிற, காளமேகநிபஶ்யாமமானவடிவு, (உo) ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன்வடிவமாம. (உக) (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (பாருருவி) முதற்பாட்டில் - தேஹாத்மாபிமாநராஹித்யம் தொடக்கமாக ப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஈஶ்வரன் தமக்குப் பண்ணின உபகார பரம்பரைகளையருளிச்செய்தார்; இதில்-தமக்குத்ரிமூர்த்திஸாம்யப்ரமத்தையறு§(த்துத்தந்)தபடியை அருளிச்செய்கிறார். (க) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்" என்று. ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொன்னபோதே இதுவும் அதிலே அர்த்தாத் உக்தமன்றோவென்னில் ; ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன உபகாரங்களை மறித்துப்பார்த்து அல்லாத உபகாரங்களையுண்டறுக்கிலும் இந்தத்ரிமூர்த்திஸாம்யக் †கூழ்ப்பையறுத்துத்தந்த உபகாரத்தை உண்டறுக்கப்போமோ வென்று அதினுடைய ஆதிக்யத்தாலே திரியட்டுஞ்சொல்லுகிறார்.† விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? கைவல்யமாகிற ஆபத்தில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? இந்தஉபகாரமென்கிறார்.

இருவர் சேஷமாய் ஒருவன் சேஷியாய், இருவர் உத்பாத்யராய் ஒருவன் உத்பாதகனாய், இருவர் சரீரமாய் ஒருவன் சரீரியாயிருக்கிறபடியை எனக்குக்காட்டித் தந்தானென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு. — (பாருருவி) (கூழ்ப்பு) ஸம்சயம். ஆதிக்யமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரேத்யாதி).
(ஏருருவில்-ஆம்சோதியொன்றே) என்றதைப்பற்ற திரும்பவும் ஓரவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (இருவர்சேஷமாயித்யாதி.) த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை அறுத்தத[illegible]ாகாரத்தாலே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இருவர்) என்றுமாம்

(க) [illegible] ஈடலிதம் க்வாசித்கம்.

(பாருருவி) கடினையான பூமி. † ஆரியச் சிதைவாகையாலே, உர்வியை (உருவி) என்கிறது. (பார்) என்று - பூமியைச் சொல்லு கிறதன்று, காடிந்ய பரம்; உருவி என்று - பூமியைச்சொல்லுகை யாலே. இத்தால் - பூதாந்தரங்களிற காட்டில் வ்யாவர்த்தகமான காடிந்பத்தை யுடைத்தான பூமி என்கை. †"உருவில்" என்று பாட மானபோது - அண்டகாரணமான பதார்த்தங்களில் பார், நீர், எரி, கால், விசும்புமாகி-பஞ்சபூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து. அல்லாத அக்ஷராவ்யக்த மஹதஹங்காரங்க ளென்கிற விவை அண்டத்துக் குக் காரணமன்றோ வென்னில்; அவற்றிற் காட்டில் ஸ்தூலமாயி ருக்கையாலும், அண்டத்துக்கு ஸாக்ஷாத் காரணமாயிருக்கையா லும், இதய ஸ்ருஷ்டிக்குபயுக்தமாயிருக்கையாலும், விசேஷித்துப் பஞ்சபூத ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. ருஷியும், (க) "భూతేభ్యో ణ్డమ్-பூதேப்யோண்டம" என்றாரிறே. † பார்முதலாகச் சொல்லு கிறது - அப்யயக்ரமத்தைப் பற்ற. (ஆகி) என்றவிது - உண்டாக் கியென்று காட்டுமோ வென்னில்; - § வேதாந்திகளாகையாலே, (உ) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஶ்ருதிச்சாயையாலே யருளிச் செய்கிறார். (ங) "ఆకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యః పృథివీ-ஆகாசாத்வாயு:, வாயோரக்நி:, அக்நேராப:, அத்ப்ய: ப்ருதிவீ" என்று ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாகச் சொல் லச்செய்தே இவற்றுக்கெல்லாம் ஈஶ்வரனே உத்பாதகனென்னப் போமோவென்னில; (ங) "తేజ ఐక్షత, ఆప ఐక్షన్త-தேஜஐக்ஷத, ஆப ஐக்ஷந்த" என்கிற ஈக்ஷணக்ரியை அசேதநத்துக்குக் கூடாமையாலே ததவஸ்தாபந்நனை ஸர்வேஶ்வரனே இவற்றுக்கு உத்பாதக னென்னுமிடம் தோற்றிற்றிறே. த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யப்ரம நிவர்த்தநமாகில் இப்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம், ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுவா னென்னென்னில்; அண்டகாரணமான பூதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தவனு க்கு அண்டத்திலே உத்பந்நரான ப்ரஹ்மாதிகளோடு ஸாம்யஸம் பாவனையு மில்லையென்கைக்காக.

(ஆரியச்சிதைவு) - ஸம்ஸ்க்ருதத்தினுடைய அபப்ரம்ஶம்; - சிதிலமான சொல்லென்றபடி. (உருவில்) என்றது - பதார்த்த பரம். "ஆகாசாத்வாயு:" என்று - ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்திலே சொல்லவேணுமே என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பார்முதலாகவித்யாதி.)

(க) வி-பு-க-உ-டுடு. (உ) சாந்தோ-கா-உ-ங.
§ (பா) வேதாந்தகளிலே. (ங) தைத்தி-ஆங-க.

(பல்வேறுசமயமுமாய்) கீழ் - †ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல் விற்று; இத்தால் - † வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. பத்த சேதநர் பூதங்களிலே ஸமஷ்டிரூபேணுர்வயித்துப் போருகையா லே ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி யென்கிறது. பத்தாத்மஸமஷ்டிபூதனை ப்ர ஹ்மாவின்பக்கல்நின்றும் பத்தசேதநர் பிந்நராய்ப பிறக்கையாலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி யென்கிறது. பலவாய் வேறுபட்டஸமயத்தையு டைததாயிருக்கும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து. ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிபோ லே † ஸங்க்யாதமாயிருக்கையன்றிக்கே அஸங்க்யாதரான ஆத்மாக் களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே வ்யஷ்டி-ஸ்ருஷ்டியை (பல்) என்கிறது. வேறுபட்டிருக்கையாவது - ஒன்றோடொன்று தீண்டவும் துடை க்கவு மொண்ணுதபடி தேவாதிபேதத்தாலே அந்யோந்யம் அத யந்தம் பிந்நமாயிருக்கை. சமயமாகிறது-வ்யவஸ்தை. வ்யவஸ்தி தஸ்வபாவமாயிருக்கை. தேவதைகள் ஆராத்யராயும் அமருதபுக்கு க்களாயு மிருக்கையும், மநுஷ்யர் ஆராதகராயும் அந்நாசிகளாயுமிருக் கையும், திர்யக்ஸ்தாவரங்கள் ஆராதநோபகரணங்களாயும் ஆராத கனுக்கு உஜ்ஜீவநமாயும், அல்லாதவை, அவனபிமாநத்திலேகிடந்து உஜ்ஜீவிக்கையும் வ்யவஸ்த்திதமா யிருக்கை. (க) "దాస్యసుఖైకసక్తి నాంభవనేష్వస్త్వపికీటజన్మమే-தாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம் பவநேஷ்வ ஸ்தவபி கீடஜந்மமே" என்னக்கடவதிறே.

(பரந்துநின்ற) பரக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த் தங்களையும் அநுப்ரவேசத்தாலே ஆத்மதயா வ்யாபித்துநிற்கை. அநுப்ரவேசமாவது-ஸ்தூலாகாரத்துக்கு அநுகூலமாகத் தன்னை யமைக்கை; ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டனை தான் ஸ்த்தூலசிதசித் விசிஷ்டனுக்கையிறே. (ஏருருவில்) அழகிய சரீரங்களில். (பரந்து நின்ற) என்று - ஆத்மதயாவ்யாப்தனை விஶ்வரனுக்கு. (உ) "జగత్సర్వంశరీరంతే-ஜகத்ஸர்வம்சரீரம்தே" என்று ஜகத்தடைய சரீரமா யிருககையாலே (உரு) என்று - ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது, த்யாஜ யரான ஸம்ஸாரிகளை (ஏருரு) என்பானென்னென்னில்; முமுக்ஷு வுக்கு ஸம்ஸாரந்தான் பயஸ்த்தாநமுமாயிருக்கும், உத்தேஶ்யமுமா

தேவாதி பேதமின்றிக்கே யிருக்கை - ஸமஷ்டி ; தேவாதிபேதமுண் டாகை - வ்யஷ்டி. (ஸங்க்யாதம்) (ஙு) "అష్టౌప్రకృతయఃషోడశవికారాః- அஷ் டௌப்ரக்ருதயஃ ஷோடசவிகாராஃ" என்கிற ஸங்க்யையை.

(க) ஸ்தோ-ர- (உ) ரா-யு-ககஎ. (ங)

யிருக்கும். கர்மநிபந்தநமாகப் பார்த்தால் பயஸ்த்தாநமா யிருக்கும்; (க) "జగత్సర్వం శరీరం తే-ஜகதஸர்வம்சரீரம்தே" என்கிறபடியே பக வச்சரீரத்வாகாரத்தாலே பார்த்தால் உத்தேஶ்யமா யிருக்கும். (மூவருமேயென்னநின்ற)பஹுநாயகம் ஜகத்து என்கிறத்தைத் தவிர்த்துக் † குறுகவிட்டு வைத்தார்களிறே - சிலவேதாந்திகள். ஆராத்யராய்த் தோற்றுகிறவர்க ளுடைய நிஷேதிக்கவேண்டாதே நமக்கு நிஷேத் யர் இவராம்படி பண்ணித் தந்தாரென்கை. பூர்வகாண்டத்திலே (உ) "త్రింశచ్చ దేవానవచా సపర్యః త్రీణిశతా త్రీసహస్రాణ్యగ్నిమ్-த்ரிம்சச்சதேவாநவசாஸபர்யந்த்ரீணிசதாத்ரீஷஹஸ்ராண்யக்நிம்" என்று - மூவாயிரத்து மூந்நூற்று முப்பதொன்பது தேவதைகளை ஆஶ்ரயணீயராகச் சொல்லக் கடவதிறே, வேதாந்திகள், ஜகத்கா ரண வஸ்துவை ஆஶ்ரயணீயம் என்றிறே சொல்லுவது; அதில் ஸ்ரு ஷ்டி ஸ்ததிதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக்கடவார் மூவராகையாலே இவர் கள்மூவருமே ஆஶ்ரயணீயரென்பார்கள். (என்னநின்ற) என்கையா லே - ஆபாதப்ரதீதியிலே ஸாம்யம்தோற்றுகையாலே ஆஶ்ரயணீய ராய்த் தோற்றுமித்தனையொழிய நிரூபித்தால் ஸாம்ய ஸம்பாவனையு மில்லையென்கை. (ங)† "బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాం స సంజ్ఞాం యాతి భగవానేకః-ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஃ" என்று-ஆபாத ப்ரதீதியிலே ஸாம்யம் தோற்றுகையும், (ங) "జనార్దనః-ஜநார்த்தநஃ" என்று - விஷ்ணுசப்தத்தோடு † பர்யாயமான ஜநார்த்த நசப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே பரிஹ்ருதமாகக் கடவதிறே.

(இமையவர்) இதுவுமொரு ப்ரமஹேது. அநிமிஷத்வாகாரம் ஒத்திருக்கையாலும், தேவசப்தத்தாலே சொல்லுகையாலும், ஸாம் யப்ரமத்துக்கு ஏகாந்தமாயிருக்கை. அநிமிஷத்வம் தேவவர்க்கத் துக்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்கையாலும், (ச) "సాక్షాద్దేవః పురాణోసౌ- ஸாக்ஷாத்தேவஃ புராணோஸௌ" என்று - நிருபாதிகதேவ த்வம் ஒருவ்யக்தியிலேகிடக்கையாலும், ஸாம்ய ஸம்பாவனையில்லை.

(குறுகவிடுகை) - மூவருமேப்ரதாநரென்கை. மேலெழ ஸாமயமாய் விசார்யமானால் விஷ்ணுவொருவனுமேயாயிருக்குமோ வென்ன; அருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவாத்மிகாமித்யாதி). ஜநார்த்தநசப்தம ரூடி யாக விஷ்ணுவாசகமாகையாலே (பர்யாயம்)என்கிறது.

(க) ரா-யு-ககஎ.
(உ) யஜு-.
(ங) வி-பு-க-உ-கூகூ.
(ச) வி-பு-

(தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது) அவ்வோருடைய †ஸ்வபாவங்களைபபிரிததுஅநுஸந்திக்கும்போது ப்ரமயோக்யதை யுண்டென்கை. தமக்கு நிஷேத்யராயிருக்கிறவர்கள் சரீரங்களைப்பற்றி, (திருவுரு) என்று-ஶ்லாகித்துச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தோபாதி அவாகள் சரீரம் ஈஶ்வர சரீரமாகையாலே தத வாராபேசுகிறார். (வேறெண்ணும்போது)†கூட அநுஸந்திக்கும்போதிறே இருவர்சேஷமாய் ஒருவன் சேஷியாயிருப்பது. (க)†"அரியயனரனென்னு மிவரை † ஒன்ற நும்மனத்துவைத்து" என்னக்கடவதிறே.

(ஒருருவ மிதயாதி) பரமஹேதுவான அஸாதாரணஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறது. (ஒருருவம் பொன்னுருவம்) ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்வபாவம் பொன்னின்ஸ்வபாவம். பொன்னுவது - ஸர்வாபரணங்களும் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே சதுர்த்தச புவநத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்கு யோக்யமென்று தோறறியிருககும்; பததாதம ஸமஷ்டி பூதனுகையாலே. ஸ்வசரீரத்தினின்றுமிறே ஸகலபதார்த்தங்களும் உத்பந்நமாவது. (ஒன்று செந்தீ) ஒருதத்வததினுடைய ஸ்வபாவம் காலாக்நியினுடைய ஸ்வபாவம். அகநிக்கு ஸ்வபாவம் ஸர்வத்தையும் தஹிக்கையிறே; அப்படியே ருதரனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பார்த்தால் ஜகத்தை உபஸம்ஹரிக்கைக் கீடாயிருக்கும். (ஒன்று மாகடலுருவம்) கண்டார்க்கு ப்ரமஹரமாயிருககையும், துஷ்டஸத்வங்களோடு அதுஷ்டஸத்வங்களோடு ரதநாதிகளோடு வாசியற ஸகலபதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளேயிட்டுவைத்து ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமிறே - கடலின் ஸ்வபாவம்; அப்படியே ஈஶ்வர ஸ்வரூபத்தையும்பார்த்தால் ஆஶ்ரயிததார்க்கு ப்ரமஹரமாயிருக்கையும், ஆஶ்ரயித்தாரைத் தன்னபிமாநத்திலே யிட்டுவைதது ரக்ஷிக்கைக்கு யோக்யனென்று தோற்றியிருக்கையும். மூன்றுமூண்டானவிடத்தேயிறே - ஜகத்காரணத்வமுள்ளது; மூவர்பக்கலிலே மூன்றுஸ்வபாவமும் கிடக்கையாலே மூவரையும் ஜகத்காரணதயாபரமிக்கலாயிருக்கை.

(ஸ்வபாவம்). ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரம். (வேறெண்ணும்போது) - வேறு-தனித்தனியே. அவ்வவவ்யாபாரத்தையிட்டு எணணுமபோது ப்ரமயோக்யமாய்(கூட) சரீரசரீரிபாவத்தாலே ஐக்யமாக அநுஸந்திக்கும்போது என்றபடி. ஐக்யமாக விசாரித்தால் ப்ரமமன்றிக்கே அவனேயாகத்தோற்றுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அரியயனிதயாதி). (ஒன்ற)-ஐக்யமாக.

(ச) தி-வாய்.

(ஒத்துநின்ற) சேர்ந்துநின்ற. அதாகிறது - அவ்வோஸ்வபாவங்கள் அவ்வோருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்திருக்கை. அநந்தரம் பரமநிவ்ருத்திசொல்லுகிறது (மூவுருவுங்கண்டபோது) மூன்றுதத்வத்தையும் ப்ரமாணத்தாலே கண்டபோது. (ஒன்றும்சோதி) அவற்றில்வைத்துக்கொண்டு ஒன்றேயாம்சோதி. உத்பாதகமாயும், சரீரியாயும், சேஷியாயு மிருக்கும் தேஜஸ்ஸு ஒன்றே, அல்லாதவையிரண்டும் உத்பாத்யமாயும், சரீரமாயும், சேஷமாயுமிருக்கும். எங்கேகண்டோமென்னில்; (க) "ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్-ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்" என்று - ஜகத்காரணவஸ்துவைச்சொல்லி, (க) "న బ్రహ్మా నేశానో నేమే ద్యావాపృథివీ-நப்ரஹ்மாநேசாநோநேமேத்யாவாப்ருதிவீ" என்று அசேதநமான ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி பரஹ்மருத்ராதிகளையும் ஸம்ஹாரத்திலே †காமீபவிக்கச் சொல்லுகையாலும், (உ) "స బ్రహ్మా స శివః-ஸப்ரஹ்மாஸசிவः" இத்யாதிகளாலே இவர்களுடைய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வசேஷத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், (ங) "ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా-ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா" என்று - ஸர்வசப்தத்தாலே க்ரோடீக்ருதமான வ்யாப்யபதார்த்தங்களிலே அந்யதமராகையாலும், கார்யத்வமும், †க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வமும், சேஷத்வமும், சரீரத்வமும், ஸம்ப்ரதிபந்நமென்கை. (ஆம்சோதி)என்கையாலே-நிர்வாஹ்யஜ்யோதிஸ்ஸுக்களான ஆத்மாக்களைவ்யாவர்த்திக்கிறது. சேதநரும்ஸ்வயம்ப்ரகாசராயிறே யிருப்பது. ஆகையாலிறே, (ச) "నారాయణ పరో జ్యోతిః-நாராயணபரோஜ்யோதிः" என்றும், (ரு) "జ్యోతిషాం జ్యోతిః-ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிः" என்றும் சொல்லவேண்டிற்று. † மூவுருவும் கண்டபோதொன்றுஞ் சோதி) என்கிறது - ஏகத்ரவ்யவாதிகளுக்குச் சேருமாபோலேயிருக்கும், அது இவர்க்கு தர்சநமல்லாமையாலே பக்ஷமல்ல. இன்னமும், (சா) "மின்னுருவாய்" என்றும், (சா) "பின்னுருவாய்" என்

"மூவுருவும்" என்று - மூவருடையவடிவும் தோற்றுகையாலே ஸ்வபாவாநுகுணமானவடிவுங் கொண்டானென்றபடி. சர்மீபவிக்கை - விஷயமாகை. க்ஷேத்ரஜ்ஞனை இந்த்ரனோடே ஸஹபடிக்கையாலே இவர்களுக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வம்ஸித்தம். ஒன்று ஆம்சோதி என்று பிரித்துச் சொல்லாமல், (ஒன்றுஞ்சோதி) என்று மூன்றும் ஒன்றாய் விடுமென்று ஒன்றாகச் சொன்னலோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறா (மூவுருவுங்கண்ட போதித்யாதி).

(க) மஹோபநி.
(உ) புருஷஸூ.
(ங) ஸுபாலோப.
(ச) புருஷஸூ.
(ரு)
(சா) க.

றும், (க) "பொன்னுருவாய்" என்றும் - தத்வத்ரயங்களை அலகல காகப் பிரித்துச் சொல்லுகையாலும், இப்பாட்டிலே, (ஏருரு) என்று - சரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகையாலும், (உ) "இந்திரர்க்கும் பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை" என்று மேலேசொல்லுகையாலும் ப்ரகரணவிரோதமுமுண்டு.

(எம்மடிகளுருவம்-முகிலுருவம்) என்ஸ்வாமிகளுடைய வடிவு காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருக்கும். அங்கு - † ரக்ஷகனென்கைக்காக, (ஒன்று மாகடலுருவம்) என்று - கடலினஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு - வடிவைச் சொல்லுகிறது. இவ்வடிவிறே ‡ஸர்வாதிகத்வதத்துக்கு ஆுடையாளமாயிருப்பது. (தானே) (க) † "மணியுருவிற்பூதமைந்தாய்" என்ற வடிவுதான் காளமேகநிபஶ்யாமமாய்க்கிடேர் இருப்பது. அங்கு - "மணியுரு" என்றுசொல்லிற்று - முன்தாளையிலே முடிந்தாளலாம்படி பவ்யமாயிருக்கையாலும், ப்ரகாசகமாயிருக்கையாலும், மஹார்க்கமா யிருக்கையாலும், போக்யமா யிருக்கையாலும்.

[ஏருருவில் மூவருமே யென்னநின்ற விமையவர்தம் திருவுருவேறெண்ணும்போது - ஓருருவம்பொன்னுருவம்; ஒன்று செந்தீ; ஒன்றுமாகடலுருவம்; ஒத்துநின்ற, மூவுருவுங்கண்டபோது - பாருருவி நீரெரிகாலவிசும்புமாகிப் பல்வேறுசமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற - ஒன்ருஞ்சோதி முகிலுருவம் எம்மடிக ளுருவந்தானே] என்றந்வயம். ... ... (உ)

ஙூ.—திருவடிவில்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண் வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும்
பெருவடிவில்கடலமுதங்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்றன்னை
ஒருவடிவதத்தோருருவென்றுணரலாகா
வூழிதோறாழிநின்றேத்தலல்லால்
கருவடிவிற்செங்கண்ணவண்ணன்றன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே. (ங)

கீழ் கடலுருவமென்றதே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனித்யாதி). வடிவுதான் சொல்லவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிசசெய்கிறார் (ஸர்வாதிகத்வத்துக்கித்யாதி). அதுதானும் (மணியுரு) என றதே என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மணியுருவிலிதயாதி). .. .. (உ)

(க) க- (உ) ச-

பதம்.—கரு, நீலவண்ணன்தன்னை, பெருமானை, திருவடிவில், கரு நெடுமால், (௫) திரேதைக்கண், சேயன்என்றும், பெருவடிவில், கடல், அமுதம் கொண்டகாலம், (௧0) வளைஉருவாய், திகழ்ந்தான் என்றும், ஊழி தோறூழி,நின்றுஏத்தலல்லால், ஒருவடிவென்று, (௧௫) ஒருருவென்று, உணர லாகா, கருவடிவில், செம்கண்ணவண்ணன்தன்னை, யாரொருவர், (உ௧) காண்கிற்பார், கட்டுரை. (உஉ)

உரை.—வர்ணங்களில், ஸ்வாபாவிகமான நீலவர்ணத்தையுடையனை, ஸர்வேஶ்வரனை, அஸாதாரணவிக்ரஹத்தில், நீலவர்ணனாய்க்கொண்டு (ஆஶ்ரிதரிடத்தில்) பெரிய வ்யாமோஹத்தையுடையவன், (௫) த்ரேதாயுகத்தில், சிவந்த நிறத்தையுடையனா யிருப்பனென்றும், பலவடிவுகளையுடையனாய்க்கொண்டு, ஸமுத்ரத்தில் நின்றும், அம்ருதமெடுத்த காலத்திலே (க்ருதயுகத்திலே), (௧0) சங்கத்தினுடைய (வெண்மையான) ரூபத்தையுடையனாய், விளங்கினனென்றும், (இப்படி) ப்ரதிகல்பங்களிலும், இருந்து ஸ்தோத்ரம செய்வதொழிய,ஒருபடிப்பட்ட விக்ரஹத்தையுடையவனென்றும்,(௧௫) ஒருவிதமான நிறத்தையுடையவனென்றும், அறியப்போகாது; நீலமான திருமேனியையும், சிவந்த திருக்கண்களையுமுடைய அந்த ஸர்வேஶ்வரனை, யார்தான், (உ௧) காணவல்லார்? (ஓ! மநஸ்ஸே!) சொல்லிக்காண்·(உஉ) (௩)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (திருவடிவில்) முதற்பாட்டிலே - விஷயாந்தரபராவண்யநிவ்ருத்தி தொடக்கமாக ஸ்வரூபமான சேஷசேஷித்வபர்யந்தமாக ஈஶ்வரன் தன்பேறாக ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த உபகாரத்தைக்கண்டு விஸ்மிதரானார்;†தாம் அபேக்ஷிக்க அவன் கார்யம் செய்யுமதிறே ப்ராப்தமா யிருப்பது, தாம் விமுகராயிருக்க அவன்றானே மேல்விழுந்து கார்யஞ் செய்கையாலே விஸ்மயமா யிருக்குமிறே; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வத்தை யறுத்துத் தந்தானென்றார்; †த்ரிமூர்த்திஸாம்ய பரமத்தாலே பரமித்தது அந்யசேஷத்வமிறே: இப்பாட்டில் - (க) "மணியுருவில் பூதமைந்தாய்" என்றும், (உ) "முகிலுருவம்" என்றும் - ஸ்வரூபததுக்கும் ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்களுக்கும் ப்ரகாசகமாய் நிரதிசயபோக்

மூன்றும்பாட்டு. (திருவடிவில்) அவன் தன்பேறாகச் செய்யாநிற்க விஸ்மயப் படவேண்டுவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (தாம் அபேக்ஷிக்கவித்யாதி). த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யநிவ்ருத்தியன்றோ, அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி எங்கே சொல்லிற்றென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்திஇத்யாதி).

(க) க- (உ) உ-

யமாய் காளமேக நிபஶ்யாமமா யிருக்கிற வடிவை ஆசாலேசமுடையார்க்கு ருச்யநுகுணமாக அழியமாறி உபகரிக்கும்படியையும், தமக்கு ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையே நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே காட்டித் தந்தபடியையும் கண்டு, நான் கண்டாற்போலே யார்காண வல்லாரென்கிறார். † பதிவ்ரதையானால் பார்த்ருஸம்ஶ்லேஷத்திலே இழியுமாபோலே, சேஷத்வஸித்தியுண்டாய் அநந்யார்ஹதையுண்டானால் பின்னை அநுபவத்திலே இழியுமித்தனையிறே. † ஸ்வரூபத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படி யிருக்கும் குணங்கள், உபயத்தையுங் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படியிறே வடிவின்போக்யதை யிருப்பது. † § இத்தால் - வடிவை யநுபவிக்கிறார்.

(திருவடிவில்) வடிவிடையாட்டத்தில். கீழே சேஷத்வத்தினிடையாட்டமாகவும், அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியினிடையாட்டமாகவும் செய்தவைபோலே இவ்வடிவிடையாட்டத்தில் செய்தவை இவைகிடீரென்கிறார். (திருவடிவு) விலக்ஷணமான வடிவென்னுதல்; திருவினுடையவடிவென்னுதல். (வடிவு) என்ன அமைந்திருக்க, (திருவடிவு) என்கிறது - (க) "அகலகில்லேன் இறையும்" என்கிறபடியே - பிராட்டி "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிற துர்லபமான வடிவைக் கிடீர் நாடடார்க்கு அழியமாறி முகங்கொடுத்தது என்று அவ்வடிவின் வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக.

அவ்வடிவை உபகரித்தபடியைச் சொல்லுகிறதுமேல். (கருநெடுமால்) காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவையுடையனாய் உபயவிபூதிக்கும் அவவருகான பெரியமேன்மையையுடையவன். இத்தால்-விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய், ஸ்வயம்நிரபேக்ஷனாய், ஸர்வாதிகனாயிருக்குமவன்கிடீர் இப்படியானானென்கிறார். அதவா, (மால்) என்று - வ்யாமோஹமாய், அதிவ்யாமுக்தனென்னவுமாம். இத்தால் - இப்படியிருக்கிறவன் தன்னையழியமாறி முகங்காட்டுகைக்குஹேது ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனாகையாலே என்று ஹேதுவாகவுமாம்.

சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவர் அத்தலைக்கு அதிசயத்தைச் சிந்தியாமல் அநுபவத்திலே யிழிவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (பதிவ்ரதையானலித்யாதி). ஆனல் ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹத்திலே யிழிவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தையித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தால பலிதமருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி).

---

§ (பா) ஆகையாலே. (க) தி-வாய்-சு-கo-கo.

(சேயனென்றும் திரேதைக்கண்) த்ரேதாயுகத்தில் வந்தால் சிவந்த வடிவையுடையவனு யிருக்கும். அக்காலத்திலே புருஷர்கள் ரஜப்ரசுரராகையாலே சிவப்பிலேயாயிற்று ருசியுண்டா யிருப்பது; அந்தருச்யநுகுணமாகச் சிவந்தவடிவைக்கொண்டு முகங்காட்டும். † ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்கக்கடவதாய், ஸத்வம் வெளுத்திருக்கக்கடவதாய் தமஸ்ஸு கறுத்திருக்கக்கடவதாயிறே யிருப்பது. (க) "𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂-லோஹிதசுக்ல க்ருஷ்ணாம்" என்றிறே - ப்ரக்ருதிக்கு அஸாதாரணமான குணத்ரயத்தையும் சொல்லிற்று. சிவந்தவடிவை ப்ரதமத்திலேசொல்லிற்று-"லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம்" என்கிற ஶ்ருதிச்சாயையாலே யருளிச்செய்கிறுரென்னுமிடந்தோற்ற. † சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாகச் சேஷபூதன் தன்வடிவை அமைக்கையன்றிக்கே சேஷபூதனுகப்புக்கநுகுணமாகச் சேஷி தன் வடிவை யழிய மாறுகிறுனிறே; (உ) "தமருகந்ததெவ்வுருவம்" என்கிறபடியே. (என்றும், என்றும்) என்கிறவிவை (ஊழிதோறூழி நின்றேத்தலல்லால்) என்கிறவிடத்திலே அந்வயிக்கக்கடவது.

(பெருவடிவில் கடலமுதங் கொண்ட காலம்) க்ருதயுகத்தில் வந்தால், "திரேதைக்கண்" என்றவோபாதி க்ருதயுகமென்னுதே, (கடலமுதங் கொண்டகாலம்) என்கிறது - (திரேதைக்கண்) என்று †மலட்டுக்காலம்போலே யிருக்கையாலே பகவத் ஸ்பர்சியான காலமென்றருளிச்செய்கிறுர்; அக்காலத்தில் பண்ணின வ்யாபாரம் தமக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலே. †பெரியதிருநாளிலே ஆதரமுடை

சிவந்தவடிவைக் காட்டுகைக்கு ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ரஜஸ்ஸுசிவந்தித்யாதி) (சேயன்) என்று ஈடுபட வேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (சேஷியுகப்புகேத்யாதி.) சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாக வமைக்கை - (ங) '𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨 - நிவாஸசய்யாஸந" இத்யாதி - (மலட்டுக்கால மென்றது) - த்ரேதா யுகத்திலும் பகவத்வ்யாபாரமுண்டாயிருக்க அத்தையிட்டு நிரூபியாதே, கேவலம், (திரேதைக்கண்) என்று யுகத்தையிட்டுச் சொன்னது தமக்கு மலட்டுக்காலம்போலே தோற்றி யிருக்கையாலே, இங்கு யுகத்தையிட்டுச் சொல்லாமல் பகவத் வ்யாபாரத்தை யிட்டுக் காலத்தை நிரூபிக்கிறுரென்றபடி. த்ரேதாயுகத்திலே கடல் அடைத்தது, அதுண்டா யிருக்கவும் அத்தையிட்டு நிரூபிககவில்லை யென்றபடி. இப்படி பகவத் ஸ்பர்ஶத்தையிட்டுச் சொன்னவிடமுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (பெரியதிருநாளி லித்யாதி).

க) ருவேதா-௪. (உ) க-திரு-௪௪. (ங) ஸ்தோ-ர-௪௦.

யார், பங்குனிமாஸத்துக்குப்பின்பு கார்யஞ்செய்கிறோமென்ன ப்ராபதமாயிருக்கப், பெரியதிருநாளுக்குப் பின்பு கார்யம்செய்கிறோமென்னுமாபோலே. ஆனால், "கடலமுதங் கொண்டகாலம்" என்னவமையாதோ, (பெருவடிவில் கடலமுதங்கொண்டகாலம்) என்பானென்னென்னில் ; பதினாலுநூறாயிரக்காதமாறு பரப்பையுடைத்தாயிறே க்ஷீராப்தியிருப்பது. இப்பரப்படங்கலும் விம்மும்படியிறே (க) "தாளும் தோளும் முடிகளும சமனிலாத பலபரப்பி" என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுவது; அவ்வடிவோடே யெழுந்திருந்து கடைகிறபோது ஒருகடல் செவ்வேநின்று ஒருகடலைக்கடைந்தாற்போலே யிருக்கையாலே யருளிச் செய்கிறார். ஶ்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாயிறே கடலிருப்பது; அப்படியே ஶ்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாய் போக்யமுமா யிருக்கிறபடி.

அதவா, (பெருவடிவு) என்று - அஸங்க்யாதமான வடிவாலே என்னவுமாம. மந்தரம் அழுந்தாமைக்குக் கூர்மரூபியாயும், மேலே கொந்தளியாமைக்கு ! ப்ருஹத்ரூபியாயும, தேவதைகளோடு அந்யதமமான வடிவைக்கொண்டும அஸுரர்களோடு அந்யதமமான வடிவைக்கொண்டும்,அவர்களுடையமத்யேநின்றுவலித்தும்,வாஸுகிக்கு பலகாணுய்ப் புகுந்துநின்றும்,(௨) "యన్న దృష్టం సురాసురైః"- யந்நத்ருஷ்டம் ஸுராஸுரை:" என்று - மலையோடு தேவதைகளோடு அஸுராகளோடு வாசியற வ்யாபித்து பலாதாநம்பண்ணுவதாயும், இப்படி அநேகம் வடிவைக்கொண்டபடி.

(கடலமுதங்கொண்டகாலம்) தூர்வாஸாவினுடைய சாபத்தாலே நஷ்டஸ்ரீகராய் அமருததத்தை யிழந்து தரித்ரராய், (௩) "శరణం త్వాముపప్రాప్తాః సమస్తా దేవతాగణాః"- சரணம்த்வா மநுப்ராப்தா: ஸமஸ்தாதேவதாகணா:" என்கிறபடியே - பிறிகதிர்படாதபடி ஸகல தேவதைகளும்வந்து சரணம்புகுர அவர்களுக்குக் கடலைக்கடைந்து அமருததத்தைக் கொடுத்தபடி. (கொண்ட) அவர்களுக்குக் கொடுத்தது தனபேறாயிருக்கை. (கடலமுதங்கொண்டகாலம்) தேவதைகளுக்கும தனக்கும எனக்கும கடலிலே யமுததத்தையுண்டாக்கின காலம். தேவதைகள் பந்தகமான அம்ருதத்தைக் கொண்டுபோனார்கள், தான் பெரியபிராட்டியாராகிற அம்ருதத்தை ஸ்வீகரித்தான்,

---

ப்ருஹத்ரூபி - ப்ரஹ்மரூபி.

(க) தி-வாய்-அ-௧௦-அ.
(௨) வி-பு-
(௩) வி-பு-க-௯-௯௫.

(க) * விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட இவை யிரண்டுமன்று இவர்க்கு போக்யம், (உ) "நாலதோளமுது" என்கி றபடியே கையும் திருவாழியுமாய்க்கொண்டு கடல்கடைந்தானேயா யிற்று இவர்க்கு போக்யம். தேவதைகளும தங்களபிமதத்தைப் பெ ற்றார்கள், அவனும் தன்னபிமதம் பெற்றான், நானும் என்னபிமதம் பெற்றேன். (ந) "పశ్యతాంసర్వదేవానాంయయౌవక్షస్థలంహరేః- பஶ்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் யயௌவக்ஷஸ்தலம்ஹரே:" என்கிற படியே - ஸகலதேவதைகளும் பார்த்திருக்கத் திருநாபீகமலத்திலே அடியையிட்டுத் திருமார்பிலே யேறினளாயிற்று. இவர்களைப் பாரா தே திருமார்பிலே யேறுவானெனனென்னில்; †தன்னபிமதம் பெற் றாலிறே பிறர்க்கபிமதஞ்செய்வது; அங்ஙனன்றியே, †அவன கடாக்ஷ மடியாகவிறே நம்முடைய கடாக்ஷமென்று அவன்முகத்தைப்பார்த் தாள். இவ்விடத்திலே ஜீயர், பட்டரை, "தேவதைகளடங்க நிரம பிக்கிடக்கச்செய்தே திருமார்பிலேயேறுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோ" வென்று கேட்க; "பர்த்ரு ஸம்ஶ்லேஷத்திலே யிழியும் போது †கலசப்பானை யெடுப்பார்க்குக் கூசவேணுமோ?" என்றரு ளிச்செய்தார். †ஸகலதேவதைகளும் (ச) "ஈஶ்வரோஹம்" என்றி ருந்தாலும் இம்மிதுநத்துக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க யோக்யமாயிறே ஸ்வ ரூபமிருப்பது. (அமுதங்கொண்டகாலம்) அதுவுமொருகாலமேயெ ன்கிறார். அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு முகங்காட்டுகையன்றியே ப்ரயோ ஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட வாழுங்காலமிறே. மேன்மையும், நீர்மை யும், போக்யதையும், ப்ரகாசிக்கிற காலமிறே. ஸகல தேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுருகையாலே மேன்மை ப்ரகாசியாநின்றது; ப்ர யோஜநாந்தர பரர்கள், "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிக

(தன்னபிமதம்) - பிராட்டிக்கு அவன் திருமார்பிலேறுகை அவளுக்கபி மதம்; அதுக்காக ஒருத்தரையும் பாராமலேறினள் என்றபடி.

(அவன்கடாக்ஷமடியாக) - அவன் நினைவறிந்து செய்கைக்காக. அவனு க்கு இஷ்டமானால் அவர்களைப் பார்க்கிறோம், இல்லாவிட்டால் வெறுமனே யிருக்கிறோமென்று அவர்களைப் பாராமல் மார்விலேறினள் என்று இரண் டாம் தாத்பர்யம். (கலசப்பானை யெடுப்பார்) - அந்தரங்கபரிசாரகர். அவர் கள் தாஸ்ய ரஸமறியார்களே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேவதை களு மித்யாதி).

(க) தி-மொ-சு-க-உ. (ந) வி-பு-க-கூ-
(உ) தி-வாய்-சு-கo-கூ. (ச) [illegible]

ளென்று பார்த்தல் தன்பெருமை பார்த்தல் செய்யாதே கார்யஞ் செய்கையாலே நீர்மை ப்ரகாசியா நின்றது; பிராட்டியும் தானுஞ் சேர்ந்த சேர்த்தியாலே போக்யதை ப்ரகாசியா நின்றது. (வளையுரு வாய்த் திகழ்ந்தான்) என்று - க்ருதயுக புருஷர்கள் ஸத்வோத்தரரா கையாலே வெளுப்பாயிற்று அவர்கள் உகப்பது; ஆகையாலே அவ ர்களுடைய ருச்யநுகுணமாக சுக்லவர்ணமான வடிவையுடையனு யிருக்கும். வளையுருவாய் - சங்கவர்ணனாய். (க) "[illegible] ஜம்-சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்" என்னக்கடவதிறே. கடல் கடைந்த காலம் க்ருதயுகமென்னு மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்னென்னில்; ஸ்வேதவர்ணனென்கையாலே - க்ருதயுகமென்னு மிடம் தோற்றுகி றது. (உ) † "பாலினீர்மை......நிறைந்தகாலம் நான்குமாய்" என்று நாலுயுகத்துக்கும் நாலுவர்ணமாக வருளிச்செய்தாரிறே ஒருவர். (திகழ்ந்தானென்றும்) தன்னை யழியமாறி அவர்களுக்கு முகங்கொ டுத்தால் அவர்கள் உஜ்ஜ்வலராகையன்றிகே தான் உஜ்ஜ்வலனான படி. தன்னை யழியமாறியும் முகங்கொடுக்கையாலே நீர்மைவிளங்கா நிற்குமிறே.

(பெருமானை) இப்படி ஆஸ்ரிதர்க்காகக் கொள்ளும்வடிவுக்குத் தொகையின்றிக்கே யிருக்கிறவனை. யுகங்கள் நாலானல் வடிவும் நாலாயிருக்குமத்தனையோ வென்னில்; அவ்வவயுகங்களுக்குத் தொ கையில்லாமையாலே வடிவும் அஸங்க்யாதமாயிறேயிருப்பது. த்வா பரயுகத்திலுள்ளார் ரஜஸ்தமோமிஸ்ரரா யிருக்கையாலே அவர்களு டைய ருச்யநுகுணமாகச் சிவப்புமன்றியிலே நீலமுமன்றியிலே யிருக்கும்வடிவை யுடையனு யிருக்குமென்னுமிடம் அநுக்தமாகை யாலே அத்தையும் † ஸமுச்சயிக்கிறது. (உ) "பாசியின்பசும்புற ...ராலும் நீர்மை" என்னக்கடவதிறே.

...லவண்ணன்றன்னை) கலிகாலத்தில் தன்பக்கல் அபிரு ...விசேஷத்திலேருசிபண்ணுவாரில்லாமையாலே -

---

† ஸ்வேதவர்ணமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அ... ...லின் நீர்மை) என்று. "திகழ்ந்தானென்றும்" என்கி... ...த்தாலே ஸமுச்சயிக்கிறதென்றபடி.

...ல் பகவத்ருசி யுடையாரில்லையோ வென்ன; அருளி...

...லோகம். (உ) திருச்சந்தவி-சச.

ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னைக்கொண்டிருக்கும். (க) †"𑌸𑌕𑌲𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂-ஸகலஜகத்பதிம்" இத்யாதி. - மைத்ரேய! பட்டபாடு பாராயென்னுதல்; † இக்காலம் தட்டாதாய் நீயொருவனுமேயிறே யென்னுதல். கருமையென்று - கறுப்புக்கும் பேர்; வர்ணஸாமாந்யத்துக்கும் பேர். நிறத்தில்வந்தால் நீலமான நிறத்தை யுடையனாயிருக்கும்.

(ஒருவடிவத்தோருருவென்று உணரலாகா) நிறத்தையழிய மாறுகையன்றியே வடிவையுமழியமாறும். இப்படி ஆஶ்ரிதார்த்தமாக வடிவையும் வர்ணத்தையும் அழியமாறுகையாலே, இதுவடிவு, இது நிறமென்று ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாது. (உ) "𑌸𑌰𑌨𑌰𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌂-ஸுரநரதிரஶ்சாம்" என்கிறபடியே ஸர்வயோநியிலும்வந்து அவதரிக்கையாலே வடிவையுமழியமாறினனிறே. (௩) "𑌯𑌁𑌵𑌾𑌕𑌁𑌮𑌾𑌰𑌃-யுவாகுமார:" என்கிறபருவம், காளமேகம்போலேயிருக்கிற நிறம், ஸ்வாபாவிகமாயிருக்குமென்று பரிச்சேதிக்கப்போகாதோவென்னில்; † புத்ரனாயிருக்கவுங் காண்கையாலே பருவத்தைப் பரிச்சேதிக்கப்போகாது; ஆஶ்ரிதருடைய ருச்யநுகுணமாக வர்ணத்தைப் பரிக்ரஹிக்கையாலே நிறத்தைப் பரிச்சேதிக்கப் போகாது. ஆனாலும் இவை ஆகந்துகம், நிலை நின்றவேஷமிதுவென்று பரிச்சேதிக்கைக்குக் குறையென்னென்னில்; ஆஶ்ரிதார்த்தமாகக்கொண்ட வடிவையும் நிறத்தையும் பார்த்தால் † அதுதான் ஆகந்துகமென்னும்படியாய், † அவை தன்னை யாதரித்திருக்கையாலே பொருந்தியிருக்கும்படி. (ச) * இச்சாக்ருஹீதமிறே. (உணரலாகா) பாசுரமிட்டுப் பேசிமுடியாமையன்று, நெஞ்சாலும் நினைக்கப் போகாது.

(ஊழிதோறூழிநின்றேத்தலல்லால்) செய்யலாவது இதுவென்கிறார். அவன்கொண்ட ரூபபேதங்களையும் வர்ணபேதங்களையும்

செய்கிறார் (ஸகலஜகத் பதிம் இத்யாதி). பராசரனுக்கு பவிஷ்யத்தான கலியுகம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே தோன்றுகையாலே (இக்காலம்) என்கிறார்.

ஒருவடிவு, ஓருரு. அத்து-அசை. "உரு" என்று - அழகாய், நிறத்தைச் சொல்லுகிறது. (புத்ரன்)-ஸ்தநந்தயம். (அதுதான்) - ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதான். (அவைதன்னை) - ஆஶ்ரிதார்த்தமான வடிவையும் நிறத்தையும்.

(க) வி-பு-௬-க-௪௬.
(உ)
(௩)
(ச) வி-பு-௬-ரு-அ௪.

பார்த்தால் காலதத்வமுள்ளதனையும் நின்றேத்து மித்தனையல்லது பரிச்சேதிக்கப்போகாது. (கருவடிவில் செங்கண்ணவண்ணன்தன்னை) தமக்குக்காட்டின வடிவை யருளிச்செய்கிறார். தமக்கு ருசியுண்டாகிலிறே ருச்யநுகுணமான வடிவைக்கொண்டு காட்டுவது. நாம் பகவத்விமுகராய் விஷயப்ரவணராயிருக்கத், தன்னுடைய ருசியாலே ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையேயாயிற்றுக்காட்டிற்று. காளமேக நிபஶ்யாமமான வடிவையும், அதுக்குப் பரபாகமாய் உள்வாயிலே கிடக்கிற வாத்ஸல்யாம்ருதவர்ஷியான திருக்கண்களையு முடையவனை. † இவையும் ஶ்ரிய:பதித்வத்தோபாதி தனிதனியே ஸர்வாதிகதவலக்ஷணமாயிறேயிருப்பது.

(கட்டுரையே யாரொருவர் காண்கிற்பாரே) †நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாததாலே நான்கண்டுபேசினாற்போலே எவர்தாம் கண்டு பேசவல்லார்? நான்கண்டாற்போலே காணவல்லாருண்டோ? நான் பேசினாற்போலெ பேசவல்லாருண்டோ? அதவா, (கட்டுரையே) எல்லாரும் பேசியேபோமித்தனையொழியக் காணவல்லாருண்டோ வென்னவுமாம்.

†வேதங்களும் ஈஶ்வரனுடைய வடிவிருக்கும்படியை (க) "நீல தோயதமத்யஸ்தா-நீலதோயதமத்யஸ்த்தா" என்று கடக்க நின்று பேசிப்போமித்தனையல்லது கண்டதில்லை. (உ) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனிப்பெருமான்" என்றவர்களும் நான் கண்டாற்போலே கண்டார்களோ? நைஸர்க்கிகமான விரகதியையும் நைஸர்க்கிகமான ப்ரேமத்தையுமுடையராயன்றோ அவர்கள்கண்டது; நைஸர்க்கிகமான பகவத்வைமுக்யததையும் விஷயப்ராவண்யத்தையுமுடைய நான் †அவ்வாறு இவ்வாறாய்க்கண்ட காட்சிக்கு ஸத்ருசமுண்டோ? ஆன

ஶ்ரிய:பதி என்னுமல் நிறத்தையிட்டு நிரூபிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவையுமித்யாதி).

(கட்டுரையே) ஏகாரமாகையாலே, கட்டுரைப்பாரார், காண்கிற்பாரார் என்னுதல். அன்றியே, கட்டுரையே - கட்டுரைமாத்ரமே, காண வல்லாரில்லை யென்னுதல்.

ஆர் என்பானென், வேதங்களும் ஆழ்வார்களு மில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதி). அவ்வாறிவ்வாறு - விரக்த்யாதிகளாலன்றிக்கே அவிரக்த்யாதிகளாலே காண்கை.

(க) பு-ஸூ-. (உ) தி-வி-௩0.

பின்பு நான்கண்டகாட்சியை வேதங்கள் கண்டதோ? ஆழ்வார்கள் கண்டார்களோ?

(ஆரொருவர்காண்கிற்பாரே) ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே எவர்கள் காணவல்லார்? †ஸாதகரைப்போலே ஸ்வயத்நத்தாலே கண்டேனோ? † ப்ரபந்நரைப்போலே ஸம்ஸாரபயபீதனாய்க் கண்டேனோ? விஷயப்ரவணனாய்த் திரியச்செய்தேயன்றோ நான்கண்டது. ... ()

மூ.—இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும்முதல்வன்றன்னை
 யிருநிலம்கால்தீநீர்விண் பூதமைந்தாய்ச்
செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்
 திசைநான்குமாய்த்திங்கள்ஞாயிறாகி
அந்தரத்தில்தேவர்க்குமறியலாகா
 வந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்த
மந்திரத்தை,மந்திரத்தால்மறவாதென்றும்
 வாழ்தியேல்வாழலாம்மடநெஞ்சமே. (௪)

பதம்.—இந்திரர்க்கும், பிரமர்க்கும், முதல்வன்றன்னை, இருநிலம்கால்தீ நீர்விண் பூதமைந்தாய், செம்திறத்த, (௫) தமிழோசையாகி, வடசொல்லாகி, திசைநான்குமாய், திங்கள்ஞாயிறாகி, அந்தரத்தில், (௧௦) தேவர்க்கும், அறியலாகா, அந்தணனை, அந்தணர்மாட்டு, அந்திவைத்த, (௧௫) மந்திரத்தை, மந்திரத்தால்மறவாது, வாழ்தியேல், மடநெஞ்சமே, என்றும், (௨௦) வாழலாம். ()

உரை.—இந்த்ரனுக்கும், ப்ரஹ்மாவுக்கும், காரணபூதனாய், பெரிதான பூமி காற்று அக்நி ஜலம் ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுக்கும அந்தராத்மதயா வ்யாபித்து நிற்குமவனாய், (தன்னை உள்ளபடியே காட்டும்) செவ்வையையுடைய, (௫) த்ராவிட வேதமான ப்ரபந்தங்களுமாய், ஸம்ஸ்க்ருத வேதங்களுமாய், நான்குதிக்குக்களிலுமுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய், சந்த்ர ஸூர்யர்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய், இப்படி அந்தராத்மதயாவ்யாபித்து நிற்குமிடத்தில், (௧௦) தேவாதிஸகல பதார்த்தங்களுக்கும், அறியக்கூடாத, சுத்தஸ்வபாவனாய், ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தநமான வேதத்தினுடைய, முடிவிலே ப்ரகாசிக்கிற, (௧௫) ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேச்வரனை, திருமந்த்ரத்தாலே, இடைவிடாமல், அநுபவிப்பாயேயாகில், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் நெஞ்சே! (௨௦) இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும், நித்ய ஸூரிகள் நடுவேயிருந் தநுபவிக்கப்பெறுவாய். (௨௨) ... ... (௪)

ஸாதகரென்கையாலே - ருஷிகளையும், ப்ரபந்ந ரென்கையாலே - ஆர்த்ரபந்நரையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. இத்தால - பரகத் ஸ்வீகாரத்துக்கு முக்கிகாரி தாமென்றபடி. (௩)

வ்யா.—(நாலாம்பாட்டு) (இந்திரர்க்கும்) கீழ் மூன்று பாட்ட
லும் - †அர்த்தமற்றதிறே. முதற்பாட்டில - சேஷசேஷித்வம் ஸ
க்ஷாத்க்ருதமாயிற்று; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வம் நிவ
த்தமாயிற்று; மூன்றும் பாட்டில் - போக்யதை குறைவற்றது; இ
அநுபவத்துக்கு ஸஹகாரிகளைத் தேடுமித்தனையிறே. அதில் நி
ஸூரிகள் தேசவிப்ரக்ருஷ்ட ராகையாலும், ஸம்ஸாரிகள் விஷய
வணராகையாலும் துணையாகமாட்டார்கள்; இனி தமக்கு அவர்ஜ
நீயமாயிருந்துள்ள திருவுள்ளமேயிறே ஸஹகாரியாவது. ஆகைய
லே, நெஞ்சே! நாம் இவ்விஷயத்தை யநுபவிக்கப் பாராயென்கிற

† கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷண விக்ரஹ விசிஷ்டனுடைய ஜகத்கா
ணத்வப்ரயுக்தமான வைபவத்தை ஸ்வரூபப்ரகாசகமான திருமந்
ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கப் பாராயென்கிறா. † இவர்தாம் திருமந்
ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கிறாராகில் அதுக்கு உபயவிபூதி நாதத்
மும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமுமன்றோ †அர்த்தமென்னில்
†அதுவும் ப்ரமாண ப்ராசுர்யத்தாலே காரணத்வத்திலே யொதுங்
யிருக்கக்கடவது;

(க) † "ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ - ஏகோஹவை நாராயண
ஆஸீத்" என்றும், (உ) "నరాజ్జాతాని తత్త్వాని-நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி
என்றும், (௩) "ఆపో నారా ఇతి ప్రోక్తాః-ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா:
என்று மித்யாதிகளாலே ஜகத்காரணத்வத்தை நாராயண சப்தார்
தமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. † அதுதனக்குக் கருத்தென்னெ
னில்; முறையழிந்துகிடக்கிறது இத்தேசமாகையாலே ப்ரமாணாபே
க்ஷையுள்ளது இத்தேசத்துக்கிறே. தன்காணியைப் பிறர் ஆளுப
போதிறே ப்ரமாணங் காட்டவேண்டுவது; ஆகையாலே சொல்லு
கிறது. ஆகையாலே, நெஞ்சே! ஜநகனை அநுபவிக்கப் பாராயெ
கிறார்.

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரர்க்கும்) (அர்த்தமற்றதிறே) - திருமந்த்ரார்த்
மற்றதிறே என்றபடி.

பாட்டுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமாக மீளவும் அவதாரிகை யருளிச்செய்
றார் (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி). (அர்த்தமென்னில்) காரணத்வத்தைச் சொ
லுவானென், என்று சங்காபிப்ராயம். (அதுவும்) - திருமந்த்ரமும்.

காரணத்வத்திலே ஒதுங்கினபடியை அருளிச் செய்கிறா (ஏகோஹவை
இத்யாதி). (அது தனக்குக்கருத் தென்னென்னில்) - அதுதான் காரணத்வ
த்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதுக்குக் கருத்தேதென்று சங்காபிப்ராயம்.

(க) மஹோப- (உ) பாத்மோத்தரம-௪. (௩) மநுஸ்ம்ருதி-க-கО.

வ்யா.—(இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை) (க)''மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றாஞ்சோதி'' என்கிறவிடத்தில் சப்தத்தை நெருக்கியிறே பொருள்சொல்லுவது; அதுவே தமக்குக் கருத்தென்னுமிடந் தோற்ற அத்தை இங்கே வ்யக்தமாக்குகிறார். ஏகனே நிர்வாஹகனென்றுகிடீர் கீழ்ச்சொல்லிற்றென்கிறார். ஸம்ப்ரதிபந்ந க்ஷேத்ரஜ்ஞனான இந்த்ரனுக்கும், ஈஶ்வரனென்று சங்கிக்கைக்கு யோக்யனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் உத்பாதகனானவனை. சங்கநீயனான ப்ரஹ்மாவை முற்படச்சொல்லி, பின்பு இவனைச்சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க இவனை முற்படச் சொல்லிற்று, இவனோபாதி அவனும் ஸ்ருஜ்யகோடிகடிதனென்னுமிடந் தோற்றுகைக்காக.

ஆனால் ருத்ரனும் ஈஶ்வரனாக சங்கநீயனா யன்றோ விருப்பது, அவனைச் சொல்லாதொழிவா னென்னென்னில்; (உ) ''బ్రహ్మణశ్చాపి సమ్భూతశ్శివ ఇత్యవధార్యతామ్ - ப்ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூதஶ் ஶிவ இத்யவதாரயதாம்'' என்று இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே அவனுக்கு ப்ரஹ்ம புத்ரத்வம் ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே, எல்லாரிலும் ப்ரதாநனான ப்ரஹ்மாவையும் கீழான இந்த்ரனையும் சொன்னபோதே †ப்ரத்யாஹாரந்யாயத்தாலே மத்யே அவனையும் சொல்லிற்றாகக்கடவது. இந்திரனுக்கும் பிரமனுக்கும் என்றதே ரோபாந்தமாகச் சொல்லிற்று - பூஜ்யதாபுத்தியாலன்று, க்ஷேபிக்கிறார். ஈஶ்வரனாலே ஸ்ருஜ்யனாயிருக்கச்செய்தேகிடீர் ''த்ரைலோக்யாத்யக்ஷன் நான்'' என்றிருக்கிறதும், ''சதுர்த்தசபுவநமும்என்னாலே ஸ்ருஜ்யம், இத்தனைக்கும் நிர்வாஹகன்நான்'' என்றிருக்கிறதும், கும்பிடுகொள்ளுகிறதும்.

(†முதல்வன்) தனக்கு உத்பாதகனின்றியே யிருக்கிறவன். (தன்னை) வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமான தன்னை யென்னுதல். (இருநிலமித்யாதி)-கீழ் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிற்று; இத்

(ப்ரத்யாஹாரம்) - ''அசி-அல்'' என்று - அகாரத்தையும் லகாரத்தையும் எடுக்கவே நடுவுள்ள அக்ஷரங்கள் தன்னடையே ஸித்திக்குமென்கிற சப்தப்ரக்ரியாந்யாயம்; அப்படியே ஆத்யந்தங்களைச் சொல்லவே நடுவுள்ளதும் ஸித்திக்கு மென்றபடி.

(முதல்வன்) - தனக்கும்தானே காரண மென்னுதல், இவ்வருகுள்ளார்க்கும் காரண மென்னுதல். (கால், தீ, நீர்) என்கிற மூன்று பூதங்களும்

(க) - உ (உ)

தால் † ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. முற்பட வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லிப் பின்பு ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது, ஈஶ்வரத்வசங்கையுள்ளது இவர்கள்பக்கலிலே யாகையாலே; பூதங்களுக்கு ஈஶ்வரத்வசங்கையில்லையிறே. பூதங்களை அப்யயக்ரமத்தைச் சொல்லுதல், ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தைச் சொல்லுதல் செய்யாதே அக்ரமமாகச்சொல்லிற்று ஒரு நினைவைப்பற்ற, ஸர்வாதாரமுமாய் அஸஞ்சாரியுமாய் அபாதகமுமா யிருக்கும் பெருமையைப் பற்ற,பூமியை முற்படச்சொன்னார்; அல்லாத பூதத்ரயங்களும் ஸஞ்சாரியுமாய் ரக்ஷகத்வ பாதகத்வங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கையாலே அக்ரமத்திலே சொன்னார்; இதத்தனைக்கும் அவகாசப்ரதாநம் பண்ணுமேற்றத்தைப் பற்ற ஆகாசத்தைப் பின்பே யருளிச்செய்தார். இவை நினைவல்லாதபோது இதுக்குப்ரயோஜநமில்லை. "முதல்வன்தன்னை" என்றார் - கீழ்; இங்கே - (ஐந்தாய்) என்கிறார். ஆகையாலே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் - உத்பாதயோத்பாதகபாவஸம்பந்தமென்கை.

(செந்திறத்தவித்யாதி) மேல்சாஸ்த்ரவஶ்யருடைய ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகைக்காக சாஸ்த்ரஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார். த்ராமிட ஸம்ஸ்க்ருதங்களை ஸ்ருஷ்டித்து. † ஆரியத்தைச்சொல்லி அதினுடைய சிதைவாகையாலே பின்னைத் தமிழைச்சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க இத்தைப்ரதமத்திலே உபாதாநம் பண்ணிற்று - இது ஸர்வாதிகாரமாகையாலும, ஸ்வார்த்தத்தைச் செவ்வேப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவதா யிருக்கையாலும், †தம்பாழி யாகையாலும், இன்னமும் அததோபாதி இதுவும் ப்ரமாணமென்கைக்காக முற்படவருளிச்செய்கிறார். வேதங்கள் போலேயும், இதிஹாஸ புராணங்கள்போலேயுமன்றிறே - ஆழ்வார்கள் வார்த்தை ; †அநுஷ்டாதாவின் வார்த்தையிறே- இது. †ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் த்யாஜ்யதயா புகுருமித்தனையிறே - இவர்கள் பக்கல். (செந்திறத்ததமிழோசை) திறம் - கூறுபாடும, ப்ரகாரமும. ஸ்வார்த்தத்தைச் செவ்விதாக ப்ரகாசிப்பிக்கையே கூறான த்ராமிட சப்தம ; உபப்ரும்ஹணாபேக்ஷையற்றிருக்கை. வேதங்களுக்கு உபப்ருமஹணாபேக்ஷையுண்டிறே.

ஏகரூபமா யிருக்கையாலே ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்திலே சொல்லிற்றென்றபடி.

(ஆரியம்) - ஸமஸ்க்ருதம. (தம்பாழி) - தம்துறை. ஆழ்வார்வார்த்தையான த்ராவிடப்ரபந்தத்துக்கு ஆதிக்யமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (அநுஷ்டாதாவித்யாதி). அநுஷ்டாநமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதி).

(ஓசை) என்று - பாட்டுக்கும் த்வநிக்கும்பேர், †லக்ஷணயா சபதத்தைச் சொலலுகிறது, மேல்“வடசொல்” என்கையாலே. (வடசொல்) என்று - ஸம்ஸ்க்ருதத்தைச் சொல்லுகிறது. த்ராமிட பாஷை ஸஞ்சரிக்குந் தேசத்துக்கு வடவெல்லையாகத திருமலை யைச் சொல்லக்கடவர்களிறே. அதுக்கு வடக்கெல்லாம் ஸம்ஸ் க்ருதமேயிறே ஸஞ்சரிப்பது. அத்தேசத்தில் தமிழ்ஸஞ்சரியாது ; உபயமும் ஸஞ்சரிக்குமேறறமுண்டிறே இத்தேசத்துக்கு. (ஆகில்) சாஸ்தரத்தை ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - ப்ரகாசிப்பிக்கை.

(திசைநான்குமாய்) நாலுதிக்கிலு முண்டான ஸகலபதார்த தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து. “మఞ్చాః క్రోశన్తి మஞ்சா:க்ரோசந்தி” இதிவத். இத்நால் - சாஸ்தரவஶ்யருடைய ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லு கிறது. (திங்கள்நாயிறுகி) (௧)‡“అగ్నౌ ప్రాస్తాహుతిస్సమ్యగాదిత్యము పతిష్ఠతే। ఆదిత్యాజ్జాయతే వృష్టిః వృష్టేరన్నం తతః ప్రజాః - அக்நௌ ப்ரா ஸ்தாஹுதிஸ்ஸம்யக் ஆதித்யமுபதிஷ்டதே। ஆதித்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டி: வ்ருஷ்டேரந்நம் தத:ப்ரஜா:” என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ் டிஸமாப்திதோற்ற (ஆகி) என்கிறது.

கீழ் - நாரசப்தார்த்தஞ் சொல்லிற்று ; மேல் - அயநசப்தார்த் தம் சொல்லுகிறது. (அந்தரத்தில்) அந்தராமிடத்தில், ஸ்ருஷ்ட மான ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்து நிற்குமிடத்தில்.(௨)“పృ థివ్యా అన్తరః, ఆత్మనో ఽన్తరః-ப்ருதிவ்யா அந்தர:, ஆத்மநோந்தர:” என்று - அந்தரசப்தத்தாலே வ்யாப்தியைச் சொல்லக்கடவதிறே. (தேவர்க்குமறியலாகா) ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களுக்கு மறியவொண்ணுதிருக்கை.(௨) “యమాత్మా న వేద-யமாத்மாநவேத” என்று-யாவனொருவனை ஆத்மாவறியான், அவன் அந்தரனை அந்தர் யாமியென்னக்கடவதிறே. அதுதோற்ற துர்ஜ்ஞேயனென்கிருர். ஆனல் (தேவர்க்கும்) என்று இவர்களை விசேஷித்து எடுபபா னென்னென்னில் ; ஜ்ஞாநசக்திகளால் அதிகரானவர்களுக்கும் அறி

---

† லக்ஷணையாலே சப்தமாகவேணு மென்றபடி.

‡ சந்த்ராதித்யாகளை உண்டாக்க வேணுமோ வென்னென்ன, லோகோப காரக ரக்ஷையாலே யென்கிருர் (அக்நௌ ப்ராஸ்தா ஹுதிரித்யாதி.)

---

(௧) (௨) ப்ருஹ-௨-௫-௨.

பமொன்றுதென்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார். (அந்தணனை) சுத்தனை. †ஆழ்வார்களெல்லாரும் இஸ்ஸப்தத்தாலே சுத்தியைச் சொல்லக்கடவதா யிருப்பதொரு ஏற்றமுண்டு. (க) "அறவனையாழிப் படையந்தணனை" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார். † கையும் திருவாழியுமா யிருப்பானொரு ப்ராஹ்மண னில்லையிறே. †கேவலனுக்கு சுபாஸ்ரயமாக வருளிச்செய்கிறா ராகையாலே அங்ஙனருளிச்செய்கிறது. †பகவத்ப்ராப்திகாமன் குணவிசிஷ்டமாக உபாஸிக்கக்கடவன்; குணங்களே ப்ராப்யமாகையாலே. ஆத்ம ப்ராப்திகாமன் சுத்திவிசிஷ்டனாக உபாஸிக்கக்கடவன்; (௨) *ஜராமரணமோக்ஷமே புருஷார்த்தமாகையாலே. ஆகில், இவர்க்குசுத்தி அபேக்ஷிதமோவென்னில்; கீழ் - ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லி, ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்குமென்கையாலே, தத்கததோஷாஸம்ஸ்பருஷ்டனென்கை யபேக்ஷிதம்; அத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. (௩) "ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా ఉపహతపాప్మా -ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா" என்று - வ்யாபதியைச்சொன்ன ப்ரதேசங்களிலே தத்கததோஷாஸம்ஸ்பருஷ்டத்வங்களையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. †இதிறே இவர் திருவுள்ளத்தில கிடப்பது. பரமவைதிகர்களிறே - ஆழ்வார்களாகிறார்.

(அந்தணமாட்டந்திவைததமந்திரத்தை) கீழ்உக்தமான இவ்வஸ்து வேதசிரஸ்ஸிலே குஹ்யமாயிருக்குமென்கிறா. (அந்தணர்மாடு) (௪) "బ్రాహ్మణానాం ధనం వేదః - ப்ராஹ்மணாநாம்தநம்வேதஃ" என்கிறபடியே ப்ராஹ்மணர்க்குதநம் வேதமிறே. (௫) "ధనం మదీయం తవ పాదపఙ్కజమ్ - தநம்மதீயம்தவபாதபங்கஜம்" என்கிற ஈஸ்வரனன்று காணும் தநம், வேதமாயிற்று. † வேதைகஸமதிகம்ய

அந்தணன் - ப்ராஹ்மணனன்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்களித்யாதி). அங்குமு ப்ராஹ்மணனுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கையும்திருவாழியுமித்யாதி). அங்ஙு சுத்தியாகக் கொள்ளவேணுமோ வென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கேவலனுக்கித்யாதி). ஆனால் குணவிசிஷ்டமாக வன்றோ உபாஸிப்பது, சுத்திவிசிஷ்டமாக வேணுமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பகவத் ப்ராப்தீத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (இதிறே) - சொன்னவேதார்த்தமிறே திருவுள்ளத்தில் பட்டதென்றபடி.

(க) தி-வாய்-க-எ-க.
(௨) கீதை-எ-உக.
(௩) ஸுபாலோப.
(௪)
(௫) ஸ்தோ-ரு-௩௦.

னென்றிறே - வஸ்துவுக்கேற்றம். ப்ரமாணமுகத்தாலே யிறே - ப்ர மேயபூதனை ஈச்வரனை தநம் என்றறிவது. (அந்திவைத்தமந்திரத்தை) வேதாந்தத்திலே ப்ரகாசிக்கிறரஹஸ்யத்தை. மாட்டந்தி - வேதத்தின்முடிவிலே; வேதாந்தத்தி லென்றபடி. மந்திரம் என்றும், ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும் - பர்யாயம்போலேகாணும். ஈச்வரனை ரஹஸ்யமென்கிறது - தலைக்கடையையும் புழைக்கடையையு மடைத்துக் கிழிச்சீரையை யவிழ்த்துப் பார்ப்பாரைப்போலே அஷட்கர்ணமாக உபதேசிக்கவும் அநுஸந்திக்கவும்வேண்டி இப்படி சீரியசரக்காயிருக்கையாலே.

அதவா,(மந்த்ரம்)என்று-ஈச்வரனுக்குத்திருநாமமாக ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்திலே சொல்லிற்று.(க) "మన్త్రశ్చన్ద్రాంశుర్భాస్కరద్యుతిః மந்த்ரஶ்சந்த்ராம்ஶுர்ப்பாஸ்கரத்யுதி:"என்னக்கடவதிறே. "మన్తారం త్రాయత ఇతి మన్త్రః-மந்தாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ர:" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, மந்த்ரமென்று - ஈச்வரனுக்குத் திருநாமமாகிறது. (அந்தணர்மாடு) என்கிறார்காணும் தாம் அதுக்கு அயோக்யரென்னுமிடந்தோற்ற. ஸர்வமும் திருவுள்ளத்திலே ப்ரகாசியாநிற்க வாய்விடுகை மர்யாதாஹாநி யென்றிருக்கிறாரிறே. தாம்பரமவைதிகராயிருக்கச் செய்தே பிறர்தநமென்பாரைப்போலே அதனோடு ஸம்பந்தமற வார்த்தைசொல்லுகிறாரிறே மர்யாதாஸ்த்தாபநார்த்தமாக.

(அந்தணர் மாட்டந்திவைத்த மந்திரத்தை மந்திரத்தால்-வாழ்த்தியேல) ப்ரதிபாத்யமும் அங்கேயாய் ப்ரதிபாதகமும் அங்கேயாயிருக்கிறபடி. (மந்திரத்தை - வாழ்த்தியேல்) ஜகத்காரணபூதனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், துர்ஜ்ஞேயனாய், தத்கததோஷை ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கிறவனை அநுபவிப்புதியாகில். (மந்திரத்தால்-வாழ்த்தியேல்) அவ்விஷயத்தை அநுபவிக்குமிடத்தில் வேதாந்தமுகத்தாலே யாதல் இதிஹாஸபுராண முகத்தாலே யாதல் அநுபவிக்கப் பாராதே நானிழிந்த துறையிலே யநுபவிக்கப்பார்; திருமந்த்ரத்தாலே யநுபவிக்கப்பார்; திருமந்த்ரத்தாலே அநுபவிக்குமாபோலே ஸுகரமாயிராதிறே (உ)"సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థమ్-ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்"-என்கிறபடியே ஸர்வார்த்தங்களையும் †திரளச்சொல்லுகிற மந்த்ரமிறே.

அவனன்றோ தநம், வேதம் தநமானபடி எப்படி யென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (வேதைகஸமதிகம்யாதி).

† (திரள) - ஸங்க்ரஹமாக.

(க) ஸஹஸ்ரநா- (உ)

பகவந்மந்த்ரங்கள் அஸங்க்யாதங்களன்றோ, மந்த்ரம் என்னப் பெரியதிருமந்த்ரத்தைக் காட்டுமோவென்னில்; (க)"ஸ்ரீநாமாநி ..-யாநிநாமாநிகௌணாநி" என்கிறபடியே அல்லாதவை குண சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே யிருப்பது. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு வாசகமாயிருப்பதொரு சப்தமில்லையிறே; ஆகையாலே காட்டும். அல்லாத வ்யாபகமந்த்ரங்கள் இதுக்கு வாசகமன்றோ வென்னில்; அவை இதைப்பற்ற †ஸாபேக்ஷமாகையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களையுங் காட்டாது. அடியிலே இவர்தாம் (உ) "நான் கண்டு கொண்டேன்" என்று தலை சேய்த்தமந்த்ரம் இதுவேயிறே.

(மறவாது வாழ்தியேல்) விஸ்மரியாதே அநுபவிப்புதியேல். பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்ம்ருதிஹேது விஷயாந்தரஸ்பர்சமாகையாலே விஷயாந்தரம் கலசாதபடி அநுபவியென்கிறாரோவென்னில்; அது இவர்க்குச்சேராது, சரமதசையிலேஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கிறவராகையாலே. இனி இவர்க்கு விஸ்ம்ருதி ஹேதுவென்னென்னில்; தாபத்ரயாஶ்ரயமான தேஹஸம்பந்தத்தோடேயிருக்கையாலே தேஹத்தைப்பாரார், பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பாரார், விஷய வைலக்ஷண்யத்தைப் பாரார், தந்நிவ்ருத்திக்கும் அபிமதஸித்திக்கு முறுப்பாக ஈஶ்வரனை உபாயமாக அநுஸந்திப்பதொரு அநுஸந்தானமுண்டு, அது பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்ம்ருதிஹேதுவாகக்கடவது. ஆகையாலே, பூர்வார்த்தத்திலிழியாதே அநுபவிக்கப்பார். இவர்தாம் த்வயநிஷ்டரன்றோ, இங்ஙனே சொல்லுவானென்னென்னில்; அடியிலே ஒருகால ஈஶ்வரன்கையிலே நமகார்யத்தை ஸமர்ப்பித்துவிட்டோமாகில் இனி ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தைச் சிந்திக்கையாவது-†பிறர் கார்யத்திலேயிழிகையிறே. † ஸ்வரக்ஷணத்தோடு ஜகத்வ்யாபாரத்தோடு வாசியில்லையிறே ப்ராப்தியில்லாமைக்கு.

(ஸாபேக்ஷம்) - வ்யாப்யபதார்த்தாதிகள், அவை அத்யாஹரிக்கவேணும் அவற்றுக்கு; திருமந்த்ரத்துக்கதுவேண்டாவென்றபடி. (பிறர்கார்யம்) ஈஶ்வரனுடையகார்யம். ஈஶ்வரகார்யமான லோகத்வ்யாபாரமன்றோ இவர்க்கு வேண்டாதது, ரக்ஷணசிந்தை பண்ணவொண்ணாதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்தோடித்யாதி).

(க) ஸஹஸ்ரநாமோபோத்காதம். (உ) திருமொ-க-க-க.

(வாழ்தியேல்) அவனுடைய பாவநத்வத்திலும் ஸாதநத்திலும் இழியாதே போக்யதையிலேயிழிந்து அநுபவிப்புதிபாகில். (வாழ்தி யேல்) வாழ்ச்சி உன்னதிறே; நானும் உனக்கு ஸஹகாரி யித்தனை யிறே. (வாழ்தியேல்) என்று - தமக்குக் கரணமான மநஸ்ஸை சேத நஸமாதியாலே கர்த்தாவாகப் பேசுகிறாரிறே; மநஃப்ராதாந்யந்தோற்ற. †யாவதாயுஷம் பகவதநுபவத்துக்குப் பரிகரமிதுவாகையாலே, தத்ஸாபேக்ஷனையிறே மூமுக்ஷுவிருப்பது. (என்றும் - வாழலாம்) நித்யஸூரிகள்நடுவேயிருந்து யாவதாத்மபாவிவாழலாம். எங்குமொக்க அநுபவமிறே இவனுக்குள்ளது. வைஷ்ணவனாகிறான்-ராஜகுமாரனிறே. (மடநெஞ்சமே) எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே! விஷயப்ராவண்யநிவ்ருத்திவேளையோடு, உஜ்ஜீவநவேளையோடு, போகவேளை யோடுவாசியற, என்பின்னே யொழுகும்படி எனக்குவிதேயமாகப் பெற்றேனென்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார். (க) "நெஞ்சமே நல்லைநல்லை" என்னுமாபோலே. (௪)

மூ.—ஒண்மிதியில்புனலுருவியொருகால்நிற்ப
ஒருகாலுங்காமருசீரவுணனுள்ளத்து
எண்மதியங்கடந்தண்டமீதுபோகி
யிருவிசும்பினூடுபோயெழுந்து, மேலைத்
தண்மதியுங்கதிரவனுந்தவிரவோடித
தாரகையின்புறந்தடவியப்பால்மிக்கு
மண்முழுதுமகப்படுத்துநின்றவெந்தை
மலர்புரையுந்திருவடியேவணங்கினேனே. (௫)

பதம்.—ஒருகால், ஒண்மிதியில், புனலுருவி, நிற்ப, ஒருகால், (௫) காமருசீர, அவுணன், உள்ளத்தெண்மதியம் கடந்து, அண்டமீது, போகி, (௧௦) எழுந்து, இரு, விசும்பினூடுபோய், மேலைக்கதிரவனும், மேலை, (௧௫) தண்மதியும, தவிர வோடி, தாரகையின் புறந்தடவி, அப்பாலமிக்கு மண்முழுதும், அகப்படுத்துநின்ற, (௨௦) எந்தை, மலர்புரையும் திருவடி, வணங்கினேன். (௨௩)

உரை.—ஒருதிருவடி, ஓரடியிட்டமாத்ரத்தில், ஆவரணஜலத்தளவும் ஊடுருவிசசென்று, (அப்புறம்போக இடம் பெறாமையாலே, அங்கே) நிற்க,

---

மநஸ்ஸூப்ரதாநமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (யாவதாயுஷமித்யாதி). . ... (௪)

(க) தி - வாய் - க - ௧௦ - ௪.

ஒருதிருவடி (ரு) நல்ல (ஔதார்ய)ஸ்வபாவத்தை யுடையனுன, மஹாபலி, தன் மநஸ்ஸிலே நினைக்கும நினைவைக்கடந்து, அண்டபித்திக்கும், அவ் வருகேபோகைக்காக, (சo) கிளம்பி, விசாலமான, ஆகாசத்தை ஊடுருவிச் சென்று, மேலேயிருக்கிற ஸூர்ய மண்டலத்தையும், அதுக்குமேலேயிருக் கிற, (சரு) குளிர்ந்த சந்த்ரமண்டலத்தையும், கடந்துசென்று, (அதுக்குமே லேயிருக்கிற) நக்ஷத்ர மண்டலத்தையும் கடந்து, அதுக்குமேலே (ப்ரஹ்ம லோகத் தளவும்வ்யாபித்து) பூலோகம் முதலான பதினுன்கு லோகங்களை யும், அளந்துகொண்டு க்ருதக்ருத்யனுய்நின்ற,(உo)எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர் வேஶ்வரனுடைய, தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளை, ஆஶ்ரயித்தேன். ()

வ்யா..—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதியில்) கீழ் - ஜகத்காரணபூத னுய் ஜகச்சரீரியாயிருக்கிறபடியை யநுபவித்தார ; அநந்தரம் நாரா யண சப்தார்த்தத்தை நாராயணுநுவாகமாகிற ஓலைப்புறத்தே கேட்டுபோகாதே கண்ணுலேகண்ட நுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீவாமநனு யவதரித்தூத திருவுலகளந்தபடியை யநுபவிக்கிறுர். †சேஷசேஷி த்வஸம்பந்தமிறே - நாராயண சபதார்த்தமாகிறது, † ஜகத்காரணத வத்தாலும் - ஈஶ்வரனேடு இவ்வாத்மாவுக்குண்டான ஸம்பந்தத்தை யிறே சொலலுகிறது. †(க)"காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பே கிமிர்ந்த" என்று - ஸர்வலோகமும் இவ்வர்த்தத்தைக் கண்ணுலே காணலாம்படியிறே திருவுலகளந்தருளினது. ஆகையாலே நாரா யணசப்தாரத்தமான தரிவிக்ரமாபதாநததை யநுபவிக்கிறுா. †யஜ்ஞவாடத்தே சென்றபடியையும் அர்த்தித்தபடியையும் சொல் லாதே எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்த இவ்வம்சத்தைச் சொல்லுகையாலே - சேஷசேஷித்வ ஸம்பந்தத்தை அநுபவிக்கிறு ரென்று தோற்றுகிறதிறே.

(ஒண்மிதியிலித்யாதி) ஒருதிருவடிகளாலே பூமியையடங்கவள ந்தான், ஒருதிருவடிகளாலே ஊர்த்த்வலோகங்களை யடங்கவளந்தா

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதி) த்ரிவிக்ரமாபதாநம் நாராயணசப்தார்த்த மெப்படியா மென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (சேஷசேஷித்வேத்யாதி). கார ணத்வம் சொல்லிற்றே, ஸமபந்தமானபடி யெப்படி யென்ன ; அருளிச்செ ய்கிறுர் (ஜகத்காரணத்வேத்யாதி). அப்படி அளந்தானே வென்ன ; அருளிச் செய்கிறுா (காண்மின்களித்யாதி). வாமநாவதாரத்திலே சீலமன்றே தோ ற்றுவது, ஸமபந்தம் தோற்றும்படி யென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறுர் (யஜ்ஞவாடத்திலித்யாதி).

(க) தி - வாய் - சு - ரு - கசு.

ன்கிறார். (ஒண்மிதியில்) திருக்குமதொழிய, வருத்ததுமாய் மேலே திருவடிகளை வைத்தாடிகளிறே நந்தலையிலிருந்ததுஎன்னும் திருவடிகள்படிங் காட்டில் ப) திருவடிகள் பூமியையளக்கவென்று †அதுதானேயாயிற்று தந்தே †குசைதாங்கின வருமையெல்லாந் தம் தார்யமானுலும் தஇதினுடைய உத்யோகத்தைக்குசை §(போ தான் தாரகனனவேன்றிறே அவன்றனக்கேற்றம். (ஒருகாலும்) †தார்யமானது திருவடிகளை யநுபவிததார் - கீழ்; இததால் - ஊர் மாட்டாது. †சரீ யளந்த திருவடிகளை யநுபவிக்கிறார். (ஒருகா சரீரம் தாரகமரவடிகளும். மற்றககாலும் என்னுதே (ஒருகாலும்) மா தாரகம், ச "இதொன்றிருந்தபடி யென்!" என்கிறார். அந் ல்லுகிறவிடத்தையநுபவிக்கிறபோது இதுக்குமேற்பட்ட போக்ய (மிதியில்லாகாதே யென்றிருந்தார், இந்தத திருவடிகளைக் கண் ந்க்கு மேற்பட்ட போக்யவஸ்து விலலையென்கிறா.

மலங்கரிஷ்யத சரித்யாதி) மஹாபலியுடைய மநோரதரூபமான ஜ்ஞா கயமே தலை க்ரமிதது. († காமருசீரவுணன்) ஸ்ப்ருஹணீயஸ்வபாவ மாகச் சொபலி. ஜ்ஞாதாக்களடங்க இவனை "அஹங்காரக்ரஸ்தன், தங்களுக்கு பூத்யபஹாரி" என்று நிந்தியாநிற்க, இவர் "மஹாபாக்யவா ளாகைன்கிறார். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; பிற்பாடரான நம் போலன்றியே ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும் சீலத்தையும் லேகாணபெறறவனன்றோ, இவனேபாதிபாக்யவான்களு டாவென்றிருக்கிறார். நானும் "அடியேன்" என்றிருக்கிறத தவிட்டு, பகவத்விபூதியை அபஹரித்து, ஔதார்யத்தை யேறிட் கொண்டு யஜ்ஞத்திலே இழியப்பெற்றிலேனேயென்கிறார். காம தல் - விருமபுதல்.

(எண்மதியங்கடந்து)(க)"மூவடி" என்றவாறே அதனையொழி த்தவிடம் நம்மதன்றோவென்றிருந்தான், பூமியையடங்க அளந்தவா றே ஊர்த்த்வலோகங்களுண்டிறேயென்று நினைத்திருந்தான், அந் தரிக்ஷத்தைஅளந்தவாறே மேலுள்ளலோக மிழந்தோமென்று நிவ் ந்ததனுன்; ஆகையாலே (கடந்து) என்கிறார். (அண்டமீதுபோகி)

(குசைதாங்குகை) - வேகத்திலே போகிற குதிரையைக்கடிவாளத்தை வெட்டி நிறுத்துமாபோலே நிறுத்துகை.

(காமருசீர்) ஆசைப்பட்ட ஔதார்ய குணத்தையுடைய மஹாபலியி யு ஹ்ருதயத்திலே எண்ணுகிற்கிற ஜ்ஞாநத்தைக்கடந்தென்று சப்தார் ம்.

§குண்டலிதம க்வாசித்கம். (க) பெரி - திரு உ - கo - எ,

ஒருதிருவடிகளை அண்டபித்திக்கு மவ்வருகேபோய். அளந்தக் மத்திலேசொல்லாதேப்ரதமத்திலே (அண்டமீதுபோகி) என்ட னென்னென்னில்; ஸ்ரீவாமநனுடைய விஜயத்தில் தமக்குண்டா ஆதராதிசயத்தாலே அளக்கும்ப்ரதேசத்துக்குக் கொண்டை கோல்நாட்டுகிறார். (க) "ஜிதம்பகவதாஜகத் -ஜிதம்பகவதாஜகத்

என்று † ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் அவனுடைய விஜயத்தில் தம குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே சக்ரவாளகிரியைச் சூழப் பறை யடித்துக்கொண்டு திரிந்தாற்போலே. († மீதுபோகி) என்றது மீதுபோகைக்காகவென்று அர்த்தத்தோடேசேர சப்தத்தை நி மித்துச் சொல்லிபபோகக்கடவது. (உ) "திருவுடையடிகள்த நலங்கழலவணங்கி" என்றத்தை, (வணங்க) என்று அர்த்தத் நியமித்துச் சொல்லக்கடவதிறே; அபபக்ஷத்திலும் முற்படச் செ ல்லுகைக்கு ஹேது கொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறாரென்கிற வி வாமித்தனே. (எழுந்து - இருவிசும்பினூடுபோய்) என்றவய (எழுந்து) கையில நீர்விழுந்த ஸமநந்தரம் மஹாபலியினுடை யஜ்ஞவாடத்தில்நின்றும் கிளம்பி. இருவிசும்பு - பெரியவாகாச பூமியைபபற்றப் பெரிதாயிருக்கையாலும் அவனுடைய வளர்த் யில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலும் அந்தரிக்ஷத்தை (இ விசும்பு) என்கிறார். (ஊடுபோய்) பூமிக்குமேலே ஸ்வர்க்கத்துக்கு கீழே நூறாயிரக்காதமாறு ஒக்கத்தையுடைத்தான அந்தரிக்ஷமி தனையும் விம்மும்படியாகத் திருவடிகளை நிமிர்த்தபடி. அந்தரிக்ஷ ஸ்ருஷ்டி ஸபலமாயிற்றென்கிறார். திருவடிகள் வ்யாபியாதபோது பாழ்போலேகாணும்.

(மேலைத்தியாதி) அந்தரிக்ஷத்துக்கு மேலெல்லையாய், ஸ்வர் கத்துக்குக் கீழெல்லையா யாயிற்று ஆதித்யபதமிருபபது; அதுக்கு மேலே நூறாயிரக்காதமாறு - சந்த்ரபதம். ஆனால் ஆதித்ய பத த்தைச்சொல்லி சந்த்ரபதத்தைச் சொல்லாதொழிவா னென்னெ னில்; அஹங்காரக்ரஸ்தராய் பகவதவிமுகரா யிருக்கிறவர்கள்தலை யிலே அத்யந்தஸுகுமாரமான திருவடிகளை வைக்கையாலே இவ

ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் வாமநன் திருவவதாரத்தை § உடனே விஜ த்தைக் கொண்டாடினா ரென்றபடி. (மீது, போகி) போயென்னுதல்; போகை க்காக என்றுதுமுறைதல். (போகி) என்றத்தை, போக என்று நியமிக்கை.

(க) (உ) தி - வாய் - க - ரு - அ.

§ இங்கு சில அக்ஷரங்கள் பதிதமாயிருக்கலாம்.

சிரோபசாரம் பண்ணுகிறார். † அது தோற்றவிறே (தண்மதி) என்கிறது. † "வெங்கதிரோன்" என்றிலரே. வெறும் கதிரவனிறே - அங்கு. மேலைத்தண்மதியும், கீழைக்கதிரவனும். மேலென்றது - கீழையுங் காட்டுமிறே. (தவிரவோடி) அதுக்குமேலேபோய். ஓடியென்று – திருவடிகளை அமைக்கவேண்டும்படியான த்வரையிருக்கிறபடி. (க) "தாய்நாடுகன்றேபோல்" என்று சேஷபூதன் சேஷியைக் கிட்டுகைக்குண்டான த்வரையோபாதி போருமிறே - சேஷிக்கும் சேஷபூதனை லபிக்கைக்குண்டான த்வரையும். எல்லார்க்கும் தந்தாமபிமதஸித்தியிலே த்வரையுண்டாயிருக்குமிறே.

(தாரகையின் புறந்தடவி) நக்ஷத்ரபதத்தையும் வ்யாபித்து அதுக்குமேலேபோய். சந்த்ரபதத்துக்குமேலே நூறாயிரக்காதமாறுண்டிறே - நக்ஷத்ரபதம்; நக்ஷத்ரபதத்துக்குமேலெல்லை † சிம்சுமாரப்ரஜாபதியிறே; க்ருஹங்களோபாதி நக்ஷத்ரங்களிலே யொருவனிறே; அவனும் பன்னிரண்டுநூறாயிரக் காதமாறுண்டிறே. (தடவி) கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கம் தேட்டமாயிருக்கிறபடி. இப்படி தடவித் திரிகிறவிடத்திலும் அகப்படாதே (கடந்து) என்கிறார். (உ) "புடைதான்பெரிதே புவி" என்கிறபடியே - த்ரைவிக்ரமாபதாநத்திலும் அகப்படாதே கிடப்பதொருபுடையுண்டாவதே! (தடவி) அநுகூலமாகத் திருவடிகளை வைக்கையாலே ஸுகஸ்பர்சமாயிருந்தபடி யென்னவுமாம். (அப்பால்மிக்கு) ப்ரஹ்மலோகமவதியாக வ்யாபித்து. மஹாபலி அபஹரித்தது த்ரைலோக்யமன்றோ, மேலுள்ளலோகங்களை அளக்கவேண்டுவானென்னென்னில்; அந்யசேஷத்வத்தாலே த்ரைலோக்யமும் நசித்தவோபாதி ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே மேலுள்ளலோகங்களும் நசித்துக் கிடந்ததாயிற்று, (ந) "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவர்களாகையாலே, அந்யசேஷத்வத்தால் வரும் அநர்த்தம்போலன்

சிரோபசாரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அதுதோற்றவிறேயிதயாதி). சந்த்ரனுக்குத் தட்பம் ஸ்வபாவமன்றோ, அதுஜ்ஞாபகமானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (வெங்கதிரோனென்றிலரோ) என்று. ஆதித்யனைச் சொல்லும்போது சிரோபசாரம கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வெறுங்கதிரவனிறே யங்கு) என்று.

சிம்சுமாரப்ரஜாபதி பதம் - நக்ஷத்ரங்களுக்கவ்வருகே பன்னிரண்டு லக்ஷம் காதமென்றபடி. §ஸ்வதந்த்ரனுக்கானல் அந்ய சேஷமன்றோ வென்ன;

(க) க - திரு - ௩0. (ந) கீதை - கக - கச.
(உ) பெரியதிருவந் - எ௫. § இங்கு சில அக்ஷரங்கள் மாறியிருக்கலாம்.

றே ஸ்வஸ்வாதந்தர்யத்தால் வருமநர்த்தம். † சேஷத்வத்தை யிசைந் தானிறே இவன்.

(மண்முழுதுமகப்படுத்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையு மளந்துகொண்டு. மண்என்று பூமியைச்சொல்லி, முழுதும் என்கையாலே - ஊர்த்த்வலோகங்களை நினைக்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, மண்ணென்று - ஸ்த்தலமாய் மேலுண்டான ஸ்த்தலங்களைச் சொல்லுகிறது. அளந்து என்னாதே (அகப்படுத்து) என்கையாலே - இவன் மேல் விழுக்காடும் அவர்களை இழுப்பும் தோற்றுகிறது. (நின்ற) க்ருதக்ருத்யனாய்நின்ற. சேஷபூதன் சேஷியையலபித்து க்ருதக்ருத்யனாறபோலேகாணும் - சேஷியும் சேஷவஸ்துவை லபித்து க்ருதக்ருத்யனானபடி. (எந்தை) ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும் சீலத்தையுங்கண்டால் ராஜ்யத்தைக் காற்கடைகொண்டு மார்பைப்பிளக்க வெழுத்துவாங்கிக் கொடுக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, ராஜ்யத்தைக் கொண்டுபோனான் இந்த்ரன், மஹாபலி தன்னைவைத்து ராஜ்யத்தைக கொடுததான்; நான் என்னைக் கொடுத்தேனென்கிறார்.

(மலர்புரையு மித்யாதி) நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை அநுபவிக்கப் பெற்றேன். கீழே-(க) "தளிர்புரையுந்திருவடி" என்றார், இங்கே - (மலர்புரையுந்திருவடி) என்கிறார், இதுக்கு ஹேது வென்னென்னில்; ஆழ்வாருடைய விஶ்லேஷத்தாலே வாடினவன் அவருடைய தலையிலே திருவடிகளை வைக்கையாலே தளிரும் முறியுமானபடியைச் சொல்லிற்று - அங்கு; இங்கு - போக்தாக்களாய் அநுபவிக்க இழிந்தவாறே போக்யமாயிருககிறபடியைச் சொல்லுகிறது. (மலர்புரையும்) † ஆஶ்ரிதர்ஸந்நிதியிலே அலரும்தாமரையிறே இது. (திருவடி) அநுபவிக்க இழியுந்துறையும் திருவடிகளிறே. (திருவடியே) என்கிற அவதாரணத்தாலே - அவயவாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. மேன்மையும், நீர்மையும், வடிவழகும் §(மூன்றும்) குறைவற்ற விஷயமிறே. "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருப்பார்தலையிலுமகப்படத் திருவடிகளைவைக்கையாலே - மேன்மையில் குறையில்லை; தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத தான் அர்த்தியாய்ச் செலலுகையாலே - நீர்மையில் குறையில்லை; துஷ்ப்ரக்ருதியான

அருளிச்செய்கிறார் (சேஷத்வத்தையித்யாதி).

மலரோடொத்தால இந்தமலர் எதுக்கலருமென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரித்யாதி).

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

மஹாபலியையுமகப்பட எழுதிக் கொள்ளுகையாலே - வடிவழகில் குறையில்லை; ஆகையாலே புறம்புபோகவேண்டாவிறே.

(வணங்கினேன்) அநுபவிக்கப்பெற்றேன். (க) "నమఇత్యేవవాదినః-நமஇத்யேவவாதிந:" என்று முக்தபோக்யதைச் சொல்லக்கடவதிறே. † இவர்க்கு ஆஶ்ரயணீயமும் திருவடிகளே, அநுபாவ்யமும் திருவடிகளே. (உ) "உலகமளந்த பொன்னடியை யடைந்துய்ந்தேன்" என்றிறே ஆஶ்ரயணவேளையிலும அருளிச்செய்தது. ‡ விமுகனை மஹாபலிக்கும் ருசியைப்பிறப்பிக்கும் ஸௌநதாயததையுடையவனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத்தான் அர்த்தியாய்ச்செல்லும் சீலவானையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தை துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்ணுக்குமகப்பட விஷயமாக்கும் ஸௌலப்யனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? சதுர்த்தச புவநத்தையுமளந்த ஸர்வஸ்மாத்பரனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோவென்கிறார். ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், சீலவானாய், ஸௌலப்யனாய், ருசிஜநகனாயிருக்குமவனிறே-ஆஶ்ரயணீயனுவானும் போக்யபூதனுவானும். (ங) "త్రివిక్రమత్వచ్చరణాంబుజద్వయంమదీయమూర్ధానమలంకరిష్యతి - த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றார் ஆளவந்தார்; (ச) "లోకవిక్రాన్తచరణౌ శరణం తేవ్రజంవిభో-லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்றார் உடையவர். ... (ரு)

மூ.—அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கையமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகனவுணர்க்கென்றும்
சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
தானுகந்தவூரெல்லாந்தன்தாள்பாடி

வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றோ; அநுபவமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (நம இத்யேவ வாதிந: இத்யாதி). திருவடிகளிலே வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கித்யாதி). அவதாராந்தரங்களை யொழிய இவனே ஆஶ்ரயணீயனும் அநுபாவ்யனு மென்கைக்கு அநுகுணமான குணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (விமுகனைவித்யாதி). அவ்வவதாரத்தை அநுபாவ்யமும் ஆஶ்ரயணீயமுமாகப் பற்றினபேருண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (த்ரிவிக்ரமேத்யாதி). ... . (ரு)

(க) பார - மோக்ஷ -
(உ) தி - மொ - ரு - அ - கூ.
(ங) ஸ்தோ - ர - ஙo.
(ச) கத்யத்ரயம்.

நிலம்பரந்துவரும்கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேய்கள்படுமுத்தமுந்தவுந்திப்
புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும்பொய்கைவேலிப
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. (கூ)

பதம்.—அலம்புரிந்த, நெடும், தடம், கை, அமரர் வேந்தன், (ரு) அம், சிறை, புள், தனிப்பாகன், அவுணர்க்கு,(க0) என்றும், சலம்புரிந்து, அங்கு, அருளில்லா, தன்மையாளன்தான், (கரு) உகந்தவூரெல்லாம், தன்தாள்பாடி, நிலம்பரந்துவரும், கலுழி, பெண்ணை, (உ0) ஈர்த்த, நெடுவேய்கள், படு, முத்தம், உந்த, (உரு) உந்தி, புலம், பரந்து, பொன்விளைக்கும, பொய்கை, (ங0) வேலி, பூம், கோவலூர், நெஞ்சே, தொழுதுமபோது. (ஙரு)

உரை.—(இரப்பாளர்)போதும்போதும் என்னும்படி கொடாநிற்பதாய், நீண்டு, பரந்திருந்துள்ள, திருக்கைகளை யுடையனாய், நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனாய், (ரு) அழகிய, சிறகை யுடைத்தான, பெரியதிருவடிக்கு, அத்விதீயனான பாகனாய், ராக்ஷஸர்களுக்கு, (க0) எந்தக்காலத்திலும், தீங்கிழைக்குமவனாய், அவர்கள் விஷயத்தில், தயையின்மையையே, ஸ்வபாவமாகவுடையனான ஸர்வேஸ்வரன், (கரு) உகந்தருளின நிலங்களிலெல்லாம், அவனுடைய திருவடிகளைப்பாடி, பூமியெங்கும் வ்யாபித்து வருமதாய், கலக்கத்தை யுடைத்தான, தக்ஷிண பிநாகிநியானது, (உ0) இழுத்துககொண்டு வருகிற, பெரிய மூங்கில்களில், உணடாகிற, முத்துக்களை, (கழனிகளிலே கொணடு)தள்ள, (உரு) (கர்ஷகர் தங்கள் பயிருக்குக்களையென்று) தள்ளப்பட்டு, கழனிகளெங்கும், பரவியிருக்குமதாய், பொன்னை விளையாநின்றுள்ள, தடாகங்களை, (ங0) சுற்றிலுமுடையதாய், தாசநீயமான, திருக்கோவலூரை, மநஸ்ஸே ! அநுபவிப்போம் வருவாயாக. (ஙரு)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (அலம்புரிந்த) (க) "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்" என்று † திருமந்த்ரத்தை ப்ரமாணததாலே கண்டுபோகையன்றியே கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி வந்தவதரித்து எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து முறையுணர்த்தின ஸம்பந்ததையும் தத்காலததில் செவ்வியையும், அதுக்குப் பிற்படுகையாலே அநுபவிக்கப்பெறறிலோமென்று விஷண்ணராக, "அவதாரத்துக்குப பிற்பட்டாரை அநுபவிப்பிக்கைக் குறைப்பாகவன்றோ நாம் செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலேவந்துநின்றது" என்று உகந்தருளினதேசத்தைக்காட்டிக்கொ

ஆறும்பாட்டு.—(அலம்புரிந்த) (திருமந்த்ரத்தை) மந்த்ரமென்று கீழே சொல்லப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனை. மந்த்ரார்த்தபூதன் ஈஸ்வரனன்றோ, ஊனை

(க) ச -

நிக்க, "நெஞ்சே! நமக்கு வாய்த்தது, அநுபவிக்கப்போராய்" என்கிறார்.† திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லை உகந்தருளின நிலங்களிறே. திருமந்த்ரத்தை ப்ரதமத்திலே லபித்து அதினர்த்தத்தை யநுபவிக்கிறவிடத்திலே, (க) "சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுது" என்றன்றே யநுபவித்தது. ஆனால், "புலம்பரந்து பொன்விளைக்கும் பொய்கை வேலிப்பூங்கோவலூர் தொழுதும்" என்னவமையாதோ, கிழேல்லாம் சொல்லவேண்டுவா னென்னென்னில்; † உகந்தருளின நிலங்களுடைய † அடிப்பாடு சொல்லுகிறது. மேன்மையும் நீர்மையும்போலேகாணும் நாராயண சப்தார்த்தமாகிறது.

(அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை) இட்டுநீண்டகை என்கிறார். அர்த்திகள் "அலம்" என்னும்படியாகக் கொடுக்கை. பின்னைப் புறம்பொருவர்வாசலிலே செல்லாதபடி பர்யாப்தமாகக் கொடுக்கை. இத்நால் - ஈஶ்வரனைப்பற்றியிருக்கிறவன் வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் ஸாபேக்ஷனல்ல னென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. அதவா, (அலம் புரிந்த) ஔதார்யம்பண்ண உத்யோகித்தால் அவன் "அமையும்" என்றவாறே மீளுமித்தனை போக்கித் தன்கொடைக்கு அவதியின்றியிலேயிருக்கை. உழக்கிலே பதக்கைப் பொகடவொண்ணாமையாலே மீளுமித்தனை. † இவனுடைய ஔதார்யத்தைப் பார்த்தால் அவனுடைய மநோரதம் கடலில்குளப்படிபோலேயிறே யிருப்பது § (புரிகை - கொடுக்கையும் மீளுகையும்.) அலம்என்னக் கொடுக்கையாவது - பின்னையொருத்தன்பக்கலிலும் ஸாபேக்ஷனாகாதபடியாகக் கொடுக்கை. அநந்யப்ரயோஜநனுக்குத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கொடுத்தால் பின்னைத் தனக்குக் கொடுக்க விரகில்லை, அவனும் அபேக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை, அவனும் அநுபவத்திலே யிழியுமித்தனை, இவனும் (உ) *என்செய்வனென்றே யிருந்துபோமித்தனை.

(நெடுந்தடக்கை) கொடுக்கையே விளைநீராகவளர்ந்தகை ரக்ஷகனுக்குவ்ருத்தி ரக்ஷணதர்மத்தாலேயிறே. ஔதார்யத்தைத்

அநுபவிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கித்யாதி). வரலாறு சொல்லுகிறானென்னுதல்; மேன்மையும் நீர்மையும் அர்த்தமாகையாலே சொல்லுகிறானென்னுதல். இவற்றை வாக்யத்வயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (உகந்தருளின நிலங்களித்யாதி.) (அடிப்பாடு) - வரலாறு.

(புரிந்த) புரிகை - கொடுக்கையாதல்; மீளுகையாதல். ஆசைபெருத்தன்றோ விருப்பது, உழக்கு என்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவனுடையவித்யாதி).

(க) தி - மொ - க - க - உ. (௩) பெரி - திருவந் - ௫௩.

§ குண்டலிதம் அரும்பதத்தோடு புநருக்தம்.

பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதகை என்னவுமாம்; அர்த்திகளிருந்த
ளவும் செல்ல நீண்டகையென்னவுமாம். (தடக்கை) (க) "𑌬𑌾𑌹𑍁

𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑌃- பாஹூச்சாயாமவஷ்டப்தஃ"
லோகமடங்க ஒதுங்கினாலும் விஞ்சியிருக்கும்படியான தோள்.
ஸர்வாதிகாரமுமாய் ஆஸ்ரயணீயமுமாய்த் தானே ப்ரயோஜநமும்
யிருக்குங்கை. தடக்கை - பரந்தகை.

(அமரர்வேந்தன்) இந்த ஔதார்யத்தை உபஜீவிக்குமவ
களைச் சொல்லுகிறது. அமரர் - மரணதர்மங்களில்லாதவர்கள்
நித்யஸூரிகளுக்கு மரணபரஸங்க முண்டோவென்னில்; பே
விச்சேதத்திலே மூச்சடங்கு மவர்களாகையாலே மரணப்ரஸங்க
முண்டு, அதில்லாமையாலே (அமரர்) என்கிறது. † அநுபவ
நிதயமானவாறே அவர்களும் நித்யரானார்களித்தனையிறே. (வே
ந்தன்) அவர்களை அடிமைகொள்ளக்கடவதாக முடிகவித்திருக்கி
வன். வேந்தன் - அரசன். † அவன் அடிமைகொள்ளுகையிலே அ
ஷிக்தனாயிருக்கும்; இவர்கள (உ) "𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿- அஹம்
ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று தாஸ்யத்திலே அபிஷிக்தரா யிருப்ப
கள்; அபிஷேகம் இருவர்க்கு மொக்கும். (௩) "அரசமர்ந்தான
கூடுமரசு" என்னக்கடவதிறே.

(அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்) அவர்களை யடிமைகொள்ளு
படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக ஒருவ்யக்தியைப் பேசுகிறார். † அ
கியசிறகையுடைததான பெரியதிருவடிக்கு அத்விதீயனானபாக
வினையுள்ளபோதன்றோ வாஹநாபேக்ஷையுள்ளதென்னில்; வி
யில்லாதபோதும், ராஜாக்கள் அழகுசெண்டேறக் கட
யிறேயிருப்பது. (௪) "ஓடும்புள்ளேறி" என்னக்கடவதி
பெரியதிருவடியுடைய செல்லாமையாலும் தன் செல்லா
யாலும் நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பிக்கைக்காகவும அழகு செ
ண்டேறக்கடவதாயிறே யிருப்பது (௫) "செழும்பறவைதானேறி

எடுத்தஸ்லோகத்துக்குத் தாதபர்ய மருளிச்செய்கிறா (ஸர்வாதிகா
மாயித்யாதி).

மூச்சடங்கும்படியானால் நித்யரானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்
ய்கிறார் (அநுபவமித்யாதி). (முடியுடைவானவர்) என்று அவர்களுக்கு மு
ண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் அடிமைகொள்ளுகையித்யா

எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அழகியசிறகை
யாதி). தன் செல்லாமைக்குப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (செழும்பறவை

(க) ரா-ஸு-௩௪-௩௧.
(உ) ரா-அ-௩௧-௨௫.
(௩) பெரு-திரு-௧௦-எ.
(௪) தி-வாய்-௧-அ-௧.
(௫) பெரியதிருவந்-அக

திரிவான்" என்னக்கடவதிறே. (அம்சிறை) பெரியதிருவடியை மேல்கொண்டால் திருப்பரியட்டத்தைக் கொய்து சாத்தினாற்போலே அங்குத்தைக்கு அலங்காரமா யிருக்கை. அதவா, அழகு செண்டேறும்போதை ஆயாஸத்துக்கு ஆலவட்டம் பணிமாறினாற்போலே இரண்டு திருச்சிறகாலும் ஆஶ்வாஸகரா யிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. † (க) "వ్యజనంత్రయీమయః- வ்யஜநம் க்ரயீமய:" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, பரதத்வத்தை ஆஶ்ரிதருடைய காற்கடையிலேகொண்டுவந்து சேர்க்கைக்கடியான † பரிகரத்தையுடையவனென்னுதல்.

(புள்) பாபயோநியான ஜந்மம் அவர்களுக்குண்டோவென்னில்; பிராட்டியும் ஸர்வேஶ்வரனும் திருத்திரைக்குள்ளேயிருந்தால், நிலா, தென்றல் ஸஞ்சரிக்கும்போது பிறகாலிக்க வேண்டும்படியிறே அப்போதை ஐகாந்த்யமிருப்பது; அவ்வவஸ்த்தாநுகுணமாக † கூனர் † குறளர் ஸஞ்சரிக்குமாபோலே அந்தரங்கஸேவைக்கு அநுகூலமான வடிவைப் பரிக்ரஹிப்பார்களென்கை. † ஸரீஸ்ருபஜாதியோடு பக்ஷிஜாதியோடு ஸ்த்தாவரஜாதியோடுவாசியற பரிக்ரஹிப்பர்கள், † ஸம்ஸாரி, கர்மபலாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணக்கடவன்; † அவன் அவஸ்த்தாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணக்கடவன். (தனிப்பாகன்) பாகன் என்கையாலே - அவனுக்குத்தான் பவ்யனாய் தனக்கு அவன் பவ்யனாயிருக்கிறபடியும் தோற்றுகிறது. ஆஜ்ஞையைத் தன் நினைவிலே நடத்தக்கடவனாயும் அதுக்கு சேஷனாயுமிறே பாகனிருப்பது ; பெரியதிருவடி முதுகிலே நற்றரிக்கவிருந்து அவனை நடத்துகையிறே ஸர்வாதிகத்வலக்ஷணம்; அது புறம்பில்லாமையாலே அத்விதீயத்வம். அதவா, (தனிப்பாகன்) நித்யஸூரிகளுக்கு அத்விதீயநிர்வாஹகனென்னவுமாம். "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்னக்கடவ;

(அவுணர்க்கித்யாதி) இத்தால் - அத்தேசத்தில் விரோதிப்ரஸங்கமில்லாமையாலே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபத்தாலே ஸாதுபரித்ராணாதி.)(பரிகரத்தையுடையவன்)(பரி கரம) சிறகு."புள்தனிப்பாகன்"என்றது-நித்யஸூரிகளுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி, அத்விதீயநிர்வாஹகத்வ மருளிச்செய்கிறார் (வ்யஜநமித்யாதி). (கூனர்) - வ்ருத்தர். (குறளர்) எக்கடிகள் - (ஸரீஸ்ருபம)-பாமபு. ஆனாலும் சரீர பரிக்ரஹம கர்மபலமன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரீத்யாதி). (அவன்) - பெரிய திருவடி.

(க) ஸ்தோ ர - சக.

ணார்த்தமாகவவதரித்து தத்விரோதிநிரஸநம் பண்ணினபடியை சொல்லுகிறது. துஷ்க்ருத்விநாசமும் அவதார ப்ரயோஜநமே †அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் விரோதிநிவ்ருத்தியைப்பண்ணு யோவெனனில்; ப்ரதாநம் விரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலே சொல் கிறது. (க) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி - ஸர்வபாபேபயோ க்ஷயிஷ்யாமி" என்னக்கடவதிறே. † ஸஹஜகைங்கர்ய மாகை லே ஆவிர்ப்பாவமிறே யுள்ளது; † ஸாதயம் விரோதிநிவ்ருத்தியே ஆகையாலிறே † இத்தையிட்டு † அதனை உபலக்ஷிக்கவேண் றது. (அவுணர்) இததால் - அஸுரஜாதியைச் சொல்லுகிறதன் அஹங்கார மமகாரயுக்தராய், (உ) "நநமேயம் - நநமேயம்" என் ருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனை, ஜந்மமது யிருககச்செய்தே, (ங) "உபமாநமசேஷாணாம் ஸாதூநாம் - உப நமசேஷாணும் ஸாதூநாம்" என்கையாலும், ராக்ஷஸஜந்மமா யி கச்செய்தே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (ச) "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா - விபீ ணஸ்து தர்மாத்மா" என்கையாலும், தேவயோநியாயிருக்கச்செ தே ஜயந்தன் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக் கிலக்காகையாலும் ஜாதிப ன்று, ஸ்வபாவபரம். (ரு) "விஷ்ணுபக்திபரோ தேவோ விபரீதஸ்ததாஸுர:" - விஷ்ணுபக்திபரோதேவோ விபரீதஸ்ததாஸுர:" என்னக்கட திறே.

(என்றும் சலம்புரிந்து) அவர்களுக்கு (உ) "நநமேயம் - நந யம்" என்றிருக்கை வ்யவஸ்திதமானாற்போலேயாயிற்று அ கள் திறத்தில் இவனுக்கும் க்ரோதம வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்ப (புரிந்து) ஈப்பவரனைக்கிட்டினார்க்கு வெறுமன்போகவேண்டா ணும். ஔதார்யத்தைப்பெற்றுப் போதல, க்ரோதத்தைப் பெ பம்போதல் செய்யு மித்தனைபோக்கி பரயோஜநசூந்யமாயிராது. விநாசம் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமோவென்னில்; அவர்கள் நினை லே ப்ரயோஜநமன்றியிலே யிருந்ததேயாகிலும் அதுதான் அ களுக்கு ஹிதமாய்த் தலைக்கட்டாநின்றதிறே. ஒருவன் தலை யறுத்துகொள்ளபபுக்கால கையிலவாளைவாங்குகை ஹிதமா

இரணடுமெ ப்ரயோஜநமானல் பரித்ராணமும் சொல்லவேண்டா என்று சங்காபிப்ராயம். சரமஶ்லோகத்திலேதான் இஷ்டப்ராப்தி சொ திருப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜகைங்கர்யேதயா (ஸாத்யம்)-ஸாதிக்கவேண்டுவது. (இத்தை)-விரோதிநிவ்ருத்தியை. (அத கைங்கர்யத்தை.

(க) கீதை-௧௮-௬௬. (ங)
(உ) ரா-யு-௩௬-௧௧. (ச) ரா-ஆ-௧௭-௨௪. (ரு) விஷ்ணு

க்குமாபோலே, பகவத்பாகவத நிந்தைக்கு உபகரணமான கரண த்தைப் போக்குகை உபகாரமாகக்கடவது. தலையையறுப்பது † ரக்ஷகனுடைய வ்யாபாரமாகையாலே ஸர்வமும் ரக்ஷணமாயிருக் குமிறே. (க) † "రామబాణాసనక్షిప్త మావహత్పరమాంగతిమ్-ரா மபாணாஸநக்ஷிப்தமாவஹத்பரமாங்கதிம்" என்றும், (உ) "தலையை யாங்கேயறுப்பதே கருமம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. புரிகை யாவது - க்ரோதகார்யமான நிரஸநத்தைபபண்ணுகை. புரிதல் - செய்தலென்று தமிழர் சொல்லுவர்கள். சலத்தைப்பண்ணி என்ற படி. புரிதல் - செய்தலும், கொடுத்தலும்.

(அங்கருளில்லாத தன்மையாளன்) ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தயை வ்யவஸ்த்திதமா யிருக்குமாபோலே அவர்கள்பக்கல் நிர்த்தயத் வம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கும். †சீறறமும்தலையுமிரண்டும விருத்த தர்மம், ஏகாச்ரயத்திலே வர்த்திக்கலாமிறே விஷயவிபாகத்தாலே. அசேதநமா யிருபபதொரு கல்லு, சந்த்ரஸந்நிதியிலே நீராகவும் அஸந்நிதியிலே கல்லாகவுங் காணாநின்றோமிறே. (தன்மையாளன்) இதுவே தனக்கு ஸ்வபாவமாக வுடையவன். ஆச்ரிதவிஷயத்தில் உதாரனாய் தயாவானாயிருக்கையும், தத்விரோதிகள் பக்கல் க்ருத்த னாய நிர்த்தயனாயிருக்கையுமே ஸ்வபாவனாயிருக்கும்.

(தானுகந்தவூர்) (அமரர்வேந்தன் தானுகந்தவூர்) (அங்கருளில் லாத்தன்மையாளன் தானுகந்தவூர்) நிரதிசய போக்யன் வர்த்திக்கிற தேசம்; விரோதி நிரஸநசீலன் வர்த்திக்கிறதேசம். நித்யஸூரிக ளும் தானுமாக உகந்ததேசமிறே பரமபதம்; ஸம்ஸாரிகள் விமுக ராயிருக்கத் தானே யுகந்ததேசமிறேயிது. உடைமை நசியாமைக் காகத் தானே ஆதரித்துவந்து நிற்கிறதேசமிறே. இத்தால் - உகந் தருளினநிலங்களை ஆச்ரயணீயமும் ப்ராப்யமு மென்கை. †(அமரர் வேந்தன்) என்கையாலே - ஸ்வாமித்வங் கணடோம், அத்தேசத் தைக் காற்கடைகொண்டு தோஷப்ரசுரமான இத்தேசத்திலே

விநாசமும ப்ரயோஜந மென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன, அருளிச்செ ய்கிறார் (ரக்ஷகனுடைய வித்யாதி) ஹிம்ஸிக்கை உபகாரமென்னுமதுக்கு ப்ர மாண மருளிச்செய்கிறார் (ராமபாணாஸநேத்யாதி). "వహ ప్రాపణే - வஹ ப்ராபணே" தாது; - அடைவிப்பிக்கை.

விருத்ததர்மம் ஏகாச்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சீற்றமுமித்யாதி).

ப்ராப்யமும ப்ராபகமும் என்கைக்கு அவற்றுக்கு உபயோகியான குண

(க) ரா-கி-கஎ-கஅ. (உ) தி-மா-அ.

வந்து நிற்கையாலே வாத்ஸல்யங் கண்டோம், கீழ் உக்தமான சக்தி கிடக்கச்செய்தே "மேச்சில்லே" என்னும்படி தன்னை அவர்களிட்ட வழக்காக்கி வைக்கையாலே ஸௌசீல்யதை கண்டோம், சக்ஷுர்விஷ யமா யிருக்கையாலே ஸௌலப்யங் கண்டோம். நித்யஸூரிகள் ஏற்றுஅம்சகமுண்ண இங்கேவருகையாலே பராப்யபௌஷ்கல்யமுள் ளது இங்கேயிறே. (க) "வானவர் வானவர் கோனொடுஞ் சிந்து பூம கிழுந் திருவேங்கடம்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார்.

(க) [வானவர் வானவர்கோனொடும்] † அடியறப் போந்தபடி எல்லாரையும் போகவிட்டு அகம்பார்த்திருக்கிறப்போலேகாணும் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன். (தானுகந்தவூர்) அவனுகந்ததாக வலையும் போலேகாணும் இவராதரிக்கைக்கு.

(ஊரெல்லாம) ஜ்ஞானம் பிறப்பதற்கு முன்பு, (உ) "அவரவ பணை முலை துணையா" என்று ஜாதிநியதியின்றியிலே வரையாதே உத்தேஶ்யமானாப்போலே ஜ்ஞானம்பிறந்தபின்பு திருப்பதிகளெல் லாம் உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறபடி.. அநுபவிக்கப்போகிறது திருக் கோவலூராயிருக்க, (ஊரெல்லாம) என்பானென்னென்னில்; ஒரூ ருக்குப்போம்போது நீர்ச்சாய்வையும் நிழற்சாயவையும் பற்றிப் போவாரைப்போலே திருப்பதிகளிலே ஒதுங்கிய போகிறார். (ங) †வாஸுதேவதருவை அநுபவிக்கப் போம்போது(ங)*வாஸுதே தருச்†சாயையிலேயிறேஒதுங்கிபோவது †"ஸாவம்வஸதீதிவாஸு தேவः" என்கிறபடியே - உகந்தருளினநிலங்களெல்லாம் வஸ்தவ பூமியிறே; தத்வ்யதிரிக்தங்களை மருபூமியாகவிறே இவர் திருப்பது. (தன்தாள்பாடி) வழிபோவார்க்குப் பாதே மிறே. (ச) "పాథేయం పుణ్డరీకాక్షనామసఙ్కీర్తనామృతమ్- பாதே யம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்னக்கடவதிறே. ப்ர

ங்களுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அமரர்யேந்த னித்யாது).

(அடியற) - எல்லார்க்கும ப்ரதானரான ஸேனைமுதலியாரோடேகூட.

திருப்பதிகளிலே தங்கவேணுமோ, வேறொரு விடமாகாதோவென் அருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவ தருவையிதயாதி). (தரு) ப்ராப்யம்; (நிழல் ப்ராபகம். உபாயோபேயம அவனே யென்றபடி. அவன சாயையிலே கைக்கு அங்கே வர்த்திக்கிறோமென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வம்வஸு யாதி). ஸர்வசப்தத்தை திவ்ய தேசமாத்ரபரதமலே ஒதுக்குகிறார்.

(க) தி-வாய்-ங-ங-எ. (ங)
(உ) தி-மொ-க-க-உ. (ச)

ப்யபாபகங்களிரண்டுமான தன் திருவடிகளை. தன்னைப்பாடி என்னுதே (தாள்பாடி) என்கையாலே, கீழ் (க) "ஒருகால் நிற்பவொருகாலும்" என்றதிருவடிகளாயிற்று இவர்க்குப் பாதேயம் (பாடி) ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டுபாடி.

(நிலமித்யாதி) பெண்ணையைக்காண்பதற்கு முன்புபோலேகாணும் திருவடிகளைப் பாடுவது, பெண்ணையைக்கண்டவாறே திருவடிகளைமறந்து இத்தைக்கவிபாடத்தொடங்கினர். அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; அததேசத்திலே தமக்கு ஆதரமுண்டாகையாலே அத்தேசத்தை ஆதரிப்பாரும் தமக்குத் துணையாயிருப்பரிறே. (நிலம் பரந்துவரும்) †புருஷோத்தமனை ஒருஸ்த்ரீ அநுபவிக்கப்§போகிறு ளாகையாலே அத்யாதரத்தோடே யாயிற்றுப் போகிறது. திருக்கோவலூரை அநுபவிக்கப்போகிற ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே கரைக்குமீதேவழிந்து குடியிருப்புக்களை யழித்து, கரையில் நிற்கிறவேய்களை † பீட்கன்றுக வேர்ப்பறநிலே குததியெடுத்து இழுத்துக்கொண்டு வருவதாய்க்கொண்டு பெரியகிளர்த்தியோடே வருகிறபடி. (கலுழி) கலக்கமும், ‡காறுைம். ப்ரீதிபரகர்ஷத்தாலே கலங்கிப்போகிறபடி. பகவத்விஷயத்தை யநுபவிக்கபபோமபோது அவன்விபூதியை யழித்துக்கொண்டுபோகலாமோ வென்னில்; விபூதியினழிவுபாரான், இவளாதரத்தையிறே அவன் பார்ப்பது. கண்டாகர்ணன், "ருஷிப்பிணம் இப்போதுகொன்றது, இத்தை இப்போது அமுதுசெய்தருளவேணும்" என்றுனிறே. பிராட்டியைக்கண்ட ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, முதலிகள் மதுவநத்தை யழிக்க அத்தைவந்து மஹாராஜர்க்குச் சொல்ல, "நங்கார்யம் க்ருதக்ருத்ய மாயிற்றது" என்று உகந்தார்களிறே-மஹாராஜரும் ராஜகுமாரர்களும். (உ) "த்ருஷ்டாஸீதா-த்ருஷ்டாஸீதா" என்னவேண்டுவதில்லை. எம்பார் இவ்விடத்திலே "நடுவே மதுவநமொன்றில்லையாகில் முதலிகளுடையகிளர்த்தி ராஜகுமாரர்களுடையமுதுகோடே போமித்தனைகாண்" என்று அருளிச்செய்வர்.

ஆற்றுக்கு ஆதரமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (புருஷோத்தமனையித்யாதி). (பீட்கன்றுக)-கீழ்க்கன்றேடே. (காறுைம்)-காட்டருவிகள். ரஸோக்த்யாகவருளிச்செய்கிறுர் (எம்பாரிதயாதி). (முதுகோடேபோகை)-ஸந்தோஷத்தாலே ஒருத்தரொருத்தராகத் திருமேனியைக் கட்டிக்கொண்டால் ஸௌகுமார்யத்தாலே ஸஹியாதென்றபடி.

(க) ௫- (உ) ரா-பா-க-எஅ.

§ (பா) பார்க்கிறுளாகையாலே. ப்ரார்த்திக்கிறுளாகையாலே.

அநுபவத்துக்குறுப்பா மித்தனையன்றோ, பயப்பட வேண்டுவா னென்னென்னில்; அநுபவிதாக்களான தம்படியாலும் அநுபாவ்யவிஷயத்தின்படியாலும் பயம் மேலிட்டது. அஸ்த்தாநே பயசங்கைபண்ணும்படியாயிற்று இவர்தம்முடையப்ரேமாந்ததையிருப்பது.† பக்தி போகோபகரணமாகைதவிர்ந்து,§ உபாயோபகரணமாம்படியிறே இவருடைய ப்ரேமாந்ததை யிருப்பது.‡ இவர் தமக்கு அநுபாவ்யம் ஸௌந்தர்யாதிகளிறே.

இதில்ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்தவாறே வயிறுபிடிக்க வேண்டியிருக்கும். மஹாராஜர், ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் அநுகூலனாய்வந்து சரணம்புகுராநிற்கத் தம்முடைய ப்ரேமாந்த்யத்தாலே (க) "வத்⁴யதாம் வத்⁴யதாம்- வத்யதாம் வதயதாம்" என்றாரிறே.† அஸுரராக்ஷஸராலே மிடைந்துகிடக்கிற தேசமாகையாலே அதைப் பார்த்தவாறேவயிறுபிடிக்கவேண்டியிருக்கும். இவர்பயத்தாலே இழிந்தாலும் ரக்ஷகனுக்கு அவ்வோபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி யநுபவிப்பிக்கை பரமிறே. ஆகையாலே, மஹாராஜர் பயத்தைப் பெருமாள் தம்முடைய ராஜநீதியைக்காட்டியும், சரணாகதவிஷயத்தில் (உ) "நத்யஜேயம்-நத்யஜேயம்" என்று பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையைக்காட்டியும் சமிப்பிக்க வொண்ணாதென்றுபார்த்து, தம்தோள்வலியைக்காட்டி பயநிவ்ருததிபண்ணினாற்போலே, தன்னுடைக்கையும், காவலுறைப்பையும், தேசத்தினுடைய அரணுடைமையையும் புத்திப்ரதாந முகத்தாலேகாட்டிக் கொடுக்க நிர்ப்பயராய் நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கப்போரா யென்கிறார். அத்தலையில்ஸௌகுமார்யத்தையநுஸந்திதது பயப்படக்கடவன், சௌர்ய வீர்யங்களையநுஸந்தித்து நிர்ப்பயனாகக்கடவன்.

யும். ப்ரேமம் அநுபவத்துக் குடலன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பக்தி போகோபகரணமித்யாதி). (உபாயோபகரணம்) - உபாயபூதனானவனை ரக்ஷிக்கைக்கு உபகரணம். (அநுபாவ்யவிஷயத்தின்படியாலும்) என்றதைக் காட்டுகிறது (இவர்தமக்கித்யாதி).

(பழிககககூடுமோஎன்ன;) அங்கு விரோதி பூயிஷ்ட்டமாகையாலே மஹாராஜர் பயப்படுகிறார், இஙகு விரோதியுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அஸுரராக்ஷஸராலேஇத்யாதி).(ங)"விபரீதஸ்த²தா²ஸுரா:-விபரீதஸ்ததாஸுரா என்கிற அஸுரர் இங்குமுண்டே. (ராஜநீதி) - தம்முடைய பூர்வர்கள் சரணாகதனைரக்ஷித்துப்போந்தவை.

---

§ (பா)பயோபகரணமாய். (உ) ரா-யு-கஅ-ங.
(க) (ங) விஷ்ணுதர்மம். ‡ குண்டலிதம் அநந்விதம.

(வற்புடையவித்யாதி) அநேகாவதாரங்களிலுண்டான மிடுக்கையெல்லாங்காட்டி சமிபமிக்க வேண்டும்படி காணும் இவருடைய பயாதிசயமிருப்பது. (வற்புடையவரை நெடுந்தோள் மன்னர்) ஹிரண்யராவணாதிகளுடைய பலத்தைச் சொல்லுமாபோலே இவர்களுடைய பலத்தை யருளிச்செய்கிறது, அத்தலையில் மிடுக்குத் தோற்றுகைக்காக. பலத்தையும் மலைபோலே ஓங்கின தோள்களையுமுடையவர்கள். மலையிலே சிலபதார்த்தங்கள் வந்தடியுண்டால் அவைதான் நக்கரைந்துபோமத்தனையொழிய மலைக்குச் சிதைவில்லாதாற்போலே எதிரிகள் நசித்துப்போய் இவர்கள் தோளுக்குச் சலநமின்றிக்கே யிருக்கை. (மன்னர்மாள) †அநுகூலவேஷத்தைப பரிக்ரஹித்தாலும் ஆஸுரமளாவியிருக்குமாகில் ஈஸ்வரன் அழியச்செய்யுமென்கை. ரக்ஷகஜந்மமிறே யென்றுபாரான், அவர்கள் ஆஸுரமாயிற்றுப் பார்ப்பது. ஸஹஸ்ரபாஹுவர்ஜுநன் முதலான ராஜாக்களெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கும்படி.

இவர்கள் நசிக்கும்படி பண்ணின வ்யாபாரமேதென்னில்; (வடிவாய மழுவேந்தி) கையிலே மழுவையேந்த நஶித்துக்கிடந்த தித்தனையாயிற்று. மழுவின்கூர்மையையும் பிடித்தபிடியையுங் கண்டு நசித்தவித்தனை; நரஸிம்ஹவேஷத்தைக்கண்டு ஹிரண்யன் ம்ருதனானாற்போலே. அங்ஙனன்றியே கையும் மழுவுமாயிருக்கிற விருப்பு தர்சநீயமாயிருக்கையாலே (ஏந்தி) என்னவுமாம். ரௌத்ரமான அஸ்த்ரமென்று வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் இத்தை அநாதரியா நிற்க, இவர் (வடிவாயமழு) என்கிறார்; எதேனு மோராயுதத்தைப் பிடிக்கிலும் இவர்க்கு தர்சநீயமாயிருக்குமிறே. திருவாழியும் அவன்பிடித்தவாறேயிறே தர்சநீயமாயிருக்கிறது. (உலகமாண்டு) ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானுண்டதொரு ராஜ்யமில்லாமையாலே ராமாவதாரத்தை நினைக்கிறது. †தன்பிதாவை நலிந்தார்களென்னும் கோபத்தாலே ராஜாக்கள் தலையயறுத்து அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே தடாகத்தை நிரப்பி உதகக்ரியை பண்ணிபோனானித்தனையிறே. ஆனாலும், (க) "ஸ்நாத்வாபுஞ்சித" என்னு

ராஜாக்கள் ரக்ஷகரன்றோ அவர்களை யழிக்கக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலவேஷேத்யாதி).

(மழு) என்கிறார், "இது கூடுமோ" என்று பூரிப்பது. ராஜ்யம பண்ணவிட்டால் நலிவானென் னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தன்பிதாவையித்யாதி).

(க)

மாபோலே, (ஏந்தி) என்கிற இந்த வ்யப்பு ஏககர்த்ருகமாகவன்றே இருக்கிற தென்னில்; வஸ்தவைக்யத்தாலே ஏககர்த்ருகமாகவும் தட்டில்லை, அர்த்தாநுபபத்தியாலே பிந்நவ்யக்திகமாகவும் தட்டில்லை †மேலே க்ருஷ்ணாவதாரமா யிருக்க ஏக கர்த்ருகமாயிருக்கிறது-வஸ்த்வைக்யத்தாலேயிறே. ஆகையாலே ஆகாரத்வயத்தாலும் (உலகமாண்டு) என்கிறவிது - ராமாவதாரத்தைக் காட்டுகிறது. † பரசுராமாழ்வான் பெருமாளைக் கண்டவாறே கையில மழுவைப்பொகட்டுவில்லையெடுக்க, வில்லோடேகூட அவனுடைய சக்தியைவாங்கி அவ்வில்லாலே ராவணாதிகண்டக நிரஸநபூர்வகமாகச் சிறியத்தைப் பெரியது நலியாதபடி ராஜ்யத்தை யாண்டபடியைச்சொல்லுகிறது.

(வெற்பிதயாதி) வெற்பைத தனக்குள்ளேயுடைத்தான மஹாஸமுத்ரத்திலே அத்விதீயமான வேலைவிட்ட இளமறிப பேரானஸூப்ரஹ்மண்யன். அதாவது - பர்வதங்களடைய பக்ஷவத்தாய்க் கொண்டு § பறந்து லோகங்களையும் அழித்துக்கொண்டு திரிகையாலே இந்த்ரன், தன்கையில்வஜ்ரத்தாலே பக்ஷங்களைசசேதித்துப்பொகட, ஒருபர்வதம் அவனைத் தப்பிதெரியாதபடி ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே கிடக்க, தேவஸேநாபதியாகையாலே அதுகிடக்கிறவிடமறிந்து அழியச்செய்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (நெடுங்கடல்) இப்போது ஸமுத்ரத்தினுடைய மஹத்தையைச் சொல்லுகிறது-பர்வதம இன்னவிடத்திலே புக்கொளித்ததென்று ஒருவருக்கும நிலைநாடவொண்ணாதென்கைக்காக. (தனிவேலுய்த்த) வேலையெறிந்தால் தந்நிரஸநத்துக்குப் பின்னை ஓராயுதம் விடவேண்டாதபடியா யிருக்கை. வேளென்று - காமனுக்குப் பேராயிருக்க, இவனை (வேள்). என்கிறது - பருவத்தாலும் வீர்யத்தாலும் எதிரிகளை யழியச் செய்கையாலே சொல்லுகிறது, (முதலாவென்றூனார்) ஸூப்ரஹ்மண்யன் முதலாக ஜயித்த ஆண்பிள்ளை வர்த்திக்கிறதேசம். பாணயுத்தத்திலே ப்ரதாநனாய் முற்றூசியிலேவந்தான் இவனிறே. (க) "நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்னக்கடவதிறே. அப்போதுவந்து எதிரிட்டார்க்கும் தோற்றார்க்கும் தொகையில்லாமையாலே (வேள்

வஸ்த்வைக்யத்தாலே எங்கே கூடிற்றென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மேலேக்ருஷ்ணாவதார மித்யாதி). "ஏந்தி, ஆண்டு" என்ற சேத்தியைப்பற்ற ஐக்யபக்ஷத்திலே (பரசுராமாழ்வானிதயாதி). வில்லையெடுத்து எதிராகவரத, தாமும் ஏகமாகையாலே அத்தை வாங்கிப் பெருமாள் எய்தாரென்றபடி.

(க) தி-வாய்-எ-௪-அ. § (பா)புகுந்து.

முதலா)என்று †திரள்ப்பேசுகிறார்.(க)†"முண்டன்நீறன்" இத்யாதி. (வென்றானார்) அநிருத்தாழ்வானை பந்தித்தவளவிலே ஸ்ரீநாரதபகவான் க்ருஷ்ணனுக்கு வந்து விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியதிருவடி முதுகிலே புறப்பட்டு அழியச்செய்யக்கடவதாகச் சென்றால், க்ருஷ்ணன் ஒருதலையானல் நமக்கு ஜயிக்கப்போகாதென்றறியாத மதிகேடனைகையாலே அவனை ரக்ஷிக்கக்கடவதாகப் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை நினைத்துளதிரிட,(உ) "ஸ்ஸ மேயஸ்—நசமேயம்"என்றிருக்கும் நிர்ப்பந்தம் இவர்களுக்கில்லாமையாலே "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கைக்கடியான செருக்கைக்காட்டி ரக்ஷிக்கக்கடவதாகவந்து பாணனைக்காட்டிக்கொடுத்துத் தோற்று முதுகிட்டு ஓடும்படி பண்ணினாயிற்று. பாணனையழியச் செய்யாதே அவன் செருக்குக்கடியான தோள்களைச் சேதித்துவிட்டது-உஷை, "நாம்பித்ருஹீநை" என்று கண்ணநீர் பாய்ச்சவொண்ணாதென்கைக்காக. †அதுதான் † இரண்டொருகார்யமாயிற்று,"உன்னை ரக்ஷகனாகப்பற்றி நான்பட்டபாடே" என்றும், "உன்னை ரக்ஷிக்கக்கடவதாக ஏறிட்டுக்கொண்டு நான்பட்டபாடே" என்றும் அந்யோந்யம்கட்டிக்கொண்டு கதறுகைக்குறுப்பாயிற்று. (வென்றானார்) இப்படிப்பட்ட வீரன்வர்த்திக்கிறதேசம்.

(விந்தைமேயவிதயாதி) காவலுறைப்பை யருளிச்செய்கிறார். (விந்தைமேய) விந்த்யாடவியிலே வர்த்தித்தவள. துர்க்கை என்னவமைந்திருக்க இப்போது இது சொல்லுகிறது, காவல்பூண்கைக் குறுப்பாக தபஸ்ஸுபண்ணினவநம் சொல்லுகைக்காக. †தான் அடிமை செய்ய ப்ராப்தையானாலும் அவன் இரங்கிக்கொள்ளும்போது தபஸ்ஸுபண்ணவேணும்போலே காணும். இவளுடைய வைபவமெல்லாம் அங்குத்தைரக்ஷைக்கு உறுப்பாகையாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(†கற்புடைய) கற்பு - ஜ்ஞாநம். கட்டும் கழற்று மறிந்துகாக்கவல்லஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையவள். கற்பென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய்,

---

(திரள) - ஸங்க்ரஹமாக, கூட்டியென்றபடி. அப்படி திரளாக வந்தார்களோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முண்டன்நீறனிதயாதி). (அதுதான்) - தலையையறுக்காமல் வைத்தது தான். (இரண்டொருகார்யம்)-பித்ருஹீநையாகாமைக்கும், கட்டிக்கொணடமைக்குமுடலாயிற்றென்றபடி.

அடிமைக்கு ருசியமையாதோ; தபஸ்ஸுபண்ணவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறா (தான்அடிமையித்யாதி).

(கற்பு) - கலவியாய், ஜ்ஞாநமாதல்; ஸ்த்ரீத்வமாதல்.

(க) தி-ச-வி-எக. (உ) ரா-ய-ரு௬-கக.

தந்தாமையழியமாறியும் ஸ்த்ரீத்வத்தை நோக்குமாபோலே ஊையழியமாறியும் அத்தை நோக்கக்கடவளாயிருக்கை. மடப்ப வது - பற்றிற்றுவிடாதொழிகை. ப்ரபல விரோதிகளுண்டானு விட்டுப்போகாதொழிகை. கன்னி - அநந்யபரையென்கை. (கா பூண்ட) பிறர் நியமிக்கக் காக்கையன்றிக்கே தன்னுதரததாலே கை. (காவல்பூண்ட) † பரிவின்மிகுதியாலே ரக்ஷணதர்மத்திலே வயித்தாளென்கை. காவலுக்கு அழிவுவருமிறே - இவள் போக வணையாமாகில். † கன்னியென்று-அழிவிலலாததுக்குப் பேராகை லே, இவளுக்கு அழிவில்லாமையாலே ஊருக்கு அழிவில்லையெ படி. பிறந்தவன்றே நடைபோந்தவளாகையாலே என்றுமொக் பரிவையா யிருக்குமிறே. "தம்பிவளைக் காரியன்றோ" என்று சீயரருளிச்செய்வர். சேஷபூதனு யிருக்கச்செய்தே தன்பரிவ மிகுதியாலே ரக்ஷண தர்மததையேறிட்டுக் கொள்ளுமிறே. "நின்செவ்வடிசெவ்வி திருக்காப்பு" என்றாரிறே - பெரியாழ்வ

(கடிபொழிலித்யாதி) பரிமளத்தை நிரூபகமாக வுடையபொ ழில். நித்யவஸந்தமான தேசமென்கை. இப்போது தேசததின் போ க்யதை சொல்லுகிறதன்று - இவருடைய பயநிவ்ருத்திக்குறுப்பா வற்றைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலே; நம்மாசார்யர்கள் நிவ்ருததிக்குறுபபாக வருளிச்செய்து போருவர்கள். போக சூக்ஷங்களை யொழியப் புருஷார்த்த மில்லையிறே. பகவத்விரோதிக யிருப்பார் விஷயாந்தரபரவணரா யிருக்கையாலே அவர்களைத னுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே உள்ளுப்புகுராமே தன்பக்கலி துவக்கவற்றாயிருக்கை. உள்ளுபபுக்கு ஒருவனை அழியச் செய்ய ணுமோ, இந்தபோக்யதையை அநுபவிக்கவமையாதோ வென்னு படிபண்ணுகை.

(நெடுமறுகில்) அத்தைத்தப்பிப்புகுந்தாரைத், திருவீதிக ஆயாம விஸ்தாரங்களாலே தர்சநீயமாய்உள்ளுப்புகுராதபடி து கவற்றாயிருக்கை. (கமலவேலி) பரப்புமாறப்பூத்த தாமரைகளை டைததானதடங்களை யுடைததாயிருக்கை ஓடைகள் பரப்புமா பூத்துக்கிடக்கையாலே தர்சநீயமாய் அங்கே கால்தாழும்படிப ணுகை. இத்தால்-ஒருகாவல்வேண்டாதபடி அரணையுடைய தே மென்கை.

ரக்ஷ்யபூதையான தான் காவலிலே பூணக்கூடுமோ வென்ன; அரு செய்கிறார் (பரிவின்மிகுதியாலே யித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (கன்னியெ அழிவிலலாததுக்குப்பேர்) என்று.

(க) திருபல்லாண்டு-க- § (பா) கடியை.

(பொற்புடைய வித்யாதி) அரணின்றியிலே யொழிந்தாலும் கிட்டவொண்ணாத காவலுடைப்பிருக்கிறபடி. இத்தேசத்தோடே செறிவை யுடைய மலயமானவர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனானவன்வர்த்திக்கிறதேசம். தபஸ்ஸுபண்ணிவந்து காக்கையன்றியே நிலவரானே காக்கப்பட்ட தேசமென்கை. அந்யோந்ய முண்டான செறிவைச் சொல்லுதல். அதாவது - எல்லாருமொக்க ஏககண்டராய்க் காக்கும்தேசமென்கை. ஏகவசநம்-ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே. (பணியநின்ற) ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயன் வர்த்திக்கிற தேசமென்கை. (நின்ற) ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனை பின்புகாணும் க்ருதக்ருத்யனாய்த் தரையில் கால் பாவிற்று; சேதநர்பகவத்விஷயத்தில் போக்யதையளவுஞ்செல்ல அவகாஹித்தால் க்ருதக்ருத்யராமாபோலே. †விமுகராயிருக்கச்செய்தே நிர்ஹேதுகமாக ஸம்பந்தத்தை உணர்த்தினவன் ஸமபந்தாநுரூபமாக ஆஶ்ரயித்தால் க்ருதக்ருத்யனாகச் சொல்லவேணுமோ?

(பூங்கோவலூர்தொழுதும்) அவனை யொழிய அத்தேசமே போக்யமாம்படியிறே - இவர்திருப்பதிகளிலேமண்டினபடி. (போதுநெஞ்சே) இவர்க்கு பயநிவ்ருத்தி பிறந்தவிடத்திலும் திருவுள்ளம் தரைபடட்டுக்கிடந்தது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமான தேசமாகையாலே நமக்கு பயப்படவேண்டா, நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கப்போரா யென்கிறார். (தொழுதும்போது நெஞ்சே) "உண்ணப்போராய்" என்பாரைப்போலே அழைக்கிறார். *†தொழுதெழவிறே; தொழாதபோது ஸத்தையில்லை, (தொழுதும்போது நெஞ்சே) என்கிறார். ... ... (எ)

மூ.— நீரகத்தாய்நெடுவரையினுச்சிமேலாய்
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய், ஒண்துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்
உள்ளுவாருள்ளத்தாய், உகலமேத்தும்
காரகத்தாய்கார்வானத்துள்ளாய்கள்வா
காமருபூங்காவிரியின்தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய், பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்
பெருமானுன்திருவடியேபேணினேனே. (அ)

---

* (பொற்பு) செறிவு. இவன் ஆஶ்ரயித்தமட்டில் ஈஶ்வரன் க்ருதக்ருத்யனாகக் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விமுகராயித்யாதி). ஊண்தாரகமாம் அப்போலே தொழுகையும் ஸத்தாஹேதுவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் § (தொழுதெழவிறே) என்று. (எ)

பதம்.—நீரகத்தாய், நெடுவரையின், உச்சிமேலாய், நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய், நிறைந்த, (ரு) கச்சி, ஊரகத்தாய், ஒண், நீர்த்துறை, வெஃகாவுள்ளாய், (௧0) உள்ளுவா! உள்ளத்தாய், உலகம் எத்தும, காரகத்தாய், கார்வானத்துள்ளாய், கள்வா, (௧௫) காமருபூம், காவிரியின், தென்பால், மன்னு பேரகத்தாய், என்நெஞ்சில், (௨0) பேராதுள்ளாய், பெருமான், உன்திருவடியே, பேணினேன், (௨௪)

உரை.—திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே! உயர்ந்த திருமலையின், சிகரத்திலே நின்றருளினவனே! ஸகல கலைகளாலும் பூர்ணனான சந்த்ரனைப்போலே தாபத்தைப்போக்குமவனாய் (பூமியிலே) ஒருகண்டமான நிலாத்திங்கள் துண்டமென்கிற திருப்பதியிலே நின்றருளினவனே! அழகு நிறைந்த, (ரு) காஞ்சீபுரத்திலே, திருவூரகத்திலே நின்றவனே! அழகிய, தடாகத்தின் கரையிலே, திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! ௧0) (உன்னை சேஷியென்று) அநுஸந்திப்பாருடைய மநஸ்ஸிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! லோகத்தா ரெல்லாரும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமபடி, திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே! திருக்கார்வானத்திலே வர்த்திக்குமவனே! (ஆஸ்ரிதர்க்காயிருக்கிற திருமேனியை அவர்களுக்குக்காட்டாத) கள்வனே! (௧௫) மிக்க அழகை யுடைத்தான, காவேரியின், தென்கரையிலே, திருப்பேரகத்திலே பொருந்தி யெழுந்தருளியிருப்பவனே! என்னெஞ்சிலே, (௨0) பேராதிருப்பவனே! ஸர்வஸ்வாமியான, உன்னுடைய திருவடிகளையே, காணவேணுமென்கிற ஆசையாலே கூப்பிடாநின்றேன். (௨௪)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (நீரகத்தாய்).“திருவுலகளந் தருளினபடியைத் தத்காலத்தில் அநுபவிக்கப்பெற்றிலோம்” என்று விஷண்ணராக, “அச்செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலே வந்துநின்றோம், அநுபவியீர்” என்ன; தம்முடைய திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநுபவிக்கவிழிந்தவர், ஆயனுடைய சௌர்யவீர்யாதிகளையும் விஸ்மரித்துத் தம்முடைய அநுபவத்தையும் விஸ்மரித்து முகப்பிலே ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்தும் † தேசஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்தும்“இவ்விஷயத்துக்கு என்னதீங்குவருகிறதோ?” என்று பீதரானார். அவ்விஷயத்திலேஆசை பிறக்கையும் அங்குத்தைக்குபபரிகையும் ஆத்மதர்மமிறே. அவன் தன்னுடைய §சக்த்யாதிகளைக் காட்டித்தெளிவிக்கத், திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டி

எட்டாம்பாட்டு.—(நீரகத்தாய்) (தேசஸ்வபாவம்) - ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் மேலிட்டிருக்கை. ஆசைப்படுகிறதென், துக்கப்படுகிற தென்னென்ன; யருளிச்செய்கிறார் (அவ்விஷயத்திலே யிதயாதி).

---

§ (பா)வீர்யாதிகளை.

க்கொண்டு அநுபவத்திலே உத்யோகித்தாராய் நின்றார் * கீழ்; இதில் - திருக்கோவலூரிலேபோய் அநுபவிக்க ஒருப்படுகிறார் †தாமாகையாலே போகவென்று ஒருப்பட்டவளவிலே ஸ்ரீபாதம் பேர்ந்ததில்லை; ஆயனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுஸந்தித்து; (க) "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்கிறபடியே - கரணங்கள் சிதிலமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த அப்ராப்தியாலும்.†ஆஸ்ரயணவேளையோடு போகவேளையோடு வாசியற அவன் மேல்விழுந்து ஆஸ்ரயிப்பிக்க ஆஸ்ரயிக்கையும் அவன்மேல் விழுந்து புஜிப்பிக்க புஜிக்கையுமிறே ஸ்வரூபம். (உ) "கூவுதல் வருதல் செய்யாய்" (ங) "என்திறஞ்சொல்லார்" என்னக்கடவதிறே. ஆக, கரணசைதில்யத்தாலும் அப்ரர்பதியாலும்தாம்போகமாட்டிற்றிலர்; தாம் இருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப்பெறறிலர், கூப்பிடத்தொடங்கினார். திருக்கோவலூரை யநுபவிக்கப்பாரித்தவர் திருபபதிகளைப்பற்றிக் கூப்பிடுவானென்னென்னில்; கதிர்பொறுக்கிக் கூட்டுவாரைப்போலே ஆயனுடைய ஸ்வபாவம் திருப்பதிகளிலே ப்ரகாசிக்கையாலே அத்தைப்பற்றிக் கூபபிடுகிறார். (ச) "விஷ்ணுநாஸத்ருசோவீர்யே - விஷ்ணுநாஸத்ருசோவீர்யே" என்னுமாபோலே.

(நீர்கத்தாய்) திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே! நீரினுடைய ஸ்வபாவததை யுடையவன் வர்த்திக்கையாலே ததஸம்பந்தநிபந்தநமாக (நீரகம்) என்று - திருப்பதியைச் சொல்லுகிறது. ஆதமஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்கச்செய்தே கர்மாநுகுண்மாக தேவாதிஜாதிபேதமுண்டாய், §(ஜாத்யநுகுணமான புத்திபேதமுமுண்டாய்,)ததநுகுணமாக ஜீவநபேதங்களுண்டானாலும் ஸாவோபஜீவ்யமாயிறே ஜலமிருப்பது. அபபடியே திருநீரகதது நாயனாரும் ஸர்வோபஜீவ்யராயிருக்கை. திருவுலகளந்த திருவடிகள் ஸர்வோபஜீவ்யமாயிறே யிருப்பது; இஸ்ஸ்வபாவம் இத்திருப்பதியிலே ப்ரகாசிக்கையாலே; வ்ரையாதே எல்லார்க்கும அநுபாவ்யனான நீ -னக்குமுகங்காட்டாதொழிவதே! என்கிறார்.

(நெடுவரையினுச்சிமேலாய்) பூமியிலுள்ளார் அநுபவிக்கை நிக்கே ஊர்த்த்வலோகங்களிலுள்ளாரும் அநுபவிக்கும்படி திரு

(தாமாகையாலே) - ப்ரேமாந்தரான தாமாகையாலே. ஆஸ்ரயணத்துக்குரிய அநுபவத்துக்குத் தாம் மேல்விழ் வேண்டாவோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரயணேத்யாதி).

(க) பெரியதிருவந்-௩௪.
(உ) தி-வாய்-௯-உ-௧௧.
(ங) தி-வாய்-அ-௩-எ.
(ச) ரா-பா-௧-௧அ.
§ குண்டலிதம ப்ரக்ஷிப்தம்.

மலையிலே நின்றருளினவனே! (க) "வானவர் வானவர்கோனொடு நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்" என்னக்கடவதிறே. † ஊர்த்தவலோ ங்களை யளந்த திருவடிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருமலையின்நிலை. "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருப்பார்க்கு மகப்பட முக கொடுக்கக்கடவ நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்) இதுவும் நாயனார்ஸ்வபாவத்தை ப்பற்றத் திருபபதிக்குத் திருநாமமாகிறது. ஸகலகலைகளாலும் பூர்ண னான சந்த்ரனைப்போலே தாபத்ரயாதுரர்க்குத்தாபஹரனுயும் அனு பவிப்பார்க்கு போக்யனுயுமிருக்கிறவனே! (உ) "[illegible] ஸூர்யாம்சுஜநிதம்தாபம் நிர்யேதார பதிஶ்ஶமம்" என்கிறபடியே - ஆதித்யகிரணங்களாலே தபதரான சேதநர்க்கு சாந்திஹேதுவாயும் ஆஹ்லாதகரனுயுமிறே சந்த்ர னிருப்பது. (நிலாத்திங்கள்) † கலைகுறைந்தநாளில நிலாமழுங்கியிரு க்கையாலே (நிலாத்திங்கள்) என்கிறது. பூமியிலே ஒருகண்டமா றே திருப்பதியாகிறது; அத்தைப்பற்றத் (துண்டம்) என்கிறது. இத்தால் - அல்லாத தேசங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வ்யா வ்ருத்திதோற்றச் சொல்லுகிறது. திருவுலகளந்தருளினபோதை வடிவில் ஶ்ரமஹரதைக்கும் போக்யதைக்கும் ஸ்மாரகமா யிருக்கி றது. ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரனுய் ஆஹ்லாதகரனுயிருக்கிற நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிறைந்தகச்சியூரகத்தாய்) அழகாலும் சீலத்தாலும் காஞ்சீ புர மிதத்தனையும் நிரம்பிச் சுழியாறுபடும்படி திருவூரகத்திலே நின் றருளினவனே! திருவுலகளந்தருளினமையை பரதயபிஜ்ஞை பண் ணலாம்படியிறே அங்குநிற்கிறது. (நிறைந்தகச்சி)†(ங)"[illegible]- சோபயந் தண்டகாரண்யம்" என்னுமாபோலே தி

§ (ஆழவார்கள் நாயனாருடைய ஒரோகுண மென்றதுக்குத்) திருமலையி நிலையிலே எந்தகுணம் ப்ரகாசிக்கிறதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஊர்த்த லோகேத்யாதி). இங்கு, (வானவர்)என்கிறது - இரண்டா மர்த்தத்தைப்பற் (வானவர்) - தேவர்கள்.

திங்கள் என்னவமையாதோ, நிலாவென்று விசேஷிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கலைகுறைந்தநாளிலித்யாதி).

விவரணம் (சோபயந்இத்யாதி).

(க) தி-வாய்-ங-ங-எ.
(உ)
(ங) ரா-ஆ-ரூஅ-கரு.
§ குண்டலிதம் ஸந்திக்தம்.

க்கச்சியுடைய இவர் திழலீட்டாலே நிரம்பியிருக்கை. திருப்பதி களாலே நிறைந்தகச்சி யென்னவுமாம்.

(ஒண்துறை நீர்வெஃகாவுள்ளாய்) திருவெஃகாவில் அழகிய துறையைப்பற்றிக் கண்வளர்ந்தருளினவனே! அல்லாததுறைகளை ப்போலன்றியே ஆழ்வார்திருமழிசைப்பிரான் இழிந்து தீர்த்தமா டின துறையாகையாலே அழகிய துறையென்கிறது. தத்ஸம்பந் தத்தாலேயிறே அத்துறையைப் பற்றிக்கிடக்கிறது. ஆஶ்ரிதன்போ னபோது அவன்பின்னேபோயும் அவன் வந்தவாறே வந்து கால் கடைதலைமாடாகக்கிடந்தும் இப்படியிறே அங்குத்தை ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யமிருப்பது. (க) "இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடரெத்த வங்கள் செய்தார் கொலோ" என்று - வைஷ்ணவனிருந்ததேசம் வைஷ்ணவனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்குமாபோலே ஆஶ்ரிதஸ்பாச முள்ள தொருதுறையும் ஈஶ்வரனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறபடி. (உ) "வாசல்கடைகழியாவுள்புகா காமருபூங்கோவலிடைகழியே பற்றியினி" என்றவர்களோடேகூட நெருக்கிக்கொண்டு புகுந்திரு ந்து அவர்கள்போனவிடத்திலும் அவ்விடத்தை விடாதே யிருந்த படிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருவெஃகாவில்நாயனார் ஸ்வபாவம். ஆஶ்ரிதரோடே காற்கடை தலைமாடாகவிறே பரிமா றிக்கிடக்கிறது. சொன்னவண்ணஞ் செய்தார். ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமு ள்ள தொன்றைப்பற்றி விடாதே யிருக்கிற நீ உன்னையொழியச் செல்லாத॰வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உள்ளுவாருள்ளத்தாய்) சேஷியொருத்தனுண்டென்று அநுஸ ந்திப்பாருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! † திரு ப்பதிகள்நிலேயும் ஓராஶ்ரிதனுடைய ஹ்ருதயத் தைக்கணிசித்திறே. (ங) "நின்றதெந்தை" இத்யாதி. ஆசாலேச முடையாருடைய ஹ்ருதயத்திலே குடியிருக்கக்கடவ நீ உன்னையொழியச்செல்லாத வெனக்குமுகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உலகமேத்துங்காரகத்தாய்) லோகமடங்க ஏத்தும்படியாகத் திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே! (ச) "లోకవిక్రాన్తచరణౌ- லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று ஸர்வலோகங்களும் வழக்குப் பேசி ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி த்ரைவிக்ரமாபதாநம்பண்ணின ஆயனு

---

† திவ்ய தேசத்தை அநுபவிக்கிறவர் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தி லிருப்பைச் சொல் லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருப்பதிகளிித்யாதி).

(க) தி-மொ-
(உ) க-திரு-அகூ.
(ங) தி-ச-வி-கூச.
(ச) கத்யத்ரயம்-

டையுஸர்வஸமாஶ்ரயணீயதைக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறபடி. ஸர்
ஸமாஶ்ரயணீயனை நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(கார்வானத்துள்ளாய்) வர்ஷுகவலாஹகம்போலே திருக்கா
வானத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! இத்திருப்பதிக்குத் திருநாமம் இ
நாயனார் ஸ்வபாவத்தைப் பற்ற வாயிற்று. மேகம் ப்ரயோஜநநிரபே
க்ஷமாக ஜலஸ்த்தலவிபாகமின்றிக்கே வர்ஷிக்குமாபோலே அர்
தித்வ நிரபேக்ஷமாக எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைவைத்த ஆ
னுடைய ஔதார்யத்துக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது. அபேக்ஷாநி
பேக்ஷமாக ஔதார்யம் பண்ணக்கடவ நீ என்பக்கல் ஔதார்ய
பண்ணாதொழிவதே!.

(கள்வா) அபஹாரகனே! நாங்கள் (கள்வா) என்னமாட்டே
மே - இவரோபாதிபந்தமில்லாமையாலே. அபஹாரமாவது - ஒரு
னுக்காயிருக்குமதை அவனுக்காகாதபடி மறைக்கை. ஆஶ்ரிதனு
கநுபாவ்யமான வடிவை அவனுக்குக் கொடாதொழிகையிறே - ஈ
வரனுக்கு அபஹாரமாவது. அதிறே சேதநனுக்கும் ஆத்மாபஹா
மாகிறது, தாதர்த்யம் ஸ்வரூபமாயிருக்க, அத்தை இசையாதே
"ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்கையிறே - அபஹாரமாகிறது. என்னு
டைய ஆத்மாபஹாரத்தைத்தவிர்த்தது † உன்னுடையவாத்மாவை
அபஹரிக்கைக்கோ? தாதர்த்யத்தைஜீவிபபித்தது (க) "ப்ருத்யாநா
பக்தாநாம்" என்கிறத்தை அழிக்கைக்கோ?.

(காமருபூமித்யாதி) ஸ்பருஹணீயமானவழகையுடைய காவே
யின் தென்பார்ஶ்வத்தில் திருப்பேரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகி
வனே! கோயிலை நடுவேயுடைத்தாகையாலே (காமருபூங்காவி
என்கிறார். † ரக்ஷ்யரக்ஷக விபாகமற இரண்டுதலைக்கும உத்தேஶ்
மாயிறே கோயிலிருப்பது. (தென்பால்) கரைவழியேபோவாருண்
டோவென்று கரையைப்பற்றிக் கிடக்கிறபடி. ஜீவநார்த்தமாக
கரையைப் பற்றியிருப்பாரைபபோலே - ரக்ஷகத்வ ஸித்திக்காக
கரையைப்பற்றிக் கிடக்கிறபடி. (மன்னு) ஸம்ஸாரம் கிழங்கெடு
தா லல்லது கிளம்போமென்று கிடக்கிறபடியிறே. "ஆரோநம்மை
வந்து கிட்டுவார்?" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கிடக்கிற நீ எ

"ஆத்மா தேஹோ" என்கிற ந்யாயத்தாலே (உன்னுடைய வாத்மா) உ
திருமேனி. நடுவே யுடைத்தென்கைக்கு நம்பெருமாள் கோயிலுக்கு ஆதி
யமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷ்யரக்ஷகேதயாதி).

(க) ஜி-ஸ்தோ-ரு.

க்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!. இதுவும் ஆஸ்ரிதனை யொழியச் செல்லாதே யிருக்கிற ஆயனுக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது.

(பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்) உன்னை சக்ஷுர்விஷயமாக்கா தொழிந்தால் மநஸ்ஸுக்கு விஷயமாக்கவும் வேணுமோ? அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லும்படி பண்ணினால் புறம்பு †ஊத்தும் †சுவடுமற்றுக் கிடக்கவும் வேணுமோ? நெஞ்சுக்குவிஷயமாக்கா தொழிந்தாயாகில் மறந்து பிழைக்கலாயிற்றே!, (§கண்டு பிழைக்கலாயிற்றே.) கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலேன், மறந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன், முடிந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன். கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலர் - காட்சி அவன்பக்கலதாகையாலே; மறந்துபிழைக்க மாட்டிற்றிலர் - விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே; முடிந்து பிழைக்கப் பெற்றிலர் - இன்னமொருகால் காணலாமென்னும் நசையாலே. பிரிந்தாலும் "அது, அது" என்றுகிடக்கும்படியிறே விஷயவைலக்ஷண்ய மிருப்பது. விஷயாந்தரங்களாகிலிறே - நாளோட்டைத்தோடே மறந்து பிழைக்கலாவது; நாள்செல்லச்செல்ல ஆற்றாமை மிகுக்கும் விஷயமிறே இது. முடிந்து பிழைக்கமாட்டுகிறிலர் - ஸத்தை அவனதீநமாகையாலே. † பிராட்டிக்கு ஆற்றாமைமீதூர்ந்து வேண்யுத்க்ரதநத்திலே யொருப்பட்டவிடத்திலும் முடியப்போயிற்றதில்லையிறே; தான் பிறர்சரக்காகையாலே, (க) "உயிரினால் குறைவிலம்" என்றவிடத்திலும் முடியாமையாலே, (உ) "சாமாறே - பணி" என்று அவனை இரக்கவேண்டிற்றிறே.

(பெருமான்) இப்படிப்பட்ட திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாதவனே! ஆயன்ஸ்வபாவத்துக்கு ஸ்மாரகமான திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாமையாலும், அவை எல்லாவற்றையும் பேசத் தமக்குச் சக்தியில்லாமையாலும், அநுக்தமான திருப்பதிகளை ஸமுச்சயிக்கிறார். அதவா, (பெருமான்) சேஷியானவனே! முறையறிந்து என்னகாரியம் செய்தேனென்கிறார். முறையறிந்திலேனாகில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயப்ரவணனாய்க்களித்துத் திரியலாயிற்றே. தாபத்ரயதப்தரான ஸம்ஸாரிகளைப்போலேயாகப் பெற்றிலேனென்பா னென்னென்னில்; அஹங்காரமமகாரங்க ளடியாகவரும் து:க்கத்தைப் பொறுக்கலாம், அதுபோலன்றே விரஹதாபம்.

(ஊத்து) - காஹளத்வநி. (சுவடு) - த்வஜாதி. ஸத்தை பராதீநமானால் முடியவொண்ணாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கித்யாதி).

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(க) தி-வா-ச-அ-கo. (உ) தி-வாய்-ச-கூ-க.

(க) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌹𑍇 - ஸர்வம்ஸஹே" (உ) நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றது ஸுகஹேதுவென்றிருந்தோம், துக்கஹேதுவாய்த்தலைக்கட்டிற்றீ யென்கிருர். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜீவநம்பெற்ருலிறே ஸுகமுள்ளது; அல்லாதபோது துக்கஹேதுவாமித்தனையிறே. † மாந்த்யமுடையவனுக்கிறே பசி உத்தேஶ்யமாவது; பசியனுக்குச் சோறுபெருதபோது பசிதானே துக்கஹேதுவாயிறே யிருப்பது. ஒன்றில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயாநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முக்தரைப்போலே பகவதநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முமுக்ஷுக்களைப்போலே ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து (௩) "𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருந்தேனல்லேன். இவை யொருகோடியிலும் அந்வயியாதேயிருபப தொரு புடையுண்டாவதே! எனக்கு என்கிருர்.

தேஹாத்மாபிமாநிகளாய் விஷயப்ரவணராய்த் திரிகிற உமக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி, ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தையறிவிப்பித்து, நம்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களே ஸுகதுக்கமாம்படி புகுர நிறுத்தி, இப்படி நாம் பண்ணின உபகாரங்களெல்லாம் கிடக்க க்ருதக்நரைப்போலே ஒன்றுஞ் செய்திலோமாக நீர் இங்ஙனே கூப்பிடுவானென்னென்னில்; (உன் திருவடியேபேணினேனே) செய்த அம்சத்தில் க்ருதக்நனாய்க்கூப்பிடுகிறேனல்லேன், அவ்வம்சத்தில் க்ருதஜ்ஞன், உன் திருவடிகளைக் காண வேணுமென்கிற வாஸையாலே கூப்பிடுகிறேனென்கிருர். நாட்டரில்காட்டில் ஒரு வ்யாவ்ருத்திபிறக்கையோ வெனக்குப் புருஷார்த்தம், உன்னைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கையன்ருே வெனக்கு புருஷார்த்தம். §உன் திருவடியைக் காட்டாதபடியாலே நீ பண்ணின தஸ்ய க்ருஷியும் துக்கஹேதுவாய்விட்டதித்தனை. ✓ பாவாருண்

(உன் திருவடி) ப்ராப்யமும ப்ராபகமுமான ார்த்தமாகக் அநேகம் திருப்பதிகளைச் சொல்லி, (உன் திருவடி) ஸித்திக்காகக் ஆயன்படியையே திருப்பதிகளிலு மநுபவிககிருரென் கிழங்கெடுத் ற்றுகிறது. (உன் திருவடி) ஏவம்விதமான ஸ்வபாவ ஆரோநம்மை உன் திருவடி. ... ... கிற நீ என

ஸுகஹேதுவான சேஷத்வஜ்ஞாநம துக்கஹேதுவாபோத்மா) உன் அருளிச்செயகிருர் (மாந்த்யமுடையவனுககித்யாதி). லுக்கு ஆதிக்

(க) ஸ்தோ-ர-உரு. (௩) ரா-ஸு-௩௯-௩௦.
(உ) தி-மொ-க-க-௲- § (பா) உன்வடிவைககாட்

மூ.—வங்கத்தால்மாமணிவந்துந்துமுந்நீர்
மல்லையாய்மதிட்கச்சியூராய்பேராய்!
கொங்குத்தார்வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்
குலவரையன்மடப்பாவையிடப்பால்கொண்டான்
பங்கத்தாய்பாற்கடலாய்பாரின்மேலாய்
பனிவரையினுச்சியாய்பவளவண்ணா!
எங்குற்றாயெம்பெருமானுன்னைநாடி
ஏழையேனிங்ஙனமேயுழிதருகேனே: (கூ)

பதம்.—வங்கத்தால், மா, மணி, வந்து, உந்தும், (டு) முந்நீர், மல்லையாய், மதிள், கச்சியூராய், பேராய், (க0) கொங்கு, ஆர்வளம், கொன்றையலங்கல், மார்வன், குலவரையன்மடப்பாவை, (கடு) இடப்பால்கொண்டான், பங்கத்தாய், பாற்கடலாய், பாரின்மேலாய், . பனி, (உ0) வரையினுச்சியாய், பவளவண்ணா, எங்குற்றாய், எமபெருமான், உன்னை, (உடு) ஏழையேன், நாடி, இங்ஙனமே, உழிதருகேன். (உக)

உரை,—மரக்கலங்களாலே, பெருவிலையனான, ரத்நங்களைக், கொண்டுவந்து, தள்ளா நின்றுள்ள, (டு) கடற்கரையிலுள்ள, திருக்கடல் மல்லையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! திருமதிள்களையுடைய, கச்சிநகரிலேவர்த்திப்பவனே! திருப்பேரிலே வர்த்திப்பவனே! (க0) தேனையும், மிக்க பரிமளத்தையுமுடைத்தான, கொன்றைமாலையை, மார்விலே யுடையனாய், ஶ்லாக்யனான பர்வத ராஜன்புத்ரியான பார்வதியை, (கடு) இடது பக்கத்திலே யுடையனான ருத்ரனை, வலதுபக்கத்திலேயுடையவனே! திருப்பாற் கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! பூமியில் (உள்ளார்க்கு நன்மை செய்கைக்காகத்) திருவவதரித்தவனே! குளிர்ச்சியே வடிவான, (உ0) திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானே! பவளம்போலே போக்யபூதனான (காஞ்சீநகரத்திலேயிருக் ... பவளவண்ணனே! எங்கேபுக்காய், எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! உன்னை, ... அதிசபலனானநான், தேடிக்கொண்டு, இவ்வண்ணமாகவே, அலைச்சல் ...ன்றேன். (உக) (கூ)

...ச்சயிக்கிறார்.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வங்கத்தால்) தாமிருந்தவிடம் திரு ...ந்து என்னக ...ராகப பெருமையாலும், அவன் தாமிருந்தவிடத்திலே ஸம்ஸாரிகளை ...ந்காட்டாமையாலும், அவன் வந்துமுகங்காட்டுகைக்கு ...ற. தாபத்ரா... ஸ்வபாவங்களைப் பற்றிக் கூப்பிட்டாராய் நின்றார் - ...னன்பா ... - "திருவுலகளந்தருளினபோதைச் செவ்வியை யநுப ...மென்று ஆசைப்பட்டவர்க்கு அச்செவ்வியோடே திருக் ...ரிலே வந்து நின்றபடியைக் காட்டிக்கொடுத்ததோமாகில், ...ரான தாம் நம்பக்கலிலேவந்து அநுபவிக்கு மதத்தையன் ...ன்று நினைத்திருந்தானோ வென்றும், நான் அயோக்யனென்

(ஊத்து)
§ குண்
(ச) தி.

ன்று முகந்தாரா திருந்தானோ வென்றும் சங்கித்து, அவன்படியை
பார்த்தால் ஆசாலேசமுடையா ரிருந்தவிடத்தே சென்று முக
கொடுக்குமவன், யோக்யதாயோக்யதைபாராதே முகங்கொடுக்கு
வன்; ஆகையாலே அக்குறை அவனுக்குண்டாகமாட்டாது. இன்
இழக்கைக்கடி என்பாபமிறே. ஆகையாலே யாதநாசரீரம்போலே
முடியவும்பெறாதே தரிக்கவும்பெறாதே கிடந்துழைக்குமிதுவே
யாய்விட்டது என்கார்யமென்று தம்முடைய அவஸ்தையை ய
ஸந்தித்து விஷண்ணராகிறார்.

(வங்கத்தாலித்யாதி) ஓராச்ரிதன் இக்கரையிலே திருப்பளித்த
மத்தைச்சமைத்து "இச்செவ்விமாறுவதுக்கு முன்பேபோய்ச் சா
தவேணும்" என்று நினைத்துக், கடல்வற்றினாலல்லது நமக்கு வழ
போகவொண்ணாதென்று கடலையிறைக்கத் தொடங்க, இவனுடை
ஆதராதிசயத்தைக்கண்டு கடற்கரையிலே இவன் ஆக்கின திருவிளை
யாடு சூழலுக்குள்ளே வந்து தரைக்கிடை கிடந்தவிடமாயிற்று
திருக்கடல்மல்லை. ஆனால் (முந்நீர்மல்லை) என்ன வமைந்திருக்க
கீழில்விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; மரக்கலம
கிறது - த்வீபாந்தரவஸ்துவை த்வீபாந்தரத்திலே கொடுவந்த
தள்ளுமதிறே; அப்படியே பரமபத நிலயனானதன்னை லீலாவிபூதி
யிலே கொடுவந்து பொகட்டதாயிற்று - ஆச்ரிதவாத்ஸல்யம். இத
க்கு, மரக்கலஸ்த்தாநீயம்-ஆச்ரிதவாத்ஸல்யம். மாமணி - மஹார்க
மானமணி. (௧)"கையார் சக்கரத்தென்கருமாணிக்கம்" என்றும், (௨
"வானவருச்சிவைத்த - பெருமணி" என்றுஞ் சொல்லுகிற மாணி
கத்தையிறே கொடுவந்து தள்ளிற்று. (வந்துந்தும்) கொள்வார
றிருக்கக் கடற்கரையிலே வந்து தள்ளிக்கிடக்கிறபடி. மாணிக்க
தின் சீர்மையறிந்து கிழிச்சீரையிலேயிட்டு ஆளுமாபோலே ஸ
போக்யமானவஸ்து கடற்கரையிலேவந்து கிடக்கிறதென்று வாசி
றிந்து பேணுவாரற்றிருக்கச்செய்தேகிடீர் கண்வளர்ந்தருளுகிறது
கிட்டினாலும ப்ரயோஜநத்தைக் கொடுபோமதேயொழியத் தன்னை
யாசைப்படுவாரில்லையே. (முந்நீர்மலலையாய்) மஹார்க்கமான த்வீ
பாந்தரச்சரக்கு த்வீபாந்தரத்திலேவந்து விலையுண்ணாதே போக
சோம்பாதே கடற்கரையிலேகிடக்கிறபடி. †அநந்தசாயிகிடீர், அவனை
விட்டு ஆச்ரிதனுக்காகக் கடற்கரையிலே தரைக்கிடைகிடக்கிறான்

ஒன்பதாமபாட்டு.—(வங்கத்தால்) (மல்லையாய்) என்று - தரைக்கிடை
கிடக்கிறத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறா (அநந்தசாயியித்யாதி).

---

(௧) தி - வாய் - ரு - ௧ - ௧. (௨) தி - மொ - ௯ - ரு - ௭.

கித்யாநபாயினியான பிராட்டியையும் விட்டுக்கிடீர் ஓராஶ்ரிதனுக்காகத் தனியே வந்துகிடக்கிறது. இவ்விஶேஷணங்களாலே, அவன் சீர்மையறிந்து பேணுவாரில்லையென்று இத்தேசத்தினுடைய தண்மையைச்சொல்லுகிறது. ஆஶ்ரிதனிருந்தவிடத்தே வந்து முகங்காட்டும் வத்ஸலன்கிடீர் என்னுற்றமைக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான்.

(மதிட்கச்சியூராய்) கீழ்ச்சொன்ன திருப்பதிகளை இங்கே சொன்னாராகிலும் ப்ரயோஜநபேதத்தாலே புநருக்திதோஷமில்லை. திருக்கடல்மல்லைபோலே பேணுவாரற்றிருக்கையன்றியே இவ்விஷயத்தினுடைய சீர்மையையறிந்து சில தார்மிகர்மதிளிட்டு நோக்கப்பெற்றோமிறே யென்கிறார். அங்கு - இழவைப்பற்றக் கூப்பிட்டார்; இங்குப்பரிகிறார்.†இழவிலும்† அத்தலைக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோ வென்று பரியவேண்டும்படியிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. அதவா, ப்ரதிகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளென்றிருந்தோம், அதுபோய் அநுகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளாயிருந்ததே! என்கிறாரென்னவுமாம். (மல்லையாய் மதிட்கச்சியூராய்) ஒருதுறையிலே வந்திறங்கினது, ஒருநகரத்திலே விலைபெறுவது; அப்படியே திருக்கடல்மல்லைத் துறையிலேயிறங்கி காஞ்சீபுரத்திலே வந்து விலைபெற்றபடி. அத்தலையில் ஸௌகுமார்யத்தைப் பார்த்துப் பரிகையும், தனிமையைப் பார்த்துக் கிலாய்க்கையும் இரண்டும் ஆத்மதர்மமிறே.

(பேராய்) ஆஶ்ரிதரைக்கிட்டுமோவென்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; †இங்கு - (க) "திருமாலிருஞ் சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்" என்கிறபடியே - விமுகரையுமுட்பட மடிமாங்காயிட்டு விஷயீகரிக்க வந்திருக்கிறவன்கிடீர் தன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை வந்து விஷயீகரியாதிருக்கிறானென்கிறார். †இத்தால், ஆஶ்ரிதருகந்தவிடத்திலே தானேவந்து முகங்கொடுக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது.

இழந்து நோவுபடுகிறவர் ப்ரியக கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இழவிலுமித்யாதி). பிரிந்தவர் வெறுக்கக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலையித்யாதி).

அவஸரப்ரதீக்ஷனா யிருக்கையன்றிக்கே தானேமேல்விழும்படி சொல்லுகிறது (இங்குத்திருமாலிருஞ்சோலைமலை யித்யாதி). (இத்தால்) - கீழ்ச்சொ

(க) தி - வாய் - கO - அ - க.

மேல் அயோக்யதை பாராதே முகங்கொடுக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது (கொங்கித்யாதி) "நாயேகொள், † பேயேகொள்" என்கிற வடிவுகிடீர், அவ்வடிவை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு ஆதாயிற்றென்கிறார். தேனையும் பரிமளதையும் செவ்வியையுமுடைத்தான கொன்றைமாலையாலே அலங்க்ருதமானமார்பையுடையவன் கொங்கு - தேன். ஆர் - மிகுதி. வளம் - அழகு; - புஷ்பத்துக்கு அழகு - செவ்விபெற்றிருக்கையும், பரிமளிதமாயிருக்கையுமிறே.

(குலவரையித்யாதி) பார்வதியைத் தனக்கு பார்யையாகவுடையவன். ருத்ரனுக்குப் பார்ஶ்வத்தைக் கொடுத்து என்னவமைந்திருக்க, இவனை இங்ஙனம் †திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது-இவனுடைய தார்மாநந் தோற்றுகைக்காக. திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாய் ஶ்ரியஃபதியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனோடே ஸமமாகக் கொன்றைமாலையிட்டு, "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற தார்மாநிக்குக்கிடை உடம்புகொடுத்ததென்று தோற்றுகைக்காக.

(கொங்குத்தார் வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்) (க) * தடந்துழாய்மாலைமார்பனுக் கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. ஈஶ்வரன் ஜகத்ரக்ஷணத்திலே தனிமாலையிட்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு, நமக்கு ஈஶ்வரத்வஸித்தி யுண்டாம்போதைக்கு ஒருமாலை வேணுமென்று பார்த்து கொன்றையை மாலையாக இட்டிருக்கிறபடி. (குலவரையன் மடப்பாவை) (உ) * மலர்மகள் விரும்பும் நமரும்பெறலடிகளுக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. அவன் ஶ்ரியஃபதியாயிருந்தானே, நமக்கும் அதுஸித்திக்கும்போது ஒருமிதுநமாயிருக்க வேணுமென்று பார்த்து உமாபதியாயிருக்கிறபடி. (இடப்பால்கொண்டான்) (ஈ) வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கைக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி.

(பங்கத்தாய்) (ச) "கூறுளுந்தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரோடே வழக்குப் பேசியிருக்கும்படியிறே உடம்புகொடுத்தது. நித்யாநபாயிநியான பிராட்டிக்குக் கொடுத்த வுடம்பைக்கிடீர் - அந்யபரனாய் "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவனுக்குக் கொடுத்தது. அவன் படியையும் இவள் படியையும் இவன் த[illegible]

ன்ன மூன்று பதத்தாலும். (பேயே கொள்) - ருத்ரன் சுடுகாட்டுப் பேய் (திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது) - குவாலாக விசேஷணங்கள்சொல்லுகிறது

(க) தி - மா - ®.   (ஈ) திருப்பல் - உ.
(உ) தி - வாய் - ௪ - ௩ - க.   (ச) தி - வாய் - ச - அ - க.

படியையுமன்று காணும் பார்ப்பது, ஸம்பந்தத்தையாயிற்றுப் பார்ப்பது. † "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிகளுக்குக்கொடுத்த வடிவுகிடீர் - பரதந்த்ரனாய் அத்தை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு

(பாற்கடலாய்) குணஜ்ஞதந்யாயமாய் ருத்ரனொருவனுக்கு முடம்புகொடுத்தவளவேயோ, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஓராபத்து வந்தபோது ரக்ஷகரானநாம் தூரஸ்த்தராகவொண்ணாதென்று பரமபதத்தைக் காற்கடைகொண்டு க்ஷீராப்த்தியிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! அபேக்ஷையுடையவெனக்குமுகங்காட்டாதொழிகிறாய்.

(பாரின்மேலாய்) அஸுரராக்ஷஸராலே குடி யிருப்பிழந்து ஸகலதேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுர ராமக்ருஷ்ணாதிரூபத்தாலே தன்னை யழிய மாறிவந்தவதரித்து ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது. (க) " సహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితోమానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణుస్సనాతనః-ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபிஃ । அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதநஃ." [సః - ஸஃ] தச்சப்தம் ப்ரக்ருதபராமர்சியிறே. (உ) " బహువగుణవత్తరః - பஹுவகுணவத்தரஃ" என்றிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; அப்படிப்பட்டகுணாதிகனைகையாலே பிறந்தான் என்கிறார். † அநந்யப்ரயோஜநர்க்காகப்பிறக்கை குணமன்றிறே. *[హి - ஹி] சப்தம்ஹேதுவிலே. [దేవైః - தேவைஃ] வந்து பிறந்தது, திருவடி திருவநந்தாழ்வான் அர்த்திக்கவோ? ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிகள் அர்த்தித்த கார்யஞ் செய்யக்கிடீர். கார்யம்கொண்ட ஸமநந்தரம் எதிரம்பு கோக்குமவர்களிறே. [ఉదీర్ణస్యరావణస్య వధార్థిభిః - உதீர்ணஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபிஃ] தன்னுடைய செருக்காலே லோகத்தையடைய அழித்துக்கொண்டுதிரியும் ராவண நிர

பிராட்டியோ டொக்க துர்மாநியான ருத்ரனுக்குக் கொடுத்த வுடம்பென்றுகூட்டி யோஜிப்பது. §(பரரக்ஷகந்யாயம்) - உத்க்ருஷ்டனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறந்யாயம்.

ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகப் பிறக்கை குணமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநர்க்கித்யாதி).

(க) ரா - அ - க - எ.   (உ) ரா - அ - க - கூ   [ணவில்லை.

§ இவ்வரும்பதாநுகுணமானபங்க்தி வ்யாக்யாநகோசங்களிலெங்கும் கா

ஸநார்த்தமாக. ஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்க ஆர்த்திக்கு வாகள் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயிருக்க, அவர்களை யழியச்செய்கைக் காகக் கிடீர்வந்து பிறந்தது. [ఆర్తిః - ஆர்த்திதः] இது கிடீர் அவர் கள் பண்ணினதபஸ்ஸு. [మానుషేలోకే - மாநுஷேலோகே] தேவதைகளுமகப்படக் கீழ்நோக்கி†முகம்நாட்டாததேசத்திலே கிடீ ர்வந்துபிறக்கிறது. [జజ్ఞే- ஜஜ்ஞே] நாட்டார் பத்துமாஸம் கர்ப்ப வாஸம் பண்ணுவார்களாகில் பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணிக் கிடீர் பிறந்தது. [విష్ణుః-விஷ்ணுः] வ்யாபக வஸ்துகிடீர் வ்யாப்யைகதேசத்துக்கு சேஷமாய்ப் பிறந்தது. [సనాతనః-ஸநா தநः] நித்யவஸ்துகிடீர் பிறந்தானென்னும்படி ஒருத்தனுக்குப்புத்ர னாய் வந்துபிறந்தது. இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு மகப்படத் தன்னையழியமாறிக்கார்யஞ் செய்கிறவன்கிடீர் அநந்யப்ரயோஜ னான வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறா னென்கிறார்.

(பணிவரையினுச்சியாய்) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முகங்கொடு த்தவளவேயோ, (க) "கானமும் வாநரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே நிஹீநஜாதிக்கு மகப்பட முகங்கொடுக்கத் திருமலை யிலே வந்து நிற்கிறவன்கிடீர எனக்கு முகங்கொடாதொழிகிறான். (பவளவண்ணா) † அதுவுமாமிறே; க்ரமப்ராப்தியை ஸஹித்திருக் கலாம்வடிவு படைத்தானாகில். அப்படி பெற்றோமாகில் வேண் டினபோது முகங்கொடுக்கிறா னென்று ஆறியிருக்கலாமிறே. ஸ்வ ரூபத்தை யநுஸந்தித்து ஆறியிருக்கும்படியன்றே அவன்வடிவு படைத்தது.

(பவளவண்ணாவெங்குற்றாய்) வடிவின்போக்யதையை யநு ஸந்தித்துக் கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு முன்னடிதோற்றாமையாலே (எங்குற்றாய்) என்கிறார். (உ) "రామం మే నుగతా దృష్టి రద్యాపి న నివర్తతే। న త్వా పశ్యామి కౌసల్యే సాధు మాం పాణినా స్పృశ.- ராமம்மே நுகதாத்ருஷ்டி ரத்யாபி நநிவர்த்ததே। நத்வாபஶ்யாமி கௌஸலயே

(முகம்நாட்டாத) - முகம்வையாத.
(அதுவுமாமிறே) - முகங்கொடாமையுமாமிறே.

(க) சு - திரு • சஎ. (உ) ரா - அயோ - சஉ - ௩௪.

ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஶ." [మేదృష్టిః - రామమ్ - అనుగతా - మే
த்ருஷ்டிः - ராமம் - அநுகதா] என்னுடைய கண்ணானது - அபிராம
த்தையைப்பற்றிப் பெருமாள் பின்னே போயிற்று. ஆஶ்ரயத்தை விட்டு
விஷயத்தின் பின்னே போயிற்றது. பிறந்தகத்தில் ஸம்பந்தம் விஷயம்
பெறுமளவும்போலே காணும். [మేదృష్టిః - மேத்ருஷ்டிः] என்று -
கண்ணைக்கொண்டாடுகிறான். நான் விஶ்லேஷத்தாலே தளர்ந்து
தரைப்பட்டுக் கிடந்தேன், கண் கூடப்போகப்பெற்றதிறே. கர்த்
தாவாயிராதே கரணமாகப பெற்றிலேனென்கிறான். [అద్యాపినని
వర్తతే - அத்யாபிநநிவர்த்ததே] இவ்வளவிலும் மீண்டதில்லை; உன்
னுடைய தர்சநத்தாலே ஆஶ்வஸிப்பிக்க யோக்யதை யுண்டானதசை
யிலும் மீண்டதில்லை. [నత్వాపశ్యామి - நத்வாபஶ்யாமி] ஆஶ்ரய
மான நீர் இங்கே யிருக்கக் கண் அவர்பின்னே போகையாவதென்
னென்னில்; கார்யத்தைக்கொண்டு காரணத்தைக் கற்பித்தேனென்
கிறான். வந்து நிற்க உன்னைக்காணப்பெற்றிலேனே, அத்தாலே சொ
ல்லுகிறேன். நித்யாநுமேயமாயிறே இந்த்ரியங்களிருபபது. பதார்
த்த தர்சநத்தாலே இந்த்ரியங்களுண்டென்றறிகையும், அவைதோ
ற்றுதபோது இல்லை யென்றறிகையுமாயிறே யிருப்பது. [కౌసల్యే -
கௌஸல்யே] கைகேயியாயிட்டுக் காணுதொழிகிறேனன்றே. [సాధు
మాంపాణినాస్పృశ - ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஶ] என்னுடைய அதிக்
ரமத்தை நினையாதே துர்க்கதியைப் பார்த்து "ஐயோ!" என்றிரங்கி
உன்கையாலே என்னை ஸ்பர்சியாயென்கிறான். அபிஷேகத்தைப்பா
ரித்துக் காப்பைக் கட்டி வநத்தேறப்போகவிட்டேனென்றது பா
ராமல் "அவனைப் பிரிந்து முடியும்படியாய் விடுவதே!" என்றிரங்கி
ஸ்பர்சியாயென்கிறான். "கண்ணானது அவன் பின்னே போயிற்று,
த்வகிந்த்ரியம் போயிற்றோ இல்லையோவென்றறியும்படி உன்கை
யாலே தடவிப்பாராயென்கிறான்" என்று அருளிச்செய்வர்பட்டர்.

(பவளவண்ணா வெங்குற்றாய்) (க) "భక్తానామ్ - பக்தாநாம்"
என்கிறவடிவைக் கொண்டு எங்கே புக்காய். வடிவின்வைலக்ஷண்
யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தது அவ்வடிவைக் கொண்டு ஒளிக்கவோ?

(க) ஜி - ஸ்தோ - ரு.

அதவா, (எங்குற்ருய்) ஸர்வதா இவ்வாற்ருமையில் அவன வார தொழியா னென்றும் தம்முடைய ஆற்ருமையே செப்பேடாக வரு மென்றும் நினைத்து (எங்குற்ருய்) என்று கையை நீட்டுகிருரென் னவுமாம். கையை நீட்டினவாறே கைக்கெட்டும், பிடித்துக்கொள் ளலாமென்றிருக்கிருர். உபக்நம் பெருத கொடிபோலே தரைப்பட் டுக்கிடக்கிறவராகையாலே உபக்நம் தேட்டமாயிறே யிருப்பது, படர்கொடியிறே ஆத்மவஸ்துவாகிறது. (எம்பெருமான் - எங்குற் ருய்) உன்னுடைமை நோவுபடாநிற்க உடையநீயெங்கேபுக்கிருக் கிருய். உடைமை யிருந்த விடத்தே உடையவன் வந்து முகங்காட்டு மித்தனை யொழிய உடையவனிருந்தவிடத்தே உடைமைசெல்லவற் ருே? சோறிருந்த விடத்தே பசியன் செல்லு மித்தனையொழியப் பசிய னிருந்தவிடத்தே சோறுசெல்லவறருே?

(உன்னைநாடி) நிரதிசயபோக்யனுமாய் பராபதனுமாயிருக் கிறவுன்னைத் தேடி. † ப்ராப்தியும் த்வரைக்குடலா யிருக்கிறதிறே இவர்க்கு. அதவா, (உன்னைநாடி) அநாதிகாலம் (க) * எதிர்சூழல்ட க்குத்தேடித்திரிந்தவுன்னை நான் தேடும்படியாவதே!. (உ)†“ஓடிஓே ஞேடி” என்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களிலேகைகழிந்த வெனக்கு நீயே மேல்விழுந்து முறையையுணர்த்தி உன்னை யொழியச்செல் லாதபடிபண்ணி, (ங) “தளிர்புரையுந்திருவடி யென்தலைமேலவே” என்னும்படி பண்ணி உன்பேருக என்தலையிலே யுன்திருவடிகளை வைத்தது, இன்று உன்னைப் பிரிந்து நோவுபட வந்துமுகங்காட்டா தொழிகைக்கோ?

அழகிது, நாமே மேல்விழுந்து கார்யஞ்செய்தோமென்னும் படி யறிந்தீராகில் பின்னை மேலுள்ளதும் நாமேசெய்தபடிகண்டு (ச)“త త్స్యసదృశంభ వేత్ - தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்”என்றிருக்கை யன்ருேப்ராப்தம், இங்ஙனே த்வரிக்கக்கடவீரோவென்ன: (எனை யேன்) அதுசெய்யவொட்டுகிறதில்லை யென்னுடையசாபலம்; அத்

தேடவேண்டுவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிருர் (ப்ராப்தியுமி யாதி). பலிதமருளிச்செய்கிருர் - (ஓடினேனித்யாதி).

(க) தி - வாய் - உ - எ - கூ. (ங) க.
(உ) தி - மொ - க - க - க. (ச) ரா - ஸு-ஙகூ-ஙo.

சபலன் நானென்கிறார். நீசெய்தத்தை யநுஸந்தித்து "மேலும் தானே செய்கிறான்" என்று ஆறியிருக்கவொட்டுகிறதில்லை. (இங்ஙனமேயுழிதருகேனே) அவன் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனல்லனென்னவொண்ணாது, அவன் யோக்யதைபார்த்து முகந்தருவானென்னவொண்ணாது, இனி இழக்கைக்கடி என் பாபமிறே. இப்படி க்லேசித்தே போமித்தனையாகாதே!.

(இங்ஙனமே) (க) "ஏஹிபஶ்ய ஶரீராணி -ஏஹிபஶ்யசரீராணி" என்று - ஸ்ரீ தண்டகாரண்யத்தில் ருஷிகள் ராக்ஷஸர்கள் தின்ற சரீரத்தைக் காட்டினாற்போலே விரஹம்தின்றவுடம்பைக்காட்டுகிறார்.

(உழிதருகேனே) யாதநாசரீரம்போலே முடியவும்பெறாதே தரிக்கவும்பெறாதே துக்காநுபவமே யாத்ரையாம்படி பண்ணுவதே! என்கார்யமென்கிறார். ஒன்றில் பகவத் விஷயத்தை யநுபவிக்கப்பெற்றிலேன், ஒன்றில் ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்து (க) "தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருக்கப்பெற்றிலேன், ஒன்றில் சிந்தயந்தியையும் சக்ரவர்த்தியையும் போலே முடியப்பெற்றிலேன், எனக்குக்கூறு விரஹக்லேசாநுபவமேயாய்விடுவதே! என்கிறார். ... ... (௯)

மூ.—பொன்னாய்பொழிலேழுங்காவல்பூண்ட
புகழாயிகழ்வாயதொண்டனேன்நான்
என்னாயென்னாயென்னலல்லால்
என்னறிவனேழையேன், உலகமேத்துந்
தென்னாய்வடவாய்குடபாலாய்
குணபாலமதயாயிமையோர்க்கென்றும்
முன்னாய்பின்னார்வணங்குஞ்சோதி
திருமூழிக்களத்தாய்முதலாயே. (௰)

பதம்.—உலகமேத்தும், தென்னாய், வடவாய், குடபாலாய், குணபாலமதயாய்,(௫) இமையோர்க்கு, என்றும், முன்னாய், பின்னார், வணங்கும், (௰) சோதி, திருமூழிக்களத்தாய், முதலாய், பொன்னாய், பொழிலேழும் காவல்பூண்ட, (௧௫) புகழாய், இகழ்வாய, தொண்டனேன் நான், என்னாயென்னாயென்னலல்லால, ஏழையேன், (௨௰) என் அறிவன். (௨௧)

(இங்ஙனமே) இப்படியே - இப்ப்ரகாரத்திலே யென்னுதல்; தேஹத்தை க்காட்டுதல் ... ... (௯)

(க) ரா - ஆ - ௬ - ௧௬. (௨) ரா - ஸு - ௩௯ - ௩௰.

உரை.—லோகத்தார்ஸ்துதிக்கத்தக்கதான, தென்திருமாலிருஞ்சோ மலையிலே நின்றருளினவனே! வட திருவேங்கடத்திலே நின்றருளினவனே! மேற்றிசையிலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே! கீழ்த்திசையில் திருக்கண்ணபுரத்திலே மதயானைபோலே செருக்குத்தோன்றநின்றவனே! (ரு) நித்யஸூரிகளுக்கு, எக்காலத்திலும், கண்ணாற்கண்டநுபவிக்கலாம்படி முன்னேயிருப்பவனே! அவதாரத்துக்குப்பிறபட்டவர்கள், ஆஶ்ரயிக்கத் தக் கதாக, (௧0) தேஜோமயனாய், திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! ஜகத் காரண பூதனே! பொன்போலே எல்லாப்படியாலும் எனக்கு உபகரிக்குமவ னே! ஸப்த லோகங்களையும ரக்ஷிக்கையால்வந்த, (௧ரு) குணப்ரதையையு டையவனே! இகழவையே வடிவாகவுடைய, தாஸபூதனானநான், என்னு டைய ஆனாய் என்னுடைய ஆனாய் என்று சொல்லுமித்தனை யல்லது, உன் விஷயத்தில் அதிசபலனானநான், (உ0) உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களில் எத்தை யறிவேன்? (உ௧) ... ... (௧0)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னாய்) இப்பாட்டால்-ஆழ்வா ரிருந்தவிடத்தேசென்று முகங்கொடுக்குமவனாய் யோக்யதாயோ க்யதைபாராதே முகங்கொடுக்குமவனாயிருக்க ஸர்வதா நமக்கு முக ங்காட்டாதொழிந்தது, அடியிலே, (௧) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்வாழலாம்" என்று சொன்னவார்த்தை யை ஸாதநத்திலே அந்வயிப்பித்து வந்துமுகங்காட்டா தொழிந்தா னாக வேணுமென்று சங்கித்து, ஸம்பந்தஜ்ஞாபகமான திருமந்த்ரத் தை உபகரணமாகக்கொண்டு இங்கே அநுபவிப்பார்க்கு எங்கும் யா வதாத்மபாவி அநுபவிக்கலாமென்று காலக்ஷேபார்த்தமாகச் சொ ன்ன வித்தனை யொழிய,ப்ராப்யம் உன்னையொழிய வேறுண்டென்று அறியிலன்றோ - ப்ராபகம் உன்னையொழியவேறுண்டென்றறிவது, நான் என்னறிவனென்கிறார். "மந்திரத்தால்" என்கையாலே - ஒரு ஸாதநபாவமும், "மறவாது - வாழ்தியேல்" என்கையாலே - ஒரு கர்த்தவ்யமும், "வாழலாம்" என்கையாலே - ஒரு பலமுமாய்த் தோற்றுமிறே. இவருடைய * நோற்றநோன்பிருக்கிறபடி. (உ) "நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்" என்று - ஆகிஞ்சந்யத் தைச் சொல்லி, (உ) "ஆகிலுமினி யுன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற் கின்றிலேன்" என்று - ருசியில் குறைவற்றிருக்கிறபடியையு மரு ளிச்செய்தாரிறே.

பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னாய்) * (நோற்றநோன்பு). இப்பாட்டு.

(௧) ச. (உ) தி-வாய்-ரு-எ-௧.

(பொன்னாய்) எனக்குப்ராப்யமானவனே! (க) “- ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம்” என்றும், (உ) “-அவ்யயோகிதி:” என்றும், (௩) “வைப்பாம்” என்றும் ச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களிலே நிதிசப்தத்தாலே ப்ராப்யத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. தநமாவது - ஆபத்ஸகமாய், உண்டென்ன உயிர் நிற்கும்படியாய், ஸர்வாநுபாவ்யமாயிறே யிருப்பது. † இப்போது இது சொல்லுகிறது - உன்னையொழிய வேறொருப்ராப்யமுண்டென்றறியிலன்றோ உன்னையொழிய வேறொருப்ராபகமுண்டென்றறிவது என்கைக்காக. அங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபகாபேக்ஷையுள்ளது ப்ராப்யஸித்திக்கிறே; அத்தைப்பற்றச்சொல்லிற்றாகவுமாம். (௩) “வைப்பாம்மருந்தாம்” என்றாரிறே - நம்மாழ்வாரும். † மேற்சொல்லுகிறஸாதநம் (ச) “-அநந்யஸாத்யே” என்கிற ஸாத்யத்துக்கநுரூபமென்கைக்காக ப்ரதமத்திலே உபாதாநம்பண்ணுகிறதாகவுமாம். (ஆனாய்) நான்விஷயப்ரவணனாய்த்திரியா நிற்க உன்னுடைய † வினைகேட்டாலே நீயே மேல்விழுந்து எனக்கு ருசியைப் பிறப்பித்து ப்ராப்யனாய், இததனையன்றோசெய்தது.

(பொழிலேழும் காவல்பூண்ட புகழானாய்) இத்தால் - ப்ராபகமும் நீயேயென்கிறார். லீலாவிபூதிக்கு ரக்ஷகனானவனே! (பொழிலேழும்) என்று - ஸப்தலோகங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. இத்தால் - கீழுள்ள லோகங்களையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (௫) “- சதுர்தசாநாம்” என்கிற அண்டாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். பொழில்-லோகம். (காவல்பூண்ட) ராஜாவாய் அபிஷேகத்தைப் பண்ணியிருந்து ஆளிட்டு ரக்ஷிக்கையன்றியே கையிலே ஆயுதத்தை யெடுத்து ஒருவூரை நோக்குவாரைப்போலேயன்றோ ஸகலலோகங்களையும் அவதாநம பண்ணி ரக்ஷிப்பது. (பூண்ட) ரக்ஷணப்ரதிபந்தகமுண்டானாலும் அதில் குறையா திருக்கை. அதாவது - எத்தனையேனும் அந்தரங்கமான மஹாராஜர்ப்ரப்ருதிகளும்“ (௬) - வத்ய

அவனுடைய ப்ராபகத்வஞ் சொல்லுகிற விடத்திலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி). அநுரூபமான ஸாதநமென்கைக்காக ப்ராபகத்தை முன்னே சொல்லுகிறதென்று மூன்றும் பரிஹாரம், (மேற்சொல்லுகிற ஸாதநம்)-“காவல்பூண்ட” என்று சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வம். (வினைகேடு) - செயலமாட்சி.

(க) மநுஸ்ம்-கஉ-கஉஉ.
(உ) ஸஹஸ்ரநா-ச.
(௩) தி-வாய்-க-எ-உ.
(ச) [illegible]
(௫) வி-பு.உ-எ-உஎ.
(௬) ரா-யு-கஎ-உஎ.

தாம்'' என்றும் (௧) ''సత్యజేయమ్-நத்யஜேயம்'' என்னும்படியிறே ரக்ஷகத்வத்தில் பூட்சியிருப்பது. (௨) ''అభయం సర్వభూతేభ్యః-அபயம்ஸர்வபூதேப்ய:'' என்கிறபடியே † தன்கையிலும் தன்னைக் காட்டிக் கொடாதேயிறே ரக்ஷிப்பது. † இத்தால் - என்னுடைய அவித்யாகர்மவாஸநாருசிகளைப் போக்கி ரக்ஷித்தாய்நீயேயன்றோ வென்கிறார். அதவா (பூண்ட) போக்யதையேயிறே வஸ்துவுக்கு வேஷம். †உபாயமாகிறது - கதிசூந்யதையாலேயிறே. பால் பித்தஹரமாலும் கஷாயமாகாதிறே. இத்தால் - நீயே மேல்விழுந்தன்றோ எனக்கு ப்ராபகனாயிற்றது மென்கிறார். (புகழானாய்) இப்படிரக்ஷிக்கையால் வந்த குணப்ரதையையுடையவனே!. (௩) ''యశస్సైకభాజనమ్-யஶஸ்ஸைகபாஜநம்'' (௪) ''உலப்பில் கீர்த்தியம்மானே'' என்னக்கடவதிறே, (௫) † ''యానినామాని గౌణాని-யாநிநாமாநிகௌணாநி'' என்கிறபடியே - ரக்ஷணதர்மத்தால் வந்த குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே திருநாம மிருப்பது.

(இகழ்வாய தொண்டனேன் நான்) இத்தால் - ப்ராப்யப்ராபகங்களை ப்ராபிக்கவுரிய அதிகாரிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. உனக்குப் புகழே வடிவா யிருக்கிறபடிபோலேயன்றோ எனக்கு இகழ்வே வடிவாயிருக்கிறபடியும். †ஆகிஞ்சந்யமிறே அதிகாரம்; †ஸ்வதோஷம் ஸம்பாதிக்க வேண்டுவதில்லை; க்யாபநமே யபேக்ஷிதம். (௬) ''అహమస్మ్యపరాధానామాలయః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:'' (௭) ''రావణోనామదుర్వృత్తః-ராவணோநாமதுர்வ்ருத்த:'' (௮) ''అమర్యాదః క్షుద్రః-அமர்யாத: க்ஷுத்ர:'' என்கிறவிடத்திலும் க்யாபநமேயிறே யுள்ளது, † ஸாத்யம் ஆகிஞ்சந்யமேயிறே. (தொண்டனேன்நான்) உன்பக்கலிலே அதிசபலனானநான். இத்தால் - ப்ராப்ய

(தன்கையிலும்)-சேதநனை தன்கையிலும்.இதுக்குப் பலிதமருளிச் செய்கிறார் (இத்தால்என்னுடைய வித்யாதி). கடைசியாயுற்றிருக்கையாலே, ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாதல்.

* காவல் பூண்ட இன்னாரென்று பேரைச்சொல்லாமல், (புகழானாய்) என்று குணத்தையிட்டுச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச் செய்கிறார் (யாநிநாமாநீத்யாதி). (இகழ்வாய) என்று - தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யஞ் சொல்லவேணுமோவென்ன;அருளிச்செய்கிறார்(ஆகிஞ்சந்யமிறேயித்யாதி).ஆனால் தோஷம் பண்ணவேணுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதோஷமித்யாதி). ஸாத்யம் - ஸாதிக்கவேண்டினது. ஆகிஞ்சந்யமுமருசியும் வேண்டு

(௧) வி-யு-க அ-௬
(௨) ரா-ப-க அ-௬௬.
(௩)
(௪) திருவாய்-௬-௧௦-௧.
(௫) ஸஹஸ்-உபோத்.
(௬) பக-சா-
(௭) ரா-யு-கஎ-௧௦.
(௮) ஸ்தோ-ர-௬௨.

ருசியைச்சொல்லுகிறது. ப்ராபகப்ரார்த்தனைக்கு † ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வதோஷ க்யாபநமும் வேண்டினவோபாதி ப்ராப்யப்ரார்த்தனைக்கும் ப்ராப்யருசிவேணுமிறே. ஆகிஞ்சந்யமும் அவனை யொழியச்செல்லாமையுமிறே - த்வயத்துக்கதிகாரம். அதவா, († இகழ்வாயதொண்டனேன் நான்) ஒருகடதாஸி ஸார்வபௌமனை யாசைப்பட்டால் நாட்டார் இகழுமாபோலேயும், மௌஷ்டிகன் அபிஷேகததை யாசைப்பட்டால் இகழுமாபோலேயுமன்றோ, நித்யஸம்ஸாரியான நான் உன்னை யாசைப்படுகிறது.

(என்னுடையென்னுடையென்னலல்லால்) இத்தால் - இவ்வதிகாரியுடைய காலக்ஷேபஞ் சொல்லுகிறது. காலக்ஷேபத்துக்காக உன்னுடைய குணங்களை யநுபவித்தே னித்தனை யொழிய என்னுற்றுமையை ஸாதநமாக நினைத்திருந்தேனோ ? ஆனையினுடைய ஸ்வபாவங்கள் ஈஶ்வரனுக் குண்டாகையாலே அந்தஸ்வபாவங்களைப்பற்ற (என்னாய்) என்கிறார். ஆனையானது "ஒருநாள் கண்டோம்" என்றிருக்கவொண்ணாதபடி நித்யஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கையும் பெரிய செருக்கையுடைத்தாயிருக்கையும், தான் நினைத்தபோது க்கக்கு எட்டினாரை யெடுத்துக் கழுத்திலேவைத்துக் கொள்ளக்கடவதாயிருக்கையும், தாந்தாமே ஏறவேண்டியிருப்பார்க்குப் படிந்து கொடுக்கக்கடவதாயிருக்கையும், தான் உகவாதாரைக்கீண்டு போகட்டால் ஆராய்ச்சியின்றிக்கே யிருக்கையும், தன்னைக் கட்டக்கயிறு தானேகொடுக்கக் கடவதுமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே நித்யஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிற வடிவழகும், செருக்கால் பலித்த § ஸமாதிகரஹிதத்வமும், ராஜா பாணிச்சியைத் தனக்கு மஹிஷியாக்கி வைத்தால் நிவாரகரில்லாதாற்போலே, ஒரு நித்யஸம்ஸாரிக்கும் தன்பக்கல் ந்யஸ்தபரதையே ஹேதுவாகத் தன்னைக் கொடுத்தால் நிவாரகரின்றியிலே யிருக்கும்படியான ஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஆனை தன்மேலே யேறப் படிந்து கொடுக்குமாபோலே ஸாதநாந்தர நிஷ்டருக்கு நேதாவாயிருக்கிற சீலமும், ஆஶ்ரித விரோதிகளை ஸம்பந்தங் கிடக்கச் செய்தே யழியச்செய்தாலும் நிவாரகரில்லாதபடியான விரோதிநிரஸநசீலமும், போகோபகரணபக்தியைத் தானே கொடுக்க

வானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சந்யமு மித்யாதி). (இகழ்வாய) இகழ்வென்று - தோஷமாய், தோஷமே வடிவென்னுதல்; எல்லாரும் இகழும்படி யென்னுதல்.

---

§ (பா) ஸர்வாதிகத்வமும்.

க்கடவதான ருசிஜநகத்வமுமாகிற இஸ்ஸ்வபாவங்களாயிற்று - இவ ர்க்குக் காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயம். (க) "எட்டிணைடிரண்டெனுங் கயிறு" என்று - பக்தியைக் கயிறுகச்சொல்லக்கடவதிறே. ஈஶ்வர ணைப் புறம்புபோக வொட்டாதபடி மநஸ்ஸாகிற ஸ்தம்பத்தோடே பக்தியாகிற கயிற்றுலேயிறே கட்டுவது. வீப்ஸையாலே - அவ்வவ ஸ்வபாவங்களே காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயமாயிருக்கை. † நிவ்ருத்தி துஶ்ஶகம். † விஷயாந்தரங்களில் இழியவொண்ணுது, அவற்றுக் கஞ்சிப்புகுந்தவராகையாலே; ஸாதநாந்தரங்களி லிழியவொண் ணுது, வேறென்றை ஸாதநமாக ஸஹியாதவுபாயத்தைப் பரிக் ஹிக்கையாலே; இனி இவ்விஷயந்தன்னை † முகாந்தரத்தாலே யநு பவிக்கையிறே யுள்ளது.

(என்னலல்லால்) இப்படி தேவரீர்படிகளை யநுஸந்தித்துக் கால க்ஷேபம்பண்ணினேனித்தனையொழிய. (என்னறிவன்) நான் † அடை வுபட ஒன்றறிவனே? அமாநித்வாதயாதம குணங்களை யறிவனே? கர்மயோகத்தை யறிவனே? ஜ்ஞாநயோகத்தை யறிவனே? உபய ஸாத்யமான பக்தியோகத்தை யறிவனே? நான் எத்தையறிந்தேன்? உறங்குகிறவனுக்கு விடிந்தாற்போலே விஷயாந்தரங்களை யொழிய வேறென்றறியாதே திரியச்செய்தே உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத் தைக் காட்டக்கண்டேனித்தனைபோக்கி ஸாதநாந்தரங்களை எங்கே கண்டேனென்கை. "நாமேபராப்யபராபகங்களென்றிருந்தீராகில், உமமுடைய கையில் முதலில்லை யென்றிருந்தீராகில், நாம்செய்த படி கண்டிருக்கையன்றே ப்ராப்தம், 'முகங்காட்டாதொழிவதே' என்று கூப்பிடக்கடவீரோ" என்ன; (ஏழையேன்) சாபலபரேரிரு ணுல நான் செய்வதென்? அதயந்த சபலனேன். விஷயாந்தர ங்களில் எனக்கோரடைவுண்டாகி லன்றே இவ்விஷயத்திலும் என க்கோரடைவுண்டாவது. ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம் பண்ணவொட் டாத வென்னுடைய சாபலாதிசயததாலே கண்டவற்றிலே கால்தா ழ்ந்து போந்தேன், இததனையன்றேசெய்தது. ஆற்றுமையை ஸாத

இதுவே விஷயமாகவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறு (நிவ்ருத்திதுஶ்ஶகம்) என்று. குணநுபவத்தில் நின்றும மீளப்போகாமைக ப்பற்ற (துஶ்ஶகம்) என்கிறது. விடப்போகாதபடி இதிலே யிழிவானென் வேறென்றுகாதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (விஷயாந்தரங்களில்) இ யாதிவாக்யதரயத்தாலே. (முகாந்தரம) - ப்ராப்யாகாரம்.

(அடைவுபட) - சாஸ்த்ரக்ரமத்திலே. விஷயஙகளிலே யுக்தாயுக்த விட கமற பலமானறைபோலே இங்குமென்றபடி.

(க) நா-ச-வி-அந.

மென்றுபழியிட்டு விடப்பார்க்கில் நித்யஸூரிகளை முற்படவிட்டுப் பின்னையன்றோ என்னை விடுவது.

ஆனையின் ஸ்வபாவங்கள் நமக்குண்டென்றறிந்தது சாஸ்த்ர முகத்தாலேயோ, ஆசார்யமுகத்தாலேயோவென்னில்; உகந்தரு ளின நிலங்களிலே கண்டறிந்தே னென்கிறார் (உலகமித்யாதி) † திரு மங்கைமன்னன் கட்டினதிக்கஜங்க ளிருக்கிறபடி. (உலகமேத்தும் தென்னாய்) † உபயவிபூதியும் வந்து ஆஶ்ரயிக்கும்படி தெற்குத் திருமலையிலே நின்றருளினவனே! இருந்தேகுடியாகத் தெற்குத்திக் கிலுள்ளார் வாழ்கையன்றிக்கே, (௧) வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிரு ஞ்சோலை" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளும் ஏறறு அங்கேகமுண்ண வரும்படியிறே திருமலையிலே நின்றருளிற்று. தெற்குத்திக்கிலானாய்.

(வடவாளுய்) அப்படியேயிறே வடக்குத் திக்கிலும் நின்றருளி ற்று. (௨) "வானவர்வானவர்கோனொடுஞ் சிந்து பூமகிழுந் திருவே ங்கடம்" என்றும், (௩) "வானவர்வானவர்கோனொடும் நமன்றெ ழுந் திருவேங்கடம்" என்றும், (௪) "எல்லாவுலகுந்தொழுமாதிமூர் த்தி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மா திகளோடு மநுஷ்யர்களோடு வாசியறவாழும்படியாகவிறே திருவே ங்கடமுடையான் நின்றருளிற்று.

(குடபாலானாய்) கீழ்ச்சொன்ன ஆனைகளைப்போலே நிற்கைய ன்றியே மேலைத்திக்கிலே ஒரு மதஹஸ்தி சாய்ந்தாற்போலே யாயி ற்று கோயிலிலே வந்து பெரியபெருமாள் கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. (௫) "வன்பெருவானகமுய்ய வமரருய்ய மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிசருய்ய" என்கிறபடியே ஸகலலோகங்களும் அநுபவித்து ஸத் தை பெறும்படியிறே கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது.

(குணபாலமதயானாய்) பெரியமுதலியார்பக்கல் தமக்குண்டான ஆதரத்தாலே மன்னனுடைய வடிவழகையும் செருக்கையும் நிலைய முலையும் பற்ற உடையவர் (குணபாலமதயானாய்) என்று-மன்னனு ரையருளிச் செய்வர்.(௬) "తృతీయంకృష్ణనగరమ్ - த்ருதீயம்க்ருஷ்ண நகரம்" என்கிறபடியே பஞ்சக்ஷேத்ரத்திலே த்ருதீயக்ஷேத்ரமாகச்

† ஆனை கட்டுகிறவன் ராஜாவாகையாலே - இங்குமே (திருமங்கைமன் னன்) என்கிறது. "உலகு" என்கிற ஸாமாந்யத்தாலே - அவ்விபூதியையும் காட்டுகிறது.

(௧) தி-வாய்-௨-௧௦-௮. (௪) தி-வாய்-௩-௩-௫.
(௨) ,, ௩ - ௩-௨. (௫) பெரு-திரு-௧ - ௧௦.
(௩) ,, ௩ - ௩-௭. (௬)

சொல்லுகையாலும், (க) "கருவரைபோல் நின்றானைக் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ" என்றும், (உ) "கண்ணபுரமொன்
றுடையானுக் கடியேனொருவர்க் குரியேனோ" என்றும், (ங) "கற்றார்
சேர் கண்ணபுரம்" என்றும் - இவர்தாம் அத்தேசத்திலே மிகவு
மண்டி யிருக்கையாலும் திருக்கண்ணபுரத்தை யருளிச செய்கிறா
கவுமாம். (உலகமேதநும்) என்றது, எங்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.

(இமையோரித்யாதி) இத்தால் - ப்ராப்யஸ்ததாநத்தையும் ப்ரா
பகஸ்ததாநத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (இமையோர்க்கென்று
முன்னையை) நித்யஸூரிகளுக்கு என்று மொக்க ப்ரத்யக்ஷவிஷயமா
யிருக்கிறவனே! யாவதாதமபாவி ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிரு
கிறவனே!

(பின்னையித்யாதி) பரமபதத்தோடு க்ஷீராப்தியோடு அவதார
ங்களோடு, †அர்ச்சாவதாரங்களோடு வாசியற, † பிற்பட்டார்க்கு
ஆஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு திருமூழிக் களத்திலே வர்த்திக்கிற
னாய். நாஸ்திக்யபராசுரரானவர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாகைக்கி
மேலே ஸமுத்ரக்கரையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறது அதவா
த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாயிருததல், சதுர்த்த வர்ணாதிகாரமாயிரு
தல் செய்கையன்றியே, "இனியில்லை" என்னும்படி நீஹீநஜந்ம
திலே பிறந்தவர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனா யிருக்கிறபடியைச் சொ
லிற்றாகவுமாம். தேசகாலங்களால் விப்ரக்ருஷ்டரானாரோடு ஜந்ம
தால் விப்ரக்ருஷ்டரானாரோடு வாசியற ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனா
கை. (சோதி) அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே நிஹீநஜந்மாக்களு
ஆஶ்ரயிக்கும்படி நிற்கையாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தால்வந்
ஔஜ்ஜ்வல்யம். (ச) "திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை" என்
றும், (ரு) "என்கண் பாசம்வைதத பரஞ்சுடர்ச்சோதி" என்று
சொல்லக்கடவதிறே.

(முதலானையே) †இவையெல்லாவற்றுக்கு மடியான † பரது
ஸுக்ருதமானவனே! (சூ) "త్వత్పాదకమలాదన్యన్న మే జన్మాన్తరే
ష్వపి నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి - த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமேஜந்மாந்தரே
ஷ்வபி । நிமித்தம் குஶலஸ்யாஸ்தி" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙன

மலையாளர், நாஸ்திகராய்க் கோயில் திருமலை வாசி யறியாமையாலே
அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் (பிற்பட்டார்க்கும்) என்கிறது. (இவை யெல்லாவற்று
க்கும்) தானே ப்ராப்யப்ராபகனாக வறிகையும், திவ்யதேசங்களில் அநுப
மாகிற விவையெல்லாவற்றுக்கும் ஹேதுவானஸுக்ருத மென்றபடி.

(க) தி-மொ-அ-க - க. (ச) தி-வாய்-கூ-எ-கக.
(உ) ,, ,, க - ங. (ரு) ,, -ங-ங-ச.
(ங) ,, ,, கo-ரு. (சூ) ஜி-ஸ்தோ-கo.

றியே, ஜகத்காரணத்வத்தைச் சொல்லவுமாம். அதவா, (முதலானையே) அழகிதாக உத்பாதகனானையென்று †கிலாய்ப்போடே தலைக் கட்டுகிறார் ... ... (௧௦)

மூ.—பட்டுடுக்குமயர்த்திரங்குப்பாவைபேணாள்
பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்
*எட்டுணைப்போதென்குடங்காலிருக்ககில்லாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலுங்கூந்தல்
மடமானையிதுசெய்தார்தம்மை, மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னாள்நங்காய்
கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரே. (௧௧)

பதம்.—பட்டு, உடுக்கும், அயர்த்து, இரங்கும், பாவை, (ரு) பேணாள், பனி, நெடு, கண், நீர், (௧௦) ததும்ப, பள்ளிகொள்ளாள், எட்டுணைப்போது, என்குடங்கால், இருக்ககில்லாள், (௧ரு) எம்பெருமான், திருவரங்கம், எங்கேயென்னும், மணிவண்டு, மட்டு, (௨௦) விக்கி, முரலும, கூந்தல், மடம், மானை, (௨ரு) இதுசெய்தாா தம்மை, கட்டுவிச்சி, மெய்யேசொல்லென்ன, கடல்வண்ணர், இதுசெய்தார்சொன்னாள், (௩௦) நங்காய், இதுகாப்பார், ஆர், (௩௩).(௧௧)

உரை.—(என்பெண்ணானவள்) பட்டுச்சீலைகளை, அரையில்தரியாநின்றாள்; மோஹித்து, அலமராநின்றாள்; மரப்பாச்சியை, (ரு) ஆதரியாள்; குளிர்ந்து, நீண்ட, கண்களில், சோகாஸ்ருக்கள், (௧௦) துளும்பும்படி (நின்றாள்); உறங்குகிறிலள்; க்ஷணகாலங்கூட, என்மடியிலே, உட்கார்ந்திருக்கவும் க்ஷமையாகிறிலள்; (௧ரு) என்னை அநந்யார்ஹையாக்கின ஸர்வேஸ்வரனுடைய, திருவரங்கமானது, எங்கேயென்று வாய்வெருவாநின்றாள்; அழகிய வண்டுகள், தேனைப்பானம்பண்ணி, (௨௦) (விடாயின்மிகுதியாலே) விக்கி, ஆலாபனை பண்ணாநின்றுள்ள, மயிர்முடியையுடையளாய், மடப்பத்தையும், மான்போன்ற கண்களையுமுடையளானவென்பெண்ணை, (௨ரு) இப்படியாக்கினவரை, கட்டுவிச்சியே!, உண்மையாகச் சொல்லென்றுசொல்ல; கடலின் நிறம்போலே ஸ்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரன், இப்படிச் செய்தாராகச்சொன்னாள்; (௩௦) என்னுயிர்த்தோழியே!, இத்தைப் பரிஹரிக்கவல்லவர்கள், வேறேயாரிருக்கிறார்கள்? (௩௩) (௧௧)

வ்யா.—பதினோராம்பாட்டு. (பட்டுடுக்கும்) ஆற்றாமையோடே (௧)"முதலானாய்"என்றார். அந்த †வெக்காயத்தோடே ஆண் பெண்ணாய், அதுதன்னிலும் தம்வாயாலே கூப்பிடுகைக்கு யோக்யதையில்லாதபடி மோஹங்கதையாய் வேற்று வாயாலே கூப்பிடும்படியாய்ச் செல்லுகிறதுமேல். ஆதாகிறது - இயற்கையிலேபுணர்ந்து பிரி

மேலுக்கநுகுணமாக (கிலாய்ப்போடே) என்றது ... .. (௧௦)
பதினோராம்பாட்டு. * (பட்டுடுக்கும்) ப்ரவேசே; (வெக்காயம்) பயம்.

(௧) ௧௦. * (பா) எட்டணைப்போது.

ந்து பிரிவாற்றுதாளொரு பிராட்டி மோஹமும் உணர்த்தியும் இவைமுதலான தசாவிசேஷங்களும் ஒருகால் பிறக்கையும், அது தான் † அக்ரமமாகப்பிறக்கையுமாய்ச் செல்லாநிற்க; பந்துவர்க்கத்திலுள்ளாரும் யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ணமாட்டாதேயிருக்க, இந்நோவுக்கு நிதாநமறியாதே † பேஷஜகுசலரும் மந்த்ரவாத குசலரும் புகுந்து பரவர்த்தியாநிற்கிறவளவிலே பகவதபரையாயிருப்பாளொரு கட்டுவிச்சி, "இவளுடையநோவுக்கு நிதாநமறிகிலீர்கோள், இவளுக்கு எம்பெருமானடியாகவந்தநோவு, இது அவனாலே பரிஹ்ருதமாகவேணும்" என்று அவள் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட திருத்தாயார், வினவவந்தார்க்கு, இப்பெண்பிள்ளையுடைய வ்ருத்தியையும் கட்டுவிச்சிசொல்லுகிற வார்த்தையையும் சொல்லுகிற பாசுரத்தாலே தம்தசையை யருளிச்செய்கிறார்.

இவர் பிராட்டிதசையை ப்ராபிக்கையாகிறது அநுபபந்நமன்றோ வென்னில்; உபபந்நம். பிராட்டிமார்க்கும் இவர்க்கும் அநந்யார்ஹ சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்த மொத்திருக்கையாலும், (க) "நடுக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பனை" என்கிறபடியே போக ஸமாநமாயிருக்கையாலும், (உ) "ముహూర్తమపి జీవావో జలాన్మత్స్యావి

వోద్ధృతౌ-முஹூர்த்தமபிஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்று - இளையபெருமாள் பிராட்டியோடே ஏகபரக்ருயாய்த் தம்மைச் சொல்லுகையாலே - வயதிரேகத்தில ஆற்றாமையொத்திருக்கையாலும், பிராட்டிதசையை பராபிக்கத்தட்டில்லை.

ஆனாலும் தாம் ஸ்த்ரீயென்கிறபுத்தி பிறக்கக்கூடுமோவென்னில்; (ங) "స్వామిత్వాత్మత్వశేషిత్వపుంస్త్వాద్యాస్స్వామినోగుణాః † స్వేభ్యోదాసత్వదేహత్వశేషత్వస్త్రీత్వదాయినః - ஸ்வாமித்வாத்மத்வ சேஷித்வபும்ஸ்தவாத்யாஸ்ஸ்வாமிநோகுணா: । ஸ்வேப்யோ தாஸதவதேஹத்வசேஷதவஸ்தரீத்வதாயிந:" என்கிறபடியே - புருஷோத்தமனுடைய பும்ஸ்தவமானது எதிர்த்தலைக்கு ஸ்தரீத்வதாயியாயிருக்கையாலே, "நான் ஸ்தரீ" என்று புத்திபிறக்கத்தட்டில்லை. ஸ்த்ரீயென்கிற புத்திபிறக்கையாவது தான்-ஸ்தரீகளோடு † ஆ

(அக்ரமமாக) - உணர்ந்து இரங்கியயராமல் அயர்த்திரங்குகை. (பேஜகுசலர்) - ஔஷதத்திலே ஸமர்த்தர்.

(ஸ்வேபய:) - ஸ்வங்கள் பொருட்டுக் கீழ்சொன்னவை யடையும்யோகினை மையக் கொடுக்கும் என்றபடி. (ஆகாரஸாம்யம்)-அவயவாகாரஸாம்

(க) [illegible]-வாய்-ச [illegible]-டு. (உ) ரா-அ-டுங-ஙக. (ங)

ஸாம்யத்தாலே பிறக்கும்புத்தியல்ல், §புருஷ விஷயத்தில், ஸ்த்ரீகளுக்குப் பிறக்கும் அநுராகவிசேஷபுத்தி பிறக்கை. ஸஜாதீயவிஷயத்தில் விஜாதீயபுத்திபிறக்க எங்கே கண்டோமென்னில்; (௧) “పాఞ్చాల్యాః పద్మపత్రాక్ష్యాః స్నాయన్త్యా జఘనంఘనమ్ । యాః స్త్రియో దృష్టవత్యస్తాః పుంభావంమనసాయయుః - பாஞ்சால்யா꞉பத்மபத்ராக்ஷ்யா꞉ ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம் கநம் । யாஸ்ஸ்த்ரியோத்ருஷ்டவத்யஸ்தா꞉ பும்பாவம் மநஸாயயு꞉” என்று எதிர்த்தலையில் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸஜாதீயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு, ஸ்த்ரீகளைக்கண்டால் புருஷர்க்குப்பிறக்கும் அநுராகவிசேஷபுத்திபிறந்ததிறே, அப்படியே, புருஷோத்தமவிஷயமாக இவர்க்கு ஸ்த்ரீகளுக்குப்பிறக்கும் அநுராக விசேஷம் பிறக்கத்தட்டில்லை. எதிர்த்தலையில் வைலக்ஷண்யமேயிறே விஜாதீய புத்திக்கு உத்பாதகம். ஆகையாலே, ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராபிக்கிறார்.

இன்னமும் இயற்கையில் புணர்ச்சி என்கிற இதுக்கு நினைவென்னென்னில்; - ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சேதநவிஷயத்தில் ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாகவிஷயீகரிக்கும் நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைச் சொல்லுகை. எங்ஙனேயென்னில்; பாஹ்யோபவநத்திலே ஒரு பிராட்டி புறப்பட்டுப் புஷ்பாபசயம்பண்ணுகிற ஸமயத்திலே அபிமதனான காந்தனும் † ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலேவர, தோழிமார்களும், அந்யபரைகளாயிருக்கிற தசையிலே தர்மிபரயுக்தமான ஸ்த்ரீத்வபும்ஸ்த்வங்களே ஹேதுவாக, ஜ்ஞாபகருமின்றிக்கே கடகருமின்றிக்கேயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிறே - இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிறது. ஸ்த்ரீத்வமாகிறது - ஒருவிஷயத்துக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கையிறே. எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வமாவது - வகுத்த விஷயமுமாய் ஸர்வ விதரக்ஷகமுமா யிருக்கையிறே. ஆகையாலே நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால், ஜ்ஞாபகராயிருப்பார்சில ஆசார்யர்களும், பொறுப்பித்துச் சேர்ப்பிக்கைக்குச் சில புருஷகாரபூதரும் வேண்டியன்றோ ஈஶ்வர விஷயீகார மிருப்பதென்னில்; † அப்போது ஆசார்யன் ஜ்ஞாபகனாகிறதும் இந்த சேஷசேஷித்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியையும் தத்ஸம்பந்த நிபந்தநமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிவர்த்திப்பிக்கையிறே; புருஷகாரபூதை

(ம்ருகயா) - வேட்டைவ்யாஜம். (அப்போது) ஆசார்யக்ருத்யத்தையும் புருஷகாரக்ருத்யத்தையும் தானே யேறிட்டுக்கொண்டானென்றபடி.

---

§ (பா) புருஷோத்தம விஷயத்தில. (௧) பாரதம்.

யான பிராட்டியும், பூர்வ வ்ருத்தத்தை க்ஷமிப்பிப்பதும், இஸ் ஸம்பந்தத்தையும் இதனடியாகவந்த வாத்ஸல்யாதிகளையும் முன் னிட்டிறே.

இன்னமும், பிராட்டியுடைய நோவுக்கு நிதாநமறியாதே மந் த்ரௌஷதாதிகளாலே வ்யாபரிக்கிறார்சிலரும் அத்தை நிஷேதிக் கிறா ளொருகட்டுவிச்சிவார்த்தையுமாய்ச் செல்லுகிற விதுக்குக் கரு த்தென்னென்னில்; விஷயாந்தரப்ராவண்யமடியாகவந்த அவஸா தம், ஸாதநாந்தரநிவர்த்யம்; பகவத்ப்ராவண்யத்தால்வந்த அவஸா தம், அதுக்கு ஹேதுபூதனா யிருந்துள்ள ஸர்வேஸ்வரன்றானேவந்து முகங்காட்டிபபோக்கவேணும். † ததஸம்ஸ்லேஷம்யாவதாதமபாவி யாகையாலும், இந்தப்ரேமாதிசயம் ஸ்வரூபபராப்தமாகையாலும் அநிவர்த்யம்.

ஸ்வவாக்யத்தோபாதி திருத்தாயார்பாசுரத்தாலும் பேசுகிறா தாமாயிராநின்றது, இது ஸங்கதமாகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ஓராறு பெருகிபபோகாநின்றால் கரையைப்பற்றிபபோமளவன்றிக் கே பெருக்குமிக்கிருந்தால் கைவாய்க்கால்களாய்ப் போம்போக்கும் நிரம்பிப்போகாநிற்கத தானும் குறையாதேசென்று கடலிலே புகு மாபோலே, இவருடைய ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருததாயார்வார்த் தையும் குறைவற்றுச் செல்லாநிற்கச்செய்தே தம்வார்த்தையும் குறைவற்றுச் செல்லுகையாகிறவிது - ஸங்கதம்.

இன்னமும் பெண்பிள்ளை மோஹங்கதையாயிருக்க,(க) "[illegible] -ப்ருசம்பவதிதுஃகிதஃ" என்று அவளிலும் தான் அவ ஸந்நையாயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்கத், தெளிந்து வார்த்தைசொல் லுகிறவிது யுக்தமோவென்னில்; பிராட்டியைப பிரிந்த ஸமயத்திலே சக்ரவர்த்தித்திருமகனுருக்குப்பிறந்த அவஸாதததிற்காட்டில் இளை யபெருமாளுக்கும் அவருடைய அவஸாதத்தால் வந்ததும் தம்மு டைய காவற்சோர்வால் வந்த அவஸாதமுமாய்க்கொண்டு அவஸா தம் இரட்டித்திருக்க அவற்றைப் பொறுததுததெளிந்து வார்த்தை சொல்லவேண்டும் ஸமயமறிந்து பெருமாளைததேறறினாற்போலே இவளும் இபபெண்பிள்ளையுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத் தெளி திருக்கையுக்தம். † ரக்ஷ்யபூதர் அவஸந்நராயிருக்க வமையும், அவ

பகவானடியாக வந்தவவஸாதம விஷயாநதர மடியாக வநதவவஸாத போலே ஸாதநாந்தரநிவர்த்ய மல்லாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செ ய்கிறார் (தத்ஸம்ஸ்லேஷமித்யாதி).

பரார்த்தமாகத் தெளிந்திருக்கை தானு மருமையென்றார், ரக்ஷ்யபூ ர்க்காகத்தெளிந்திருக்கைதானும் அருமையென்கிறார் (ரக்ஷ்யபூதரித்யாதி).

(க) ரா-அ-உ-௬0.

ஸாதமொத்திருக்கச்செய்தேயும் அத்தையறிந்துபொறுத்துத் தெளிந்திருந்து வார்த்தை சொல்லவேண்டும் அருமையுண்டிறே - ரக்ஷகர்க்கு.

† இவளுடைய வார்த்தை இவளுக்குஜ்ஜீவநஹேதுவானபடி யென்னென்னில்; † கட்டுவிச்சி வார்த்தை, பகவத்பரமா யிருக்கையாலும், இவள் தன்னுடையவ்யாபாரம் விரக்திபரமா யிருக்கையாலும், "இவளழகிலே அவன்படும்பாட்டை இவள் படுவதே!" என்று அவனைப்ரஸங்கிக்கையாலும், (க) * தீர்ப்பாரையாமினியில் கட்டுவிச்சிபோலன்றியே திருமடலில்கட்டுவிச்சிபோலே மஹாபாகவதையாயிருப்பாளொருத்தியாகையாலே ‡"நோவுதீர்கையன்றிகடேவர்த்திக்கிலும் அவள்ஸ்பர்சமமையும்" என்னும்படி யிருக்கிறவளை பரஸங்கிக்கையாலும், ஆஶ்வாஸ ஹேதுவாகத்தட்டில்லை.

இன்னமும் † முதல்பத்து, இவர் தம்முடைய வார்த்தை; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார் வார்த்தை; மூன்றும்பத்து பிராட்டியார் வார்த்தை. (உ) "మచ్చిత్తా మద్గతప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరమ్ - மச்சித்தா மத்கத ப்ராணாঃ போதயந்தঃ பரஸ்பரம்" என்கிறபடியே மூன்று பத்துக்கும் மூன்றுவாக்யார்த்தம்; - [మచ్చిత్తాః-மச்சித்தாঃ] మదేకచిత్తాః- மதேகசித்தாঃ. விஷயாந்தரம் கலசாதபடி அநந்யார்ஹராய் அநந்யபோக்யரா யிருக்கிறபடியைப் பேசுகையாலே-முதல்பத்து ஜ்ஞாநபரம்; இரண்டாம்பத்து- அந்த ஜ்ஞாநகார்யமான வைராக்ய பூர்வகமாக பகவத்ப்ராவண்யாதி சயத்தைச்சொல்லுகிறது; ‡ ப்ரேமபூர்வகமானால் ப்ராப்தியளவும் செல்ல நிலவரோடே காலக்ஷேபம் பண்ணும்படியைச்சொல்லுகிறது - மூன்றும்பத்து; இரண்டாம்பத்து [మద్గతప్రాణాః - மத்கதப்ராணாঃ] என்றதிறே, தன் மூச்சடங்கித் தாயார் வாயாலே வார்த்தை சொல்லுகையாலே; [బోధయన్తః పరస్పరమ్-போதயந்தঃபரஸ்பரம்] என்றதிறே, தோழியோடே வ்ருத்த கீர்த்தநம் பண்ணுகையாலே.

இதில் முதல்பாட்டில் திருத்தாயார் இவளுடைய § விரக்தியையும் கட்டுவிச்சிசொன்ன வார்த்தையையும் வினவவந்தார்க்குச் சொல்லுகிறாள். அவர்களுக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தையொன்றும் தன்னுடைய பாவவ்ருத்தி யொன்று மாயாயிற்றிருக்கிறது. "விஶ்லே

இவளுடையவார்த்தையாவது - கட்டுவிச்சிவார்த்தையை யநுவதிக்கையாலும், மகள் வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகையாலும், கட்டுவிச்சியினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகையாலும். தாயாருடையவார்த்தை மகளுக்குஜ் ஜீவநஹேதுவென்று உத்தரம்.

முப்பதுபாட்டையும் மூன்றுபத்தாகப்பிரித்து அருளிச்செய்கிறார்.

(உ) தி-வாய்-ச-சு. (க) கீதை.

‡ (பா) ப்ரேமபூர்ணமானால். § (பா) அரக்தியை.

ஷத்தில் இப்படி அவஸ்ந்நையாம்படி ப்ரணயதத்தில் தேசிகையாவ தே!'' என்கிற உகப்பாயிற்று உள்வாயில் தனக்குச்செல்லுகிறது.

தனக்கு அபிமதமாயிருந்தால் அது தன்னை இவர்களுக்குச் சொல்லக்குறையென்னென்னில் ; இயற்கையில் புணர்ச்சியாகையா லே அவர்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலள், கடகரடியாகப் பிறந்த ஸம்பந்தமாகிலிறேசொல்லலாவது ; ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக பகவதஸம்பந்தயுக்தனாகிலிறே நமக்குக் கொண்டாடலாவது. † அஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் யதாஜ்ஞாநத்தாலே நிவர்த்யம், யதா ஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் - யாவதாத்மபாவி அநிவர்த்யம் என்னு மதிறே - இப்பாட்டில் ப்ரகாசிக்கிறது.

(பட்டுடுக்கும்) † இதுவும் மேற்சொல்லுகிற அவஸ்த்தைக ளோபாதி ஆற்றாமையிலே ஒரு அவஸ்த்தாவிசேஷம். † அவன் ஸம்ஶ்லேஷதசையில் அவயவசோபையைக் காட்டிலும் ஸமுதாய சோபையைக் காட்டிலும் உடையழகிலே யீடுபட்டு, ''இதொரு உடையழகிருக்கும்படியே!'' என்று அதிலே ஸக்தனாயிருக்கும் படியைக்கண்டு, அவன் வருகைக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணு கிறாள் ; - புடைவை யுடுக்கத்தொடங்கினாள். அவ்வுடையையுடுக்க ''இத்தை யிழக்கவொண்ணாதென்று அவன் வரும்'' என்று அத் தை யுடுக்கத்தொடங்கினாள். (உடுக்கும) †அவன் ஆதரிக்கும் உடை அவன் வருமளவும் அழிப்பது உடுப்பதாகிறபடி. †அவனுக்கு உறுப் பாகத் தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கையும் ப்ராப்தமிறே. † சேஷிக்கு அபிமதமானபோது நியந்த்ருத்வமு முத்தேஶ்யமாயிறேயிருப்பது.

(அயர்த்து) உடைவாய்த்தவாறே அவன் வருமென்று ஸ துஷ்டையாயிருந்தாள், † அவ்வளவிலும் வரக்காணாமையாலே மோ ஹங்கதையானாள். அவன் வருகைக்குறுப்பாக அலங்கரித்தாள்

கலக்கம் தயாஜ்யமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அஜ்ஞாநகார் மித்யாதி).

* மோஹித்தவள் உடுக்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இது வும் மேற்சொல்லுகிறவித்யாதி). அவஸ்த்தா விசேஷத்திலேபலித்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸம்ஶ்லேஷ தசையிலித்யாதி). வர்த்தமாநத்தை பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அவனாதரிக்கும உடை அவன் வருமளவித்யாதி) தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு யாதி). அவனுக்கு உகப்பானதும் செய்யாதது செய்யலாமோவென்ன; அரு ளிச்செய்கிறார் (சேஷிக்கபிமதமித்யாதி).

ஆற்றாமையாலே யென்னுதல்; ஸ்வரூபஹாநியாலேயென்னுதல்.

அதிலும் அவன் வரக்காணாமையாலே ஸ்வார்த்தமாய் விழுந்தது, ஸ்வரூபஹாநியாலே மோஹங்கதையானுள். † ஆற்றாமையால் வரும் மோஹம்போலன்றே - ஸ்வரூபஹாநி பிறந்தால் வரும் மோஹம். (இரங்கும்) (க) "ப்ரலாப ஸ்ததா ஸம்மோஹ:- ப்ரலாபஸ்ததாஸம்மோஹ:" என்று இரக்கத்துக்குப்பின்பு மோஹமாகப்ராப்தமாயிருக்க அக்ரமமாகச் சொல்லும்படியிறே இவ்விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யமிருப்பதும், இவளுடைய ஆற்றாமையின் வைலக்ஷண்யமிருப்பதும். இரக்கமாவது - அவனை யணையவேணுமென்னும் த்வரையாலே பசிம்அலமாப்பு. † மோஹம் ஸ்வஸ்த்த தசை என்னும்படியிறே இந்தஅலமாப்பிருப்பது.

அதவா, (பட்டுடுக் கும்) நக்நமாய்த் திரிகிறது லஜ்ஜாவஹமாய், பட்டுடுக்கும்படியான பருவங்கிடீயென்கிறுள். (பட்டு) வஸ்த்ரஸாமாந்யத்துக்கும் பேர்; (க) "பொத்திப்புலியுகிர்ப்பட்டு" என்றாற்போலே வஸ்த்ரவிசேஷத்துக்கும்பேர். (உடுக்கும்) அரையில்தொங்காதபடியாலே எடுப்பது உடுப்பதாகிறபடி. † (உ) "முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில மொய்பூங்குழல்குறிய கலையோ வரையில்லை - இவள்பரமே!" என்றிறே ஒருதிருத்தாயார் வார்த்தை. (அயர்த்து) பருவமிதுவாயிருக்க வ்யதிரேகத்தில் மூச்சடங்கும்படியிறே ப்ரணயத்தில் தேசிகையானபடி. (இரங்கும்)† அதுதான் ஸ்வஸ்த்த தசையென்னும்படி, மோஹங்கதையான தசையிலே ஜ்ஞாநம்வந்து குடிபுகுந்து அவனை நினைத்து அரதியாய்ச்செல்லாநின்றதாயிற்று. மோஹத்தில் ஜ்ஞாநம் நடையாடாதபடியாலே துக்கமில்லையிறே.

(பாவைபேணுள்) இவளுடைய தசாவிசேஷத்தைக் கண்டு "இவளைத் தரிப்பிக்கும் விரகேதோ" என்று பார்த்து, பண்டு ஊணுறக்கமில்லாதபடி பாவையோடே போதுபோக்கக் காண்கையாலே பாவையைக்கொண்டுவந்துகாட்டினுள், அது† த்ருஷ்டிவிஷம்போலே

ஆற்றாமையாலே யென்னவமையாதோ, ஸ்வரூபஹாநியாலு மென்னவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆற்றாமையால் வரும் இத்யாதி). மோஹித்தவள் இரங்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மோஹம் ஸ்வஸ்த்தசையித்யாதி). மோஹத்திலேஜ்ஞாநமில்லாமையாலே து:கம்மட்டமாய், இரங்குகிறவவஸ்த்தையிலே ஜ்ஞாநமுண்டாகையாலே து:கமதிசயித் திருக்குமென்றபடி.

கலை அரையில் தொங்காதவவஸ்த்தையிலே ப்ரணயத்திலே விதக்த்தையென்ற விடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார்(முலையோமுழுமுற்றுமித்யாதி). (இரங்கும்) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). (த்ருஷ்டிவிஷம) - கண்ணுக்குவிஷம்போலே அஸஹ்யமாயிருக்கை.

(க) (உ) தி-வி-கூ௦.

யாயிற்று. பாவையை யொழியச்செல்லாதவள்கிடீர் பாவையை அநாதரிக்கிருள். போகோபகரணங்களோடு தொற்றறும்படியிறே ஒருவிஷயத்திலே அவகாஹித்தபடி. இத்தால் - பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹித்தார்க்கு விஷயாந்தரங்கள் தருஷ்டிவிஷம்போலேயிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை வெளியிடுகிருர். † பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யம் பகவத்ப்ரஸாத ஸித்தமானவோபாதி விஷயாந்தரங்களில் விரக்தியும் பகவத்ப்ரஸாத பலமிறே.

(பனிநெடுங்கண்ணீத்யாதி) உறக்கமும் குடிபோயிற்று. (பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்ப) † ஆநந்தாஸ்ருவுக்கிலக்கானகண் சோகாஸ்ருவுக்கிலக்காவதே! ஸமுத்ரம் * வெள்ளங்கொண்டாற்போலே ஈஸ்வரபோக்யமானகண் படும்எளிவரவே! இது. (பனிநெடுங்கண்) (க) "ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு:" என்கிறபடியே ஸம்ஸ்லேஷதசையில் கண்ணீர் சீதளமாயிறே யிருப்பது. (நெடுங்கண்) † அல்லாத அவயவங்களிற் காட்டில் கண்ணழகிலே ஈடுபடும்படியிறே கண்ணின்போக்யதையிருப்பது. (உ) ‡ "ஏகைககுணாவதிப்ஸயாஸதாஸ்த்திதா:" என்றபடியே - பகவத்குணங்களில் ஓரோகுணங்களே அவதிகாணவொண்ணாதாற்போலே யாயிற்று - விபுவாய் ஸர்வஜ்ஞனுய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிற ஈஸ்வரனுக்கும் இவள்கண்ணின் போக்யதையைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதபடி. அவன் ஸ்வரூபத்தாலே அபரிச்சிந்நன்; இவள் போக்யதையாலே அபரிச்சிந்நை. அதவா, (நெடுங்கண்) உபயவிபூதி யுக்தனையுங்கூட ஒருபுடையிலே யடக்கவற்ருன கண்ணென்னவுமாம். இத்தால் - ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது. (நீர்ததும்ப) சோகாஸ்ருவாலே ததும்புகையாலே.

(பள்ளிகொள்ளாள்) உறங்குகிறிலள். ஸம்ஸ்லேஷதசையில் ஆநந்தாஸ்ருவாலே யுறங்கப்பெருள்; விஸ்லேஷ தசையில் சோகாஸ்

இப்படி அஸஹ்யமாகைக்கு அடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (பகவத்விஷயத்திலேயித்யாதி).

தாயாருக்கும் தனக்கும் அவனுக்கும் போக்யமானவாகாரத்தைப்பற்ற தாத்பர்யத்வய மருளிச்செய்கிருர் (ஆநந்தாஸ்ருவுக்கு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. எல்லாமிருக்கக் கண்ணழகைச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதவவயவங்களிலித்யாதி). நெடுமை - அழகால் வந்த மிகுதியாதல்; கண்ணின்பெருமையாதல்.

---

* (பா) "வெள்ளங்கோத்தாற்போலே"

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) ஸ்தோ-ர.

ருவாலே யுறங்கப்பெறுள். † ஸம்ஸ்லேஷ தசையில் அவனுறங்கவொ ட்டான்; விஸ்லேஷதசையில் விரஹம் உறங்கவொட்டாது. தன்வயி ற்றில் பிறந்த இவள் உறங்காளென்ன ப்ராப்தமாயிருக்க, (பள்ளி கொள்ளாள்) என்பானென்னென்னில்; வயிற்றிற் பிறந்தவளேயா கிலும் ராஜமஹிஷியாகப் பட்டங்கட்டினுல் "ஆழ்வார்" என் றிறே சொல்லுவது. அப்படியே புத்ரனோடு சிஷ்யனோடு வாசி யற அவர்களுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால் உத்தேஶ்யதை தோ ற்ற பூஜாவாசி சப்தங்களாலே சொல்லக்கடவதென்று பூர்வாசார் யர்களநுஷ்டித்துப்போந்த சாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கடி இதிறே. இவளுடைய ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்து "உறங்காதொழி வதே!" என்கிறாள்.

(எட்டுணைப்போதென் குடங்காலிருக்கில்லாள்) இவள் உறங் கக்காணுமையாலே, முன்பு தன்மடியிலே யுறங்கிப்போகக் கண்ட வாஸனையாலே தன்மடியைக் கொடுத்தாள்; அது நெருப்பிலே அணைந்தாற்போலிருக்கையாலே துணுக்கென்னவெழுந்திருந்தாள். (எட்டுணைப்போது) ஸர்வகாலமும் என்மடி யொழியச்செல்லாத வளுக்குக்கிடீர் க்ஷணகாலமும் பொருந்தாதொழ்கிறது. (என்கு டங்கால்) பெற்றதாயான வென்மடி பொருந்தாதபடி துஶ்ஶிக்ஷை யைப் பண்ணின § (படியையுடைய) வனோ வென்கிறாள். † ரக்ஷ் பத்தோடு ரக்ஷகையோடு வாசியற ஸம்பந்தமற்றபடி. அபிமதவிஷ யங்களோடு பூஜ்ய விஷயங்களோடு வாசியற ஸம்பந்தமற்றபடி.

(இருக்கில்லாள்) உறங்குகை அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே *எழுந்திருந்தாகிலு மிருக்குமோ வென்னும் நசையாலே அணைத்து மடியிலே யிருத்தப்பார்த்தாள், அதுவும் பொருந்திற்றில்லை. (கில் லாள்) சக்தையாகிறிலள். என்முகத்தில் பயிர்ப்பைக்கண்டு இருக்க த்தேடினுலும் அதுக்கு சக்தையாகிறிலள். † ஏதேனுமளவிலும் தன் மகளைக் குறைசொல்லுமவளன்றே; † நெருப்பிலே கிடக்க ஆசை யுண்டானாலும் மடியிற்கிடக்கப்போகாதிறே.

இப்போது உறங்காளென்னுமல், கேவலம் (உறங்காள்) என்று ஸாமாந் யேந உறக்கத்தை நிஷேதிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லே ஷதசையிலித்யாதி).

ரக்ஷ்யம் மாநமாகையாலே, ரக்ஷகையான தாயோடு வாசியறவுறவற்றபடி.

தன்மடிஅஸஹ்யமா யிருக்க, (கில்லாள்) என்று இவளுக்கு அபேக்ஷை தோற்றச் சொல்லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமளவித் யாதி). ஆசையுண்டானால் இருக்கக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பிலே யித்யாதி).

---

§ குண்டலிதம க்வாசித்கம். * (பா) எழுந்திருந்தாளாகி லிருக்குமோ.

இத்தால் - ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் விரக்தி ஜ்ஞாததயா ஙதன்று, ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை. பகவத்ப்ரேமம் ஸத்தாப்ரயுக் மானவோபாதி இதரவிஷயத்தில் விரக்தியும் ஸத்தாப்ரயுக்தம யிறே யிருப்பது.

அவ்வளவேயோ, (எம்பெருமானித்யாதி) என்னை அநர்ய ஹமாக்கினவன்கோயில் எங்கேயென்கிறாள். பாவையோடு தா மடியோடுவாசியறப் புறம்புள்ளதுவக்கை யறுத்தவனூர் எங் யென்று நின்றாள். இன்னாருடைய கோயிலெங்கேயென்று அவ பேரைச் சொல்லாதே (எம்பெருமான்) என்பானென்னென்னில் இயற்கையில் புணர்ச்சியாகையாலே ஸ்த்ரீத்வ பும்ஸ்த்வங்களே ஹே துவாகக் கலந்த தித்தனையிறே. ஜ்ஞாபகருண்டாய்க் கலக்கிலி பேரறியலாவது. அவனூர கோயிலென்றறிந்தபடி யென்னெ னில்; ஸம்ஶ்லேஷதசையில் பிரிவைநினைத்து, "பிரியேன், பிரிய் தரியேன்" என்று பிரிவைபரஸங்கிக்கிற வளவிலே இவள் தரி திருக்கவேணுமென்று, "நம்மூர்கோயில்" என்று ஊரை ப்ரஸங்கி தான், அத்தாலே, ஊர்கோயில் என்கிறாள். (எம்பெருமான்) எ க்குத் தன்னை எழுதித்தந்து என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். (தி வரங்க மெங்கேயென்னும்) கோயில் மேற்கேயென்றறியுமே. எ கே யென்பானென்னென்னில்; ஆற்றாமையாலே கண்ணுஞ் சுழ யிட்டு திக்ப்ரமம் பிறந்தால் பின்னை திக்குத்தேடவேண்டியி யிருப்பது.

(மட்டுவிக்கியித்யாதி) அவனை இப்படி படுத்தக்கடவ மயிர்மு டியையுடையவள்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய் இப்படி நோவுபடு றாள். † செவ்வைப்பூசலிலேயிறே அவன் நோவுபடுவது, † வஞ்சந தே அகப்பட்டாளா மித்தனை யென்கிறாள். (மட்டுவிக்கி) பெரி அபிநிவேசத்தோடே மதுபாநம்பண்ண விழிந்து விடாயின் மிகு யாலே விக்கினபடியைச் சொல்லுதல்; மதுஸவக்கழுத்தே கட் ளையாகப் பாநம்பண்ணின விடத்திலும் அபிநிவேசம் மாளாதப யாலேதரித்து இழிய அவகாசமில்லாதபடியாலே விக்கினபடியை சொல்லுதல்; ஸாரஸ்யத்தாலே உள்ளிழிச்சவும்மாட்டாதே உமி வும்மாட்டாதே நடுவேநாக்கடியிலே வைத்திருக்கிறபடியைச் சொ

அவனுக்கு நோவில்லையோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (செவ்வைப் சலிலேயித்யாதி). செவ்வைப்பூசல் - இவளழகு அவன் நெஞ்சிலே படுகை (வஞ்சநம்)-அவனழகு இவள் நெஞ்சிலே படுகை. இத்தால் - இயற்கைப்பு ர்ச்சியாகையாலே இவளழகு தன்னெஞ்சிலேபடாமல் தன்னழகு இவள்ெ ஞ்சிலேபடும்படி வஞ்சித்துக்கலந்தானென்றபடி.

லுதல். † மநுஷ்யர்க்கு அந்நபாநங்களிரண்டும் தாரகமாகையாலே, அந்நத்தாலே விக்கினால் நீராலே ஸமாதாநம்பண்ணலாம், மதுவ்ரத மாகையாலே மதுவாலே விக்கினால் மதுவையிட்டு ஆஸ்வஸித்தல், தவிருதல் செய்யுமித்தனையொழிய த்ரவ்யாந்தரத்தால் ஆஸ்வஸிப் பிக்க வொண்ணாதிறே. (க)" † பதிம்விச்வஸ்ய - பதிம்விஸ்வஸ்ய" என் கிறபடியாலே பதிவ்ரதைக்கு வந்த ஆபத்தைப் பதிதானே போக் குமதொழிய விஷயாந்தரங்களாலே பரிஹரிக்கவொண்ணாதிறே.

(மணிவண்டு) ரஸாயநஸேவை பண்ணினாற்போலே நரை திரை மூப்புஅற்றிருக்கிறபடி. (உ)"அரும்பினையலரை" என்கிற விஷ யத்திற்கு ஸ்மாரகமா யிருக்கிறதாயிற்று. இவளுடைய மயிர்முடியை க்கண்டு (ந) "தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டு" என்கிறபடியே ஒரு *தெய்வவண்டு படு மலமாப்புக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று, இவள் குழலில் மதுவாலே வண்டுகள் படுமலமாப்பு. (முரலும்) மதுவைக்கழுத்தே கட்டளையாகப் பாநம்பண்ணின ப்ரீதிப்ரகர்ஷத் தாலே இருக்கிற விடத்திலே யிருக்கமாட்டாமையாலும், வாய்வி ட்டுக் கூப்பிடமாட்டாமையாலும ஆளத்திவைக்கிறபடி. (மடமானை) எனக்கு பவ்யையானவள் கிடீர் இப்போது அபவ்யையாயிருக்கி றாள். அங்ஙனன்றியே, மடப்பமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், நிருபா திகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளென்னவுமாம். தனக்கு ஆற்றாமை மீதூர்ந்தாலும் அது பிறர்க்குத் தெரியாதபடி யடக்கி அவிகருதை யாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கக் கடவ விவள்கிடீர், "எம் பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிறாள். (இது செய்தார்தம்மை) இவளுடைய தசாவிசேஷம் பாசுரமிட் டுச் சொல்லப்போகாமையாலே கடலைக்காட்டுமாபோலே (இது) என்று கையாலேகாட்டுகிறாள். (இதுசெய்தார்) † பண்டுநான் ஓப்பி த்துவிட்டால் அவ்வொப்பனை குறியழியாதேவரும்; இப்போது இக் குழலை ஆத்தஸாரமாக்கினவரோ வென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, இவள்மயிரில் பூவைச் சருகாக்கி வண்டுகளைப் பட்டினிகொண்டவ

விக்கினால் வேறொன்றாலே ஸமாதாநம் பண்ண வொண்ணாதோ வெ ன்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யர்க்கித்யாதி). இத்தால் பலிதத்தை இவ விடத்திலேயேறிடுகிறாள் (பதிம்விஸ்வஸ்யேத்யாதி).

(இதுசெய்தார்) மூன்றுதாத்பர்யம்.

(க) புருஷஸூ. (உ) தி-மொ-எ-கo-க. (ந) தி-வாய்-க-க-அ.

ஞரோ வென்னுதல். (தம்மை) இவளுடைய அவஸாத்த்தைக்
ண்டு அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தை நிலையிடுகிறாள். இவளை
பாடுபடுத்தின ஸௌபாக்யத்தை யுடையவருமொருவரே! (தம்
இதென்னஸௌபாக்யம். அவர் எம்மடுவிலே வளர்ந்தாரோ! (
மை) இவளை இப்படி ப்ரணயித்வத்தில் தேசிகையாக்கின பா
ணயியாரோவென்கிறாள். † இவ்வாற்றாமையை விளைப்பித்தது
ஷ்யமாகில் இது செய்தவனைச் சொல்லவேணும், அது தமக்கு
மென்னுமிடம் ப்ரகாசிக்கிறதாயிற்று - (தம்மை) என்கையாலே

(மெய்யே கட்டுவிச்சிசொல்) யதார்த்தத்தைச்சொல். க
விச்சி, ஸத்யவாதிநியென்று ப்ரஸித்தை § யாயிருக்க யதார்
தைச் சொல்லென்பானென்னென்னில்; இயற்கைப் புணர்ச்
கையாலே நேராகச்சொல்லவொண்ணாதென்றிராதே, இது எ
கபிமதம், உள்ளபடி சொல்லென்கிறாள். †சிகித்ஸிக்கும்போது
ளபடி யறியவேணுமிறே. (சொல்லென்னச்சொன்னாள்) நெடு
அநுவர்த்தித்துக் கேட்கவேண்டும் வார்த்தையை ஏவச்சொ
ன்னாள். எம்பெருமானைப்போலேயும் கீதோபநிஷதாசார்ய
போலேயுங்காணும் இக்கட்டுவிச்சிவைபவமிருப்பது; - செவித
தார்க்கெல்லாம் வார்த்தைசொல்லிப் போந்தார் - உடையவர்;
யைப் பிறபபித்து வார்த்தைசொல்லிப்போந்தான் - கீதோப
தாசார்யன். (சொன்னாள்) தென்றலும் சிறுதுளியும்போலே இ
கோரர்த்தம்வேணுமோ? இப்பாசுரமே யமையாதோ வென்னு
காணும் வார்த்தைசொன்னசீர்மையிருந்தபடி. (சொன்னாள்) எ
குக் கேட்கை தேட்டமானாற்போலேகாணும் இவளுக்குச் செ
லுகை தேட்டமாய்ச் சொன்னபடி. † ஆசார்யனுக்கு பகவதநு
ப்ரீதிக்குப் பரீவாஹாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே ஆள் தேட்

(தம்மை) வடிவின் வைலக்ஷண்யமாதல், அவன்ஸௌபாக்யமாதல்
ணயித்வத்தால் வந்தவைலக்ஷண்யமாதல். தாய்க்கு அபிமதமென்ன
ஜ்ஞாபகங்காட்டுகிறார் (இவ்வாற்றாமையித்யாதி).

உள்ளபடி சொல்லவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார்
த்ஸிக்குமபோதித்யாதி). § (இவளைத் தன்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்கு
அவன் இவளுக்குப்பண்ணின சிகித்ஸாப்ரகார மென்றபடி.) கேட்டவு
சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆசார்யனு
,,,

---

§ (பா) யாகில. § குண்டலிதம் ஸந்திக்த்தம்

யிறே யிருப்பது. சிஷ்யன் கேட்டுத்தரிக்கக்கடவன், ஆசார்யன் சொல்லி தரிக்கக்கடவன். இவனுக்குக் கேட்கை உஜ்ஜீவநஹேது; அவனுக்குச் சொல்லுகை போகஹேது.

(நங்காய்) அவள்சொன்ன வார்த்தை சொல்லலாம்படி புறம்பு கையொழிந்திருக்கும்படியான பூர்த்தியுண்டிறே. அவளுக்கு நான் தேட்டமானாற்போலே காண் எனக்கு நீதேட்டமானபடி. அவள் சொன்ன வார்த்தைதானேதென்ன; சொல்லுகிறாள் (கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்) † * எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே யென்றாள் - அவள்; இவள் (கடல்வண்ணர்) என்று-பெரியபெருமாளைச் சொல்லுகிறாள். இங்கு கடலின் ஸ்வபாவததைசொல்லுகிறதன்று, நிறத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபததிலே புகாதே குணத்திலே புகாதே வாயகரையிலே யழுந்தினாளென்கிறாள். ஒருகாலணைத்துவிட்டான்போலேகாணும், அவ்வடிவிலே யகபபட்டாள். † ஸ்வரூபத்திலே இழிந்தார்க்கு குணங்களிலேயிழியவேணும், உபயத்துக்கும் பரகாசகமான விக்ரஹத்திலே யிழிந்தார்க்குப புறமபுபோகவேண்டாவிறே. ருசிஜநகமாயிருபபதும் வடிவே, ஆஸ்ரயணீயமாயிருப்பதும வடிவே, போக்யமாயிருபபதும் வடிவேயிறே.

(இதுசெய்தா) (க) * நீராநோய்செய்தார். (இது) நீறேறுண்டு மோஹித்தாளை வடிவிலே தெரியுமாபோலே நோய் இவள்வடிவிலே தோற்றுகிறபடி. இந்நோய் பெரும்பேறென்னுமிடந்தோற்ற (இது) என்கிறாள். (உ) * தெய்வநன்னோயிறே. தெய்வமடியாகவந்த நோயாகையாலே விலக்ஷணமான நோயிறே. † நாட்டார் புருஷார்த்தமென்று ஸாதிக்கிற வித்தை நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றவளன்றோ இவள். (௩) "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே ஸாதநாந்தர நிஷ்டர்க்கு அநேகஜந்மஸாத்யையான பக்தி இவளுக்கு நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸித்தித்ததிறே. † உபாஸகனுக்கு ஸாதநத்தினு

நாயகிகட்டுவிச்சி, இருவர்க்கும் நிலைவொன்றென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி.)

ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹத்திலே யிழிவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்திலேயித்யாதி).

நோயென்று - பக்தியாய், அதுக்கு வைலக்ஷண்யமேதென்ன : அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டாரித்யாதி). ப்ரபந்நர்க்கு பக்திவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபாஸகனுக்கித்யாதி).

(க) சிறியதிருமடல் - ௫௨. (௩)
(உ)

டைய மேலெல்லையாய் ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராப்யத்தினுடைய முதலை யாயிறே பரமபக்தியிருப்பது.

(கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்) ஒருவடிவைக்காட்டி ஒருவடிவை க்கொண்டார். (௧) † "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என் கிற வடிவைக்காட்டி, (௨) "ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவிஷ்யே - ஊர்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்கிற வடிவைக்கிவர் கொண்டது. (காப்பு ராரோ) ரக்ஷகனுல்வந்த ஆபத்தை உங்கள் வேராலும் மந்த்ரத் தாலும் பரிஹரிக்கப்போமோ? † விஷயாந்தரங்களால் வந்தநோவு பக வத்விஷயத்தைக் கிட்டிப்போக்கலாம், பகவதவிஷயமடியாக வந் நோவுஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலேயாவதாத்மபாவிஅநிவர்த்யம்

(கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரோ) கடல்கொண்ட வஸ் துவைக் கடலே * வீசவேண்டாவோ? (காப்பாராரோ) இவரை பரிஹரிக்கப்போமோ? † உன்னுல் பரிஹரிக்கப்போமோ? பிறரா பரிஹரிக்கப்போமோ? வேலியே பயிரையழித்தால் வேலிதான் ரக் ஷித்ததனையொழியப் பயிராலே நோக்கிக்கொள்ளப்போமோ?

இத்தால், ஸ்வாபதேசமாயிற்றது - நிர்ஹேதுகவிஷயீகார தத்கார்யமான ப்ரேமாதிசயம், தத்கார்யமானவிரக்தி, ஆசார்யோ தேச பூர்வகமாக ஜ்ஞாநஸித்தி ஆகிறவிவை. ... ... (௧௨)

மூ.—நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்பநிற்கும்சோரும்
நெடிதுயிர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணுள்
நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பீயென்னும்
வம்பார்பூம்வயலாலிமைந்தாவென்னும்
அஞ்சிறையபுட்கொடியேயாடும்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்
இருநிலத்தோர்பழிபடைத்தேன்ஏபாவமே. (௧௩)

வடிவுக்கு வடிவு ஸமமாகுல் து:கமேதென்ன; அருளிச்செய்கி (நஜீவேயமித்யாதி)."ஊர்த்த்வம்மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்னுமபடியான வடிவைக்காட்டிக் கிவர் "நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்று வாய்புலத்து யான இவள்வடிவைக்கொண்டதுஎன்றுவாக்யத்தைஅந்வயித்து யோஜிப்

விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தோபாதி இத்தைப்போக்க வொண்ணு (ஆர்-காப்பார்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தர ளாலித்யாதி).

(காப்பாரார்) என்று-கட்டுவிச்சி வார்த்தையாகையாலே தாயான னுல் பரிஹரிக்கப் போமோவென்றபடி. ... .

---

(௧) ரா-ஸு-௬௬-௧0. (௨) ரா - ஸு-௬௮-௬௭.
* (பா) கரை யேற்றவேண்டாவோ.

பதம்.—நெஞ்சு, உருகி, கண், பனிப்ப, நிற்கும், (௫) சோரும், நெடிதுயிர்க்கும், உண்டறியாள், உறக்கம்பேணுள், நஞ்சு, (க0) அரவில், துயில்அமர்ந்த, நம்பீயென்னும், வம்புஆர், பூ, (க௫) வயல், ஆலி, மைந்தாவென்னும், அஞ்சிறைய, புட்கொடி, (௨0) ஆடும், பாடும், தோழீ, அணி, அரங்கம், (௨௫) ஆடுதுமோ, என்னும், என்சிறகின் கீழ்அடங்கா, பெண்ணைப் பெற்றேன், இருநிலத்து, (௩0) ஓர்பழிபடைத்தேன், ஏபாவமே. (௩௨)

உரை.—மநஸ்ஸானது, (நீர்ப்பண்டமாக) உருகி, கண்களினின்றும், தாரைதாரையாகவிழ, அசைவற்றுநிற்கிறுள்; (௫) மோஹங் கதையாகிறுள்; நெடு மூச்சு விடாநின்றுள்; போஜநம்செய்தறியாள்; உறக்கத்தை ஆதரியாள்; விஷத்தை உமிழா நின்றுள்ள, (க0) திருவனந்தாழ்வான்மேலே, யோகநித்ரைபண்ணுகிற, பூர்ணனே ! என்றுசொல்லாநின்றுள்; பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, புஷ்பங்களையுடைய, (க௫) வயல்கள் சூழ்ந்த, திருவாலியி லெழுந்தருளியிருக்கிற, யுவாவானவனே! என்று சொல்லா நின்றுள்; அழகிய சிறகையுடைத்தான, கருடத்வஜத்தை, (௨0) அநுகரிக்கும்; காநம்பண்ணும்; என் உயிர்த் தோழியே! (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபரணமான, கோயிலிலே போய், (௨௫) அவனுடன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுவோமோ, என்றுசொல்லா நின்றுள்; என்கைக் கடங்காத, பெண்ணைப் பெற்றேன்; இந்தமஹாப்ருதிவியிலே, (௩0) ஒப்பற்ற பழியைலபித்தேன்; நான் செய்த பாபமே! (௩௨)

வ்யா.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (க) "கடல்வண்ணர்" என்று கட்டுவிச்சி திருநாமத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்தைத் திருத்தாயார் அநுபாஷித்தும், வினவவந்தார்க்குச்சொல்லியும், இவள்தான் வாய்வெருவினாற்போலே, (க) "எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று தன்வாயாலே திருநாமத்தைச்சொல்லுகையாலும், பூர்வாவஸ்தையிற்காட்டில் சிறிதுணர்த்திபிறந்தது, அவ்வளவிலும் அபிமதன் வந்து முகங்காட்டாமையாலே அதுவும் ஆற்றாமைக்குடலாய் இடைவிடாமல் கூப்பிடத் தொடங்கினாள்; அத்தை வினவவந்தார்க்குச்சொல்லி இன்னாதாகிறுள். இவளுடைய க்லேசம்நின்ற நிலையிது, † ஸ்வரூபஹாநிநின்றநிலையிது, எனக்கு அபவ்யையானபடியித்து, இத்தனைக்குமடி என்பாபமிறேயென்று அவர்களுக்குச் சொல்லி இன்னாதாகிறுள். † லோகாபவாதம் பரிஹரிக்கச்

பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (நம்பீ) என்று நாமக்ரஹணம் பண்ணுகை ஸ்வரூபஹாநி. கீழ்ப்பாட்டில் இவளாற்றுமை ஹார்த்தமாக இஷ்டமாயிருந்தவள் இப்போது இன்னாதாகவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (லோகாபவாதமித்யாதி).

(க) கக.

சொல்லுகிறாளித்தனைபோக்கி அகவாயில் இவ்விஷயத்தில் இவளுடைய அவகாஹநம் தனக்கு அநிஷ்டமாயிருக்கிறதன்றிறே.

(நெஞ்சித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "இரங்கும்" என்ற இரக்கத்தினுடைய வகைகளிருக்கிறபடி. (நெஞ்சுருகி) நிரவயவமான மநஸ்தத்வம் நீர்ப்பண்டமாகா நின்றது. அக்நிஸகாசத்திலே மெழுகு போலே விரஹாக்நியாலே த்ரவத்ரவ்யமாகா நின்றது. † லௌகிகாக்நிக்கு உருகாதென்றால் விரகாக்நிக்கு உருகாதொழியுமோ? விரஹாக்நிக்குருகாதபோது § ஜ்ஞாநதவாரா பரஸரமின்றியிலே யொழியக்கடவதிறே. (கண்பனிப்ப) அது உள்ளடங்காமையாலே பரீவாஹரூபத்தாலே புறப்படுகிறபடி. அந்தஃகரணமுருகி பாஹ்ய கரணத்தாலே புறப்படுகிறபடி. (நிற்கும்சோரும்) அவையிரண்டினுடையகார்ய மிருக்கிறபடி. க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணமாட்டாமையாலே ஸ்தப்தையாய்நிற்கும்; க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகத்துக்கடியான நெஞ்சழிகையாலே ஒரு வ்யாபாரக்ஷமையன்றியே நிற்கும். (க) † "శత్రుఘ్నోనన్తరస్థితః - ஶத்ருக்நோநந்தரஸ்த்திதஃ" என்னக்கடவதிறே. † ஸ்வாமி தரைப்பட்டுக்கிடந்து ப்ரலாபியாநிற்கச் சேஷபூதன் தரித்து நின்றானென்கை ஓரார்த்தமன்றே. க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம் பண்ண மாட்டாமையாலே ஸ்தப்தனாய்நின்றானென்கை. இவனுடைய ப்ரலாபத்தைத் தவிர்க்கமாட்டான், பெருமாளை யழைக்கமாட்டான்; ஆகையாலே ஸ்தப்தனாய்நின்றானென்கை. (சோரும்) ஓராலம்பநம் பெறிலிறே ஸ்திதையாய் நிற்கலாவது, அதில்லாமையாலே மோஹங்கதையாளா. க்ருத்யாக்ருத்ய விவேக மின்றியிலேயொழிந்தாலும் ஒருபரவ்ருத்தி பண்ணலாவது † கண்ணுண்டாகிலிறே, அதழிகையாலே மூச்சடங்கினாள்.

(நெடிதுயிர்க்கும்) உள்ளுண்டான சோகாவேசத்தாலே பெருமூச்செறியா நிற்கும். கோடரத்திற்பற்றின அக்நிபோலே அந்தஃகரணத்தையுருக்கி விடுமளவன்றியே தச்சேஷம் நெடுமூச்சாய்ப் புறப்படாநின்றது. (உ) "దహ న్తీమివ నిశ్వాసైః వృక్షాన్ పల్లవధారిణః - தஹந்தீமிவநிஶ்வாஸை: வ்ருக்ஷாந்பல்லவதாரிண:" என்னக்கடவதிறே. திருவடி, லௌகிகாக்நியாலே ஊரைச்சுட்டான், இவள் விரஹாக்நியாலே அசோகவநிகையைச் சுட்டாள். (உண்டறியாள் உறக்கம்

நிரவயவமாய் அதவ அதாஹ்யமான நெஞ்சு உருகக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (லௌகிகாக்நிக்கித்யாதி).

க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம் பண்ணமாட்டாமல் நின்றவிடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்ந இத்யாதி). கண்-சாடு.

"శత్రుఘ్నోనన్తరస్థితః-அநந்தரஸ்த்திதஃ" என்று தரித்துநிற்கையையன்றோ காட்டுவது, ஸ்தப்த்தனுகையைக் காட்டும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறு

(க) ரா-அயோ. (உ) ரா-ஸு-கஎ-உக.

§ (பா) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமின்றியிலே.

பேணாள்) தன்கார்யம் தலைக்கட்டினபடியிது, என்கார்யத்தில் இவள் நின்றநிலையிது. இவளுடைய ஊணும் உறக்கமும்போலேகாணும் தனக்கு உத்தேஶ்யம்.

(உண்டறியாள்) உண்கிறிலளென்கையன்றியே முதலிலே ஊணை மறந்தாளென்கிறாள். ஸம்ஶ்லேஷ தசையில், (௧) "உண்ணா நாள்பசியாவதொன்றில்லை" என்றும், (௨) "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர்தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங்கண்ணன்" என்றுமிருக்கையாலே ஊணில்லை; தத்விஶ்லேஷத்தில் உபவாஸக்ருசையா யிருக்கையாலே ஊணில்லை.

(உறக்கம்பேணாள்) நித்ரையைக் காற்கடைக் கொள்ளாநின்றாள். (௩) "பட்டுடுக்கும்" என்று - அவன் ஆதரித்த வுடையென்றன்றோ நீ அவ்வுடை யுடுக்கத் தொடங்கிற்று, அவ்வோபாதி அவனாதரித்த உடம்பன்றோ உன்னுடம்பு, அவன் வந்து முகங்காட்டினால் தன்போக்ய மழிந்ததென்று விஷண்ணனாகாதபடி உன் ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுகூலமாக வருந்தியாகிலு முறங்கவேணுங்காணென்ன, அவற்றையும் அநாதரியாநின்றாள். (பேணாள்) என்கிறவிது - வருந்தியாகிலு முறங்கவேணுமென்று சொன்னதைகக் காட்டுகிறதிறே. (௪) "अनादिमायया सुप्तः - அநாதிமாயயாஸுப்தः" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தைக்கிட்டுவதுக்கு முன்பு உணர்த்தி யறியாதாப்போலே பகவதவிஷயத்தைக் கிட்டினால்உறக்கமறியா திருக்கக்கடவ[து].

(நஞ்சித்யாதி) தன்ப்ரயோஜநமுங்கிடக்க என் ப்ரயோஜநமுங்கிடக்க ஸ்வரூப மழிந்தபடி பார்க்கலாகாதோ வென்கிறாள். † அபிமதவியோகத்தால்வந்த வாற்றாமையாலே அகவாயழியாநிற்கச் செய்தேயும் அதைப் பிறரறியாதபடியடக்கிய பொரிபுறந்தடவி எதிர்த்தலையை யழிப்பிக்கையிறே ஸ்த்ரீதவலக்ஷணம், அது தவிர்ந்து வாய்விட்டுக்கூப்பிடாநின்றாள். (௫) † "எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று அத்தை வாய்வெருவினாளென்று நினைத்திருந்தோம், அதுபோய் இடைவிடாமல் வாய்புலத்தத் தொடங்கினாள். முன்பு (௫) "திருவரங்கம்" என்று ஊரைச்சொன்னாள்; கட்டுவிச்சி,

(ஸ்வாமியித்யாதி). (அபிமதவியோகத்தாலித்யாதி). முன்னும் வாய்விட்டாளே, இங்குவாசியேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி).

(௧) பெரி-திரு-௫-௧-௬.
(௨) தி-வாய்-௬-௭-௧.
(௩) ௧௧.
(௪) மாணடூ.
(௫) ௧௧.

(க) "கடல்வண்ணர்" என்று - பெரியபெருமாளைச் சொன்னாள்; இப்போது படுக்கையைச் சொல்லுகிறாள். முதல்படுக்கை கோயில் போலேகாணும் இவளுக்கு.

(நஞ்சரவில் துயிலமர்ந்தநம்பியென்னும்) தானழியாநிற்க எதிர்த்தலையைப் பேணுகின்றாள். (நஞ்சரவு) ப்ரதிகூலர்க்குக்கிட்டவொண்ணாதபடுக்கையாகப் பெறுவோமே!. (அரவு) படுக்கைக்கு ஸம்பாத்யமான லக்ஷணங்கள் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகப் பெற்றோமே. மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றமென்கிற விவை ஜாதிப்ரயுக்தமாயிறே ஸர்ப்பத்துக்கிருப்பது. சேதநமான படுக்கையுமாகப் பெற்றோமே. (உ) "ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని- ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாமநி" என்கிறபடியே அவஸத்தாநுகுணமாகக், குழைய வேண்டுமிடத்திலே குழைந்து உறையவேண்டுமிடத்திலே யுறைந்து கொடுக்கும் படுக்கையாகப பெற்றோமே. (துயிலமர்ந்த) படுக்கைவாய்ப்பாலேவீசி வில்லிட்டெழுபபினும் எழுந்திராதபடியாயாயிற்று படுக்கைவாய்ப்பிருக்கிறபடி.†நிர்ப்பயமாகக் கண்வளரப்பெற்றோமே போகரூபமாகக் கண்வளாந்தருளப்பெற்றோமே. பொருந்திகண்வளரப்பெற்றோமே.

(நம்பியென்னும்) திருவநந்தாழ்வான்மடியிலே சாய்ந்தபின்பு தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே அழகால் வந்த பூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது (ங) "సమయాబోధితశ్శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః పరన్తపః ஸமயாபோதிதஸ்ஸ்ரீமாந் ஸுகஸுப்தஃபரந்தபஃ" என்று ஆலத்தியழிகக வேண்டும்படியிறே உறங்கும்போதை யழகிருப்பது. அதவா (நஞ்சிதயாதி) ப்ரணயரோஷந்தோற்ற வாய்விடா நின்றாளென்கிறாளாகவுமாம். நஞ்சரவு - ப்ரதிகூலர் கிட்டாமைக்கு நஞ்சை யுமிழாநின்றாளென்றிருந்தோம், அதுஒருவ்யாஜமாய், அவ்வஸ்துவையொழியசெல்லாதார்கிட்டாதபடி நஞ்சையுமிழும்படியாவதே! படுக்கையின் ஸ்வபாவம். அவனோடு இன்னாதாமதொழியப் படுக்கையோடின்னாதாவானென்னென்னில; அவனோடு தான் இன்னாதாகைக்கு ஹேது அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமும் போக்யதையு மன்றோ; அவ்வுபாதி ததீயரோடும் அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமும் போக்யதையு முண்டானால் கிலாய்க்கத்தட்டில்லையிறே. அவனுடைய அநந்யார்ஹ சேஷத்வததிலே அந்தர்ப்பூதமிறே ததீயசேஷதவமும்; அவனுடை போக்யதையிலே அந்தர்ப்பூதமிறே ததீயருடைய போக்யதையு ஆகையாலே படுக்கையோடு கிலாய்க்கை பராப்தம். (துயிலமர்ந்

---

† (நஞ்சரவு) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (நிர்பபயமாகவித்யாதி

(க) கக.

(உ) ஸ்தோ-ர-ஙக.

(ங) ரா-ஸு-ஙஅ-உரு.

இருவருக்குப் படுத்த படுக்கை ஒருவர்க்குப் *பொருந்துவதே! எனக்குத் தாய்மடி பொருந்தாதிருக்கத் தமக்குப் படுக்கை பொருந்துவதே!.* பரமப்ரணயிகளாயிருக்கிற தம்முடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமென்கிறாள். (நம்பியென்னும்) இத்தலை வெறுந்தரையாயிருக்க அத்தலை குறைவற்றிருக்கிறபடி.

. (வம்பார்பூமித்யாதி) அப்படுக்கையோடேசேருகைக்கு பாணிக்ரஹணம்பண்ணின தேசததைச் சொல்லுகிறது. பரிமள ப்ரசுரமான பூவை யுடைத்தான வயல். அவனுடைய யுவதவம் நித்யமானாற்போலே வயலும் நித்யவஸந்தமா யிருக்கிறபடி. தம்முடைய (௧) "அரும்பினையலரை" என்கிற பருவததுக்கு அநுகூலமாக நித்ய வஸந்தமான வயலாகப் பெற்றோமே. ஆதவா, நானிருக்கிற தேசம் நீரும் பூவும் பரிமளமுமினறிக்கே வறண்டு தரையாய்க்கிடக்கத், தானிருக்கிறதேசமகப்படத் தளிரும் முறியுமாம்படியாவதே!. அவனுடைய † செந்தலிப்பேயிறே அத்தேசத்துக்கும் செந்தலிப்பு. அப்படியே தன்னுடைய செந்தலிப்பாயிருக்குந் தேசமாகையாலே தான் உறுவுகையாலே அத்தேசமுமுறுவிக் கிடக்கிறதிறே. (மைந்தாவென்னும) என்னையுபேக்ஷிக்கப் பார்த்தால் தன் பருவத்தைதக் காட்டி என்னை அநர்ஹாமாக்குவானென்? † அடியிலே நான் விஷயப்ரவணனாய்த் திரிய, (௧) "வாடினேன்" என்று சொல்லும்படி உன் † போக்யதையைக்காட்டிப் புறம்புள்ளதுவக்கையறுத்து உன்னையொழியச் செல்லாதபடி பண்ணிற்று, இன்று என்னைக்கைவிடுகைக்கோ ?

(அஞ்சிறையபுட்கொடியே யாடும்பாடும்) பாணிக்ரஹணம்பண்ணிவைக்கக்கொண்டுவந்த விஶ்வாமித்ரனைச் சொல்லுகிறது. அழகிய சிறகையுடைய பெரியதிருவடியாகிற த்வஜத்தை அநுகரியாநின்றாள். † வந்தால் ப்ரியப்படுகையன்றியிலே வருகிறானென்று தூரததிலே கண்டால் விஶ்வஸிக்கும்படியிறே பெரியதிருவடியுடைய ஔதார்ய மிருப்பது. பெரியதிருவடி தூரத்திலே தோற்றி ஆஶ்வஸிப்பிக்கும்படியை நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள், அவன் வரக்காணாமையாலே அவனை யநுகரிக்கத் தொடங்கினாள். விடாய்த்தார் ஹஸ்தமுத்ரையாலே தண்ணீர்வேண்டுமாபோலே அவன்

(செந்தலிப்பு) - குளிர்த்தி. அநர்ஹமாக்கினபடியை அருளிச்செய்கிறார் (அடியிலே நானித்யாதி). பருவத்தால்வந்த போக்யதை.

விஶ்வாமித்ரனைப்போலே திருவடியும். (ஆடுகை) - அநுகரிக்கை.நாயனை யநுகரியாமல் திருவடியை யநுகரிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வந்தாலித்யாதி.)

(௧) தி-மொ-எ-௧0-௧.* (௨) தி-மொ-௧-௧-௧.

வரவில் தனக்குண்டான ஆகாங்க்ஷைதோற்ற அவன்வரும்படி...
ள்.

(புட்கொடியேயாடும்) † பெரியதிருவடிமுதுகிலே அவன்...
வரும்படியைப் பாவிக்கையன்றியே கொடியையே பாவியாநின்...
(பாடும்) அவனை அநுகரிக்கையாலே பிறந்த ஆஶ்வாஸத்தா...
வாய்திறக்க வல்லளாய் ஆர்த்திதோற்றக்கூப்பிடத் தொடங்கின...
† பாட்டாவது - கண்ணுங் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு கால் தா...
திருக்கும்படியான த்வநியிறே; அப்படியே இவளும் உரக்க ஆர்த்...
நாததாலே, (௧) "மரங்களு மிரங்கும்வகை" என்கிறபடியே பி...
கால்தாழ்ந்து கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருக்கையாலே (பாடு...
என்கிறது. †சோகரஸத்தோடு போகரஸத்தோடு வாசியில்லை பி...
பிறரைக்கால்தாழப் பண்ணுகைக்கு.

(அணியரங்கமித்யாதி) இவளுடைய ஆர்த்தநாதத்தைத்...
ட்டதோழி, "தாயானவள் கடக்கநின்று ஹிதஞ்சொல்லுமவளா...
யாலே ஆஶ்வாஸகரையாக மாட்டாள், நம்முடைய ஸந்நிதி ஆ...
வாஸஹேதுவாமோ" என்று பார்த்து, (௨)"ఏకం దుర్గం స్వభు...
ஏகம்துகம்ஸுகஞ்சநௌ" என்றிருக்குமவளாகையாலே கா...
தலையும் க்ருசமானவடிவும் உருவினமுகமுமாய்க் கொண்டு தன...
த்தியெல்லாம் வடிவிலே தோற்றும்படி முன்னே வந்துநின்று...
அவள்முகத்தைப்பார்த்துத், தோழீ ! நாம்கோயிலிலேபோய்ப் பெ...
ரியபெருமாளை யநுபவிக்க வல்லோமோ வென்கிறாள். (௩) "ఏష...
బ్రహ్మప్రవిష్టోస్మి గ్రీష్మే శీతమివ హ్రదమ్ - ஏஷப்ரஹ்மப்ரவிஷ்டோ...
க்ரீஷ்மேசீதமிவஹ்ரதம்"என்று ஈஶ்வரனைத் தடாகமாகச்சொல்...
கடவதிறே.†தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமாயிருக்கையாலும் வி...
ஹதாபாதுரர்க்கு விரஹதாபசாமகமா யிருக்கையாலும்(ஆடுதுமே)
என்கிறாள். (அணியரங்கமாடுதுமோ) (௪)†"தொல்லை வேங்கடமா...
டவுஞ் சூழ்கின்றிலர்" என்று - கல்லைப்பொய்கையாகச் சொ...

அவதாரணத்தைப் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடிமுதுகி...
த்யாதி). கூப்பீட்டைப் பாட்டாகச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செ...
ய்கிறார் (பாட்டாவதித்யாதி). சோகமானகூப்பீட்டுக்குக் கால்தாழ்க்க...
மோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (சோகரஸத்தோடித்யாதி).

மடுஸாம்யமே தென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாபத்ரயாதுரரித்யா...
ஊர்மடுவாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தொல்லைவேங்கட...

(௧) தி-வாய்-௬-௫-௬. (௩) பார-மோக்ஷ-௪-(...
(௨) ரா-கி-௫-௧௮. (௪) தி-வி-௲௧.

வல்லவர்கள் ஆற்றைப் பொய்கையாகச் சொல்லச் சொல்லவேணு மோ? † அநந்யார்ஹராய் அநந்யபோக்யரா யிருப்பார்க்கிறே இவ்வூ ரில் புகுந்தால் ஒருமடுவிலே புகுந்தாற்போலே ஶ்ரமஹரமா யிருப் பது. (தோழீயென்னும்) அவள்முகத்தில் பயிர்ப்பைக் கண்டு, "நாம் போய்க்கோயிலிலே யநுபவித்து நம்முகம் பண்டுபோலே செந்தலித் திருக்க நாம் காண்பதெப்போதோ?" என்னும்.

உன்வயிற்றிற் பிறந்தவளை ஸ்வரூபஹாநியிலே இழியப்புக் கால் நியமிக்கக் குறை யென்னென்னில்; (என்சிறகின் கீழடங்காப் பெண்ணைப் பெற்றேன்) என்கைக் கடங்காத படியானாள். "ஆஶ்ர யணதசையில் அவன் மேல்விழுந்து ஆஶ்ரயிப்பிக்க, ஆஶ்ரயித்த வோபாதி, போகதசையிலும் அவன் செய்தபடி கண்டிருக்கை காண் ஸ்வரூபம், நீமேல்விழுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது காண்" என்று நானறிந்தத்தைச் சொன்னாலும் அத்தைக்காற் கடைக்கொள்ளா நின்றாள். (என்சிறகு) என்பக்ஷத்திலே; என்னபி மாநத்திலேயென்றபடி. அவனபிமாநத்திலே யடங்கினவளாகை யாலே என்னபிமாநத்தை விட்டாளிறே. †ஸ்வரூபத்தை நோக்கினா ளல்லள், என்னபிமதஞ் செய்தாளல்லள், எனக்கு பவ்யையானா ளல்லள். (பெற்றேன்) இதெல்லாம் இவள் குறறமாக்காதே பெறற தன் குற்றமாக்குகிறாள்.

(இருநிலத்து ஓர் பழிபடைத்தேன்) இவளைப் பெற்றத்தாலு ண்டான பேறு இதுவிறே. பஞ்சாசதகோடி விஸ்தீர்ணையானபூமிப் பரப்படங்கலும் வ்யாபதமாம்படியான பழியைப் படைத்தேன். தன்கார்யத்தே ப்ரவர்த்திக்கை குடிப்பழியாம்படியிறே இக்குடி யினுடைய வேற்றமிருப்பது. (ஓர்பழி) அத்விதீயமானபழி. (ஏ பாவம்) இவள் குறையுமன்று, அவன் குறையுமன்று, நான் பண் ணினபாபமே இதுக்கு ஹேதுவென்கிறாள். (க) "𑌨𑌮𑌨𑍍𑌥𑌰𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃-நம ந்தராயா:" இத்யாதி. [𑌨𑌮𑌨𑍍𑌥𑌰𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃- நமந்தராயா:] இவ்வநர்த்தத் துக்கெல்லாம் ஹேதுபூதை மந்தரையென்றுநினையா, அவளுடைய தோஷமன்று; அவளவார்த்தைகேட்ட கைகேயிதோஷமென்று நினைத்தான்; [𑌨𑌚𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃- நசமாதுரஸ்யா:] இவளுடையதோ ஷமுமன்று; இவள்வார்த்தைகேட்ட சக்ரவர்த்தி தோஷமென்று

யாதி). அப்படி மடுவாகத் தோற்ற வில்லையேயென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹராயித்யாதி).

கீழ்ப்பதஙகளெல்லாவற்றையும் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூப த்தை நோககினாளல்ல ளித்யாதி).

(க) அயோத்யாகாண்டமென்று பகவத்விஷய ப்ரமாணத்திரட்டில்.

கினைத்தான்; [దోషోనరాజ్ఞః- தோஷோநராஜ்ஞ:] ராஜாவுககு ஒ
தோஷமுமில்லை, அவன்வார்த்தையைக்கேட்டுத் தமக்குவருத்தவ
ஷேகத்தைப் பொகட்டுக் காட்டிலேபோனவவர்குற்றமித்தனை;
[నచరాఘవస్య- நசராகவஸ்ய]†அவர்க்குத் தான் குற்றமென், அவ
அபிஷிக்தராயிருந்தால் அநுகூலவ்ருத்தி பண்ணக்கடவனாயிருக்
அதுக்கல்லாத வென்பாபமே இவ்வநர்த்தத்துக்கெல்லாம் ஹேது
பூதம்; [వనప్రవేశేరఘునన్దనస్య- வநப்ரவேசேரகுநந்தநஸ்ய] இ
குடி வாழப்பிறந்த செல்வப்பிள்ளை வநவாஸம் பண்ணுகைக்கு நிமி
த்தம் என்பாபமேயாமித்தனை.

கூனிசொன்னது கைகேயிக்குக் கேட்கவேண்டா, அவ
சொன்னது சக்ரவர்த்திக்குக் கேட்கவேண்டா, அவன் சொ
னது பெருமாளுக்குக் கேட்கவேண்டா. கூனிசொன்னது கேட
வேண்டா தொழிகிறது - அடியாட்டியாகையாலே; கைகேயி சொ
ன்னது சக்ரவர்த்திக்குக் கேட்கவேண்டா தொழிகிற தென்னெ
னில்; ஸ்த்ரீ புத்ரவாத்ஸல்யத்தாலே சொன்ன வார்த்தை
பர்த்தாவுக்குக் கேட்கவேணுமோ? சக்ரவர்த்தி சொன்னது பெ
மாளுக்குக் கேட்க வேண்டாவோ வென்னில்; தர்மாபாஸத்தை
ஆலம்பநமாகக்கொண்டு ஸ்த்ரீபாரதந்த்ர்யத்தாலே ப்ரமித்து
சொன்னவார்த்தையைப் பெருமாளுக்குக் கேட்கவேணுமோ? த
முடைய அந்வய வ்யதிரேகங்களில் நான்படும் பாடறிவர், த
ராஜ்யப்ராபதரென்னுமிடமறிவர், ஆனபின்பு அவனைக்கட்டி இ
டுவைத்து ராஜ்யத்தை யாளத் தட்டென்? அவன் சொன்ன வச
தை யநாதரித்து ராஜ்யத்தை யாண்டாராகில் தம்முடைய வ்ய
திரேகத்தில் நான் முடியாதபடி ரக்ஷித்தாராகலாயிற்றதே; ஆகை
யால் என்பாபமே இதுக்கு நிமித்தமென்றானிறே ஸ்ரீ பரத
வான்.... ... ... (க

மூ.—கல்லெடுத்துக்கன்மாரிகாத்தாயென்னும்
காமருபூங்கச்சியூரகத்தாயென்னும்
வில்லிறுத்துமெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாயென்னு
வெஃகாவில்துயிலமர்ந்தவேந்தேயென்னும்
மல்லடர்த்துமல்லரையன்றட்டாயென்னும்
மாகீண்டகைத்தலத்தென்மைந்தாவென்னும்
சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (கரு)

பெருமாள் ஸத்யஸந்தராகையாலே - பித்ருவசந பரிபாலநம்பண்ண
ணும், ஆகையாலே அவர்தோஷமன்று என்பாபமே யாமத்தனை யென்றபடி.

பதம்.—கல்மாரி, கல்லெடுத்து, காத்தாய்என்னும், காமர், பூ, (௫) கச்சி, ஊரகத்தாய்என்னும், வில்இறுத்து, மெல்இயல், தோள் தோய்ந்தாய்என்னும், (௧0) வெஃகாவில், துயில்அமர்ந்த, வேந்தேஎன்னும், அன்று, மல்அடர்த்து, (௧௫) மல்லரைஅட்டாய்என்னும், மாகீண்ட, கைத்தலத்து, என்மைந்தாஎன்னும், தன்கிளியை, (௨0) சொல்லெடுத்து, சொல்லென்று, துணைமுலைமேல், துளிசோர, சோர்கின்றாள். (௨௫)

உரை—(இந்த்ரன் வர்ஷித்த) கல்வர்ஷத்தை,மலையை எடுத்து,(தடுத்து) ரக்ஷித்தவனே! என்கிறாள்; ஆசைப் படத்தக்கதாய், அழகிதாயிருந்துள்ள,(௫) காஞ்சீபுரத்திலே, திருவூரகத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே! என்கிறாள்; (ஜநகமஹாராஜன் பலபரீக்ஷார்த்தமாக வைத்த,) வில்லைமுறித்து, ம்ருதுஸ்வபாவையான பிராட்டியுடைய, புஜங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தவனே! என்கிறாள்; (௧0) திருவெஃகாவிலே, கண்வளர்ந்தருளுகிற, ராஜாவானவனே! என்கிறாள்; கம்ஸன் தன்னை நலிகைக்காக மல்லரை வாசலிலே காவலாக வைத்தவன்று, அவர்கள் பலத்தைப்போக்கி, (௧௫) (சாணூர முஷ்டிகர்களாகிற) மல்லர்களை நிரஸித்தவனே! என்கிறாள்; குதிரை வடிவையுடைய கேசி என்னும் அஸுரனுடையவாயைக் கிழித்துப்பொகட்ட, புஜபலத்தையுடையனாய், யுவாவானவனே! என்கிறாள்; (இப்படி பலவகையாகக் கூப்பிட்டு) தன்னுடைய கிளியை(ப் பார்த்து), (௨0) (அதுக்குத் திருநாமத்தின்) முதலையெடுத்துக்கொடுத்து, மேலுள்ளதை நீயே சொல்லென்றுசொல்லி, ஒன்றுக்கொன் றொப்பானஸ்தநங்களிலே, கண்ணீர்த்துளிகள் பாயத், துவளாநின்றாள். (௨௫) ... ... (௧௩)

வ்யா.—பதின்மூன்றாம்பாட்டு. (கல்லெடுத்து) திருத்தாயார் "இவள், திருநாமத்தைத்தன்வாயாலே சொல்லாநின்றாள், திருநாமம் ஸாத்மிக்குந் தசைபோலே யிருந்தது" என்று பார்த்து, "இவள் வார்த்தை கேளாதே உறவிக்கிடக்கிற கிளியை இவள்கண்முகப்பே வைத்துத் திருநாமத்தைச்சொல்லுவிக்க இவளுக்கு ஆஶ்வாஸம் பிறக்கும்" என்றுநினைத்து இவள்முன்பே கிளியைக்கொண்டுவந்துவிட்டவிடத்திலும் அது பேசாதேயிருக்க, இவள் "திருநாமத்தைச் சொல்லீர்" என்றாள்; இவள்தசையைக்கண்டு உறவியிருக்கையாலும், "சேஷபூதரான நாம் இவள் கற்பித்தவையேயாகிலும் இவள் ஸந்நிதியில் சொல்லக்கடவோமல்லோம்" என்னும் நினைவாலும் பேசாதேயிருந்தது; "ஆசார்யன் போக்கினவையேயாகிலும் தத்ஸந்நிதியிலே சொல்லக்கடவ தல்ல" என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் இவ்விடத்திலே வெளியிடப்படுகிறது. "நான் உச்சரிக்க அநந்தரம் உனக்கும் உச்சரிக்கலாமே" என்ன; அடியிலும் கற்பித்த ப்ரகார மதுவாகையாலே அதுக்கிசையத் தான் ஆதிக்ரஹணம்பண்ண அநந்தரம் சொன்னவாறே, † இது ஒருமுகத்தாலே ஸாத்மியாமையாலே தளர்ந்தாளென்கிறாள். ✓ திருநாமம் ஸாத்மிக்குந் தசையென்றும் ஸாத

பதின்மூன்றாம்பாட்டு. (ஒருமுகத்தாலே) - ஆபத்ஸகத்வம் முதலான வர்த்த முகத்தாலே.

யாத தசையென்று முண்டோ வென்னில்; திருநாமந்தான் ஓரவஸ்த்தையில் பாவநமுமாய் ஓரவஸ்த்தையில் போக்யமுமாய் ஓரவஸ்த்தையில் ஸம்ஸாரபயநிவர்த்தகமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் ஸாதநமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் தாரகமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் நஞ்சுமாயிருக்கும். †[1]தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கு அந்நம் இத்தனையுமாகாநின்றதிறே.|| (ச) "ఆహారశుద్ధౌసత్త్వశుద్ధిః – ஆஹாரசுத்தௌஸத்வசுத்திः" என்கிறபடியே அந்நம் பாவநமுமாயிருக்கும், தாரகமுமாயிருக்கும், போக்யமுமாயிருக்கும், தாநாதிமுகத்தாலே புருஷார்த்தஸாதநமுமாயிருக்கும், அதிசயித்தவாறே நஞ்சுமாயிருக்குமிறே; அப்படியே, †"பரசேஷம்ஆத்மா" என்றிருக்குமவனுக்கு, (ரு) "పవిత్రాణాంహిగోవిన్దఃపవిత్రంపరముచ్యతే - பவித்ராணாம் ஹிகோவிந்தः பவித்ரம்பரமுச்யதே" என்கிறபடியே ப்ரதமத்தில் பாவநமுமாயிருக்கும்; அநந்தரம் (ங) "పుణ్యానామపిపుణ్యోஸௌ - புண்யாநாமபிபுண்யோஸௌ" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவநஸாதநமுமாயிருக்கும்; (ச)"మఙ్గళానాఞ్చమఙ్గళమ్-மங்களாநாஞ்சமங்களம்" என்கிறபடியே ப்ராப்யமுமாயிருக்கும்; (ஞ) "యన్నామసఙ్కీర్తనతోమహాభయాద్విమోక్షమాప్నోతి - யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத்விமோக்ஷமாப்நோதி" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரபயநிவர்த்தகமுமாயிருக்கும்; இது ருஷிகள் கோஷ்டியில்பரிமாற்றம்; ஆழ்வார்கள் கோஷ்டியிலுள்ள தொன்றுயிற்று; - திருநாமம் போக்யமென்றும், தாரகமென்றும், பாவநமென்றும், நஞ்சென்றும் சொல்லுகிற விது. (சு) "அச்சுதாவமரரேறே ஆயர்தங்கொழுந்தே" என்று திருநாமம் போக்யமாயிருக்கிறபடியைச் சொன்னார்கள்; (எ) "நின்னமங் கற்றவர் வலிப்பு" என்று பாவநமென்னுமிடம் சொன்னார்கள்; (அ) "கோவிந்தன் குணம்பாடி - ஆவிகாத்திருப்பேன்" என்று - தாரகமென்னுமிடம்சொன்னார்கள்; (கூ) "கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொன்றீர்" என்றும், (கO) "பிழைப்பில் பெரும்பெயர்" என்றும் - நஞ்சென்னுமிடத்தைச்சொன்னார்கள்.

(கல்லெடுத்தித்யாதி) தான் ஆபந்நையாயிருக்கையாலே ஆபந்நிவர்த்தகமான திருநாமங்களை யெடுத்தாயிற்று அவற்றைச் சொல்லச்சொல்லுகிறது. (கல்லித்யாதி) ரக்ஷகனுகவைத்த இந்த்ரன் ப

---

† ஒன்றுக்கே அநேகாவஸ்த்தை யுண்டாகக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கித்யாதி). பரசேஷம்-ஈஸ்வரசேஷ

(1க) (ச) ஸஹஸ்ர-உபோ. (எ) தி-மா-க.
(ரு) (ஞ) (அ) நா-தி-அ-ரு.
(சு) தி-மா-உ. (கூ) தி-வாய்.
(கO) உ-திரு-ஙO.

தகனாக, ரக்ஷ்யவர்க்கம் அவன் கையிலே பாத்யமாயிற்க, நிருபாதி கரக்ஷகன் ரக்ஷித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் வர்ஷார்த்தமாக இந்தரனை ஆராதிக்கப்புக, க்ருஷ்ணன் அத்தை நிஷேதித்து, "நமக்கு ரக்ஷகம் காடும் மலையுமாயிற்று, அவற்றை யாராதிக்க வமையும்" என்றுசொல்ல, அவர்களும் அப்படியே மலையை யாராதிக்க, மலைத்தெய்வமா யிருந்து அத்தை யமுது செய்தானாயிற்று.

தன்னபிமானததில் கிடந்தவர்கள் தேவதாந்தரபஜநம்பண்ணுகையாகிறவிது - ஸ்வஸ்த்ரீயைப் பிறர்க்குக் கொடுததாற்போலே யிருந்ததாயிற்று ஈஶ்வரனுக்கு. இவ்வளவிலே "'நமக்கு' என்றுநிவேதித்ததை 'அபிமர்ஶோபஹதம்' என்று பாராதே அமுது செய்யப் பெறுவதே!" என்று அவைகளை வாங்கிவரப்ராப்தமாயிருக்க, "க்ருஷ்ணனையண்டைகொண்டு நமமுடைய யாகபங்கததைப் பண்ணினார்கள் இடையர்" என்று குபிதனாய் ஸம்வர்த்தககணங்களை யழைத்து, "கல்வர்ஷமாகச் சொரிந்து திருவாய்ப்பாடியை யழித்துப்போடுங்கள்" என்ன; திருவாய்ப் பாடியிலுள்ளாரும், (க) "गोगोपीजनसंकुलमतीवार्त्तम्— கோகோபீஜநஸங்குலமதீவார்த்தம்" என்கிறபடியே ஆபந்நராக; அத்தசையிலே, "மலையை யாராதித்தோம், க்ருஷ்ணன் ரக்ஷித்தான்" என்னவொண்ணாதென்று பார்த்து, இவர்கள ஆராதித்த மலைதன்னையேயெடுத்து ரக்ஷித்தபடி.

(கல்லெடுதது) அவனெடுத்தது(உ) *சோலைசூழ்குன்றாயிருக்க, (கல்லெடுத்து) என்று - ஒருசிலாமாத்ரத்தை யெடுத்தாற்போலே ஓசழக்காகச்சொல்லுகிறாள், ஸ்ரீ கோவர்த்தநத்தை யெடுத்தபோதை அநாயாஸத்தைக் கண்டிருந்தவளாகையாலே. இந்தசக்தியிறே இவளுடைய ஹ்ருதயத்தில் கிடப்பது. †"கிட்டுவதும் அநுபவிப்பதும் பெறுவதும் ஈஶ்வரசக்தியாலே" என்றிருக்கு மவளிறே; † அசக்தாதிகாரமிது, சக்தாதிகாரம் ஸாதநாந்தரங்களென்கிற வார்த்தைகள் நம்மாசார்யர்கள்கோஷ்டியிலே புகுரக்கடவ தன்றியேயிறேயிருப்பது. "சக்தரோடு அசக்தரோடு வாசியில்லை ஈஶ்வரசக்தியைக்கொண்டு தலையெடுக்கைக்கு" என்றிருக்கும் கோஷ்டியிறே.(ங) "शिलीभवन्त्यमी— சிதோபவஹநுமதஃ" என்கிறசக்தி

§ (வாங்க)எழுத்துவாங்க; இந்த்ரன் தன்னை யெழுதிக் கொடுக்கப்ராப்தமாயிருக்க. அவன்சக்தி ஹ்ருதயத்திலே கிடக்கவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கிட்டுவது மித்யாதி). அவன்சக்தியை யநுஸந்திக்கை அசக்தர்கலோ, சக்தர்க்கு வேண்டாவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அசக்தாதிகார மித்யாதி).

(க) வி-பு-ரு-கக-கங. (உ) க-திரு-ஙக. (ங) ரா-ஸு-ரு-கங-உக.

§ இங்கு வ்யாக்யானமும் பதபங்க்திகளுக்கு ஆநுரூப்யமில்லை.

ஸ்வாஶ்ரயத்திலேகிடக்க, (க) "नरावणसहस्रं संख्ये युद्धे प्रतिबलं भवेत् - நராவணஸஹஸ்ரம்ஸே யுத்தேப்ரதிபலம்பவேத்" என்கி சக்தியுடையவன்†ஸஹகாரியாகத், தனக்கோராற்றுமை அதிசயித்தி க்க, (உ) "तत्तस्य सदृशं भवेत् - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என் றே-ப்ரதமாசார்யையானபிராட்டியிருந்தது. "கன்மாரியாகையாலே கல்லையெடுத்து ரக்ஷித்தான், நீர்மாரியாகில் கடலையெடுத்து ரக்ஷி க்குங்காணும்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். இததால் - இன்ன தைக்கொண்டு இன்னகார்யஞ் செய்யக்கடவோமென்னும நிய யில்லை; ஸர்வசக்தனென்கை. பிறரால்வந்த ஆபத்திலோ ரக்ஷிக் லாவது? உன்னால்வந்தவாபத்தில் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? கல்வர்ஷத் லகப்பட்டாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? (ங) "बहुधारास्त्रुतदुर्दिनवर्षिणि-பஹுதாரஸ்ருததுர்திநவர்ஷிணி" என்கிற துர்திநவர்ஷத்திலகப் ட்டாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ஒருவூராகப்பட நோவுபட்டாலே ரக்ஷிக்கலாவது? அவ்வூராகப்பட்ட நோவை ஒருததிபட்டால் ரக்ஷி க்கலாகாதோ? என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கும் மலையை யெடுக்கவே ணுமோ? மலையையெடுத்த தோளைக் காட்டவமையாதோ?

(காமருபூமித்யாதி) அக்காலத்தில் பிற்பட்டார்க்கு முன்னே ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுகைக்கன்றோ திருவூரகத்திலேவந்து நின் றருளிற்று. திருவூரகததில் த்ரைவிக்ரமாபதாநவேஷத்தோடே வ துநிறக க்ருஷ்ணன்வந்து நின்றுகைப் பேசுவானென்னென்னில் வரையாதே எல்லாரையும் தீண்டுகையும் தன்பேறாகக் கார்யஞ் செய்கையும் இரண்டவதாரத்துக்கும் நிரூபகமா யிருக்கையாலே தத்ஸாம்யத்தைப்பற்ற அபிந்நமாகப்பேசாநிற்பர்கள். (காமருபூ கச்சி) ஆதரிக்கப்படுவதாய் தர்சநீயமாயிருக்கை. போக்யங்களா லும போகோபகரணங்களாலும் ஸம்ருத்தமான காஞ்சீபுரமென் கை. திருப்பதிகளால்ஸம்ருத்தமாயிருக்கையாலே போக்யங்களால் ஸம்ருததமான தேசமென்கிறது. படைவீடாகையாலே போகோப கரணங்களாலே ஸம்ருத்தமான தேசமென்கிறது; பரமபதத்துக்கும் ஏற்றம் இதுவேயிறே. விமுகர்க்கு ஸுலபமான திருவடிக ஆற்றாமையுடையவெனக்கு துர்லபமாவதே! என்கிறாள்.

அந்த தூளிதாநந்தான் ப்ராதேசிகமாய்த்தான் ஆறியிருக்கிறே ளே; அக்காலததில் பிற்பட்டார்க்கு முதவவந்து நிறக அக்கால திற்குப பிற்பட்டேனென்றாறியிருக்கிறேனே; ஒன்றில் அவதா ங்களைச் சேர அநுபவிக்கிறிலர், ஒன்றில் திருபபதிகளைச சே அநுபவிக்கிறிலர்; கலசியாயிற்று அநுபவிக்கிறது.

(ஸஹகாரி) திருவடி.

(க) ரா ஸு-சஉ-ஙகூ, (உ) ரா-ஸு-கஎ-கூஉ. (ங) ஸ்தோ-ர-சக.

அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; பிடிதோறும் நெய்வார்ப்பாரை ப்போலே திருப்பதிகளை யொழியத் தமக்குச் செல்லாதபடியாலே. திருப்பதிகளினுடைய அடிப்பாடு வேண்டுகையாலேயிறே அவதாரத்தி லிழிகிறது. அல்லாத ஆழ்வார்களுக்கும் இவர்க்கு முண்டானவாசி யிதுவிறே. அவர்கள் மேன்மையை யநுபவிக்கும் போது பராவஸ்த்தையைப் பேசுவர்கள்; நீர்மையை யநுபவிக்கும் போது அவதாரங்களைப் பேசுவர்கள்; அந்நீர்மையை ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்காகத திருப்பதிகளிலே யிழிவர்கள்; இவர், மேன்மையை யநுபவிப்பதும் திருப்பதிகளிலே, நீர்மையை யநுபவிப்பதும் திருப்பதிகளிலே, அத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதும் திருப்பதிகளிலே.

(வில்லிறுத்தித்யாதி) பிராட்டியை லபிக்கைக்கு இடைச்சுவரான வில்லை முறித்து, அவ்வாண்பிள்ளைத் தனத்தைக்காட்டி ஸ்த்ரீத்வத்தால் வந்தவபிமாநததையும்போக்கி, ப்ரக்ருத்யா ம்ருதுவாயிருந்துள்ளபிராட்டியோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தவனே! ஸ்ரீ ஜநகசக்ரவர்த்தி "இவ்வில்லை முறித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோம்" என்றுப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகையாலே, வில்லையெடுத்து நாணியேறிட்டு வலிக்கப்புக்க வளவிலே வில்லுமுறிந்தது, அவ்வளவிலே பொற்கிண்டியைக்கொண்டுவந்து உதகம்பண்ணப்புக, "ராஜகுமாரராகையாலே வீரவாசி கொண்டாடவந்தோ மித்தனையொழிய விவாஹம் தாழ்த்துப் பெண்தேடிவந்தோமோ நாங்கள், அத்தை வஸிஷ்ட்டாதிகளையும் ஐயரையுங் கேட்பதென்ன; வில்லைமுறித்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையும் வார்த்தைசொன்ன சீர்மையையுங்கண்டு இனியளானாள் பிராட்டி, அவ்வில் முறித்த ஆயாஸத்தால்வந்த ஶ்ரமந்தீர அவள் தோளிலே முழுகினாயிற்று.

(தோள்தோய்ந்தாயென்னும்) விபுதத்வம் ஏகாவயவத்திலே யடங்கினபடி. அல்லாத அவயவங்களும் ஆத்மகுணங்களும் தேஹகுணங்களும் குமரிருந்துபோமித்தனை. இத்தால் - நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியைபிரிந்தாலும் உதகம் பண்ணுவாரும் சேர்ப்பாரும் வேண்டி யிருக்கிறபடி. சேதநனுக்கும் இவளோபாதி அநந்யார்ஹத்வம ஸ்வரூபததிலே யுண்டானாலும் ஆசார்யஸமாஶ்ரயணமும் புருஷகாராபேக்ஷையுமுண்டாயிறே ஈஶ்வர விஷயீகாரத்துக்கு இருப்பது. உன்னைப்பிரிந்து தனியிருப்பாருடைய ஆபத்தைப் போக்கின நீ என்தனிமையால்வந்த ஆபத்தைப் போக்காதொழிவதே!

---

§ (அடிப்பாடு) பிராட்டி யணைககவென்று பூரிப்பது.

§ இங்கு பங்கதியிலக்ஷரங்கள் ஸ்க்கலிதங்களாயிருககலாம்.

(வெஃகாவில் துயிலுத்யாதி) பிராட்டியைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிவந்துகிடந்ததேசம் திருவெஃகாவாயிற்று.

(வேங்கடமென்னும்) ஒருராஜகுமாரன் வந்து கிடக்கிறனென்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணலாம்படியாயிற்றுத் திருவெஃகாவில் நாயனார் கண்வளர்ந்தருளும்படி. இருவரும் சேர்ந்த சேர்த்தியை யநுபவிக்க வாசைப்பட்டு அதுகிடையாதே நோவுபடுகிற வென்னுடைய † அச்சேர்த்திக்குமென்ன ஸங்கதியுண்டு.

(மல்லடர்த்தித்யாதி) சாணூர முஷ்டிகர்களை நிரஸிக்கிறபோது ப்ரதமத்திலே அவர்கள் மிடுக்கையழித்துப்பின்னையாயிற்று அவர்களை நிரஸித்தது. (க) "మృగమధ్యయథాసింహౌ గర్వలీలావలోకినౌ

ம்ருகமத்யேயதாஸிம்ஹௌ கர்வலீலாவலௌகிநௌ" என்கிறபடியே-குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து அதினுடைய கொம்பை இருவரும் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு சத்ருபக்ஷமென்று மதியாதே குருவேர்ப்பும் தாங்களுமாய்ப் பெரியசெருக்கோடே ரங்கமத்யத்திலே புகுந்தபோது ஒருமான் கூட்டத்தின் நடுவே இரண்டுஸிம்ஹம் புக்காற்போலே யிருக்கையாலே தர்சித்தபோதே மிடுக்குபோயிற்று பின்னை ஆஶ்ரயத்தை யழித்துவிட்டானத்தனையாயிற்று. † அங்ஙனன்றியே, (மல்லடர்த்து) வரும் மல்லரை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். திருத்தோள்களின் மிடுக்கு "நான்குமிருந்து போமித்தனையோ, என் தினவுதீர விஷயங்காட்டவேணும்" என்ன நெருக்கி விஷயங் காட்டிக்கொடுத்தபடி.

(அன்றியாதி) அன்றுமின்றுமபோலேகாணும் ஆபத்துகளது. ஸ்ரீ வஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும், "பிறந்தவன்று கண்டுவிட்டோம், ஸமாப்திவேளையிலேயாகிலும் பிள்ளைமுகத்திலே விழிக்கவல்லோமே" என்று ஆபந்நராய்க்கிடந்த அவர்களாபத்துத் தன்னுபத்துக்கு நிதர்சநமா யிருக்கையாலே (அன்று) என்கிறான். இவர்கள் முகத்திலே சென்று விழித்துப் பின்னை விரோதிநிரஸநம் பண்ணப்ராப்தமா யிருக்க அது செய்யாதொழிந்தது, "விரோதி கிடக்கச்செய்தே சென்று விழிக்கிறவிதுக்கு ப்ரயோஜநமென்" என்னும் நினைவாலே. விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாயிறே ப்ராப்தி ஸித்தியிருப்பது. (மல்லரையன்றட்டாயென்னும்) மாதாபிதாக்களுக்கு வந்த ஆபத்தோ போக்கலாவது, ப்ரணயிநிக்கு வந்த ஆபத்து

---

† (அச்சேர்த்திக்கும்) என்துக்கத்தைப் போக்கினாலன்றோ அச்சேர்த்தி சேர்த்தியாவது-ஸுகமாவது; அதுஸுகமன்றென்றபடி.

† மல்லடர்த்து-திருத்தோளில் மிடுக்கு விஷயத்தைக்காட்டென்று அடர்க்க வரும்மல்லரை எதிர்த்து; - வருகிறமல்லரை யட்டானென்று இரண்டாம் தாத்பர்யம்.

(க) வி - பு - ரு - உ0 - சஙு.

துப்போக்கலாகாதோ? மஹாபாபிகளான சாணூர முஷ்டிகர்கள் பெற்றதோள், அத்தோளை யொழியச் செல்லாத வெனக்கு அரிதா வதே! என்கிறாள். நான் இவ்வாற்றாமையை விட்டு ப்ரதிகூலவேஷத்தைக்கொண்டுவந்தேனாகில் தோளையநுபவிக்கலாமே! என்கிறாள்.

(மாகீண்ட வித்யாதி) பஞ்சலக்ஷம்குடியிற் பெண்களுக்கும் தன்னை யநுபவிக்க வருகிற வழியிலுண்டான வன்னியமறுத்துக் கொடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது கம்ஸப்ரேரிதனாய்வந்த கேசி இவனுடையபருவத்தையும்ஸௌகுமார்யத்தையுங்கண்டு, "இவன் ஒருபொருளோ? எடுத்தாவிழுங்குகிறோம்" என்றுவாயைத்திறந்து கொண்டுவர, சிறுபிள்ளைகள் த்வாரங்கண்டவிடத்திலே கையை நீட்டக்கடவர்களாயிறே யிருப்பது, அத்தாலேகையைநீட்டினான்; ரக்ஷகனுடைய கையாகையாலே ரக்ஷணதர்மம் பெற்றவாறே வளர்ந்துகொடுத்தது; வெள்ளரிப்பழம் விரிந்தாற்போலே விரிந்து கிடந்தா னித்தனையென்கை. (என்மைந்தாவென்னும்) திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் வசீகரித்த பருவத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனே! என்னும். இப்படிக்கு ஆபத்ஸகமான திருநாமங்களை ஆதிக்ரஹணம்பண்ணி.

(சொல்லெடுத்து) சப்தோச்சாரணம் மலையெடுத்தாற்போலே யிருக்கிறது காணும் இவளுக்கு. †அவன் மலையை யெடுக்கிறபோது அவனுடைய சக்தியைநினைத்து, (கல்லெடுத்து) என்றாள்; தன்னளவிலே வந்தவாறே வாய்விடுகைக்கும் சக்தியறறிருந்தபடி. (தன்கிளியை) தான் விரும்பிவளர்த்தகிளியை. (க) "பாவைபேணாள்" என்று அது போக்யமாய்த்தோற்றினவாறே பாவையை யநாதரித்தாள்; இதுக்குத் திருநாமஸ்பர்சமுண்டாகையாலே யாதரிக்கிறாள். பரிக்ரஹங்களில் வந்தால் ஸ்வரூபேண த்யாஜ்யமுமில்லை, ஸ்வரூபேண உபாதேயமு மில்லையிறே. ப்ரதிகூலமானபோது ஸர்வமும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது, † அநுகூலமானபோது ஸர்வமு முபாதேயமாகக் கடவது.

(சொல்லேயென்று) திருநாமத்தைச் சொல்லீரென்று ஆதிக்ரஹணம் பண்ணிக்கொடுத்தாள், அநந்தரம் அது சொல்லத் தொடங்கிற்று. (துணைமுலையித்யாதி) கேட்பாரைப் பெற்றதில்லையென்கிறாள். ஸ்த்ரீத்வ †பாவனை யொழிய ஸமஸ்ருவியோகமும்பிறந்து ஸ்த

சொல்லெடுக்கை ஆயாஸமாகில், (கல்லெடுத்து) என்று அநாயாஸமாகச் சொல்லும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன்மலையித்யாதி).
அநுகூலம்-பகவத்ஸ்பர்சம்.

பாவனையொழிய - பாவிக்கைமாத்ரமன்றிக்கே, ஸ்த்ரீத்வம் முற்றிற்றோ வென்றபடி.

(க) கக.

நோத்பேதமும் பிறந்ததோவென்னில்; ஸம்ஶ்ரு ஸ்வதநதரலக்ஷணம், ஸ்தநம் பரதந்த்ரலக்ஷணம், அந்தஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் பாரதந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸ்த்ரீகளுக்கு போகோபகரணமிறே முலை. சேஷபூதனுக்கு, முலையென்கிற வித்தால் - பக்தியை நினைக்கிறது. இவனுக்கும் போகோபகரணம் பக்தி; அவனுக்கும் போகோபகரணம் பக்தி; (க) * ஭க்திக்ரீதஃ- பக்திக்ரீதனிறே.

(துணைமுலை) போக்தாவுக்கு போகோபகரணமிறே துணைமுலையாவது. அங்ஙனன்றிககே, ஒருமுலைக்கு ஒருமுலை துணையாமித்தனையொழியவேறொப்பின்றிக்கேயிருக்கை †அவனுடைய திருவடிகளைப் போலேயாயிற்று இவளுடையமுலையுமிருப்பது. †அல்லாத ஆழ்வார்களைப்போலன்றியே ஸுகுமாரராயிறே திருமங்கையாழ்வா ரிருப்பது. மலையாளர் ஒருமாஸத்துக்கு ஒருகாலே யுண்ணவும் வல்லர்களாய் ஒருமாஸம்பட்டினிவிடவும் வல்லர்களாயிருக்குமாபோலே, ஸம்ஶ்லேஷதசையில் நெடுநாள் தரித்திருந்து அநுபவிக்கவும் வல்லர்களாய் விஶ்லேஷத்தில் நெடுநாள் தரிக்கவும் வல்லர்களாயிறே மற்றையாழ்வார்களிருப்பது; ஸம்ஶ்லேஷிக்கவும் மாட்டாதே விஶ்லேஷிக்கவும்மாட்டாதபடியாயாயிற்று இவருடைய ஸௌகுமார்யமிருப்பது. இவர் உண்ணவும்மாட்டார், பட்டினிவிடவும்மாட்டார், (உ)"நும்மடியா ரெல்லாரோடுமொக்கவெண்ணி யிருந்தீரடியேனை" என்னக்கடவதிறே. (துணைமுலைமேல் துளிசோர) ஸ்பர்சேந்த்ரியமும் த்ருஷ்டியும் ஸ்வபோகங்களை யிழந்து தன்னிலே கட்டிக்கொண்டுகிடந்து கதறுகிறபடிபோலே யிருக்கிறபடி. கண்ணநீர் அல்லாப்ரதேசங்களிலே விழாதே முலையிலே விழுகையாலே - கண்ணும் முலையும் தன்னிலே கட்டிக்கொண்டுகிடந்து கதறுகிறப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று. (சோர்கின்றாளே) போகோபகரணமான ஜ்ஞான பக்திகளழிகையாலே தானும்சோரார்நின்றாள். "முன்பு திருநாமத்தைச்சொல்லுகையாலே ஆஶ்வாஸம் பிறந்தது; ஆகையாலே திருநாமம் ஆஶ்வாஸஹேதுவாமோ" என்று பார்த்து அதனைச்சொல்லுவிக்கத தொடங்கினாள்; அதுக்குள்ளீடான வர்தததைை யநுஸந்தித்து மோஹங் கதையானாள்; "ஆபத்ஸகனானவன் ஆபந்நையானவெனக்கு உதவாதொழிவதே!" என்று மோஹங் கதையென்றுமென்னை. ... ... (கரு

---

† துணைமுலை-போக்தாவுக்குத் துணையாதல்; ஒன்றுக்கொன்று துணையாதல். ஒப்பில்லாமைக்குத் திருவடிகள் த்ருஷ்டாந்தம். வேறொப்பில்லையென்பானென், மற்றை யாழ்வார்களில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாத வாழ்வார்களிதியாதி). ... ... (கரு

மூ.—முளைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள்முகிலைமூவா
மூவுலகுங்கடந்தபபால்முதலாய்நின்ற
அளப்பரியவாரமுதையரங்கமேய
வந்தணனையந்தணர் தஞ்சிந்தையானை
விளக்கொளியைமரதகத்தைத்திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில்திருமாலைப்பாடக்கேட்டு
வளர்த்ததனல்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று
மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினளே. (கச)

பதம்.—முளைகதிரை, குறுங்குடியுள்முகிலை, மூவாமூவுலகுங்கடந்து, அப்பால், முதலாய், (இ) நின்ற, அளப்பரிய, ஆரமுதை, அரங்கம், மேய,(க0) அந்தணனை, அந்தணர் தம்சிந்தையானை, விளக்கொளியை, திருத்தண்காவில், மரதகத்தை, (கரு) வெஃகாவில், திருமாலை, பாட, கேட்டு, வளர்த்ததனல் பயன்பெற்றேன், (உ0) வருக என்று, மடக்கிளியை, கைகூப்பி, வணங்கினள். (உச)

உரை.—பாலஸூர்யனையொத்தவனாய், திருக்குறுங் குடியில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமேகத்தை யொத்தவனாய், நித்யமான த்ரிவிதாத்மவர்கத்துக்கு மவ்வருகானவனாய், பரமபதத்திலே, (உபயவிபூதிக்கும்) காரணபூதனாய்க் கொண்டு, (இ) எழுந்தருளியிருக்கிறவனாய், (ஸ்வரூபரூபகுணங்களால்) அளவிடக்கூடாதவனாய், அம்ருதக் கடல்போலே நிரதிசயபோக்யபூதனாய், கோயிலிலே, நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, (க0) பரிசுத்தனாய், பரிசுத்தராணுருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், விளக்கொளிபோலே நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்குமவனாய், திருத்தண்காவிலே, § மரதகம்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையனான பச்சைவண்ணராய், (கரு) திருவெஃகாவிலேகணவளர்ந்தருளுகிற, ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனை, ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே பாட, (ப்ரீதியுடன்) கேட்டு, உன்னைவளர்த்ததனாலுண்டான ப்ரயோஜநத்தைப் பெற்றேன், (உ0) இங்கேவாவென் றழைத்து, லஜ்ஜாவிஷ்டமான கிளியை, அஞ்சலிபண்ணி, அதின்காலிலும் விழுந்தாள். (உச) (சஎ)

வ்யா.—பதினாலாம்பாட்டு. (முளைக்கதிரை) திருநாமம்ஸாத்மியாததசையும், ஸாதமிக்குமோவென்று ‡சங்கிக்குந் தசையும்,ஸாத்மிக்கும் தசையுமாயிருக்கிறபடியையிறே இம்மூன்று பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறது. "ஆபத்ஸகங்களான திருநாமங்களைத் தான் ஆதிக்ரஹணம்பண்ணித்தந்து சொல்லச்சொல்லுகையாலேசொன்னோம், அது மோஹஹேதுவாயிற்று" என்றுபார்த்து, கிளி, தன்னுடைய விவேகததாலே முன்பு தெளிந்தகாலத்தில் † தான் உஜ்ஜீவித்தப்ரகாரத்திலே கற்பித்த திருநாமங்களை அடைவே சொல்லக்கேட்டுத் தரித்து,

* பதினாலாம்பாட்டு.—(முளைக்கதிரை) சங்கிக்குந்தசை-(நெஞ்சுருகி) என்கிறபாட்டு. (தான் உஜ்ஜீவித்த)-நாயகியான தான்தரித்த.

§ இது காஞ்சிநகரத்தில் வடவெல்லையிலிருக்கிற பச்சைவண்ணரென்று ப்ரஸித்தமான திவ்யதேச விஷயமென்பர்.

(வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன் வருக) என்று கிளியைக் கொண்டாடுகிறாள்.

(முளைக்கதிரித்யாதி) அடியில் †அவற்றைக் கற்பித்த திருநாமங்களுடைய அடைவிருக்கிறபடி. (முளைக்கதிர்) என்னீர், (குறுங்குடியுள முகில்) என்னீர், என்றாயிற்றுக்கற்பித்தது. (முளைக்கதிர்) உதிக்கிற ஆதித்யனைப் போலே கண்ணாலே முகந்து அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவன். (க) "ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்-ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்" என்னக்கடவதிறே. தம்மை, அடியிலே அவன் விஷயாந்தரங்களினின்று மீட்டதும், ஸ்வவிஷயத்திலே ருசியைப பிறப்பித்ததும் வடிவைக்காட்டி ஆகையாலே அத்தையாயிற்று இதுக்கு ப்ரதமத்திலே யுபதேசித்தது. (உ)†"மணியுருவில் பூதமைந்தாய்" என்றன்றோ அடியிலே விஷயீகரித்த வடிவைச் சொல்லிற்று, இங்கு (முளைக்கதிரை) என்பானென்னென்னில்; வஸ்து § தத்தேஶ்யம் ப்ரயோஜகம், ப்ரகாசகத்வமாயிற்று ப்ரயோஜகம். ஆகையாலே தேஜோமயமான விக்ரஹமென்கை. (குறுங்குடி யுள் முகிலை) இவ்வடிவை சாஸ்த்ரமுகத்தாலுமன்று, ஆசார்யோபதேசத்தாலு மன்று, திருக்குறுங்குடியிலேயாயிற்று ப்ரகாசிப்பித்தது, இரண்டாம்பாட்டில், "முகிலுருவம்" என்று - வடிவின் ஶ்ரமஹரத்தையையும் ஔதார்யத்தையும் பற்ற அருளிச் செய்தார், அத்தை இங்கே சொல்லுகிறார் (குறுங்குடியுள் முகிலை) இன்ன பர்வதத்திலேமேகம்படிந்ததென்றால் வர்ஷம் தப்பாதென்றிருக்குமாபோலே திருக்குறுங் குடியிலே நின்றானென்று லோகமெல்லாம்க்ருதார்த்தமாம்படியாயாயிற்றிருப்பது. (உள் முகில்) வந்து வர்ஷித்துப்போம் மேகம்போலன்றே, ஸ்தாயியாயிற்று மேகமாயிற்று இது.

திருக்குறுங்குடியில்வந்து நின்றருளின சீலாதிகனுடைய அடிப்பாடு சொல்லுகிறது மேல் (மூவாமூவுலகித்யாதி) மூவாமூவுலகென்று - நித்யமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தை யருளிச்செய்கிறார். (கடந்து) ஸகலசேதநாசேதநங்களுககு மவ்வருகாயிருக்குமவன. (அப்பால்) பரமபதத்திலே.

(அவற்றைக் கற்பித்த) - அந்தக்கிளியைக் குறித்துக கற்பித்த. (முளைக்கதிர்) என்று முன்னே பரமபதநாதனை, (மணியுரு) என்று - நீலவர்ணமாகச் சொல்லி, இபபோது, (முளைக்கதிர்) என்று சிவப்பாகச் சொன்னால் கறுப்பு சிவப்புமான இரண்டுவிக்ரஹ விசிஷ்டமான வஸ்து விரண்டுண்டோவென்று சங்காபிப்ராயம்.

(க) (உ) க.

§ (பா) ஆசார்யோபதேசத்தாலுத்தேஶ்யம். (பா) பேதம்ப்ரயோஜக

(முதலாய்நின்ற) உபய விபூதிக்கும் ஸத்தாஹேதுவாய் நின்ற. நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யதையாலே ஸத்தாஹேதுவாய் ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கரணகளேபரப்ரதாநத்தாலே ஸத்தாஹேதுவா யிருக்குமென்கை.

(அளப்பரியஆரமுதை) ஸ்வரூபரூபகுணங்களால் அபரிச்சிந்நனாய் அம்ருதஸாகரம்போலே நிரதிசயபோக்ய பூதனா யிருக்குமவனை. (அரங்கம்மேயவந்தணனை) அந்த அம்ருதஸாகரத்தில் நின்றும் ஒருகுமிழி புறப்பட்டு ஒரு தடாகத்திலே வந்து தேங்கினாற்போலேயாயிற்று - கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந் தருளுகிறபடி. பெரியபெருமாளுக்கடி க்ஷீராப்தியன்றுகாணும்,பரமபதமாயிற்று. (க) "அண்டர்கோனணியரங்கன்" என்னக்கடவதிறே. (அரங்கம் மேயு) பரமபதத்திலிருப்பு † பேருகைக்கு யோக்யதையுண்டு, அவதாரங்கள் தீர்த்தம் ப்ரஸாதிக்கயோக்யதையுண்டு, ஸமஸாரம் கிழங்கெடுத்தாலல்லது கிளமபோமென்றுகிடக்கிற கிடையிறே. கல்பாவஸாநத்திலும் விஷயமில்லாமையாலே போகிறவித்தனை. (அந்தணனை) தன்வடிவழகைக்காட்டி அஹங்காரமும் விஷயாந்தர ப்ராவண்யமுமாகிற அசுத்தியைப்போக்கும்படியான சுத்தியையுடைய

(அந்தணர்தஞ்சிந்தையானை) சுத்தரானவருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை. ‡கோயில்வாஸமும் ராகாதிதூஷிதனன்றியே யிருப்பா னொருசுத்தனுடைய ஹ்ருதயத்தைக் கணிசித்திறே (உ)"அன்று வெஃகணைக்கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம்" என்னக்கடவதிறே. (விளக்கொளியை) தன்வடிவழகைக்காட்டி அஹங்காரத்தையும் விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தையும் போக்கிவிடுகையன்றியே நெஞ்சிலே புகுந்து முறையுணர்த்தினவனை. (விளக்கொளியை) ப்ரகாசகனானவனை. அதாகிறது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையும், தத்விரோதி ஸ்வரூபத்தையும், விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாகப் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும்படியான உபாய ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கை.

(ம... ... மரதகத்தை) "அருமணவனை"; என்னுமாபோலே (திருத்தண்காவில் மரதகம்) என்கிறார். இன்னதீவிலே

† பேருகை - சலிக்கையாய் - அவதரிக்கைக்கு யோக்யதை யுண்டென்றபடி.

‡ கோயிலை யநுபவிக்கிறவர் ஆஸ்ரித விஷயத்தி லிருப்பைச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கோயில்வாஸமுமித்யாதி),

அருமணவன் - த்வீபவிசேஷம். விளக்கொளி யெம்பெருமான் - பூர்வம் கண் வளர்ந்தவிக்ரஹம்.

(க) அமல-க0- (உ) தி-ச-வி:கூச.

பட்டவானை யென்றால் விலக்ஷணமாயிருக்குமாபோலே திருத்தண்காவில் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய வடிவென்றால் விலக்ஷணமாயிருக்கிறபடி. (க) "பச்சைமாமலைபோல்மேனி" என்கிறவையுடையவன். † வடதேசத்தினின்றும் பெருமாளையநுபவிக்கமவர்கள் இளைத்துவிழுந்தவிடத்திலே அவர்களை எதிர்கொண்டு அநுபவிப்பிக்கக் கிடக்கிறகிடை.

(வெஃகாவில்திருமாலை) (திருத்தண்காவில்- மரதகம்) என்ற வடிவிலே மினுக்கமுண்டானாற்போலேயாயிற்றுத் திருவெஃகாவிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளின பின்பு ஸ்ரியப்பதித்வம்கிறம்பெற்றபடி. (உ) "வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தா யென்றும் வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த வேந்தேயென்னும்" பிராட்டியைத் மணம்புணர்ந்த மணக்கோலத்தோடேகூட இருவரும்வந்து கிடக்கிறகிடையாக வருளிச்செய்தாரிறே - கீழே; ஆஶ்ரயணவேளையே போகவேளையோடுவாசியற ஒருமிதுநமாக ஆஶ்ரயமாயிற்றெயிற்றுபடி. (பாட) திருநாமம் ஸாத்மிததபடியாலே அவகாசத்திலே ஸத்கரிக்கப்பெற்றோமென்கிற ப்ரீதியப்ரகர்ஷத்தாலேசொல்ல. (கேட்டு) ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க் கொண்டு கேட்டு. (சொல்லே என்று சோர்கின்றாள்) என்று - முன்பு திருநாமஞ் சொன்னவிடத்தில் கேட்பாரைபெற்றதில்லை; இப்போது ஸாத்ம்ய மாகையாலே கேட்பாரைப்பெற்ற தென்கிறாள்; (௩) "செல்வன் நாரணனென்ற சொல்கேட்டலும்" என்னுமாபோலே.

(வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன்) இது சொன்ன திருநாமம் தனக்குதாரகமாயிருக்கையாலே உன்னை வளர்த்தப்ரயோஜநம்பெற்றேனென்கிறாள். ஆபத்ஸகனானவன் ஆபத்தை விளைத்துப்போனால் அத்தசையிலும் நீ ஆபதஸ்கமாகப் பெற்றே னென்கிறாள். (வருக) என்று - †முன்கை முப்பதின்காதமா யிருக்கிறபடி. (மடக்கிளியை) லஜ்ஜாவிஷ்டமான கிளியென்னுதல்; பவ்யமான கிளியென்னுதல்

மரதகம் போல் வடிவையுடையார் அங்குக்கண்வளரவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வடதேசத்தினின்றுமித்யாதி).

போக வேளையிலும் ஸ்ரியப்பதித்வம் சொல்லவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயணவேளையோடித்யாதி). இங்கேப்ரீதியோடேகேட்கைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சொல்லேயென்று - சோர்கின்றாளித்யாதி). ஸாத்ம்யமான - கடகையானபிராட்டியைச்சொல்லுகை பிராட்டிசேர்த்தியாலல் கேட்கலாயிருக்குமென்னு மத்தை யருளிச்செய்கிறார் (செல்வன் நாரணனித்யாதி). கிட்டவிருக்கிறத்தை, (வருக) என்னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (முன்கையித்யாதி).

(க) தி-மா-உ- (௩) தி-வாய்-க-க௦-அ.
(உ) க௩-

(வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன்) என்று - தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தை ஔபாதிகமாக்குவதே! என்றும், சேஷபூதரான நாம் ஸ்வரூபப்ராப்தமான கிஞ்சித்காரத்தைப்பண்ண உபகாரங் § கொண்டாரைப்போலே சொல்லுவதே! என்றும் லஜ்ஜாவிஷ்டமாயிருந்தது; †சேஷபூதன் ஸ்வரூபப்ராப்தமான கிஞ்சித்காரத்தைப் பண்ண, (க)"ధర్మతః పరిరక్షితః- தர்மதஃபரிரக்ஷிதஃ" என்றுனிறே †சேஷி. பவ்யதையானபோது இவள்கொண்டாடப்புக்கவாறே தன்னுடைய சேஷத்வந்தோற்ற, (உ) "ప్రణతః ప్రహ్వః-நிப்ருதஃ ப்ரணதஃ ப்ரஹ்வஃ" என்கிறபடியே ஒதுங்கின படியைச் சொல்லு

(கைகூப்பிவணங்கினள்) அந்தஉபகாரஸ்ம்ருதியானது அவ்வளவில்பர்யவஸியாமையாலே அஞ்சலியையபண்ணினள். இது லஜ்ஜை தன்னையுங்கைவிட்டது. அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; வாதஸல்யத்தாலே செய்ததுக்கு வழக்குப் பேசக்கடவோமோவென்னும் நினைவாலே. (வணங்கினளே) அஞ்சலி ஸாத்மித்ததிறே யென்னுக் காலிலே விழுந்தாள். † உடையவர், முதலிகளும் தாமுமாக நீராட வெழுந்தருளுகிறபோதை ஸமூஹத்தைக்கண்ட ப்ரீதியாலே பெரிய நம்பி தெண்டனிட, "விநயம்பாவிப்போமாகில் தண்டனை ஸ்வீகரித்தோமாவுதோம்" என்று பேசாதே யெழுந்தருளினரிறே. (கச)

மூ.—கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ்கச்சிமேய
களிறென்றும்கடல்கிடந்தகனியேயென்றும்
அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேலி
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவம்மானென்றும்
சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகையிறையேதோன்றநக்கு
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவியாங்கே
மென்கிளிபோல்மிகமிழற்றுமென்பேதையே. (கரு)

பதம்.—கல், உயர்ந்த, நெடு, மதின், சூழ், (ரு) கச்சி, மேய, களிறுஎன்றும், கடல், கிடந்த, (கo) கனியேயென்றும், அல்லி, அம், பூ, மலர், (கரு) பொய்கை, பழனம், வேலி, அணி, அழுந்தூர், (உo) நின்று, உகந்த, அம்மான் என்றும், சொல்உயர்ந்த, நெடு, (உரு) வீணை, முலைமேல், தாங்கி, தூமுறுவல், நகை, (௩o) இறையே, தோன்ற, நக்கு, மெல்விரல்கள், சிவப்பெய்தத்தடவி; (௩ரு) ஆங்கே, எனபேதை, மென்கிளி போல், மிகமிழற்றும். (௩க)

கிஞ்சித்காரத்தை உபகாரமாகக் கொண்ட விடமுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷபூதனித்யாதி). திருவடியைப் பெருமாள் சொன்னர், வாத்ஸல்யத்துக்கு வழக்குண்டோவென்றிருந்த பேருண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உடையவரித்யாதி). .. ... (கச)

---

§ (பா) கொண்டாப்போலே.
(க) ரா-கி- (உ) ரா-கி-

உரை.—கல்லாலே செய்யப்பட்டதாய், உயர்த்தியையும், விஸ்தாரத்தையு முடைத்தான, மதிளாலே சூழப்பட்ட, (ரு) கச்சிநகரில் (திருப்பாடகத்திலே), பொருந்தி வர்த்திக்கிற, யானையென்றும், திருப்பாற்கடலிலே, கண்வளர்ந் தருளுகிற, (கo) கனிபோலே போக்யபூத னானவனே! என்றும், தாரமிக்கு, பரிமளத்தை யுடைத்தாய், தர்சநீயமா யிருந்துள்ள, புஷ்பங்களையுடைத்தான, (கரு) தடாகங்களையும், நீர்நிலங்களையும், வேலியாகவுடைய அழகிய, திருவழுந்தூரிலே, (உo) ஆச்ரிதர்க்காக நின்றருளி, (அவர்கள் ஆச்ரயிப்பதற்கு) உகந்த ஸ்வாமீ! என்றும் (சொல்லி), நாதம்மிகவிருப்பதாய் இசைநீண் டிருந்துள்ள, (உரு) வீணையைத், தன்ஸ்தநங்களிலே தரித்துக்கொண்டு, பரிசுத்தமான (மந்த)ஹாஸத்தாலே, பற்களின்வரிசை, (௩o) அல்பமே ப்ரகாசிக்கும்படி, சிரித்து, (தன்னுடைய) மெல்லிய விரல்களானவை, சிவக்கும்படியாக (அவ்வீணையை)த்தடவி, (௩ரு) அதுக்குமேலே, என்பெண்ணானவள், கிளிப்பிள்ளைபோலே, பலபடியாகப்பாடாநின்றாள். (௩௧) (கரு)

வ்யா. — பதினஞ்சாம்பாட்டு. (கல்லுயர்ந்த) கீழ்ப்பாட்டிலே - கிளி, திருநாமத்தைச் சொல்லக்கேட்டு ஆழ்வஸ்தையாய் அதின்பக்கலிலே உபகாரஸ்ம்ருதியும் கொண்டாடினளாய்நின்றது இதில் - அததனைபோய்த் தன்வாயாலே திருநாமததைச் சொல்லி அது தன்னை வீணையிலேயேறிட்டு † நுணுக்கினாள், அந்த வீணையோட்டை ஸ்பர்சம் ப்ரத்யபிஜ்ஞா ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸம்ச்லேஷதசையில் தன்படிகளையும் அவன்படிகளையும் வீணையிலே யேற்றிட்டுவாசிக்கும்படிக்கு ஸ்மாரகமாக, அந்த வீணைமுகத்தாலே அவன் வடிவை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அந்த வீணையை அவனாகக்கொண்டு அவனோட்டை ஸம்ச்லேஷதசையில் பண்ணும் வ்யாபார விசேஷங்களை இவ்வீணையிலே பண்ணாநின்றாள், இவள் உணர்ந்தால் என்னாய்விழப் புகுகிறதோவென்று இன்னாதாகிறாள்.

(கல்லுயர்ந்தவித்யாதி) திருநாமந்தான் ஆபத்ஸகமாயும் உஜ்ஜீவநஹேதுவாயும் போக்யமாயுமிறேயிருப்பது. அதில் அவையிரண்டும் கீழேசொல்லி போக்யமான திருநாமங்களை இங்கேசொல்லுகிறாள். (கல்லித்யாதி) உள்ளுநிற்கிற ஆனையினுடைய ப்லாக்யமெல்லாம் மதிளிலே தோற்றுகிறபடி. †ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்கள் அப்ரயோஜகம், விஷயத்துக்குப் பரியுமதுவே ப்ரயோஜகம்; சேஷவஸ்துவுக்கு அநுவ்ருத்தாகாரம் சேஷியை அதிசயிப்பிக்குமதிறே. கல்லாலே செய்யப்பட்டு ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமான ஒக்கத்தையுடைத்தாய் ஆனைக்கு ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ணலாய்

பதினஞ்சாம்பாட்டு.—(கல்லுயர்ந்த) நுணுக்குகை - வீணையிலேயிட்டு வாசிக்கை; ஆலாபித்தாளென்றபடி.

விஸ்லேஷதசையிலே பரியக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்க ளித்யாதி).

படியான விஸ்தாரத்தையுமுடைத்தான மதிளென்கை. (கச்சிமேய களிறு) என்கிறது - திருப்பாடகத்து நாயனாரை. நித்ய ஸ்ப்ருஹணீயமாகவிருக்கையாலும் நிவாரகரில்லாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் ஒரு மதஹஸ்திபடிந்தாற்போலேயாயிற்று எழுந்தருளியிருப்பது. †சேனைமுதலியார் பெரியதிருவடி இவர்களுடைய நியமநமும் ஸ்வச்சந்தாநுவ்ருத்திகளாய்க்கொண்டு நியமிக்கிறார்களாகையாலே கிஞ்சித்காரத்திலே ஒருமுகபேதமாமித்தனையொழிய சேஷிகளாய்க்கொண்டு நியமிக்கிறார்களன்றிறே. ஸர்வஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கிறவன் கிடீர் தன்பக்கலிலே ஸ்ப்ருஹைபண்ணினவெனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான். செய்ததுக்கு நிவாரகரில்லாத ஸ்வதந்த்ரன்கிடீர் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான்.

(கடல்கிடந்த கனியேயென்றும்) இவ்வானைபட்ட ஆகரத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமான க்ஷீராப்தியிலே பக்வபலம்போலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நிரதிசயபோக்யபூதனே! கனியானது கண்டபோதே நுகரலாயிருக்கையும், புஜிப்பாரைப் பெறாதபோது தான் அழியும்படியுமாயிற யிருப்பது; அப்படியே, தன்னை அநுபவிப்பார் தேட்டமாய் அவர்களைப் பெறாதபோது தான் அழியும்படியாயிருக்கை. போக்தாக்களைக்குறித்து அவஸரப்ரதீக்ஷனா யிருக்கிறவன் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!. போக்தாக்களைபெறாதபோது அழியும்படியாயிருக்கிறவன் தன்னைப்பெறாதபோது முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(அல்லியம்பூ இத்யாதி) அவ்வானை ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணிவந்து நிற்கிற தேசத்தைச் சொல்லுகிறாள். †தாதுமிக்குப் †பரிமளிதமாய் தர்சநீயமாயிருந்துள்ள புஷ்பங்களை யுடைத்தான தடாகங்களையும் நீர் நிலங்களையும் வேலியாக வுடையதேசம். ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமாய் அநுகூலர்க்கு ஶ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள தேசமென்கை. (நின்றுகந்த)ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஆஶ்ரயணாதகமாகநின்று, அவர்கள் தன் நிலையழகையும் அதுக்கடியான குணங்களையு மநுஸந்தித்துத் திருவடிகளைக் கிட்டினால் உகப்பானுந்தானே யாயிருக்கை. † ப்ராபகனும் தானாய் ப்ராப்தியில் உகப்பானும் தானாயிருக்கை.

சேனைமுதலியார்பிரம்பின்கீழிலும் பெரியதிருவடிமுதுகிலும் வளராநிற்க நிவாரகரில்லை யென்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேனைமுதலியாரித்யாதி).

அல்லி - தாது. (அம்) என்றத்தாலே - பரிமளம். (நின்று) என்கையாலே - ப்ராபகம்.

ஆதமலாபம் ஈஶ்வரனதிறே. (நின்றுகந்த) நிற்கிறநிலை ஸ்ரீ வாறே உகந்தபடி. அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; (அம்மானெ றும்) உடையவனுகையாலே உடைமையை லபிக்க யத்நம்பண் வானும்தானுய் உகபபானும் தானுயிறே யிருப்பது. † சேஷிக்கு ஷிதவஸிததியும் திருபபதிகளிலே, சேஷபூதனுக்கு சேஷத்வஸி யும் திருபபதிகளிலே யென்றுயிற்று இவரிருப்பது. (க) "நின்ற தையூரகத் திருந்த தெந்தைபாடகத் தன்றுவெஃகணைக்கிடந்த னிலாத முன்னெலாம்" என்று - திருமழிசைபபிரான் அநுபவி படியை இமமூன்றுஸ்தலததிலும் அநுபவிக்கிறுள் இவள்.

(சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணை) § ஸாமாந்யமானயாழிலும் குழ லுங் காட்டில் நாதம்மிக்கிருக்கையும் இசைநீண்டிருக்கையும். இ நீண்டிருக்கையாவது-அக்ஷரம் † நரம்பில்லாதபடி கரைந்து இ யேயாயிருக்கை; அதவா (நெடுவீணை) கேட்டார்க்கு "அது, அ என்று கிடக்கும்படியா யிருக்கையென்னுதல். (வீணைமுலை தாங்கி) வீணையை ஸ்பர்சிததவாறே காந்தனைவன் ஸமஶ்லே தசையில் தன்னுடைய போகயதையையும் இவளுடைய போ தையையும் வீணையிலே யேறிட்டு வாசிக்கும்படியை ஸாக்ஷாத் த்து, அத்தைத் தடவுங்கையை ஸாக்ஷாதகரித்து, அதுக்கு ஆஶ் மானதோளை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அதுககாஶ்ரயமான வடிவை க்ஷாத்கரித்து, அவனை ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே தன்மார்பிலே யே டுக்கொள்ளுமாபோலே வீணையைமார்பிலேயேறிட்டுக்கொண்டா இவ்வீணையை அவனுகநினைக்கக்கூடுமோவென்னில்; (உ) "గృ

త్వా ప్రేక్షమాణా సా భర్తుః కరవిభూషణమ్ । భర్తారమివసంప్రా జానకీముదితాభవత్ -க்ருஹீத்வாபரேக்ஷமாணுஸா பர்ததுா்கரவி ணம் । பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என் பிராட்டி, பெருமாளை ப்ரதயபிஜ்ஞா பரதயக்ஷரூபததாலே அ வித்தாளிறே. [గృహీత్వా- க்ருஹீத்வா] தேசாந்தரம்போன துக்களைக்கண்டாறபோலே மேல்விழுந்தாள். [ప్రేక్షమాణా-ப்ரே மாணு] வைத்தகண்மாருதே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். (ஸா) இவன் வரவை ராவணன் வரவாக சங்கிததவள்கிடீர் இப் மேல்விழுந்தாளென்கிறுன். [భర్తుః కరవిభూషణమ్- பர்ததுா்கர

இங்கே வந்தோ அம்மானுயிற்றது, அங்கில்லையோவென்ன; அரு செய்கிறுர் (சேஷிக்கித்யாதி).

(நரம்பில்லாத) - தோற்றுதபடி.

---

§ (பா) ஸஜாதீயமான. (க) திருச்சந்தவி-கூச. (உ) ரா-ஸு-ருக-ச

ஷணம்] அடியில் தன்னைக் கைப்பிடிக்கிறபோது தன்கையில்‡உறுத்தின மோதிரத்தை, அங்ஙனன்றியே, தானும் அவரும் ஸம்ச்லேஷிக்கும்போது போகத்தின்மிகுதியாலே ப்ரணயரோஷந்தலையெடுத்து ஒருவரையொருவர் முகம்பாராதே யூடியிருப்பார்கள், அப்போது இருவரையுஞ்சேர்த்த மோதிரமென்னுதல். அதாவது - அப்போது நேர்முகம் பார்க்கையும் வார்த்தைசொல்லுகையும் இருவர்க்கும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்; வேறுசோப்பாரில்லையாகையாலே கையில் திருவாழிமோதிரத்தைக் கழற்றிப் பெருமாள் தரையிலே விழவிடுவர், அப்போது தான் "அம்மோதிரத்தை விழவிட்டீர் காணும்" என்னும் வார்த்தையை யுண்டாக்கின மோதிரமாகையாலே கடகமானமோதிரமென்கிறது. [భర్తారమివ సంప్రాప్తా - பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா] திருவாழிமோதிரத்தைக் கண்டவாறே பெருமாள் கையை நினைத்தாள், அதுக்காச்ரயமான தோளையும் அதுக்காச்ரயமான வடிவையும் நினைத்தாள், ஸந்நிதியில் அவரைத் தழுவிக்கொள்ளுமாபோலே திருவாழிமோதிரத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். [భర్తారమివ - பர்த்தாரமிவ] அவள் பெருமாளாகவே தழுவிக்கொண்டாள், இவன் பர்த்தாவைப்போலே யென்கிறான். [జానకీ ముదితాభవత్ - ஜாநகீமுதிதாபவத்] ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் உகவாநின்றாள், † உதர்க்கத்தில் என்னாய்விழப்புகுகிறதோ வென்று பீதனாகிறானாக்ஷி. தாங்கிவைத்தென்னாதே (தாங்கி) என்கிறது, ஸம்போகதசையில் (க) "అపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా - அபூர்வவத் விஸ்மயமாததாநயா" என்கிறபடியே தன்போக்யதையாலே குமிழ்நீருண்டு தளர்ந்த தசையிலே அவனைத் தன்கையாலே யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்படி ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய் அவனுக்கினைத்து வீணையையெடுத்து முலையிலே தாங்கினபடி.

(தூமுறுவல்) அவனை ஸ்பர்சிக்கையால்வந்த ஹர்ஷத்தாலும், எதிர்த்தலையைத் தோற்பிக்கையால வந்த ஹர்ஷத்தாலும் ஸ்மிதம் பண்ணினபடி. (நகைஇறையேதோன்றநக்கு) தந்த பங்க்தி அல்பமே ப்ரகாசிக்கும்படி சிரித்து. † அந்த ஹர்ஷம் ஸ்மிதத்தளவில் பர்யவஸியாதபடியாலே இளநிலாப்பாய்ந்தாற்போலே யிருக்கும்படியாக வாய்விட்டு ஹாஸம்பண்ணினபடி.(உ) "కాన్తస్మితా లక్ష్మణజాతహాసా - காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா" என்னக்கடவதிறே.

(உதர்க்கத்தில்) - முடிவில்; உணர்ந்துணரிலென்றபடி.

(தூமுறுவல்) என்று - ஸ்மிதஞ்சொல்லியிருக்கத் திரியவும் (நக்கு) என்று சிரிப்பைச்சொல்லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அந்தஹர்ஷமித்யாதி).

‡ (பா) உறைத்திருக்கும். (க) ஸ்தோ-ர். (உ) ரா-ஆர-சுங-கஉ.

(மெல்விரல்கள் சிவப்பெய்தத்தடவி) † ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே காந்தன் முதுகிலே தான் படுத்தும் போகசிஹ்நங்களை நினைத்து நாணியைத்தடவினபடி. (மெல்விரல்கள்) அதிஸுகுமாரமான விரல் கிடீரென்கிறாள். (சிவப்பெய்தத்தடவி) ஸம்போகதசையிலே விமர்த்தம் ஸஹ்யமாயிறே யிருப்பது. † (சிவப்பெய்த) என்கையாலே தத்காலீநமான சிவப்பென்கை.

(ஆங்கே) அதுக்குமேலென்னுதல்; அத்தசையிலென்னுதல். (மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்) முக்தமான கிளிபோலே மிகமிழற்றாநின்றாள். † கிளியின்வாயிலும் திருநாமத்தைக்கேட்டவளாகையாலே அதிற்காட்டில் தன் மகளுக்குண்டான மார்த்தவத்தையும் மௌக்த்யத்தையுஞ் சொல்லுகிறாள். (மிகமிழற்றும்) பருவமிதுவாயிருக்க ப்ரணயத்தில்தேசிகையானபடி பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கிறாள். எதிர்த்தலையில் அபஜயத்தைக்கண்டு சிரித்து (க) "त्वां मा हासीत् बहुवाक्यजातम्-த்வாமாஹஸீதாபஹுவாக்யஜாதம்" என்கிறபடியே நாங்கள் ஸ்த்ரீகளன்றோ, அபலைகளன்றோ, நீர் ஆண்பிள்ளையன்றோ' என்று இப்புடைகளிலேசொல்லுகிற வார்த்தைகளுக்குத் தொகையில்லையென்கிறாள். (உ) † "नैव मां किञ्चिदब्रवीत्-நைவமாகிஞ்சிதபரவீத்" என்று-† அவன் வார்த்தைகேட்கையிலே வாய்நீரறும்படி கம்பீரையாயிருக்கக்கடவ தான் அந்த போகரஸத்தாலே காம்பீர்யம் குலைந்து தன்வெற்றிதோற்ற விதக்த்தையாய் நின்று வார்த்தைசொல்லுகிறாளிறே.

(என்பேதையே) என்வயிற்றிற் பிறந்த சிறுபெண், இவையெல்லாமெங்கேகற்றாள். இப்பருவத்தில் ப்ரணயத்தில் வைதக்த்யமெல்லாமெங்கேகற்றாள். பருவமும காலமுமென்று ஒன்றில்லையாகாதே, படுத்துமவன்கையதாகாதே!. † சிறியவயிற்றிலே பெரிய ஜகத்தையடக்கின அகடிதகடநம்போலன்றியே அணுபூதன்பக்கல் விபுவானதான் ஸமாப்யவ்யாபித்த அகடிதகடநம் போலன்றியே

சிவப்புண்டாமபடி தடவஸஹிக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதசையிலேயித்யாதி). ஸ்வபாவந்தன்னிலே விரல்சிவந்தன்றோ விருப்பதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சிவப்பெய்தவித்யாதி). (கிளிபோல்) என்னுநிற்க, (மிக) என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (கிளியின்வாயிலுமித்யாதி). (மிகமிழற்றும) கிளியைப் பற்றவும நன்றாக வென்னுதல்; அநேக வார்த்தைகளென்றபடி. பஹுவார்த்தை சொன்னாளென்கைக்கு முன்பிருக்கும்படி தானேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நைவமாகிஞ்சித்யாதி). (அவன்) ஸமந்த்ரன், "வடதளசாயி" இத்யாதிகளைப் பற்ற விது ஆஶ்சர்யமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சிறியவயிற்றிலே பெரியவித்யாதி). ... (கசு

(க) ரா-ஆர-௫௬-௧௨. (உ) ரா-அயோ-௫௮-௩௫.

இதொரு அகடிதகடந மிருந்தபடியே! யென்கிருள். (மென்கிளி - என்பேதையே) மௌக்த்யவைதக்த்யங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயத்தில் கிடப்பதே!. ... ... (௧௫)

மூ.—கன்றுமேய்த்தினிதுகந்தகாளாயென்றும்
கடிபொழில்சூழ்கணபுரத்தென்கனியேயென்றும்
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தாவென்றும்
வென்றசுரர்குலங்களைந்தவேந்தேயென்றும்
விரிபொழில்சூழ்திருநறையூர்நின்றாயென்றும்
துன்றுகுழல்கருநிறத்தென் துணையேயென்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (௧௬)

பதம்.—கன்று, மேய்த்து, இனிதுஉகந்த, காளாய் என்றும், கடி, (௫) பொழில், சூழ், கணபுரத்து, என்கனியேஎன்றும், மன்றுஅமர, (௧௦) கூத்தாடி மகிழ்ந்தாய் என்றும், வடதிருவேங்கடம் மேய, மைந்தாஎ ன்றும், அசுரர் வென்று, குலம்களைந்த, (௧௫) வேந்தேஎன்றும, விரி, பொழில், சூழ், திருநறையூர், (௨௦) நின்றாய்என்றும், துன்று, குழல், கருநிறத்து, என் துணையே யென்றும், (௨௫) துணைமுலை மேல், துளி, சோர, சோர்கின்றாள். (௨௧)

உரை.—கன்றுகளை, ரக்ஷித்து, மிகவும் ஸந்துஷ்டனாய், காளைபோலேசெருக்குத்தோற்ற வர்த்திக்கிறவனே! என்றும், பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, (௫) சோலையாலே, சூழப்பட்ட, திருக்கண்ணபுரத்திலே, எனக்கு பக்வபலம் போலே போக்யபூதனானவனே! என்றும், நாற்சந்தியிலே பொருந்தும்படி, (௧௦) நர்த்தநம்பண்ணி மகிழ்ந்தவனே! என்றும், வடக்குத் திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, மிடுக்கனே! என்றும், (காதுஷணாதி) அஸுரர்களைஜயித்து, (அக்)குலத்தை நிர்மூலமாக்கின, (௧௫) சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! என்றும், விஸ்த்ருதமான, பொழிலாலே, சூழப்பட்ட, திருநறையூரிலே, (௨௦) நின்றருளினவனே! என்றும், மிகவும்நெருங்கின, குழலையும், கறுத்ததிருமேனியையுமுடையனாய், எனக்குத துணையானவனே! என்றும் சொல்லி, (௨௫) ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பானஸ்தநங்களிலே, கண்ணீர்த்துளிகள், அருவிபோலேபாயும்படி, தளராநின்றாள். (௨௧) (௧௬)

வ்யா.—பதினாறும்பாட்டு. (கன்றுமேய்த்து) “மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்” என்று-ஸம்ஶ்லேஷதசையில தன்னுடைய ஜயமும் அவனுடைய அபஜயமும் தோற்ற மேலிட்டு வார்த்தைசொன்ன விடததில் அவனும் அப்படியே மேலிட்டு வார்த்தை சொல்லக்கேட்டிலள், அத்தாலே நின்றநிலைகுலைந்து தன்கர்வமும் தானும வீணையுமாய்விட்டது, கூப்பிடத்தொடங்கினாள், (௧) “𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌪𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾

(௧) ரா-ஸு-௨௬-௪.

ஜாநகீமுதிதாऽभवत् - பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தாஜாநகீமுதிதாபவத்”
என்று உகந்தஸமநந்தரம், (௧) “ஹாராமஹாலக்ஷ்மணஹாஸுமித்ரே-ஹாராம ஹாலக்ஷ்மணஹாஸௌமித்ரே” என்று - பிராட்டிகூப்பிட்டாற்போலே. “ஹாராம” என்று - போக்யவஸ்துவை நினையா, “ஹாலக்ஷ்மண- ஹாலக்ஷ்மண” என்று - புஜிப்பாரைநினையா, “ஹாஸுமித்ரே-ஹாஸௌமித்ரே” என்று - நிமித்தபூதனைநினையாக் கூப்பிட்டாளிறே. அப்படியே வரையாதே ரக்ஷிக்கும்படியையும் முகங்கொடுக்கும்படியையும் சொல்லிக் கூப்பிடுத் தரைப்படாநின்றுளென்கிருள்.

(கன்றுமேய்த்து) ப்ரதமத்திலே வரையாதே ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (கன்றுமேய்த்தித்யாதி) “ஸர்வரக்ஷகனுனநீ ரக்ஷணத்தில்நின்றும் கைவாங்கினுயோ?” என்கிருள் மேய்க்கை - ரக்ஷிக்கை. நித்யஸூரிகளை ரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறேனு? ஸநகாதிகளையும் காதாசித்கமாகரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறே _; ராமக்ருஷ்ணுதிரூபததாலே வந்தவதரித்து இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையரை ரக்ஷித்தவளவாயாறியிருக்கிறேனு? அறிவுகேட்டுக்கு மேலெல்லையான கன்றுகளை மேய்த்தவுன்னை விட்டு எங்ஙனே யாறியிருப்பேன்?

(கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த) †நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கை தட்டியிலிருப்பாய், கன்றுமேய்த்தபின்பு காணும் ஸார்வபௌமனுயிற்று. †ஸர்வரக்ஷகத்வம்புஷ்கலமாயிற்றது-கன்றுமேய்த்தபின்பிறே. (இனிதுகந்த) (௨)“திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப் புவத்தி” என்கிறபடியே- பசுக்களைமேய்த்து உகக்கும்; கன்றுமேய்த்து இனிதுகக்கும். அவற்றுக்கு ரக்ஷகனபக்கல் “ரக்ஷகன்” என்கிறஜ்ஞாநமுண்டு; இவற்றுக்கு அதுவுமில்லையிறே. அஜ்ஞாநத்துக்குமேலெல்லையான கன்றுகளையு மகப்பட ரக்ஷித்த நீ உன்வாஸியை யறிந்து உன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை ரக்ஷியாதொழிவதே! யென்கிருள். நானும் இவ்வாற்றுமையை விட்டு அஜ்ஞர் கோடியிலே அந்தர்பபவிக்கப்பெற்றிலேன்.

(காளாயென்றும்) † தான்சோகாவிஷ்டையா யிருக்கச்செய்தேயும் தன்னை வடிம்பிடும்பருவத்தில் தோற்றுச் சொல்லுகிருள்.

பதினுறும்பாட்டு —(கன்றுமேய்த்து) காளை-மேனுணிப்பாய், அத்தால்-ராஜாவாதல்; யுவாவாதல். முந்தினததை யருளிச்செய்கிருர் (நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கையித்யாதி). அங்குஸார்வபௌமத்வமில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வரக்ஷகத்வமித்யாதி).

இரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருர் (தான்சோகாவிஷ்டையாயித்யாதி).

---

(௧) ரா-ஸு-௨அ-அ. (௨) தி-வாய்-௧௦-௬-௧௦.

(க) † "తరుణౌ రూపసమ్పన్నౌ - தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ என்று - பிணைந்தின்னியையுமகப்பட ஆழங்கால் படுத்தும்பருவம் இவனைவிடுமோ? அவனோடேகலந்து தான் இளகிப்பதிக்க ஆசைப்படுகிறாள்காணும். அதவா, † ரஸாயநஸேவைபண்ணினரைப்போலே கன்றுகளை ரக்ஷித்தபின்பு வடிவு இளகிப்பதித்தபடி. மநுஷ்யர் அந்நமய ஸ்வரூபரா யிருக்கையாலே அந்நமே வ்ருத்திஹேதுவாமாபோலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷணதர்மமேயிறே இளகிப்பதிக்கைக்குஹேது.

(கடிபொழிலித்யாதி) அவ்வவகாலத்திற்பிற்பட்டாரையும் ரக்ஷிக்கவன்றோ திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து போக்யபூதனாய் நின்றருளிற்று; இது பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். "பசுக்கள் கைகழியப்போகையாலே அவற்றை மறிக்கப்போனவிடத்திலே ஶ்ரமஹரமாயிருப்பதொருபொழிலைக்கண்டு திருவாய்ப்பாடியாக நினைத்துப்புக்கான், அப்பொழில் (உ)* மயல்மிகுபொழிலாகையாலே கால்வாங்க மாட்டிற்றிலன்" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். அதுக்குஹேது, அவதாரத்திலும் அர்ச்சாவதாரத்திலும் தமக்குண்டான ஸ்வரூபைக்ய ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தார். (கடிபொழில்சூழ் கணபுரம்) பரிமளமே உபாதாநமென்னும்படியான பொழிலாலே சூழப்பட்ட தேசம். (ங) † "సర్వగన్ధః-ஸர்வகந்தஃ" என்கிற வஸ்துவையுங்கூடக் கால்தாழப் பண்ணும்படியிறே இப்பொழிலின் பரிமளமிருப்பது. (என்கனியே யென்றும்) அச்சோலைபழுத்தபழமிருக்கிறபடி. எனக்கு பக்வபலம்போலே போக்யமாயிருக்கிறவனே! (என்கனியே) என்று - ஸ்வாதிகாரத்தை வெளியிடுகிறாள். ஸாதநாந்தரநிஷ்டர்க்கு ஸாதநஸமாப்தியிலே அநுபவமாகையாலே அவர்களுக்கு அவன் காயாயிருக்கும்; ப்ரபந்நர்க்கு ப்ரபத்திபண்ணின ஸமநந்தரமேபிடித்து போக்யமாயிருக்கையாலே பக்வபலமா யிருக்கும். (என்கனியேயென்றும்)(ச)† "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்றிருக்குமவரிறே; ஆகையாலே,

---

சோகாவிஷ்டையை யீடுபடுத்துமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தருணௌ இத்யாதி). (காளை) என்று ஸ்வாபாவிகமானபருவத்தைச் சொல்லிற்று கீழ்; அதுக்குப்பூர்வபாவியாக அருளிச்செய்கிறார் (ரஸாயநேத்யாதி).

பரிமளமே உபாதாநமென்கைக்குஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகந்தஃ இத்யாதி). ப்ரபந்நர்க்கெல்லாம் ஒத்தால் எங்கள்கனி என்னவேண்டாவோ, (என்கனி) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணபுரமொன்றுடையானித்யாதி). அல்லாதாரைப்போலன்றிக்கேதாம் இங்கேயற்றுத் தீர்ந்தவராகையாலே தமக்கே கனியென்கிறாரென்றபடி.

(க) ரா-ஆர-கக-கரு. (ங) சாந்தோ-ங-கச.
(உ) தி-வாய்-உ-க-ஙo. (ச) தி-மொ-அ-கூ-ங.

(என்கனியே) என்கிறார். (கனியேயென்றும்) இரண்டுதலையையு மழிக்கப் பார்க்கிறாயோ வென்கிறாள். கனிக்கு போக்தாவையொழி யச் செல்லாது, போக்தாவுக்குக் கனியையொழியச்செல்லாது.

(மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) போக்தாவுக்கு போ க்யமா யிருக்குமளவன்றியே அம்பலத்திலே, அவல்பொதி யவிழ்ப் பாரைப்போலே ஸமுதாயஸ்த்தலத்திலே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணிற் றிலேயோ? (மன்றமரக்கூத்தாடி) மன்றானது கூத்தோடே பொருந் தும்படியாகக் கூத்தாடினவனே! மன்று அமருகையாவது - கூத் தாடிவிட்டாலும் மன்று ந்ருத்தகந்தியாயிருக்கை. "பெருமாளெழுந் தருளிப்புக்க திருவீதிபோலேகாண் திருவாய்ப்பாடியில் அம்பல மிருப்பது" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். மன்று-நாற்சந்திக்கும் பேர்; அம்பலத்துக்கும்பேர். இடையரெல்லாரும் திரள விருக்கிற விடமாயிற்று - அம்பலமாகிறது. அங்ஙனன்றியே, மன்றிலுள்ளா ரைச் சொல்லிற்றாய், இடையரெல்லாரும் அநந்யார்ஹராம்படிக் கீடாக ஆடினபடியென்றுமாம். அதாவது - புறம்பு நெஞ்சுசெல் லாதே " அது, அது" என்று கூத்திலேநெஞ்சுகிடக்கை.

(மகிழ்ந்தாயென்றும்) கூத்துக்கண்டவர்கள் உகக்கையன்றி யே உகப்பானும் தானாயிருக்கை. அவர்களைத் தன்கூத்தாலே எழு திக்கொள்வானும் தானாய் உகப்பானும் தானாயிருக்கிறபடி.

(கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) தன் போக்யதையையநுப வித்த தும்புரு நாரதர்கள்கூத்தாடக்கண்டு உகக்கக்கடவதான்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய், கூத்தாடுவானும் தானாய் உகப்பானும தானா யிருக்கிறானென்கிறாள். குடக்கூத்தாடுகைதான் ஈஶ்வரத்வலக்ஷண மோவென்னில்; ப்ராஹ்மணர் ஐஶ்வர்யம் மிக்கால் யாகாதிகளைப் பண்ணுமாபோலேயும், விஷயப்ரவணர் ஐஶ்வர்யம் மிக்கால்§அழித்த ழித்து விவாஹம்பண்ணுமாபோலேயும், இடையருக்கு ஐஶ்வர்யம் மிக்கால் செருக்குக்குப் போக்குவீடாக ஆடுவதாயிற்று குடக்கூத் தாகிறது. அந்தஸஜாதீயபாவத்தில் புரையறுதிபாலேகுடக்கூத்தா டினபடியென்கை. ஊர்பொதுவானபண்டங்கிடீர் எனக்கரிதாயிற் றென்கிறாள். அங்காடிபபண்டங்கிடீர் எனக் கரிதாயிறறென்கிறாள்.

(வடதிருவேங்கடம் மேயமைந்தாவென்றும்) ஒருவூரில் மன்றி லே நின்று கொள்ளைகொடுக்கையன்றியே உபயவிபூதிக்கும் நடு வானமன்றிலேநின்று தன்னைக்கொள்ளைகொடுத்தபடியைச்சொல்லு கிறது. (க) "கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு" என் னக்கடவதிறே. (மைந்தாவென்றும்) திருமலையிலே நின்று தன்

§ (பா) களித்து.

(க) தி-வாய்-க-அ-ங,

பருவத்தையாயிற்று கொள்ளைகொடுத்தது. (க) "வானவர் வானவர்கோனொடும் நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்" என்றும், (உ) "கானமும்வாநரமும் வேடுமுடைவேங்கடம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஈஶ்வராபிமாநிகளோடு நிஹீநஜந்மாக்களோடுவாசியறக் கொள்ளைகொள்ளும்வடிவுகிடீர் எனக்கரிதாயிற் றென்கிறாள். அதவா - (ங) †"ஶ்ரீ-பக்தாநாம்" என்கிறவடிவு மநேகவர்ஜ்யமாயோ விருப்பதென்கிறா ளென்னவுமாம்.

(வென்றசுரரித்யாதி) தான் போக்யபூதனா யிருக்குமளவேயாய் விரோதிநிவ்ருத்தி ‡ பிறக்கையரிதாய்த்தா னிழக்கிறேனோ? (வென்று) கரதூஷணாதிகளமுதலாக ராவணன்தானே தானும்படி பரிகரத்தைக்கொன்று அஸுரவ்யக்திகளைக்கிழங்கெடுத்தது, அவர்களுக்குக் கூடஸ்த்தனான ராவணனை யழியச்செய்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! † ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே ராக்ஷஸரும், அத்தைப்பற்ற (அசுரர்குலங்களைந்த) என்கிறாள். (வேந்தேயென்றும்) (ச)"ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா:-ராமோராமோராமஇதிப்ரஜாநாமபவங்கதா:" என்று அநுகூலர் வாய்புலத்தும்படியாய், தத்ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயிருக்கிறவன்கிடீர் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான். (ரு)"தாயர் மகிழவொன்னார் தளர" என்றும், (சு) "திண்கொளசுரரைத் தேயவளர்கின்றான்" என்றுமிறே வஸ்து ஸ்வபாவமிருப்பது.

(விரிபொழிலித்யாதி) அவ்வவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டார்க்கும் முகங்கொடுக்கைக்காக சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வந்துநிற்கிற தேசமாயிற்று - திருநறையூராகிறது. ஏகதாரவ்ரதன் வந்துநிற்கிறானென்று தோற்றும்படியாயிறேயிருப்பது. விரியாநின்றிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட தேசம். நம்பியும் நாய்ச்சியாரும் கடாக்ஷித்த அக்கடாக்ஷமே வீஜீராக வளருகிற பொழிலாகையாலே நாள்தோறும்*வர்த்திததுவரக்கடவதிறே. அக்கடாக்ஷம் மாறிலிறே

(திருவேங்கடம்மேய) என்றத்தைப்பற்றச் சொல்லிற்று - கீழ்; (மைந்தா) என்றத்தைப்பற்ற (பக்தாநாம் என்கிறவடிவு என்கிறது).

ராக்ஷஸரன்றோ இவர்கள், அசுரரென்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே யித்யாதி).

---

‡ (பா) பிறர்க்கு(ஶ்)பரமாய்த்தான்.

(க) தி-வாய்-ரு-ரு-எ.

(உ) ச-திரு-சஎ.

(ங) ஜி-ஸ்தோ-

(ச) ரா-யு-கஙக.

* வர்த்தேத.

பொழில்விரிவும் மாறுவது. (நின்றாயென்றும்) பிராட்டியைத்தேடி அலமந்து திரிந்தவன் அத்தேசத்திலே அவளைக்கண்டவாறே அங்கே தரித்துநின்றபடி. அந்நிலை உனக்கு ஸித்திக்கும்போது எனக்கு முகங்காட்டவேண்டாவோ? எனக்குமுகந்தாராதபோது அவள் முகம் உனக்குக் கிடைக்குமோ? வென்கிறாள்.

(துன்று குழலித்யாதி) இத்தாலும் நம்பியுடைய திருக்குழலையும் வடிவையுஞ் சொல்லுகிறது. அறநெருங்கி இருண்டகுழலையும், காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவையுமுடைய என்துணையே! (௧)†* தோளுநான்குடைச் சுரிகுழல் கமலக்கட்கனிவாய்க்காளமேகத்தையிறே இவர்கள் துணையாகப் பற்றுவது. இந்தக்குழலிலும் வடிவிலும்போலே காணும் தானகப்பட்டது. † பிராட்டியைத்தேடித் திரிகிறகாலம் திருக்குழல்பேணாமையாலே ஜடையாய்க்கிடந்தது, கண்டவாறே அவள் கையாலே வகிர்ந்துபேணின குழலாகையாலே (துன்றுகுழல்) என்கிறது.

(என் துணையே) (உ) "[illegible] - ஸ்நிக்த்த நீல குடில குந்தளம்" என்கிற மயிர்முடியையும் வடிவில் ஶ்ரமஹரதையையுங் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனே! நான் விமுகையானதசையில் ஸத்தையைநோக்கி உன்வடிவழகைக்காட்டி அநந்யார்ஹமாக்கி என்னோடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தது என்னையுபேக்ஷித்துப் போகவோ? வென்கிறாள். (துணை) என்று - காந்தனையும் சொல்லக்கடவது, ரக்ஷகனையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. (௩) "இலை துணை" என்னக்கடவதிறே. எனக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமானவனை யென்கை.

(என்றுந்துணைமுலைமேல் துளிசோரச்சோர்கின்றாளே) இப்படி சொல்லாநிற்கச்செய்தே தரைப்படாநின்றாள். (துணைமுலை) போகோபகரணமேயிறே போக்தாவுக்குத்துணை. † அவன்பிரிந்ததசையிலும் முலை துணையாயிறேயிருப்பது. (துளிசோரச்சோர்கின்றாளே) † அது அழிகையாலேதானும்அழிந்தாளென்கிறாள். (துணையே-

துணை-ரக்ஷகனுதல்; காந்தனுதல். அவற்றை வாக்யத்வயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார (தோளுநான்குடையித்யாதி). பிராட்டியைத் தேடுகையாவது - க்ஷீராப்த்தியினின்றும் புறப்பட்டு மேதாவி மஹர்ஷியிடத்தில் திருநறையூரிலேவந்திருக்க இங்கே தேடிவந்தார் நம்பி என்கிறகதை.

† அவனைத் துணையாகச் சொல்லியிருக்க முலை துணையானபடி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பிரிந்ததசையித்யாதி).

† (அதழிகையாலே) என்றது - அக்நிகணம்போலே கண்ணீர்விழ அத்தாலே அதுவைவர்ண்யமாகத் தானுமழியாநின்றாளென்றபடி ... (௧௬)

(௧) தி-வாய்-௧0-௧-௧. (உ) (௩) ச-திரு-அ.

என்று சேர்கின்றாளே) விழுவார் "அம்மே!" என்றுவிழுமா போலே அவன் முகங்காட்டாமையால் வந்த ஆற்றாமையாலே நோவுபடா நிற்கச்செய்தேயும் அவனைத் துணையாகச்சொல்லித்தரைப் படாநின்றாள். துணையான நான், "என்முகம் பார்க்கவல்லனே" என்று பரார்த்தியாநிற்கத் தான் துணையாக நினைத்தவன் முகங்காட்டாதே யுபேக்ஷித்துப்போகாநிற்கப் பின்னையும் அவன்முகத்தை ஆகாங்க்ஷித்துத் தரைப்படாநின்றாள். இதுபோலேகாணும் பகவத்ஸம்பந்த யுக்தனிருக்கு மிருப்பு. விஷயாந்தரங்கள் தான் மேல் விழாநின்றாலும் அத்தைக்காற்கடைக்கொண்டிருக்கையும் அவன் உபேக்ஷகனானாலும் அவனை யொழியச்செல்லாதே யிருக்கையுமிறே பகவத் ஸம்பந்தயுக்தன்படி. தாய்ரக்ஷையாக வபிமாநியாநிற்கச் செய்தே அவளைக் காற்கடைக் கொண்டாளிறே. (கசு)

மூ.—பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பபபோந்துநின்று
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குபபேசும்
சிறுகுரலுக்குடலுருகிச்சிந்தித்து, ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு
நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோநன்மையென்ன
நறையூரும்பாடுவாள்நவில்கின்றாளே. (கஎ)

பதம்.—பொங்கு, ஆர், மென், இளம், கொங்கை, (ரு) பொன்பூப்ப, பொரு, கயல், கண், நீர், (க0) அரும்ப, போந்து, நின்று, செங்கால, மடம், (கரு) புறவம், பெடைக்கு, பேசும், சிறு குரலுக்கு, உடலுருகி, (உ0) சிந்தித்து, ஆங்கே, தண்காலும், தண்குடந்தைநகரும், பாடி, (உரு) தண், கோவலூர், பாடி, ஆட, கேட்டு, (௩0) நங்காய், நங்குடிக்கு, இது, நன்மையோவென்ன, நறையூரும், (௩ரு) பாடுவாள், நவில்கின்றாள். (௩எ)

உரை.—வளர்த்தி, மிக்கதாய், ம்ருதுவாய், இளையதான, ஸ்தநங்களிலே, (ரு) வைவர்ண்யமுண்டாக, ஒன்றோடொன்றுபொருகிற, மத்ஸ்யம்போன்ற, கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், (க0) அரும்பியாநிற்க, (தாயாரைவிட்டுப் புறம்பே) வந்து, தரித்துநின்று, சிவந்தகால்களையுடைய அறிவழிந்து கிடக்கிற, (கரு) ஆண் புறாக்களானவை, தம்பெடைகளுக்குச், சொல்லுகிற, சிறியகண்டத்வநிக்கு, மெய்கரைந்து (உ0) அவன்முறைகெடப் பரிமாறும்படியை நினைத்து, அப்போதும், திருத்தண்காலையும், குளிர்ந்த திருக்குடந்தை நகரத்தையும் (ப்ரீதிக்குப் போக்கு விட்டுப்) பாடி (உரு) ஸ்ரமஹரமான, திருக்கோவலூரைப், பாடி, கூத்தாட, அதைக்கேட்டு, (௩0) ஸ்த்ரீத்வ பூர்த்

திலையுடையவளே! நம்முடையகுலத்துக்கு, வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிறவிது, நலந்தானோ வென்று சொல்ல, திருநறையூரையும், (கூடு) பாடுவதாகநினைத்து, ஆரம்பிக்கிறாள். (கூஎ) ... ... (கஎ)

வ்யா.—பதினேழாம்பாட்டு. (பொங்கார்) இவள் முழுமிடறு செய்து கூப்பிட்டு அததோடே தரைப்பட்ட படியைக்கண்டு, "கிளியும் வீணையும் ஆஶ்வாஸஹேதுவாமென்று அவற்றை முன்னேவைத்துப் பார்த்தோம், அவையும் அகிஞ்சித்கரமாயிற்று" என்று அவற்றை†ஒருங்கவிட்டு, "நாம் ஹிதம்சொன்னால் அது ஜீவிககையாமோ" என்று பார்தது, "நீ இங்ஙனே வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகையும் மோஹிக்கையுமாகிற விது உன்னுடைய ஸ்த்ரீதவத்துக்குப் போராது, இக்குடிக்கும் அவத்யம்" என்ன; "அவறறையோநான் இப்போது பார்ததிருக்கிறது" என்ன; "அதுதான் கிடக்க, நீதான் ஆதரிக்கிற விஷயந் தன்னைப்பேண வேண்டாவோ? 'ஆசாலேச முடையார்க்கு முகங்காட்டக்கடவவஸ்து தன்னை யொழியச்செல்லாமையாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகிற ப்ரணயிநிக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!' என்று நாட்டார் சொல்லும் அவத்யத்தைப் பரிஹரிக்கவேண்டாவோ?" என்ன; "எனக்கோடுகிறதசையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிற விவள்முகத்திலேவிழியாதே, பிரிந்தார்படும் நோவையறியுமவன்முகத்திலே விழிக்கவல்லேனே என்று அவனைப்பறறிக் கூபபிடுகிறாள்.

(பொங்கித்யாதி) தான் படுகிறபாடித்தனையும் எதிர்த்தலையைப் படுத்தக்கடவதான பரிகரத்தையுடையவள்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய்த் தான்படுகிறாள். †வளர்த்திமிக்கு மருதுவாய் இளையதானமுலை. பொங்கார்ந்தமுலை - மேலேமேலே வளராநிற்பதாய்ச் சுறறுடைத்தானமுலை. ஆர்ந்திருக்கையாவது-சுற்றுடைத்தாயிருக்கை. (மென்-கொங்கை) முலைக்குக் காடிந்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்க, மென்முலை என்கிறது - விரஹஸஹமல்லாத முலையென்கைக்காக. (இளங்கொங்கை) உத்யோகித்தவளவா யிருக்கை † நரம்பில்லாத முலையென்கை. (பொன்னேபூப்ப) ஸா-கேக்ஷத்ரம் * மணல்மேட்டைப்போலே அவனுக்கு போகோபகரணமானமுலையை வைவர்ண்

பதினேழாம்பாட்டு.—(பொங்கார்) ஒருங்கவிட்டு - இரண்டையுங்கூட ஓரிடத்திலேவைத்து.

(பொங்கார்) ஆர்தல் - மிருதியாதல், பரம்புதலாதல்; சுற்றுடைமையதல். இவற்றை யருளிச்செய்கிறா (வளர்த்திமிக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (நரம்பில்லாத) - முற்றாத. வைவர்ண்யம் என்னுமல் (பூப்ப) என்பானெ

---

* "வண்டலிட்டாப்போலே" என்றும்பாடம்.

யங்கொண்டுபோயிற் றென்கிறாள். (பொன்னேபூப்ப) † ஒருகற்பகக் கன்று † கோட்புக்காப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று-தனக்கு இவளுடைய முலையின் வைவர்ண்யம். †பண்டு அவனோட்டைக் கலவியால் ஆபரணம் பூட்டினாற்போலே இப்போது பிரிவுக்கு ஆபரணம் பூட்டினபடி. †வினவவந்தார்க்குத் தன்னள்வைச்*சாதித்துச் †சொல்லுகிறாளித்தனையொழியத் தனக்கு இது தர்சநீயமாயிறே யிருக்கிறது.

(பொருகயல்கண்ணீரரும்ப) ஸதாதர்சநத்துக்கு உபகரணமான கண்ணும் அழிந்த தென்கிறாள். (பொருகயல்கண்) †அவனைப் பொருகிறகண்ணென்னுதல்; தன்னிலேபொருகிற கண்ணென்னுதல்.(கயல் கண்) கயல்போலே மிளிரா நின்றுள்ளகண். எப்போது மொக்க அலமாப்பேயாயிற்று இவள்கண்ணுக்குள்ளது. ஸம்ஶ்லேஷதசையில ஹர்ஷத்தாலே அலமாக்கும்; விஶ்லேஷ தசையில் சோகத்தாலே யலமாக்கும். முலையிலே வைவர்ண்யம் குடியிருந்தாற்போலே கண்ணிலே சோகாஶ்ரு குடியிருந்தது. அவனுடைய ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமான கண்கிடீர் சோகாஶ்ருவுக்கிலக்காயிற்றென்கிறாள். "துணைமுலைமேல் துளிசோர" என்றது-கீழ்; இங்கு-விரஹாக்நியாலே நீர்ப்பசையறும்படி உள்ளுலர்ந்து கிடக்கையாலே (அரும்ப) என்கிறது. † பதக்குப்பானையிலே உழக்குப்பாலைகாய்ச்சினால் ‡ வாயாலே அறப்பொங்காநிற்கச் செய்தே கீழ் நீரறறிருக்குமா போலே உள் அடியற்றிருக்கை.

(போந்து) "அவன் மேல்விழும்படியான முலையழகையும் கண்ணழகையு முடையநீ மேல்விழுகை ஸ்தரீத்வத்துக்குப் போராது காண்" என்று தாயார் சொன்ன ஹிதம் தனக்குஶ்ரவணகடுகமாயிருக்கையாலே நெருப்புப் பட்டவகத்தில்நின்றும த்வரித்துப் புறப்படுமாபோலே அவளிருந்த வகததில் நின்றும் புறபபட்டாள். ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் சொன்ன ஹிதத்தைக்கேட்ட ராவணன், (க) "ஞானம்

னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகற்பகக் கன்றித்யாதி). (கோட்புகை) - புதுமரம் புதுசாகப்பூக்கை. ஸம்ஶ்லேஷதசையில நிறமன்றோ போக்யமாயிருப்பது, இது போக்யமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதி). போக்யமானால் வெறப்பானேனென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வினவவந்தார்க்கித்யாதி). (சாதிக்கை) - மறைக்கை.

அவனை, (பொருகை) - ஈடுபடுத்துகை. (அரும்ப) என்கைக்கு ஆற்றாமமட்டமாயிற்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (துணைமுலைமேலித்யாதி). நீர்ப்பசையற்றால அருமபத்தான் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பதக்குப்பானையித்யாதி).

---

* ஞாதிக. ‡ வாயிலேவர என்றும் பாடம்.

(க) ரா-யு-கசு-ரு.

ధర్మ్యాలపాంసనమ్-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்ன, (௧) "అజగామ ముహూర్తేన - ஆஜகாமமுஹூர்த்தேந" என்று - அத்தலையில் ஒரு க்ஷணமும் தரியாதே சடக்கெனப் புறப்பட்டாற்போலே. (நின்று) அவள் ஸந்நிதியில் நின்றும் போந்தபின்பு தரித்து நின்றபடி. (௨) † "ఉత్తరంతీరమాసాద్య ఖస్థఏవవ్యతిష్ఠత-உத்தரம்தீரமாஸாதய கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்ட்டத" என்று மஹாராஜப்ரப்ருதிகள், (௩) "వధ్యతాంవధ్యతామ్-வத்யதாம்வத்யதாம்" என்னுநிற்க, பெருமாள் விஷயீகரியாதிருக்க, ஆகாசத்திலே தரித்துநின்றாற்போலே.

(செங்காலவித்யாதி) அவள் சொன்ன ஹிதம் தனக்கு பாதகமாகையாலே உள்ளுநின்றும புறப்பட்டாள், புறம்பு தருஷ்டிவிஷமாயிருந்தது, ஆகையாலே புறம்பு யாரிடத்திலும் புகல்பெற்றிலள். இத்தால் - ஸம்ஸாரம் உளளோடு புறம்போடு வாசியற ஸார்வத்ரிகமாக துக்கமாயிருக்கையாலே * போகஸ்த்தாநம் ஒருதேச விசேஷமேயென்கை. (செங்காலமடப்புறவம்) ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் தன் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளுமவன்காலுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி. (மடப்புறவம்) மடப்பத்தால் - இப்போது அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறதன்று, அக்காலத்தில் உணர்த்தி யழிந்து பரிமாறும் படிக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி.

(பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுகுரலுக்கு) ஸம்ஶ்லேஷதசையில் அவன் தன்னைக்குறித்துப் பண்ணும நீசபாஷணங்களுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி. (சிறுகுரல்) ஸம்ஶ்லேஷதசையில் *பலஹாநியாலே சொன்னசொல்லென்னுதல்; அஷட்கர்ணமான சொல்லென்னுதல். †அத்தலைக்குத் தான்சொல்லும் நீசபாஷணங்கள் ஸதஸ்யமல்லாமையாலே தன்செவியிலே யாயிறறு அவன் சொல்லுவது. (உடலுருகி) ‡அதின்வடிவைக்கண்டு நெஞ்சுருகிற்று, பேச்சைக்கேட்டு உடலுருகிற்று. (சிந்தித்து) அத்தசையில் அவன் பண்ணும் வ்ருத்தி விசேஷங்களைச் சிந்தித்து; - பரியட்டம் மாறுவது, அஞ்சலியைப் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு முறையழியப் பரிமாறும்படியைநினைத்து.

---

† அபிமதம் பெறுமல் தரித்து நிற்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தரம் தீரமித்யாதி).

* புறவம - மாடப்புறா.

‡ அஷட்கர்ணமாகச் சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலைக்கித்யாதி). நெஞ்சுருகியே உடலுருகவேண்டுகையாலே அர்த்தாத்ஸித்தம்.

---

* భోగస్థానమ్. * బల.

(௧) ரா-யு-௧௭-௧. (௩)

(௨) ரா-யு-௧௭-௧௦.

(ஆங்கே) அத்தசையில். இவை பாதகமானால் தாய்சொன்ன ஹிதத்தைக் கேட்கையிறே ப்ராப்தம், அத்தசையிலும். (தண்கா லித்யாதி) அவனோடுபரிமாறும் ஸங்கேதஸ்த்தலங்களைப் பற்றிக் கூப்பிடா நின்றாளென்கிறாள். (தண்காலும்) திருத்தண்காலில் வர்த் திக்கிறவனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி, (தண்கால்) என்று திருப் பதிக்குப் பேராகிறது. ஸ்ரமஹரமான காற்றென்கை. தென்றல் போலேஸுகஸ்பர்சமும்ஸ்ரமஹரமுமான வடிவையுடையவன் வர் த்திக்கிற தேசமாகையாலே "தண்கால்" என்று - திருநாமமாகி றது. தன்னை அவன் அடியில் அணைக்கிறபோது ஸ்ரமஹரமாயி ருக்கையாலும் ஸுகரூபமாயிருக்கையாலும் (தண்கால்) என்று கூப்பிடுகிறாள்.

(தண்குடந்தைநகரும்பாடி) ஆஸ்ரிதரோடு முறையழிய ஸம் ஸ்லேஷித்த விடமாயிற்று திருக்குடந்தை. (க) "த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித ஸேஷபோஜிநா-த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித சேஷபோஜிநா" என்கிறபடியே - சேஷி அமுதுசெய்தப்ரஸாதம் சேஷபூதன் ப்ரதிபத்திபண்ணுகை முறையாயிருக்க, ஆராவமுதாழ்வார், தமக்காக்கின திருபபோனக த்தை முற்படத் திருமழிசைப்பிரானை அமுதுசெய்யப் பண்ணிப் பின்னையிறே தாம் அமுதுசெய்தது; அவரும், வாத்ஸல்யாதிச யததாலே வந்ததாகையாலே வழக்குப்பேசமாட்டிற்றிலர். இததால்- தனக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; தோழிமார்பேறும்தன்பேறு யிறே இவளுக்கிருப்பது.

(தண்கோவலூர்பாடி) ஆஸ்ரிதர்வந்து கிட்டினால் பின்னை அவர்களோடு முறையழியப் பரிமாறுகையன்றியே தானே மேல் விழுந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தவிடமாயிற்று - திருக்கோவலூராகிறது. அவர்கள்மழைகண்டு ஒதுங்க அவர்களிருந்தவிடத்திலேதானேசெ ன்று தன்னை அவர்கள்நெருக்கத தான்அவர்களைநெருக்க இப்படி பரிமாறிஅவர்கள் போனவிடத்திலும் அவ்விடத்திலே நிற்கிறானிறே (உ) "வாசல் கடைகழியாவுள்புகா" என்று. (பாடி) தனக்கு முகங் கொடுத்த தேசத்தையும், § தன்பேறுடையார்க்கு முகங்கொடுதத தேசத்தையும் நினைத்து முன் பட்டக்லேசத்தையும் மறந்து ப்ரீதி ப்ரேரிதையாய்க்கொண்டு சொல்லி. (ஆட) அவ்வளவில் பர்யவஸி யாத காயிகமான விக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. *(கேட்டு) இவள்

தனக்கு முகங்கொடுத்தது திருத்தண்கால், இப்போதநுபவிப்பித்தவன் திருத்தண்காலூரானென்றபடி.

(க) ஸ்தோ-ர. (உ) க-திரு-அசு.

§ தன்னுடையார்க்கு.

ஆடுகிறபடியைக்கண்டு பாடுகிறபடியைக் கேட்டென்கை. (பாடியாடக்கேட்டு) இவள் என்னபேறுபெற்றுத்தான் இங்ஙன் ஸம்ப்ரமிக்கிறதென்கிறுள்.

(நங்காய்) †*"முகரி" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். அதாகிறது-அவன்றூன் மேல்விழுகிறதொழிய நீ விதக்த்தையாய் இபபடி மேல் விழக்கடவையோவென்கை. அதவா, "பூர்ணையானவளே!" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (க) "த த்ஸ்யஸத்ருஶம்பவேத் -தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்"என்றிருக்கும்பூர்த்தியன்றே வுன்னுடையபூர்த்தி. அங்ஙனன்றியே, உன்பூர்த்திகொண்டு இக்குடிவாழவிருந்தபடிஇதுவோ வென்னவுமாம். (நங்குடி) "ப்ரபந்நக்குடி' என்கிறவிது வேறேயொருகுடிபோலேகாணும். (நங்காய்) †அவனுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ண வேண்டும்படியான வடிவையுடையை; அவன்றுனே வந்து மேல் விழும்படியான போகோபகரணங்களையுடையை ; †அவிளம்ப்ய பலப்ரதமான ஸாதநத்தையுடையை ;(க) த த்ஸ்யஸத்ருஶம்பவேத் - தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்" என்றிருக்கும் ஜ்ஞாநத்தையுமுடையை. இப்படி யிருக்கிற நீ அபூர்ணரைப்போலே கூப்பிடக்கடவையோ? (இதுவோநன்மை) தன்பூர்த்திகொண்டுவாழவிருப்பார்க்கு நீபண்ணும் நன்மையாகிறது - வாய்விட்டுக் கூப்பிடுமிதுவோ? இக்குடி விளங்கப் பிறந்த நீ இக்குடிக்கு அவத்யத்தை விளைக்கக்கடவையோ? (என்ன) இப்படி சொல்ல. மீளுகை தவிர்ந்து (நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றுளே) மீட்கவொண்ணுத விடத்தேபுக்காள். இன்னங் குடிகொண்டு உண்ண விருக்கிறீர்களோ வென்று †ஆசிலே கைவைக்கப்பார்க்கிறுள்.

(நறையூருமித்யாதி) அவஸ்த்தையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிறவிவள்முகத்திலே விழியாதே பிரிவால் வந்த ஆற்றுமையறியும் வகுத்த தாய்முகத்திலேவிழிப்பதெப்போதோ வென்கிறுள். (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்குமவளாகையாலே ஆற்றுமை யறியுமிறே. அங்ஙனன்றியே நம்பியைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறுளாகவுமாம்.பிராட்டியைத் தேடித்திரிந்து கண்டவனுகையாலே ஆற்றுமை

(முகரி) என்று - ப்ரதாநையாய், அத்தாலே - வைதக்த்யத்தால் வந்த ப்ராதாந்யம். நங்காய் - வ்யங்க்யம். மூன்றுமர்த்தம். - கீழெல்லாப்பதங்களையும் பற்றி அருளிச்செய்கிறுர் (அவனுக்கு ஸதாதர்சநமித்யாதி). (அவிளம்ப்யபலப்ரதம்) - ஆற்றுமை; (ஆசிலே) - சாடு; பாடுகை - அர்த்தம்; ஆயுதத்திலே - த்வநி.

* ముఖరీ.

(க) ரா-ஸு-கஎ-கஉ.

(உ) தி.வாய்-சு-க0-க0.

யறியுமிறே; என்னுற்றாமை யறியும் தாய்முகத்திலும் தமப்பன்முக த்திலும் விழிப்பதெப்போதோவென்கை. (பாடுவாள் நவில்கின்றா ளே) பாடுவாளாக நினைத்து ஆளத்திவையாநின்றாள். † பாடுகையா வது - மடலெடுத்ததவோபாதி யிறே. (நவில்கின்றாள்) நுணுகாநின் றாள். பாடிஞளாகிற் கடலேயிறே குடியென்கை. இத்தால் - ஆளத்தியிலே கருத்தறியும் தாயாருடைய † பாட்டில் நைபுண்யந் தோற்றுகிறது. ... ... (கஎ)

மூ.—கார்வண்ணந்திருமேனிகண்ணும்வாயும்
கைத்தலமுமடியிணையுங்கமலவண்ணம்
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர்பித்தர்
பனிமலர்மேல்பாவைக்குப்பாவம்செய்தேன்
ஏர்வண்ணமென்பேதையென்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றோநிறைவழிந்தார்நிற்குமாறே. (கஅ)

பதம்.—காரவண்ணம், திருமேனி, கமலவண்ணம், கண்ணும், வாயும், (ரு) கைத்தலமும், இணையடியும், பார்வண்ணமடமங்கை, பத்தர், பனி, (க0) மலர்மேற்பாவைக்கு, பித்தர், பாவஞ்செய்தேன், ஏர்வண்ணம், என்பேதை, (கரு) என்சொல், கேளாள், எம்பெருமான், திருவரங்கம் எங்கேயென்னும், நீர்வண்ணன், (உ0) நீர்மலைக்கு, போவேனென்னும், நிறைவழிந்தார், நிற்கு மாறு, இதுவன்றோ. (உரு)

உரை.—கறுத்த நிறத்தை யுடைய, திருமேனியையும், செந்தாமரை மலரையொத்த, திருக்கண்களையும், திருப்பவளத்தையும், (ரு) திருக்கைத்த லங்களையும், பரஸ்பரஸத்ருசமான திருவடிகளையு முடையனாய், பூமியை ப்ர காரமாகவுடையளாய் மடப்பத்தை யுடையளான பூமிப்பிராட்டிக்கு, இட்ட வழக்கா யிருக்குமவனாய், குளிர்ந்த, (க0) செந்தாமரை மலரிலெழுந்தருளி யிருக்கிற பெரிய பிராட்டியார் விஷயத்தில், அதி வ்யாமுக்த்தனான ஸர்வேச்வரன் விஷயத்திலே, பாபத்தைப்பண்ணினேன்; (அதென்ன வென்னில்;) - அழகியவடிவையுடைய, என் பெண்ணானவள், (கரு) என்னுடைய வார்த்தை யை, கேட்கிறாளில்லை. என்னை அநக்யார்ஹை யாக்கினவனுடைய, கோ யிலானது எங்கே யென்று கேட்கிறாள். கடலின் நீர்போன்ற நிறத்தையு டையவன் எழுந்தருளியிருக்கிற, (உ0) திருநீர்மலைக்கு, போவே னென்கிறாள்; தம்முடையஸ்த்ரீத்வமழிந்தவர்கள், நிற்கும்ப்ரகாரம், இதுவன்றோ? (உரு) ()

† பாடினால் விரோதமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாடுகையாவதித் யாதி) பாடவுத்யோகித்தவளவிலே இன்னபாட்டுபாடப் போகிறாளென்று தாயாரறிகையாலே நிபுணையென்றபடி. (கஎ)

வ்யா.—பதினெட்டாம்பாட்டு. (கார்வண்ணம்) "நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோ நன்மை யென்ன நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றாளே" என்று தான்சொன்னஹிதத்தைக்கடந்தபடியாலே, "இனி, இவளை ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கையென்று நமக்கொன்றில்லை" என்று † கூடி உடன்பட்டு, "இவள்கருத்தைக் கேட்போம்" என்றுபார்த்து, "உனக்கோடுகிறதென்" என்ன; இங்கிருந்து கூப்பிடக்கடவேனல்லேன், அவனிருந்ததேசத்தேறப் போகக்கடவேன்" என்ன; "அளவுடையாரும் குமிழிநீருண்ணும்விஷயத்திலே தான் மேல்விழுந்தநுபவிக்கநினையாநின்றாள், இதுவன்றோ ஸ்தரீத்வத்தைப்பாராதேவிஷயவைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தார்படியிருக்கும்படி" என்று வினவவந்தார்க்குச்சொல்லுகிறாள். (நிறைவழிந்தார்நிற்குமாறு - இதுவன்றோ) என்று - இவளுக்கு ப்ரணயத்திலுண்டான தேசிகத்வம் தனக்கிஷ்டமென்னுமிடம் ஹார்த்தமாய்ப் போந்தது, அத்தை இங்கே ப்ரகாசிப்பிக்கிறாள்.

இவ்விடத்திலே ஓரர்த்தத்தைத் தாயார் வார்த்தையாலே பூர்வபக்ஷித்து †மகள்வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கிறது. ப்ரதமத்திலே ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து பின்னை ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலே யிழியவேண்டாவோவென்றாயிற்றுத் தாயார் ஸித்தாந்தம். அது வேண்டுகிறதென்னென்னில்; சாஸ்த்ரங்களில் ஸ்வர்க்காதிகளையும் புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்த மிதுவென்று நிர்ணயிக்கும்போது ஸ்வரூபம் முன்னுக வேணுமென்கை. அதோரர்த்தமன்றுகாண், போகாநுரூபஸ்வரூபமா மித்தனையொழிய ஸ்வரூபாநுரூபமாயோ போகமிருப்பது என்றாயிற்று மகள்ஸித்தாந்தம்.

(கார்வண்ணந்திருமேனி) இவளுடைய ஸித்தாந்தமே ஸித்தாந்தமென்னுமிடத்தை வினவவந்தார்க்கு மூதலிக்கிறாள். † திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்திலே யிழிந்து, பின்னை த்ருதீயபதத்திலே யிழிந்தவளோ விவள், ப்ரதமத்திலே வடிவிலே யன்றோ இவளிழிந்தது †அநர்த்தஹேதுவாயிருக்கும் வடிவைப்பற்றிப் புருஷார்த்தமென்று நின்றவென்பெண்ணைத் தன்வடிவைக்காட்டியன்றோ அவற்றில் து

பதினெட்டாம்பாட்டு.—(கார்வண்ணம் திருமேனி) (கூடி)-மகளோடே கூடி. (மகள் வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கையாவது):"கார்வண்ணம்" என்று தொடங்கி, "பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்னுமளவும் விஷயவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட விஷயத்திலே முறைகெட இழியப்பார்க்கிறாளென்கையாலே - போகாநுரூபமான ஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமென்கை.

போகாநுரூபஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமாகவேண்டுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலித்யாதி). ப்ரதமத்திலே த்ருதீயபதத்திலே யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநர்த்தஹேதுவா யிருக்கும யாதி). அவன காட்டிக்கொடுக்கையாலே காண்பாளென்றபடி. துவக்கு

க்கறுத்தது;- † ஸௌந்தர்ய போக்யமானவடிவிலேயன்றோ இவள்ப்ரதமத்திலே யிழிந்ததென்கிறாள். †(க) "ఏషసర్వస్వభూతస్తు పరిష్వఙ్గో హనూమతః. ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமதஃ" என்று - அடிமை செய்தார்க்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்ததும் வடிவையிறே. (உ) "మామేకంశరణంవ్రజ- மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்றதும் - உழவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருக்குழற்கற்றையுமாய் நின்ற வடிவைக்காட்டியிறே. † ப்ராப்யத்தில் மேலெல்லையான வடிவன்றோ இவளுக்கு விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாயிற்றது. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒரு தேசவிசேஷத்திலே செல்லுகிறதும் பூர்ணஷாட்குண்ய விக்ரஹத்தை யநுபவிக்கைக்கிறே.

(கார்வண்ணம்) தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமாய் விரஹதாபாதுரர்க்கு விரஹதாபத்தைப போககக்கடவதா யிருக்கும் வடிவிறே. (கண்ணுமித்யாதி) அம்மேகம் பரப்புமாறத் தாமரை பூத்தாற்போலேயாயிற்று - காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவுக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு திவ்யாவயவங்களிருப்பது. இப்படியிருப்பதொரு மேகமுண்டாகிலிறே வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாவது. இது அபூதோபமை. (கண்ணும் வாயும கைத்தலமுமித்யாதி) † இவளுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களிருக்கிறபடி. † ஸ்வரூபமடியாக விழிந்தபோற ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்கள் உபாயமாவது, ரூபமடியாக விழிந்தவளாகையாலே ரூபகுணங்களேயாயிற்று இவளுக்கு உபா

கும்படி போக்யமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யபோக்யமானவித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தாலும் இத்தாலும் - விக்ரஹமே ப்ராப்யப்ராபகமென்னு மிடம் சொல்லிற்று; அப்படி விக்ரஹமே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏஷஸர்வஸ்வபூதேத்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே). ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹமே யிரண்டுக்கும் வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தில் மேலெல்லை யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ப்ராப்யமான ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாகையாலே விக்ரஹத்தை எல்லையான ப்ராப்யமென்கிறது.

இவளுடைய வாத்ஸல்யாதியாவது - ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்வரூபகுணமான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிடவேண்டுமாபோலே - விக்ரஹத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கும் விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதிகளை முன்னிடவேண்டுகையாலே அவயவங்களை (இவளுடைய வாத்ஸல்யாதி யென்கிறது). விக்ரஹகுணம் உபாயமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமடியாகவித்யாதி). ஸ்வரூபமடியாகவிழிய வேண்டாவோவெ

(க) ரா-யு-க-கச. (உ) கீதை-கஅ-கககு.

யம். † ஸம்ஸாரபயபீதிபூர்வகமாக ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை யுணர்ந்து, பூர்வ வ்ருத்தத்தையு முணர்ந்து, தத்பரிஹாரார்த்தமாக திவ்யாத்மகுணங்களிலே யடியிட்டிழிந்தவளன்றோ இவள்.

(கண்ணும்) (க)† தூதுசெய் கண்ணிறே. தன்பக்கல் விமுகராய்ப் போருவாரையு மகப்படக்காலைக்கட்டித் துவக்குவிக்கும் கண்ணிறே. § "ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ- ஜிதம்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்று ப்ரதமத்திலே ருசிஜநகமாயிருப்பது கண்ணிறே;(உ)"புண்டரீகாக்ஷநஜாநேசரணம் பரம் - புண்டரீகாக்ஷநஜாநேசரணம்பரம்" என்று ருசிபிறந்தார்க்கு உபாயமாயிருப்பதும் கண்ணே;(ங)"தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவுந்தலைமகனை" என்று ப்ராப்திதசையில் ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிருப்பதும் கண்ணேயிறே. (வாயும்) அக்கண்ணிலே துவக்குண்டாரை நெடுங்காலம் இழந்த விழவெல்லாம் தோற்றும்படியாக ஸாந்த்வநம பண்ணும்முறுவலும். "ஸாபராதரான நம்மளவிலே திருவுள்ள மென்னாயிருக்கிறதோ" என்று கூச்சத்தோடே கிட்டினால் "நிரபராதர் நாம்" என்று அவர்கள தாங்களே தங்களை நினைக்கும்படியாயாயிற்று முறுவலிருப்பது. அபராதத்துக்கு † நேர்ததரவுகொடுக்கும் முறுவலிறே.

(கைத்தலமும்) கிட்டினாரை (ச) "மாசுச:-மாசுச:" என்னும் கையும். (ரு) "அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோ வடிச்சியோம் தலைமிசைநீயணியாய்" என்று ப்ராப்யமாயிருப்பதும் இக்கையிறே. (அடியிணையும்) அக்கையைக்கண்டு நிர்ப்பயரானார் அநுபவிக்க இழியுந்துறையான திருவடிகளும். (சு) "லோகவிக்ராந்த சரணௌ - லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று - ஆஶ்ரயணீயமாயிருப்பதும் திருவடிகளே. (எ) "த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி - த்ரிவிக்ரமதவச்சரணாம்புஜதவயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றும், (அ) "படிகளவாக நிமிர்தத நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே போக்யமா யிருப்ப

ன்ன; அருளிச்செய்கிறார (ஸம்ஸாரபயபீதியித்யாதி). போகபரையாகையாலே' யென்று பலிதம்.

ஸ்வரூபகுணங்களோபாதி விக்ரஹகுணங்களும் உபாயமுமாய் உபேயமுமா யிருக்கும்மென்னுமதை யருளிச்செய்கிறார் (தூதுசெய்கண் இத்யாதி வாக்யங்களாலே).

(நேர்த்தரவு) - பொறுத்தோமென்கை.

(க) தி-வாய்-கங-ங-க.
§ ஜி-ஸ்தோ-க.
(உ) ஜி-ஸ்தோ-அ.
(ங) தி-வாய்-உ-சு-ங.
(ச) கீதை-கஅ-சுசு.
(ரு) தி-வாய்-கo-ங-ரு.
(சு) சத்ரத்ர-க.
(எ) ஸ்தோ-ர.
(அ) தி-தாய்-அ-உ-ங.

தும் திருவடிகளேயிறே. † முதல் உறவுபண்ணும் கண்ணும், அத்தை ஸ்திரமாக்கும் முறுவலும், முறையுணர்ந்தாரைமேல்விழுந்தணைக்கும்கையும், அந்த ஸ்பர்சத்துக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகளுமிருக்கிறபடி. (கமலவண்ணம்) தாமரையை ஒருபோலியாகச் சொல்லுமதொழிய உத்தரக்ஷணத்திலே சருகாய்ப்போகுந் தாமரை, (க) * ஸதைகரூப-ஸதைகரூபமாயிருக்கும் வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகமாட்டாதென்கை. (உ) "கட்டுரைக்கில் தாமரைநின்கண்பாதங்கையொவ்வா" என்று தாமரையை நிஷேதித்தாரிறே - நம்மாழ்வார்.

(பார்வண்ணமித்யாதி) ஸமுத்ரத்தே, நிலவரா யிருக்குமவர்கள் முழுகிமண்கொள்ளுமாபோலே இந்தஸௌந்தர்ய ஸாகரத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டிலே யநுபவிக்குமவர்களைச்சொல்லுகிறது. இப்போது இதுசொல்லுகிறது-†இவர்களுமகப்படக் குமிழிநீருண்ணும் விஷயத்திலேகிடீர் இவள் அநுபவிக்க விழிகிறதென்கைக்காக.

(பார்வண்ணமடமங்கை)பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய், அஸாதாரணமான ஸ்த்ரீத்வத்தையுமுடையளாய், (ந) "துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்-துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்" என்கிற பருவத்தையுமுடையளான ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி. (பார்வண்ணம்) என்கிற இவ்விசேஷணம் இப்போது சொல்லுகிறது - ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிதான் அபிமதையாயிருக்கையன்றியே தத்ஸம்பந்திகளும் அபிமதமாயிருக்கிறபடி தோற்றுகைக்காக. (ச) "அடியாரடியார்" என்று - அவனோட்டைஸம்பந்திகள் இவளுக்கு உத்தேஶ்யராயிருக்குமாபோலேயிறே இவளோட்டை ஸம்பந்திகளும் அவனுக்கு உத்தேஶ்யரா யிருக்கும்படி. (மங்கை) (ரு) "யுவாகுமார:-யுவாகுமார:" என்கிற பருவத்துக்குத் தகுதியான, (சா) "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ-யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தை யுடையவள்.

(பத்தர்) (எ) "பஜ-ஸேவாயாம்-பஜ-ஸேவாயாம்" என்கிறபடியே ஸேவையைச்சொல்லுகிறது. தான் ஸேவ்யனாய் இவள் ஸேவகையாயிருக்கிறமுறையிலே பரிமாறுகையொழிய அத்தலை யித்தலையாய்

இவையெல்லாவற்றையும் நிகமிக்கிறார். (முதலுறவித்யாதி).

இப்போது அவன் இவர்களுக்கு பவ்யனாயிருக்கையாலே அதிலே யீடுபட்டு இவர்களும் குமிழிநீராவர்களென்று ஆத்தாத்ஸித்தம்.

(க) வி-பு-க-உ-க.
(உ) தி-வாய்-ந-க-உ.
(ந) ரா-ஸு-கசா-ரு.
(ச) தி-வாய்-ந-எ-கo.
(ரு)
(சா)
(எ) ப்வாதி.

முறைகெட்ப் பரிமாறும்படியாயாயிற்று இவளுடைய போக்யதை யிருப்பது. (க) †"అహంశిష్యాచదాసీచభక్తాచ పురుషోత్తమ- அஹம் சிஷ்யாசதாஸீச பக்தாசபுருஷோத்தம" என்று அத்தலையில் *பும்ஸ்த்வத்தை யநுஸந்தித்து, இவள்படும்பாடு இது; இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை யநுஸந்தித்து (உ) "கிடந்திருந்து நின்றளந்து" என்கிற படியேயிறே இவன் படுவது. (பித்தர்பனிமலர்மேல் பாவைக்கு) அதுதான் முறையிலே பரிமாறிற்று என்னும்படியாயாயிற்று இவள் பக்கல் வ்யாமோஹமிருக்கும்படி. ஸ்ரமஹரமான தாமரைப்பூவில் பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிற பிராட்டிக்கு அதி வ்யாமுக்தனாய். (ங) "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்கிறபடியே - அவன் குமிழிநீருண்ணும்படியிறே பிராட்டியுடைய போக்யதையிருப்பது.

(பாவஞ்செய்தேன்) வினவவந்தார்க்கு அழுதுகாட்டுகிறாள். † இவர்களைப்போலே இவளும் முறைகெடப் பரிமாறவன்றோ புகுகிறது. அவ்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யத்தை யமைக்கப்போகாது, இவளாற்றாமையை யமைக்கப்போகாது, என்பாபமேயாமித்தனை யிறே - இதுக்கடி. (ச) "మత్పాపమేవాత్ర నిమిత్తమాసీత్ - மத்பாபமேவாத்ர நி[illegible]த்தமாஸீத்" என்று ஸ்ரீ பரதாழ்வான் அவள்வயிற்றில் பிறந்த பாபமென்றாற்போலே, இவளைப்பெற்றபாபமே யென்கிறாள். (பாவஞ்செய்தேன்) எனக்கும் †தனக்கு முதவாதபடி பிள்ளை பெற்றேன்.

இவள் இப்பாடுபடுகைக்கடி தன்னை உணராமையால் கிடீரென்கிறாள். (ஏர்வண்ண வென்பேதை) இவள் தன்னையுணர்ந்தாளாகில் இப்பாடு எதிர்த்தலை படும்படியாயிறே யிருப்பது. தன்வடிவழகிலே அவன்படும்பாட்டைக்கிடீர் அத்தலை யித்தலையாய்த்தான்படுகிறாள். (ஏர்வண்ணவென்பேதை) அவனுடைய கார்வண்ணம் இவளுடைய * ஏர்வண்ணத்துக்கு ஸத்ருசமன்றுகிடீர்; ஒருதருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லும்படியிறே அவன்வடிவிருப்பது; அழகியவடிவென்னுமித்தனையொழிய இவள்வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமில்லையிறே

இப்படி யிருவரும் ஒன்றுக்கொன்று போக்யதையிலேயீடுபட்டிருப்பதென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அஹம்சிஷ்யாசேத்யாதி).

அழுதுகாட்டுகிறவளுக்கு ஹார்த்தமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களைப்போலே யிவளுமித்யாதி). (தனக்குதவாதது) - தன் ஸ்த்ரீத்வ மழிகை.

---

* (க) (ங) தி-வாய்-ங-கo.
(உ) தி-வாய்-உ-அ. (ச)

"வடிவிணையில்லா" என்னுமித்தனையிறே. †பிராட்டிக்கு அவன்போக்யமாயிருக்கும், அவனுக்கு இவள் போக்யமாயிருக்கும். அம்மிதுநத்தை யநுபவிக்கு மேற்றமுண்டு ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும். அந்த ஸமுதாயத்தை யநுபவிக்குமேற்றமுண்டிறே இவளுக்கு. போகம் மிக்கதனையும் அழகுமினுங்குமித்தனையன்றோ. (என்பேதை) என்மகள். அவர்களிற் காட்டில் அபிஜாதையான வேற்றமுண்டே இவளுக்கு. (க) "பிறந்திட்டாள்" என்னுமவளன்றோ விவள்.

உன்மகளாகில் உனக்கு வஶ்யையாயன்றோ விருப்பது, (பாவஞ்செய்தேன்) என்னவேணுமோ? நீ நியமிக்கக்குறையென்னென்ன; (என்சொல்கேளாள்) நான் நியமிக்குமளவு கழிந்ததென்கிறாள். "க்ரமத்தாலே லபிக்குமத்தொழிய இங்ஙன் த்வரிக்கக்கடவதன்றுகாண்" என்று ஹிதஞ்சொன்னால் அது கேட்கிறிலள். (என்சொல் கேளாள்) அவன் சொல்லுக்கேட்டவளாகையாலே என்சொல்லைக் காற்கடைக் கொள்ளாநிற்கும். (உ) "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ-மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அவன்வார்த்தையைக் கேட்டவளாகையாலே, க்ரமப்ராப்தியை ஸஹிக்கவேணுங் காண்" என்னும் வார்த்தையை ஸ்வீகரியாளிறே. † க்ரமப்ராப்திவேண்டும்படியன்றே உபாயஸ்வரூபமிருப்பது. தனக்குக் கர்த்தவ்ய முண்டாகிலிறே - க்ரமப்ராப்தியுள்ளது.

(எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும்) என்வார்த்தை கேளாதவளவேயோ, அவனிருந்த தேசத்துக்குப்போக வழிதேடாநின்றாள். என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனுடைய கோயிலுக்கு வழியெங்கே யென்னும். (எங்கே யென்னும்) நான்சொன்ன ஹிதத்தைக் காற்கடைக்கொண்டதுகிடக்கிடாய், கோயிலுக்கு வழியேதென்று என்னைக்கேளாநின்றாள். †அவன் பதறுமைக்கு முறையுணர்த்திப்போனான், அதுதானேபதறுகைக்கு ஹேதுவாயிற்று இவளுக்கு.

(நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கே போவேனென்னும்) கோயிலுக்குப் போவது திருநீர்மலையிலே புக்கு என்றாநின்றாள், இதுவன்றோ நிறைவழிந்தார் நிற்கும்படியென்கிறாள். திருக்குறையலூரில்நின்றும் புறப்பட்டுத் திருநீர்மலையிலே புகுகுபபோலேகாணும கோயிலுக்கு

இப்படி அத்யந்தம் ஸ்வதந்த்ரமாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கு அவனித்யாதி).

தன்வார்த்தை கேளாளாகில் அவள்சொல்லுமவார்த்தையேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ரமப்ராப்தி வேண்டும்படியன்றே யித்யாதி).

அநந்யார்ஹையாக்கினால் அப்போதுபதறுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பதறுமைக்கித்யாதி).

(க) தி-வாய்-௬-௫-௧௦. (உ) கீதை-௧௮-௬௬.

ப்போவது. இவளுடைய தங்கும்பயண மிருக்கும்படி.(க)"పాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామసఙ్కీర్తనామృతమ్- பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்கிறஸ்த்தாநத்திலே இவளுடையபாதேயமி ருக்கிறபடி. திருப்பதிகளிலே தங்கியல்லது போகமாட்டாளிறே இவள். "கோயிலுக்குப்போம்வழி திருநீர்மலை" என்னும்படியிறே இவளுடையகலக்கம்.

(நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு - இதுவன்றோ) ஸ்வரூபத்தைப் பாராதே விஷயவைலக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தாருடைய ப்ரகாரமிருக்கும்படி இதுவன்றோ. (இதுவன்றோ - நிற்குமாறு) நாம் இப்ரகார மறிந்திலோமத்தனைபோக்கி ப்ரகார மிதுவன்றோ. போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமென்னு மிதுவன்றோ அர்த்தம். விஷயவைலக்ஷண்யத்தை யும் உபாயம்ஸித்தமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்தாருடையபடி இருக்கும்படி இதுவன்றோ. நமக்கு†இரண்டிலும் ஜ்ஞாநமில்லையே, ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தோமித்தனையிறே. (எம்பெருமான்திருவரங்கம்) இதயாதி. †"இப்பெண்பிள்ளை ஆற்றிலேகெடுத்துக் குளத்திலே தேடுகிறாள், இதுவன்றோ நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். † போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே. ஆண்டாள் க்ருஷ்ணனுக்கு இடைப்பெண்கள்பக்கலிலேநோக்கான போது † இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமா யிருப்பது, † யஜ்ஞபத்நிகள்பக்கலிலே நோக்கானவாறே மடிதாறுடுப்பது மாயிற்று. ... ... (கஅ)

கூ—முற்றாராவனமுலையாள்பாவைமாயன்
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாளஃதுங்கண்டும்
அற்றாள், தன்னிறைவழிந்தாளாவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்

(இரண்டிலும்) - வைலக்ஷண்யமும் உபாயமுமான விரண்டிலும். திருநீர்மலை பம்பற்குளத்திலே யிருக்கையாலே குளத்திலேதேடுகிறாளென்று ரஸோக்தி. ஸ்வரூபம் போகாநுரூபமானால் முறைகெடும், ஸ்வரூபாநுரூபபோகமானால் முறைகெடாதென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (போகாநுரூபமித்யாதி). சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் ப்ராஹ்மணியா யிருக்கச்செய்தேயும் போகாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறின்றிக்கே இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமாயிற்றென்றபடி. யஜ்ஞபத்நிகள் சேஷபாவத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறோடே யிருந்தார்களென்றபடி. (கஅ)

(க)

பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும்பேசக்கேளாள்
பேர்பாடித்தண்குடந்தைநகரும்பாடிப்
பொற்றாமரைக்கயம்நீராடப்போனாள்
பொருவற்றாளென்மகளும்பொன்னுமஃதே. (கக)

பதம்.—முற்றுஆரா, வனம், முலையாள், பாவை, என்மகள், (ரு) மாயன், மொய், அகலத்துள், இருப்பாளஃதும், கண்டும், (க0) அற்றாள், தன்நிறை வழிந்தாள், ஆவிக்கின்றாள், தோழீ, அணி, (கரு) அரங்கம், ஆடுதும் என்னும், பெற்றேன், பேச, வாய்ச்சொல், (உ0) இறையும்கேளாள், பேர்பாடி, தண், குடந்தைநகர்பாடி, பொன், (உரு) தாமரை, கயம், நீராடப்போனாள், பொரு வற்றாள், உம்பொன்னும், (ந0) அஃதே, (நக)

உரை.—பூர்ணமாகச் சமையாத (இளமைதங்கிய) அழகிய, ஸ்தநங்களை யுடையளாய், நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான, என் பெண்ணானவள், (ரு) ஆஶ்சர்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, அழகிய, திருமார்பில் நித்யவா ஸம்பண்ணும் பெரியபிராட்டியார் படியை, கண்ணுற்றுப்பார்த்தும், (க0) அத்தலைக்கே அற்றுத்தீர்ந்தாள்; தன்னுடைய பூர்த்தியழிந்தாள்; நெடுமூச்சு விடாநின்றாள்; என்னுயிர்த்தோழியே! (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபரணமான, (கரு) கோயிலிலேபோய், அவகாஹிக்க (அநுபவிக்க)க்கடவோம் என்று சொல்லாநின்றாள்; பெற்றதாயாரானநான், சொல்ல, என்னுடையவாய்வார்த் தையை, (உ0) சிறிதேனும்கேளாள்; திருப்பேர்நகரைப்பாடியும், குளிர்ந்த, திருக்குடந்தைநகரை வாயாற்சொல்லியும், அழகிய, (உரு) தாமரைமலர் களையுடைய, (அழகிய மணவாளனாகிற) தடாகத்திலே, நீராட (ஸம்ஶ்லே ஷிக்க)ப்போனாள், உபமாநமறப்பொருந்திவிட்டாள்; (தோழிமார்களே!) உங் கள் பெண்களுக்கும், (ந0) இவள்படியோ? (நக) (கக)

வ்யா—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றுரா) தான்சொன்ன ஹிதங்கேளாமையாலே, "இதுவன்றோ நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று தானும் அதிலே யுட்பட்டமைதோற்ற வார்த்தைசொன் னாள்; அவ்வளவிலே வினவவந்தவர்கள், "ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பார்த்தி லேளேயாகிலும், ஆதரிக்கிறவன்றான் ஒருவிஷயத்திலே † அந்யபரன், உனக்கு முகந்தரமாட்டான்" என்று சொல்லாவிட்டதென்?" என்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது விபரீதபலமாய் அதுவே ஹேதுவாக அவனிருந்ததேசத்தேறப்போனா ளென்கிறாள்.

(முற்றுரா வனமுலையாள்) அவளை † அநந்யபரமாக்கும் விஷ யத்தைச்சொல்லுகிறது.(முற்றுரா-முலை)சுற்றும் வன்னியமறுத்துச்

பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றுரா) (அந்யபரன்) - பிராட்டிபக்கலிலே தத்பரன்.

(அநந்யபரமாக்கும்) - இவளுக்கன்றிக்கே தனக்காக்கிக்கொண்ட.

சமையவளராதமுலை. முலைவன்னியமறுத்துச்சமையவளருகை யாவது - முலை அடிக்கொள்ளுமிடத்தில் † தடையற்றிருக்கை. இதநால் - விஷயத்துக்குத்துல்யமானபருவததைச்சொல்லுகிறது. (க) † "யுவாகுமார:-யுவாகுமார:" என்கிறபடியே - கௌமாராவஸ்த்தையில் நின்றும் கால்வாங்கி யௌவநாவஸ்த்தையிலே ஸ்த்திதவளவா யிருக்கும் அவன்பருவம்; (உ) "யுவதிஸ்சகுமாரிணீ-யுவதிஸ்சகுமாரிணீ" என்கிறபடியே - கௌமாராவஸ்த்தையிலே ஸ்த்திதையாய் யௌவநம் முகங்காட்டுமளவாயிருக்கும் இவள் பருவம். இதுவிறே (ங)* ஸதைகரூபமாயிருக்கும்வடிவு. பதினோராயிரமாண்டு ராஜ்யம்பண்ணினவிடததிலும் பிராட்டிக்கும் பெருமாளுக்கும் பருவம் இதுவாயிறேயிருந்தது. † அவர்களுக்கு பால்யாவஸ்ததை விக்ரஹத்தினுடைய பவ்யதையாலே வந்ததித்தனையொழிய பரிணமத்தால் வந்ததன்றென்கை. ஜராவஸ்த்தை அநிஷ்டமாகையாலே வந்ததில்லை † அதுக்குஹேது ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கும் அபேக்ஷித மன்றியிலே யிருக்கையாலே பவ்யதையே யுள்ளதென்னுமிடம்கண்டோமிறே. ஏககாலத்திலே பால்யயௌவநங்கள் மாறிவருமிறே. (ங) † "உன்னையுமொக்கலையில்" இத்யாதி.

(வனமுலையாள்) அழகிய முலையை யுடையவளென்கை. ஸர்வாங்கஸுந்தரையாயிருக்க, (வனமுலை) என்று முலையை விசேஷிக்கிறது,(ச) "மலராள்தனத்துள்ளான்" என்கிறபடியே அவன் இம்முலைக்கவவருகு கால்வாங்கமாட்டாத போக்யதாதிசயந்தோற்றுகைக்காக. † உபயவிபூதி நிர்வஹணத்துக்கடியான ஜ்ஞாநசக்திகளை

(தடையற்றுகை) - முலைக்குள்ள ஸந்நிவேசமெல்லாம் வளராதே அவ்வளவும வளருகைக்கு அடிசகொள்ளுகிறப்டி. முற்றூரா - முற்றுதல், ஆராதே - போராதே யிருக்கிறபடி (யுவா, குமார:) என்று பதத்தைப்பிரித்தருளிச்செய்கிறார் (யுவாகுமாரஇத்யாதி).

இப்படி ஏகரூபமானுல் பால்யம் வருகைக்கும் ஜரை வாராமைக்கும் ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதி). பவ்யதை பெறறு அவர்களுக்கு அநுகுணமாகவிருக்கை. (அதுக்குஹேது) - அநிஷ்டமாகைக்குஹேது. பரிணமமின்றிக்கே பவ்யதையாலே செய்யசசண்டதெங்கேயென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுமித்யாதி). (ஒக்கலையில்கொண்டு) என்கையாலே-பால்யமும், (தங்கள் கருத்தாயினசெய்துவரும்) என்கையாலே - யௌவநமும் தோற்றுகிறது.

எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதீத்யாதி).

---

*(க) (ங) வி-பு-க-உ-க.
(உ) (ச) ங-திரு-ங-

யுடையவன்கிடீர் தன்னுடையதான விஷயத்தில் ஏகதேசத்தையும் பரிச்சேதித்தநுபவிக்க மாட்டாதிருக்கிறான். நிருபாதிக ஸ்வதந்த்ர னாய்ஸ்வயம்நிரபேக்ஷனாயிருக்கிறவன்கிடீர்ஓரவயவத்தைக்குறித்துப் பரதந்த்ரனாய் ஸாபேக்ஷனாயிருக்கிறான். அல்லாத விவளுடைய, (க) "ગુணேன ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதை: - குணேநரூபேண விலாஸசேஷ்டிதை:" என்று சொல்லப்படுகிற விவை குமரிருந்துபோமித்தனை யாயிற்று. [உள்ளான்] விபுதத்வம் அணுவஸ்துவில் ஏகாவயவத்திலே யடங்கினபடி. (பாவை) நிருபாதிகஸ்தரீத்வத்தையுடையவள். † அவனுடைய புருஷோத்தமத்வத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி யிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வமிருப்பது.

(மாயன்) ஆஶ்சர்யபூதன். நிருபாதிகஸ்வதந்த்ரன் பரதந்த்ர னனவாஶ்சர்யம். ஸ்வத: பூர்ணனானவன் ஓரவயவத்தைக்குறித்து ஸாபேக்ஷனான வாஶ்சர்யம். ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிற வன், ஏகாவயவத்தைப் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதவாஶ்சர்யம். (மொய் அகலத்துள்ளிருப்பாள்) மொய் என்று - அழகு அழகியமார்வையுடையவன். அவன், (க) "அகலகில்லேனிறையும்" என்னும்படியான இவளுடைய ஸ்தநத்தின்போக்யதை சொல்லிற்று - கீழ்; இத்தால்-இவள் (க)"அகலகில்லேனிறையும்" என்னும்படியான அவன்மார் வின்போக்யதைசொல்லுகிறது. அவன், முலைக்கவ்வருகுபோகமாட் டாதாப்போலே இவளும் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக் கிறாள். அவனைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநசக்திகளையு டையவள்கிடீர் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறாள். உத் துங்கதத்வம் ஏகாவயவத்திலே யகப்பட்டு, "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிறவள்கிடீர ஏகாவயவத்துக்கவ்வருகு போகமா ட்டாதிருக்கிறாள். இவனுக்கு மொசகுங்காணும், அல்லாத ரூப குணங்களும் ஆத்மகுணங்களும் குமரிருந்து போமித்தனை. முலை யையணைத்து அவன் பித்தேற மார்வையணைத்து இவள்பித்தேற இதொரு ப்ராந்தமிதுநமிருந்தபடியென்!.

(இருப்பாள்) சேஷியானவவன் சேஷவஸ்துவில் ஏகாவயவ த்துக்கு சேஷமானாற்போலே சேஷபூதையானவிவள் சேஷியுடைய ஏகாவயவத்துக்கு சேஷமாயிருக்கிறாளிறே. † நித்யமங்களவிக்ரஹ

(பாவை)-பும்ஸ்த்வத்தைக்காட்டி ஸ்த்ரீத்வத்தையழிக்கப்போகாதென்றபடி.

இன்னாள் என்று பேரைச்சொல்லாமல் மார்வையிட்டு நிரூபிப்பானென் னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நித்யமங்களவிக்ரஹேத்யாதி), இவள நிரூபகை

(க) ஸ்தோ-ா-ஈஅ. (உ) தி-வாய்-சு-க0-க0.

த்துக்கு நிரூபகபூதையாயிறே பிராட்டியிருப்பது. (௧) †“𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃-ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷாநித்யஸ்ரீ:” என்று - ஸர்வேஶ்வரத்வ சிஹ்நமிறே - ஶ்ரியஃபதித்வம். †தேவதாந்தரங்களை அவர தேவதை யென்கிறதும் ஶ்ரியஃபதித்வமில்லாமையாலேயிறே. (உள்ளிருப்பாள்) திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாயிருக்கையன்றியே திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கும் நிரூபகபூதையாயிருக்கிறபடி.†இதிறே -ஆஶ்ரயண வேளையோடு போகவேளையோடு † ஸ்வரூபவேளையோடு வாசியற ஒரு மிதுநமே ப்ரதிஸம்பந்தியென்கைக்குஹேது. அல்லாதநாய்ச்சிமாருக்கு விபூத்யந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது, இவளுக்கு ஸ்வரூபரூபவிபவங்கள் மூன்றிலும் அந்வயமுண்டிறே.

(அம்தூங்கண்டுமற்றுள்) “அவள் அவன்பக்கலிலே பித்தேறி அவன் அவள்பக்கலிலே பித்தேறி இருவரும் †ஊமத்தங்காய் தின்று காணிருக்கிறது” என்று நான்சொல்ல, அது † விபரீதபலமாயிற்றென்கிறாள். அந்யோந்யமொழியச்செல்லாதே யிருக்கிறபடியைக் கண்டும்; (௨) “𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿-நகஶ்சிந்நாபராத்யதி” என்கிறவள் படியையும், (௩) “குன்றனைய குற்றஞ்செயினும் குணங்கொள்ளும்” என்கிறபடியே - குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும் அவன் படியையும்பார்த்து அநந்யார்ஹையானாள், அவன்படியைக்கண்டு மற்றுள், அவள்படியைக்கண்டு மற்றுள், சேர்த்தியைக்கண்டு மற்றுள். (௪) “செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்” என்னும்படியைப் பார்த்து அங்கே அநந்யார்ஹையானாள்; (௫) “𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்” என்கிறபடியே குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும் அவளபடியைப் பார்த்து அநந்யார்ஹையானாள்; சேர்த்தியைப்பார்த்து இருவரும் ஊமத்தங்காய் தின்றபோது தெளிந்திருப்பாரொருத்தர் வேணுமென்று அநந்யார்ஹையானாள்.

யாக வேண்டுவானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்யாதி). ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமிவள் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரங்களையித்யாதி). (இதிறே) - இப்படியிருக்கிற பிராட்டி விக்ரஹத்தையும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும்பற்றி யிருக்கையிறே யென்றபடி. ஸ்வரூபேண தன்னை மிதுநசேஷமென்றிருக்கை.

(ஊமத்தங்காய்) : பித்தேறியிருக்கையாலே உன்னைப்பாரார்கள்காண் என்றபடி. (விபரீதம்) - பற்றுகைக்குடலாகை,

---

(௧) ரா-யு-௧௧௪-௧௫.
(௨) ரா-யு-௧௧௬-௪௪.
(௩) ௧-திரு-௪௧.
(௪) பெரி-திரு-௪-௯-௨.
(௫) ரா-யு-௧௧௬-௩௮.

(அஃதுங்கண்டுமற்றுள்) †விடுகைக்குச்சொன்னகுற்றம் பற்று கைக்குடலாயிற்று."மார்வை ஒருத்திக்குப்படுக்கைப்பற்றுக்கினன்" என்றவாறே அது அடியாரதன்றோவென்று (க) "என்திருமகள்சேர் மார்வனே யென்னு மென்னுடை யாவியே" என்னுநின்றுள். போ கபூர்த்தியுள்ளது சேர்த்தியிலேயிறே.

(தன்நிறைவழிந்தாள்) அநந்யார்ஹையானவவ்வளவேயோ, அஸாதாரண ஸ்த்ரீத்வமும் அழிந்ததென்கிறாள். இவற்றில் ஓரொ ன்றே யமையுங்காணும் இவள்பூர்த்தியழிகைக்கு. எவ்வவஸ்த்தையி லும்தான் அவிக்ருதையாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கவல்ல தன்பூர்த்திகிடீர் அழிந்ததென்கிறாள். (தன்நிறைவு) கடல்வற்றிற்று என்கிறாள். அவள் பூர்த்தி யழிந்ததென்று நீயறிந்தபடியென்னெ ன்ன, (ஆவிக்கின்றாள்) (உ)"எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே"என் று உத்தேஸ்யத்துக்குப்போக வழிதேடினவள அச்சேர்த்தியை யநு ஸந்தித்தபோதே கிட்டாமையாலே நெடுமூச்செறியாநின்றாள்.

(அணியரங்கமித்யாதி) இவள்தசையைக்கண்டு,"அவனோ முக ங்காட்டிற்றிலன், தாயார்ஹிதபரையாகையாலே ஆஸ்வாஸஹேது வாகமாட்டாள்" என்று பார்தது தோழிவந்து ஸந்நிஹிதையானாள், அவனைப்பிரிந்தபோதும் இவளமுகம் தனக்கு அபேக்ஷிதமாயிறே யிருப்பது, தன்னுற்றமையே செப்பேடாகப் பேறுதப்பாதென்று தரித்து, தோழீ! நாம் கோயிலிலேபோய் அநுபவிக்கக்கடவோமெ ன்று ஒருப்படுகிறாள். (ஆடுதும்) ஆடுவோமென்றபடி. தாபத்ரயாது ரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ப்ரமஹ்ரமாயி ருக்கையாலே அத்தேசத்தைப் பொய்கையாகப் பேசுகிறாளிறே.

(பெற்றேன்வாயித்யாதி) நான்வார்த்தைசொல்லில் அநுகூல பாஷணமேயாகிலும்கேளாள். (பெற்றேன்வாய்ச்சொல் - கேளாள்) அவன் சொன்னவார்த்தையையுங் கேட்கும், தோழிசொன்ன வார் த்தையையுங் கேட்கும், பெற்றதே குற்றமாக என்வார்த்தையைக் கேளாள். (இறையும் பேசக்கேளாள) நான் அநுகூலமாகச்சொல் லிலும் கேளாள், கோயிலிடையாட்டமாக வார்த்தைசொல்லிலுங் கேளாள். (கேளாள்) சொன்னகார்யஞ் செய்திலளேயாகிலும் செவி தாழ்க்கலாமிறே, அதுவுஞ்செய்திலள். அநாப்தி ஸம்ப்ரதிபந்ந மானால் விலக்ஷணமான வார்த்தையாகிலும் கேட்பாரில்லையிறே.

(பேர்பாடியித்யாதி)உன்வார்த்தை கேளாத அவள்தன்னுடைய வார்த்தையிருந்தபடி யென்னென்ன; கோயிலுக்குப்போம்வழியில்

---

† அற்றுள் - குற்றத்தை குணமாகக்கொண்டாள். ... ... (கக)

(க) தி-வாய்-எ-உ-க. (உ) கஅ.

பாதேயங்களைப் பேசாநின்றாள். நிறைவழிந்தார் செவ்வைவழியும் போவர்கள் போலேகாணும். (பேர்பாடி) கோயிலுக்குப் போகை யிலுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே திருக்குடந்தைக்குப பிறபடச் சொல்லக்கடவதிருபபேரை முற்படச்சொல்லுகிறாள். தடையற் றால் (க) "ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்று ஆழிமூழையாய்ச் செல்லத்தட்டில்லையிறே.

(பொற்றாமரையிதயாதி) "பொற்றாமரைக்கயம்" என்கிற வி சேஷணங்களால் - அநுபாவ்யவிஷயஸ்வபாவதைதைச் சொல்லுகி றது. தமிழர், "சுனையாடல்" என்றும், "நீராட்டு" என்றும் - ஸம் ப்லேஷத்தைச் சொல்லக்கடவர்கள்; அநுபவிக்கப போனளென் கை. (போனாள்) கீழ்ப்பாட்டிலே - வழிகேட்டாள், இப்போது (போனாள்) என்பானென்னென்னில்; உடலன்றே இங்கிருக்கிறது, நெஞ்சுகுடிபோயிற்றென்கிறாள். மகள் (அணியரங்கமாடுதுமோ) என்று - ஊரைச்சொன்னாள்; தான் (பொற்றாமரைக்கயம்) என்று- பெரியபெருமாளைச் சொலலுகிறாள். (உ) "தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடம்" என்றும், (ங) "வாசத்தடம்போல் வருவானே" என் றும் - தடமாகச்சொல்லக்கடவதிறே.

அவள்போகைக்கு நீ ப்ரதிபந்தகையன்றோவென்ன; (பொரு வற்றாள்) அத்தசைகடந்தாள். பொரு - சேர்த்தி. அவனோடு பொ ருந்தினபின்பு என்னோடு சேர்த்தியற்றாள். அதவா, (பொருவற் றாள் என்மகள்) என்மகள் உபமாநரஹிதையானாள். பொரு - ஒப்பு. கீழ்ச்சொன்னவளும் ஒப்பன்றென்கை. (ச) "பின்னைகொல் நிலமா மகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்" என்னக்கடவதிறே. (உம்பொன்னுமஃதே) உங்கள் வயிற்றிற் பிறந்தார்க்கும் இவள்படி யுண்டோ? (உம்பொன்) என்கிறது-அல்லாத ஆழ்வார்களை. (ரு) "மத் துறுகடைவெண்ணெய்களவினி லுரவிடையாப்புண்டு" என்று - அவ தாரத்தை யநுஸந்தித்திறே அவர்கள் மோஹித்தது; அர்ச்சாவதார த்திலேயிறே - இவள்மோஹித்தது. (சு) "நங்கைமீர்" இத்யாதி. ()

மூ.—தேராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கிப்
போராளனுயிரந்தோள்வாணன்மாளப்
பொருகடலையரண்கடந்துபுக்குமிக்க

(க) தைத்தி-ப்ரு-க0-ரு.
(உ) தி-வாய்-க0-க-அ.
(ங) தி-வாய்-அ-ரு-க.
(ச) தி-வாய்-சு-ரு-க0.
(ரு) தி-வாய்-க-உ-க.
(சு) தி-வாய்-சு-உ-கூ.

பாராளன், பாரிடந்துபாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்துபாரளந்துபாரையாண்ட
பேராளன், பேரோதும்பெண்ணைமண்மேல்
பெருந்தவத்தளென்றல்லால்பேசலாமே. (உ0)

பதம். தேராளும், வாள், அரக்கன், செல்வம், மாள, (ரு) தென், இலங்கை, முன், மலங்க, செந்தீஒல்கி, (க0) போராளன், ஆயிரந்தோள், வாணன்,மாள, பொரு, (கரு) கடல், அரண்கடந்து, புக்கு, மிக்க, பாராளன், (உ0) பார் இடந்து, பாரையுண்டு, பாருமிழ்ந்து, பாரளந்து, பாரையாண்டபேராளன், (உரு) பேர், ஓதும்பெண்ணை, மண்மேல், பெருந்தவத்தளென்றல்லால், பேசலாமே. (ஙo)

உரை. தேர் என்று பெயர்பெற்றவற்றையெல்லாமாண்டவனாய், வாளாயுதத்தைக்கையில்தாங்கின, ராவணனுடைய, ஸம்பத்தானது, நசிக்கவும், (ரு) அழகையுடைய, லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர், ராவணன்முன்னே, கலங்கும்படி, (திருவடியையிட்டு) சிவந்த நெருப்பாலேகொளுத்தி, (க0) போர் செய்யுந்தன்மையனான, ஆயிரந்தோள்களையுடைய பாணாஸுரனை, மாளச்செய்து, அலையெறிகிற, (கரு) ஸமுத்ரமாகிறகோட்டையையுடைய (வாணபுரத்திலே) புகுந்து, வீரஸ்ரீயால் மிகுந்தவனாய், பூமிக்குநிர்வாஹகனாய், (உ0) (வராஹாவதாரத்தில்) பூமியை, (அண்டபித்தியிலநின்றும்) குத்தியெடுத்து, பூமியை (ப்ரளயகாலத்திலே) அமுதுசெய்து பூமியை வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, பூமியை (த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில்) அளந்து, இப்படி பூமியைரக்ஷித்தவனுடைய, (உரு) திருநாமங்களையெல்லாம், இடைவிடாமல் சொல்லவல்லளான இப்பெண்ணை, பூமியில் பெரும்பாக்யமுள்ளவள் என்றல்லது, பேசப்போமோ? (ஙo)

வ்யா.—இருபதாம்பாட்டு. (தேராளும்வாளரக்கன்) "பொருவற்றாள்"* என்று - * ஊர்த்தடைவிட்டால், அறுப்பது, கிடாவிடுவதாய்க்கொண்டு ஆழிமூழையாய்ச் செல்லுமாபோலே, இவளும் தாய்க்காவல் விட்டவாறே அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை வாய்விட்டுப்பேசி காலக்ஷேபம பண்ணுகின்றாள, இவளை, "மஹாபாக்யவதி" என்னுமதொழிய உபமையிட்டுச் சொல்லப்போமோவென்கிறாள். மஹிஷிக்கு உதவினபடியையும், பேரனுக்கு உதவினபடியையும், ரக்ஷாபேக்ஷயுடையாரை ரக்ஷித்தபடியையும, அதுவுமில்லாதாரைத் தன்க்ருபையாலே ரக்ஷித்தபடியையும், தன்பக்கல் விமுகராயிருப்பார்க்கு மகப்பட தூளிதாநம்பண்ணினபடியையும் வாய்விட்டுப் பேசாநின்றாளென்கிறாள்.

முதற்பத்தில் - தாமானநிலையிலேநின்று திருக்கோவலூரையநுபவிக்கப்பாரித்து, தாமிருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப் பெற்று

* "ஊர்க்கதிர்க்காவல்விட்டால்" என்றும் பாடம்.

மையால் வந்த ஆற்றாமையாலே கூப்பிட்டவிடத்திலும அவன் வந்துமுகங்காட்டக்காணாமையாலே, (க) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல் வாழலாம்" என்று-தாம் காலக்ஷேபார்த்தமாக வநுபவிக்க விழிந்து அதுகிட்டாமையால்வந்த வாற்றாமையாலே, "ஸாதநபுத்திபண்ணிவந்து முகங்காட்டாதொழிந்தானோ?" என்று சங்கித்து, (உ) "பொன்னாய்" என்கிறபாட்டிலே ஈஶ்வரனுடைய புத்தி ஸமாதாநம்பண்ணினார்; இவ்விடத்தில் - வினவவந்தவர்கள் இவளுடைய ஆற்றாமையிலே ஸாதநபுத்திபண்ண, தாயார் நிலையிலே நின்று அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை ஸமாதாநம்பண்ணித் தலைக்கட்டுகிறார். இத்தால - ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹம் பண்ணினவர்களுக்கு யாவதாயுஷம் பகவத்குணசேஷ்டிதங்கள் காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயமென்றதாயிற்று.

(தேராளுமித்யாதி) இப்போது இவனுடைய வைபவஞ்சொல்லுகிறது - இவளை அநாயாஸமாக அழியச்செய்த ஈஶ்வரத்வசக்தி தோற்றுகைக்காக. இத்தனை தேராண்டானென்று ஸங்க்யை சொல்லாதே (தேராளும்) என்கிறது-தேரென்கிற ஜாதி யத்தனையுமாண்டானென்கைக்காக. இது சதுரங்கபலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். அதிரத மஹாரதரென்று ப்ரதாநமாகச் சொல்லுவது தேராகையாலே அத்தையிட்டு அல்லாதவற்றையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (வாளரக்கன்) சதுரங்கபலமு மழுக்குறுப்பாகக் கட்டினதனை யென்னும்படியான தனிவீரன். கையிலே வாளைக்கொண்டெழுந்திருந்தால் இந்த்ராதிகளை முதுகுபுறங்காணும்படியிறே அவனுடைய தனிவீரமிருப்பது. (அரக்கன்செல்வம்) திருவடிமதித்த ஐஶ்வர்யமிறே ராவணனுடைய வைஶ்வர்யம். (ங) "யத்யதர்மோநபலவாந்ஸ்யாத் - யத்யதர்மோநபலவாங்ஸ்யாத்" என்றிறே - திருவடியின்வார்த்தை. (மாள) பிணமுங்காணாதபடி நசிக்க.

(தென்னிலங்கை) அரணுக்கழகு - துஷ்ப்ராபமா யிருக்கையிறே. கட்டளைப்பட்டலங்கையென்கை. சுற்றுங்கடலாய் அநந்தரம்காடாய் அநந்தரம்மலையாய் அதின்மேலே மதிளும் அட்டாலையுமாயிருக்கை. சூல்பெண் பெண்டாட்டிக்கும் எதிரிகளை ஜயிக்கலாம்படியிருக்கை. (முன்மலங்க) அவன் தான் குறியழியாதிருக்க அவன் ஸந்நிதியிலே ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படியாகக் கண்டு கலங்கும்படி. லோகமடங்க அவன்கையிலே படும்பாடித்தனையும் அவன் ஸந்நிதியிலே லங்கைபடும்படியாயிற்று. (செந்தீயொல்கி) நெருப்பைக்கொளுத்தி. ஒருதனியாளைப் புகவிட்டு லங்கையை தக்தமாக்கி: (செந்தீ) ராவணனேவல்செய்து இரைபெறாதே உடம்புவெளு

(க) ௬ - (உ) கo. (ங) ரா - ஸு - ௫௬ - கஅ.

த்துப் போந்தவக்நி திருவடி வாலையண்டைகொண்டு தன்னிறம்பெற்றுத் தேக்கமிட்டபடி. அங்ஙனன்றியே, (க) "దీప్తపావకసజ్కాశైః - தீப்தபாவகஸங்காசை:" என்கிறபடியே - சராக்நியாலே லங்கையை யழித்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனென்னவுமாம். † ஆனால் திருவடி லங்கையைச் சுட்டானென்பானென்னென்னில்; கையில் திருச்சக்கரம்செய்தது தான்செய்ததன்றியிலே யொழியுமோவென்கை. (உ) "యథా రాఘవనిర్ముక్తశ్శరః - யதா ராகவநிர்முக்தஶ்ஶர:" என்னக் கடவதிறே.

(போராளன்) ஜந்மப்ரப்ருதி யுத்தோந்முகனாய்ப்போந்தவன். தன்தோளில்தினவுதீரும்படியான எதிரிகளைப்பெறாமையாலே தான் அபாஶ்ரயமாகப்பற்றின ருத்ரன்பாடேசென்று, (ங) "భారాయమమ కింభుజైః - பாராயமம கிம்புஜை:" என்று - நான் இதுதோள்சுமந்து திரிகிறவிதுக்கு ப்ரயோஜநமென், என் மிடுக்குக்கு ஸத்ருசமாயிருப்பதொரு எதிரியைக்காட்டித்தர வேணுமென்றானிறே. அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (ஆயிரந்தோள்) ஸஹஸ்ரபாஹுவாயிருக்கையாலே. (ஆயிரந்தோள்) (ச) "యౌతద్భుజకరౌ - யௌதத் புஜகரௌ" என்றும், (ரு) "கையுலகந்தாயவனை யல்லது தான்தொழா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - கைகண்டது வகுத்த விஷயத்தை அஞ்ஜலிபண்ணவிறே. அதில் இரண்டுகைதான் தனக்குறுப்பாகப்பெற்றிலோமே யென்கிறாள். ஒருகால் அஞ்சலிபண்ணிலும் ஐந்நூறஞ்சலியுண்டிறே. இத்தனையும் பரஹிம்ஸைக் குறுப்பாவதே! யென்கிறாள். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (வாணன்) துஷ்ப்ரக்ருதியாகையாலேயென்கை. (மாள) வாணனுடைய பாஹு§ வநத்தைச்சேதித்து அவனுடையவீரத்தை யழித்தானென்கை. † வீரனுக்குத் தன்னுடையவீரத்தை யழிக்குமதிற்காட்டில் தன்னை யழிப்பதிறே நன்றாயிருப்பது. (மாள) † வீரவாசியறியு மவளாகையாலே பின்பிருந்தவிருப்பு பிணமென்று நினைத்திருக்கிறாள்.

இருபதாம்பாட்டு, (தேராளும்) (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) - சங்காவாக்யம். மூநினவர்த்தத்திலே. அதாவது - மூலத்திலே (செந்தீயொல்கி) என்று - பெருமாளே சுட்டாரென்றிருக்க திருவடி சுட்டானென்பானென்னென்னில் ஏன்றபடி.

வாணன்தோளைச் சேதித்தானென்று பலவிடங்களிலும் சொல்லாநிற்க (மாள) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வீரனுக்கித்யாதி). பரிஹாராந்தரம் (வீரவாசியித்யாதி).

(க) ரா - யு -
(உ) ரா - ஸு - க - ௬௧.
(ங)
(ச)
(ரு) க - திரு - ௧௧.
§ (பா) பலத்தை.

(பொருகடலையரண்கடந்துபுக்கு) † எதிரிகளுக்கு து்ஷ்ப்ராடமாம்படியான திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலாகிற அரணைக்கடந்து பாணபுரத்திலேசென்றுபுக்கு. தன்னில் தான் பொரக்கடவதான தரங்கங்களையுடைத்தான கடலென்னவுமாம். † இதுகீழும் அந்வயிக்கக்கடவது. (மிக்க) வீரஸ்ரீயாலேமிக்கவன். விஜயமும் மிக்கு வீரஸ்ரீயும்மிக்கபடி. அவனுக்கு ரக்ஷகனாய் அபிமானித்தெதிர்த்த ருத்ரனோடு அவனுக்குப் பரிகரபூதரானாரோடு வாணனானோடு வாசியற அவர்களழியவழிய மேலே மேலே வீரஸ்ரீபணைத்தபடியைச்சொல்லுகிறது. (பாராளன்) பூபாரமான பாணனை யழியச்செய்கையாலே பூமிக்கு நிர்வாஹகனானவன்.

(பாரிடந்து) தன்னிலைகுலையாமல் நிற்கச்செய்தே வந்த ஆபத்தைப்போக்கி விட்டவளவன்றிக்கே, அவள்தான் பாதாளகதையானபோது ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. தன்னிலைகுலையாமல் நின்று ஸங்கல்பத்தாலே ரக்ஷிக்கையன்றியே ஸ்ரீபோக்யமான வடிவை யழியமாறி ததநுரூபமானவடிவைக்கொண்டு ப்ரளயங்கதையான பூமியை உத்தரித்து. கீழ்-பிராட்டியை ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லிற்று; இவை யிரண்டாலும் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (பாரையுண்டு) பூமியைப்ரளயங்கொள்ளப்புக அந்த ஆபத்தே ஹேதுவாக திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து. (பாருமிழ்ந்து) அவ்வபேக்ஷையுமின்றிக்கேயிருக்க (க) * தயமாநமநாவாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்து. (பாரளந்து) அபேக்ஷையில்லாதவளவேயன்றிக்கே இவர்கள் விமுகராயிருக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் அந்யசேஷத்வத்தாலும் ஸ்வரூபம் நசித்தபடியைக்கண்டு ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாக எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளைவைத்து முறையையுணர்த்தி. (பாரையாண்ட) இப்படியால் பூமியை ரக்ஷித்தவன். உண்டு உமிழ்ந்து அளந்து இடந்து என்னாதே, பலகால் (பார்) என்கிறது - அவ்வவ்வபதாநங்களில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே. (பேராளன்) இப்படிரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களுக்குத்தொகையில்லாதவன். இவனுக்கும் அத்தைப்பற்றியிறே திருநாமத்தோடு ஸம்பந்தம்.

பொருகடல் - பொருகிறகடலென்று சப்தார்த்தம். இன்னாரோடு என்னாமையாலே எதிரிகளோடே பொருகிறவென்று முந்தினவர்த்தம். (இது கீழும் அந்வயிக்கக்கடவது) என்றது - (பொருகடலை யரண்கடந்து புக்கு - தென்னிலங்கை முன்மலங்க) என்று அந்வயிக்கக்கடவதென்றபடி.

(க) ர - ஸ்த - ௨ - ௬௦.

(பேரோதும்பெண்ணை) இப்படி அஸங்க்யாதமான திருநாமங்க ளித்தனையும் இடைவிடாமல் பேசவல்லவிவளை. காலக்ஷேபார்த்த மாக பகவத்குண சேஷ்டிதங்களித்தனையும் அவகாஹித் தநுபவிக்க வல்ல விவளை.

(மண்மேலித்யாதி) † நித்யஸூரிகள் திரளில்நின்றும் பிறிகதிர் பட்டுப்போந்தா ளென்னுமதொழிய வேறுபேசப் போமோ? † பூமி யிலே யிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகள்பரிமாற்றத்தையுடையளெ ன்றல்லது பேசப்போமோ? (பெருந்தவத்தள்) என்று - பரமபதத் திலுள்ளாரைச் சொல்லக்கடவதிறே. நித்யஸூரிகள் பரிமாற்றத் திலே ஸாதநபுத்தி* பண்ணிலன்றே இவளுடைய ஆற்றாமையில் நமக்கு ஸாதநபுத்திபண்ணலாவது; ஸாதநபுத்த்யா த்ருணச்சேதத்து க்குப்ராப்தியில்லை, காலக்ஷேபார்த்தமாக விழுந்தால் அமுதுக்கெடு க்க வவஸரமில்லையென்கை. (மண்மேல் பெருந்தவத்தள்) † நித்ய ஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னை அந்யதமையாக வெண்ணப்போ மோ? (க) "விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்னுமித்தனை ... (உ௦)

மூ.—மைவண்ணநறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ
மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட
எய்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணையாயிங்கே
இருவராய்வந்தாரென்முன்னேநின்றார்
கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே
அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுந்தோழீ
அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினோமே. (உக)

பதம். மைவண்ணம், நறு, குஞ்சி, குழல், பின்தாழ, (ரு) இருபாடு, மகரஞ்சேர்குழை, இலங்கி, ஆட, எய்வண்ணம், (க௦) வெம, சிலையே, துணை யா, இங்கே, இருவராய்வந்தார், (கரு) என்முன்னேநின்றார், கை, தாமரை வண்ணம், வாய், கமலம்போலும், (உ௦) கண்ணிணையும், அரவிந்தம், அடி- யும், அஃதே, அவ்வண்ணத்து, (உரு) அவர்நிலைமைகண்டும், தோழீ, நாம், அவரை, தேவரென்று அஞ்சினோமே, (௩௦)

உரை. கறுத்தநிறத்தையுடைத்தாய், பரிமளம் மிக்கிருப்பதாய், அல கலகாயிருந்துள்ள, திருக்குழற்கற்றையானது, பின்னேயலைய, (ரு) இருபுறத் திலும், மகரகுண்டலங்களணிந்த திருச்செவிகள், ப்ரகாசித்துக்கொண்டு,

---

பெருந்தவத்தள் மண்மேல்போந்தாளென்றந்வயித்து உத்தரம் (நித்ய ஸூரிகள்திரளில்) இத்யாதி. அன்றிக்கே, "மண்மேல்பெருந்தவத்தள்" என் றிருந்தபடியேயாய் தாத்பர்யத்வயம். முன்தினது (பூமியிலேயிருக்கச்செய் தேயித்யாதி). இரண்டாவது (நித்யஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னை யிதயாதி). ... ... (உ௦)

(க) தி - வி - எக.

அசைந்துவர, எய்கையையே ஸ்வபாவ்மாகவுடைய, (சO) வெவ்விய, தநுஸையே, துணையாகக்கொண்டு, இந்த திருமணங்கொல்லையிலே, (தாமும் இளையபெருமாளுமான) இருவராய்வந்தார்; (கரு) (வரவையெதிர்பார்த்திருந்த) என்முன்னே வந்துநின்றார்; அவருடைய திருக்கைகள், தாமரைபுஷ்பத்தின்நிறம், திருப்பவளமும், தாமரையையொக்கும், (உO) திருக்கண்களும், தாமரைமலரின்நிறம், திருவடிகளும், அம்மலரின்நிறமே; அப்படிப்பட்ட திருநிறத்தையுடையரான, (உரு) அவர் ஸ்த்திதியைக் கண்டுவைத்தும், பாங்கியே! அவரை, பரதேவதையென்றுபயப்பட்டோமே. (நO) (உக)

வ்யா.—(இருப்த்தோராம்பாட்டு) (மைவண்ணம்) (க) "మచ్చిత్తా మద్గతప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరమ్ - மச்சித்தாமத்கதப்ராணாஃ போதயந்தஃ பரஸ்பரம்" என்றவித்தை ஸங்க்ரஹமாக மூன்றுபத்துக்கும் வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்வர் பட்டர்.

[మచ్చిత్తాః-மச்சித்தாஃ] మదేకచిత్తాః-மதேகசித்தாஃ - விஷயாந்தரம்கலசாமே அவனை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக்குகை. (உ) "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்று - ஒருமிதுநத்தை விஷயீகரித்திருக்கு மதுவே ஜ்ஞாநத்துக்கு வேஷமென்றருளிச்செய்தார்களிறே - ஆழ்வார்கள். இத்தையொழிந்தவையெல்லாம் வ்யபிசாரமென்கை. தேவதாந்தரங்களைப்பற்றின ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களைப் பற்றினஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், இவ்விஷயந்தன்னைப்பிரிய ப்ரதிபத்திபண்ணும் ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரமென்கை. [మద్గతప్రాణాః-மத்கதப்ராணாஃ] (ந) "ஆவியையரங்கமாலை" என்கிறபடியே தத்கதப்ராணனையுடையரா யிருக்கை. ப்ராணன்தத்கதமாயிருக்கையாவது - அவனோடுகூடினபோது ஸத்தையுண்டாய்ப் பிரிந்தபோது மோஹங்கதையா யிருக்கை. [బోధయన్తః పరస్పరమ్-போதயந்தஃபரஸ்பரம்] (ச) "புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே" என்று - கேட்டுதரித்தல், (ரு) "கோவிந்தன்குணம்பாடி - ஆவிகாத்திருப்பேனே" என்று - சொல்லி தரித்தலரம்படியாயிருக்கை.

தன்னுடைய வ்ருத்தகதநம்பண்ணி தரித்தும், தோழிமார் வார்த்தைகேட்டு தரித்துமிறே இப்பத்துச்செல்லுகிறது. முதல் பத்து - பராசரபாராசர்யாதிகளான ருஷிகளுடைய ரீதியாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநப்ரதாநராயிறே அவர்களிருப்பது: நடுவிற்பத்து - ஆழ்வார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுஃகராயிறே அவர்களிருப்பது: மூன்றாம்பத்து - பிராட்டிமார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; வ்ருததகீர்த்தநரூபமாயிறே யிருப்பது.

(க) கீதை - கO - கூ.
(உ) க - திரு - கஎ.
(ந) திருகுறு - கஉ.
(ச) தி - மொ - கூ - ச - ரு.

இதுக்குக் கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியென்னென்னில்;-தான் சொன்ன ஹிதங்கேட்குமவஸ்தையல்லாமையாலே, "மண்மேல் பெருந்தவதத்தொன்றல்லால் பேசலாமே" என்று கொண்டாடிக் கிடக்கின்றாள் தாயார்; அவன், இவ்வாற்றாமை ஸ்வக்ருஷியின் பலமாகையாலே அதிலே தருப்தனாய்க் கடக்க நின்றான்; இவள் தன் னாற்றாமையாலே அவஸந்நையாய்க்கிடந்தாள்; இவளுடைய தசை யைக்கண்ட உயிர்த்தோழி,(ச)"ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம் சிந்தயித்வா" என்று திருவடி விசாரித் தாற்போலே இவளும், "இவளுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகை அஸஹ்ய மாயிருந்தது, இனி இவளைத் தரிப்பிக்கும் விரகேதோ?" என்று பல முகங்களையுஞ் சிந்தித்து வ்ருத்தமான ஸம்ச்லேஷத்தை ஸ்மரிப்பிக் கவே இவள் தரிக்குமென்று பார்த்து, "இயற்கையில் புணர்ச்சியா கையாலே நானும் அஸந்நிஹிதை, அவன்வந்தபடி யென், உன்னோடு கலந்தபடி யென், பின்புபிரிகிறபோது உனக்கு ஆச்வாஸமாகச் சொல்லிப்போன வார்த்தை தானேது" என்ன; வ்ருத்தகீர்த்தநமா கையாலே தரித்து அவற்றை இவளுக்குச் சொல்லுகிறாள்களாய்ச் செல்லுகிறது.

முதற்பாட்டில் - அவனுடைய வடிவையும் சீலத்தையும் கண் டிவைத்து, கைப்பட்டவஸ்துவைக் கடலிலே போகட்டாற்போலே அந்யதாபரதிபத்திபண்ணி யிழந்தோங் கண்டாயேதோழீ! யென்கி றாள். அவன் வந்தபடி யென்னென்று தோழிகேட்க, ப்ரதமத்திலே வந்தபடியைச் சொல்லுகிறாள். இப்பாட்டு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் தலைமகனாய் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் தலைமகளாக ப்ரவ்ருத்தமா கிறது.

(மைவண்ணம்) † காளமேகநிபச்யாமமான வடிவை ஸ்படிக மாக்கும்படியான திருக்குழலின் கறுப்பிருந்தபடி. திருமேனிக்குப் பரபாகமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) நறுமை - பரிமளம். அதி பரிமளிதமான குழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வருக்கும் ச்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரி மளம்மிகுந்தபடி. (உ) "[Grantha] - கேசவந்க்லேசநாசந:" என்னக்கடவதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமா யிருக்கையன்றிக்கே நெஞ் சில் ச்ரமமெல்லாம் போம்படிகாண் திருக்குழலின்பரிமளம் மிகு ந்தபடி. (குஞ்சி) திரள்திரளாகக் குழன்றிருக்கையன்றியே அல

இருபத்தோராம்பாட்டு. (மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) குழலாகில் கறுத் தன்றோ விருப்பது, (மைவண்ணம்) என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (காளமேக நிபேத்யாதி). மைவண்ணநறுங்குஞ்சி என் றது - கறுத்த நிறத்தை யுடைத்தாய் பரிமளிதமான குஞ்சியென்றபடி.

(ச) ரா - ஸு - ருக - க. (உ)

கலகாகப்பிரிந்ததென்னலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (க) † "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளினுள்கொண்டநீலநன்னூல் தழைகொல்" என்று - ஓரிருளைசிக்ஷித்தது அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (க) "அன்று மாயன்குழல்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார். அஸ்த்திரமானவிருள் ஸதைகரூபமா யிருந்துள்ள குழலுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமாய் மநோஹரமாய் நித்யாநுபாவ்யமான குழலென்கை. (குழல் பின்தாழ) (உ) * ஸ்நிக்த்தநீலகுடிலகுந்தளமான திருக்குழற்கற்றை பின்னேயலைய, (பின்தாழ) நீ பின்கண்டபடியென்னென்ன; பெருக்காறறை எதிர்செறிக்கமாட்டாதாற்போலே என்னுடைய ஸௌந்தர்யதரங்கங்களைக்கண்டு நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாமையாலே முகததைத்திரியவைத்தார், அப்போதுகண்டேனென்கிறாள். முன்பு லலாடபர்யந்தமாய்ப் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயிறே திருக்குழலிருப்பது. ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்செறிக்கவொண்ணாதபடியிறே இவளுடைய போக்யதையிருப்பது.

(மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) அக்குழலினிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகந்தோற்றாதிருக்க அத்தசையிலே இரண்டுசந்த்ர னுதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக்குழைகளிருந்தபடி. திருவடி பிராட்டியைததேடுகிற தசையில் சந்த்ரோதய முதவினாற்போலே திருக்குழலாலேயிருண்ட திருமுகத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாக விருந்தபடி. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகததாலே வந்த விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ? திருக்குழல்தான் திருமகரக்குழைகளுக்கு ஆபரணமா யிருக்கிறதோ? வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸத்தை நீ காணபபெற்றிலேகாணென்கிறாள். (ஆட) † ஒருகடல் அசைந்து வந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள் அசையவந்தபடி. † "அபிமதவிஷயத்தைக்கண்டால் முகததிலே சில அசைவுகளுண்டாகக்கடவது" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † அங்ஙனன்றியே, "முன்பைக்காட்டுவது, பின்பைக்காட்டுவது, எத்தனைசெய்தான் இவள் ஸ்த்ரீத்வத்தை யழிக்க" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர்.

ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லா தொழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கொள்கின்ற வித்யாதி).

(ஆட) என்றதுக்குத் தாத்பர்யத்ரயம்; - (வந்தார்) என்றதிலே நோக்காக ப்ரதமம் (ஒருகடலித்யாதி). (நின்றார்) என்றதிலே நோக்காகத்விதீயம் (அபிமதேத்யாதி). த்ருதீயம் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி).

(க) தி - வாய் - எ - எ - கூ. (உ)

கூடவந்தாராரென்ன; (எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா) கையும்வில்லும் துணையாகவந்தாரென்கிறாள். எய்கையேஸ்வபாவமான வெவ்வியசிலை. எய்கை வம்சதர்மமாயிருக்கிறபடி. முன் நம்மைச் சேரவிட்டது வில்லிறேயென்று வில்லைத்துணையாகக் கொண்டுவந்தார். (க) * வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள்தோய்ந்தவரிறே. ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோத்தமனாக்கவற்றா யிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக்கல்லது எடுக்கவொண்ணா திருக்கையும். ஜமதக்நிக்குப் பிறந்த பரசுராமாழ்வானுக்கும் புருஷோத்தமனெடுக்க வேண்டிற்றிறே. எடுத்து எய்யுமவனுடைய மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதவில்லு.

(வெஞ்சிலை) கையில்வில்லைக்கண்டபோதே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியிருக்கை. கையும் வில்லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் கண்டால் அநுகூலர் வாழும்படியாய், ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயிறே யிருப்பது. கையிலபிடித்த வில்லுந் தாமுமாய்வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனம் நீ காணப்பெற்றிலைகாண். † வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே. (உ) "తంద్రుష్ట్వాశత్రుహన్తారమ్... పరిషస్వజే- தம்த்ருஷ்ட்வாசத்ருஹந்தாரம்...பரிஷஸ்வஜே" என்னக்கடவதிறே.

(சிலையே துணையா) ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ஏகாந்தமாம்படிவந்தார். † கண்டார்க்கு "இங்கு வந்ததென்" என்றால், "வேட்டையாடவந்தோம்" என்றால் உத்தரமில்லாதபடி ததநுகூலமான வில்லோடேயிறே வந்தது, அவளும் புஷ்பாபசயத்தை வ்யாஜீகரித்திறே

(இங்கே) நான் நிதியெடுத்த ப்ரதேசம் இதுகாணென்கிறாள். கலந்துபிரிந்தபின்னும் மண்ணைமோந்து கிடக்கலாம்படிகாண் இலச்சினைபட நடந்தவடிச்சுவடிருந்தபடி. (இங்கே) என்று - திருமணங்கொல்லையைக்காட்டுகிறாள்.

(இருவராய்வந்தார்) "சிலையேதுணையா" என்றுவைத்து, (இருவராய்வந்தார்) என்கை அஸங்கதமன்றோ வென்னில்; கையில் வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (ங) "రామస్యదక్షిణోబాహుః- ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" என்னக்கடவதிறே. (இருவராய்வந்தார) என்று -

ப்ரணயிநியானவள் கையும் வில்லுமான ஆண்பிள்ளைத்தனத்திலே ஈடுபடக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வீரபத்நியித்யாதி).

(சிலையேதுணையா) என்றதுக்கு - கீழ்கடகமாகையாலே என்றருளிச்செய்து இங்கு ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு அநுகூல மாகையாலே என்றுதாத்பர்யம் (கண்டார்க்கித்யாதி).

(க) கஎ. (ங) ரா - யு - உஅ - உ௫.
(உ) ரா - ஆ - ௩0 - ௩௯.

† பிரியச் சொல்லுவானென்னென்னில் ; அணைக்குந் தோளோடே வந்தாரென்னவுங்காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்றுகார்திறே. † ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவருகிறவன் படுக்கையோடேவருகை மிகையன்றிறே. (இருவராய்வந்தார்) † தைவமாநுஷ்யங்கலசிவந்தார். † சேஷியாய் வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வந்தாரல்லர், உபயாகாரத்தாலே வந்தாரென்னவுமாம். † தம்முடையகாலை என்தலையிலேவைக்கக்கடவதாகவந்து என்காலைத் தம்தலையிலே வைத்துக்கொண்டாரென்கிறாள். † பாணிக்ரஹணம் பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படுக்கையிலே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறே யிருப்பது. † வகுத்த ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (க) "నశా(స్త్రం)నైవ చక్రమః- நசாஸ்தரம் நைவசக்ரமః" ஆகவும் வேணுமிறே. அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இருவராம்படியாக வந்தாரென்னவுமாம். தாமும் நாமுமேயாம்படியாக வந்தாரென்கை.

(வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்திலே நாம் மடலெடுத்துச்சென்றுகிட்டவேண்டும்படியாயிருக்க, நாமிருந்தவிடத்திலேகாண் தாம் வந்ததென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, கால்நடையிலும் அவர்நடையைக் காணப்பெற்றதில்லைகா ணென்னவுமாம். நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கவேண்டும்படிகாண் நடந்த நடையிருந்தபடி.

(வந்தாரென்முன்னேநின்றார்) பெரியத்வரையோடேவந்தவர் கடல்கண்டுதேங்கினாற்போலே என்னைக்கண்டு மேலிடமாட்டாதே தேங்கி "என்முன்னேநின்றார். "தாம் நேர்முகம்பார்ப்பதெப்போதோ" என்று நான்பார்த்திருக்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேர்முகம்பார்க்கவல்லளே" என்று பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்காணென்கிறாள். (நின்றார்) கால்வாங்கமாட்டாதே நின்றார். †ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாக நின்றாரென்னுதல்; கந்தவ்யபூமியில்லாமையாலே நின்றாரென்னுதல்.

(பிரிய) ராமஸ்யேத்யாதி தக்ஷிணபாஹு-வாகில் (இருவராய்) என்று பிரியச் சொலலுவா னென்னெனனிலென்றுகூட்டுவது. பிரியச்சொல்லிற்றுகாமைக்கு ஹேத்வந்தரம் (ஸம்ஶ்லேஷிக்கவித்யாதி). அதர்வது-திருவநந்தாழ்வானுகையாலே படுக்கையென்றபடி. (இருவராய்) என்றசப்தத்துக்கு (தைவமாநுஷ்யம இத்யாதி). விவரணம் (சேஷியாயித்யாதி). சேஷசேஷித்வங்களாகிற விருத்ததர்மங்கள் ஏகாஶ்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறா, (தம்முடைய காலையித்யாதி). ஆனால் அவனுடைய சேஷித்வத்துக்குக் கொற்றையன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாணிக்ரஹணமித்யாதி). உபபாதகம (வகுத்த ஸ்வாமியித்யாதி).

விவரணம் (ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவித்யாதி).

(க)

(கைவண்ணமித்யாதி) அந்தஸௌந்தர்யஸாகரத்தில் தான் அகப்பட்டசுழிகளைச் சொல்லுகிறாள். பாதாதிகேசாந்தமாகச் சொல்லுதல், கேசாதிபாதாந்தமாகச் சொல்லுதல் செய்யாதொழிந்தது, தான் அநுபவித்தப்ரகார மிதுவாகையாலே. (கைவண்ணந்தாமரை) ப்ரதமத்தில் தன்னைமேல்விழுந்து பாணிக்ரஹணம் பண்ணின கையைச் சொல்லுகிறாள. (வாய்கமலம்போலும்) கையைப்பிடித்துத் தன் செல்லாமைதோன்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென், இதொருமுலையழகிருந்தபடியென், இதொருகண்ணழகிருந்தபடியென்" என்று இனசொல்லுச்சொன்ன திருவதரமிருந்தபடி.

(கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச்சொல்லத்தொடங்கி அநுகூலதர்சநத்தாலே விக்கிறல் குறையும் தலைக்கட்டும்கண். இன்சொல்லுச் சொல்லத்தொடங்கிக் குறையுந் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங்கண்ணாலே தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமிறே இன்சொல்லு. அவ்வாதரத்தையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றாரென்கை.

(அடியுமஃதே) அந்நோக்குக்குத்தோற்று விழும்திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள். (க) "கண்ணும்வாயும்கைத்தலமுமடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று கீழ்ச்சொன்னாற்போலே இங்குஞ்சொல்லவமைந்திருக்க போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தனித்தனியே தாமரையைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந்தாமரை என்னாதே, (அஃதே) என்றது - உபேக்ஷாவசநத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவையும் ஸத்ருசத்ருஷ்டாந்தமன்றென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

வந்தவரவைக்கேட்டாற்போலன்றியே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலேயிருந்ததீ! நீ பேசினபடியென்று தோழிசொல்ல; இதென்னனபது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனை யென்கிறாள். பிசக்கிமோந்ததித்தனையொழிய வந்தப்ரகாரத்தையும் அவரையும் நம்மால் பேசபபோமோ ? நீ கேட்கையாலே உனக்கொருத்ருஷ்டாந்தத்தை யிட்டுச்சொன்னே னித்தனை யொழிய ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லலாம்படியன்றுகாண் அவர்வடிவிருந்தபடி. அப்ரகாரத்தையுடையரென்னுமித்தனைகாண். (நிலைமைகண்டும்) (உ) "ஸத்யேந லோகாஞ்ஜயதி - நித்யஜேயம்" என்கிறபடியே என்னைபபெற்றுததரித்தல், பெறுவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக கண்டுவைததும். (அவர்நிலைமை) † அவர்வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இததனையுங்கண்டுவைததும். (கண்

---

† தாத்பர்யம் (அவாவடிவழகிருநதபடியித்யாதி).

(க) கஅ. (உ) ரா-யு-கஅ-ஙு.

டும்) முன்பு உன்வாயிலேகேட்டுப்போந்தேனித்தனையிறே, கேட்டாற்போலேகண்டுவைத்தும். (கண்டும்) † நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணிக் காணவேண்டும்விஷயம் அநாயாஸேந கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தேகிடாய் நழுவவிட்டது.

(தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும், வந்தவரவிருந்தபடியும், நின்றநிலையிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லைகா ணென்கிறாள். (அவரை) நம்மையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவரை. (நாம்) அவரையொழிந்தபோது (க) "అసన్నేవ-அஸந்நேவ" என்னும்படியிருக்கிற நாமென்னுதல்; அவரையொழியச் செல்லாமையையுடைய நாமென்னுதல. "ஏகாதிரிக்தம் அநேகம்" என்று சொல்லுகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள்.

(தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணி நாம் பரதேவதையென்று ப்ரமித்தோமித்தனையொழிய, (உ) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే- ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகாண் அவர் நினைத்திருந்தபடி. நாம் ஸஜாதீயவிஷயத்தே விஜாதீயபுத்திபண்ணினேமித்தனை காண். (உ) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే- ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்னும்அவர்நினைவைவிட்டு, (௩) "భవాన్నారాయణో దేవః-பவாந் நாராயணோதேவঃ" என்று வழிப்போக்கர் வார்த்தையைப்பற்றினேமித்தனைகாண்.

(அஞ்சினோமே) இருய்த்தோமே. அபயஸ்த்தாநத்திலேகாண் பயபுத்திபண்ணிற்று. † "(நாமஞ்சினோம்) என்று ஸ்ரீஜநகராஜன் றிருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடிகண்டாயே!" என்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்வர். † இழவிலும்வாஸனைவிடாதிறே. (தோழீ!) உன்ஸங்

மேல்கூட்டித் தாத்பர்யம் (நெடுநாளித்யாதி).

(நாம்) என்றத்தை ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நாமஞ்சினேமித்யாதி). விஶ்லேஷ வேளையிலே நாம் என்று - அஹங்காரம் தோற்றச்சொல்லக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இழவிலுமித்யாதி). ... ... (உச)

(தோழீநாம்) என்று தோழி கடக்கவிருக்கத் தானும் நாயகனும் கலந்துவந்த நாயகி தோழிக்கு வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுவதாயிருக்க, (நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) என்று தோழியைக் கூட்டிச் சொல்லுவானென்னென்னில்; (தோழீ) என்றுநீங்கலாக ஸம்போதிக்கையாலே கூடிற்றல்ல. (நாமஞ்சினோம்) என்கிற பஹுவசநம் உபலம்பத்திலே ஆத்மநிபஹுவசநமாய், நாம் இப்படி அபாயப்பட்டோங் கண்டாயே என்று லௌகிகமர்யாதையாலே முறைப்படுகிறாளாகையாலே ஒருகுறையுமில்லை.

(க) தை-ஆந.
(உ) ரா-யு-கஉ0-கஉ.
(௩) ரா-யு-கஉ0-கச.

த்தியில்லாமையிறே நானிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையு மறியும்நீ கூடநின்றுயாகில் என்ப்ராந்தியைப போக்கலாயிற்றென் கிறுள். ... ... (உக)

ஸ்ரீ மதேராமாநுஜாயநமஃ.

பட்டரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

కజ్జలాకారసౌగన్ధ్యవహాలకనికుమ్భనమ్ ।
విభృణోతిగురోః ప్రాప్తం కలివిద్వేషికింకరః ॥

கஜ்ஜலாகாரஸௌகந்த்ய வஹாலகநிகும்பநம் ।
விப்ருணோதிகுரோஃப்ராப்தம் கலிவித்வேஷிகிங்கரஃ ॥

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சியித்யாதி) நாயகனோடே கலந்து பிரிந்து பிரிவாற்றுமல் நோவுபடுகிறுளொருநாயகி, உபாயத்தாலே உபவநத்திலே பூக்கொய்யவென்று புறப்பட, நாயகனும் வேட்டைக்கென்று வர, அங்கே உபாயம்பலித்து ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய் நாயகனும் போனவளவிலே இத்தைக்[§]கடிப்பித்துத் தலைக்காவலாக நின்ற தோழிவந்துகிட்டி, "அவன்செய்தபடியென்" என்று கேட்க; அவளுக்கு, ப்ரவ்ருத்தமானபடியை நாயகிசொல்லுகிறுள்-இப்பாட்டால்.

முதல்பத்து - ஆழ்வார் தாமானபாசுரம்; இரண்டாம்பத்து - திருத்தாயார்பாசுரம்; மூன்றும்பத்து - பெண்பிள்ளைபாசுரம். முதல்பத்து - (க) "మచ్చిత్తాః- மச்சித்தாஃ" என்கிறது; இரண்டாம்பத்து - (க) "మద్గతప్రాణాః- மத்கதப்ராணாஃ" என்கிறது; மூன்றும்பத்து - (க) "బోధయన్తః పరస్పరమ్- போதயந்தஃபரஸ்பரம்" என்கிறது. முதல்பத்தாலே - திருமந்த்ரார்த்தம் சொல்லிற்று; இரண்டாம்பத்தாலே த்வயார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - சரமஶ்லோகார்த்தம். முதல்பத்தாலே - பக்தி; இரண்டாம்பத்தாலே - ப்ரபத்தி, மூன்றும்பத்தாலே - புருஷகாரம். முதல்பத்தாலே - ப்ரணவார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - நாராயணசப்தார்த்தம். முதல்பத்தாலே - அகாரார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே உகாரார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - மகாரார்த்தம். முதல்பத்தாலே - (உ) "అదర్శనేదర్శనమాత్రకామాః- அதர்சநேதர்சநமாத்ரகாமாஃ" என்னுமர்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - (உ) "దృష్టాః పరిష్వఙ్గరసైకలోలాః- த்ருஷ்டாஃபரிஷ்வங்கரஸைகலோலாஃ" என்னுமர்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே- (உ) "ఆలిఙ్గితాయాం పునరాయతాక్ష్యామాశాస్మహేవిగ్ర

§ ఘటిప్పిత్తు - (க) கீதை-கO-க. (உ)

హయోరభేదమ్-ஆலிங்கிதாயாம் புநராயதாக்ஷ்யா மாசாஸ்மஹே விக்ரஹயோரபேதம்" என்னு மர்த்தம் சொல்லிற்று.

முதலபத்து ஆழ்வார் பாசுரமானபடி யென்னென்னில் ;-(க) "தளிர்புரையுந் திருவடி யென்தலைமேலவே" என்னும் பாசுரமாகையாலே ; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார்பாசுரமானபடி யென்னென்னில் ; - (உ) "என்குடங்காலிருக்ககில்லாள்" என்றும், (ங) "பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும் பேசக்கேளாள்" என்றுஞ் சொல்லுகையாலே; மூன்றாம்பத்து பெண்பிள்ளை பாசுரமானபடி யென்னென்னில்- (ச) "என்முன்னே நின்றார்" என்றும், (ச) "தோழீ ! அவரை நாம் தேவரென்றஞ்சினோம்" என்றும், (ரு) "எவ்வளவுண்டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு" என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

(சு) "మచ్ఛిత్తాః- மச்சித்தா:" என்றபடி யென்னென்னில் ; - (எ) "இமையவர்தம் திருவுருவேறெண்ணும்போது" என்றும், (அ) "அந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே" என்றுஞ் சொல்லுகையாலே ; (சு) "మద్గతప్రాణాః- மத்கதப்ராணா:" என்றபடி யென்னென்னில் ; - (கூ) "நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப நிற்குஞ்சோரும்" என்றும், (க0) "துணைமுலைமேல்துளிசோரச் சோர்கின்றாளே" என்றும் சொல்லுகையாலே ; (சு) "బోధయన్తః పరస్పరమ్-போதயந்தஃபரஸ்பரம்" என்றபடியென்னென்னில் ; - (கக) "அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுந்தோழீ" என்றும், (கஉ) "வரையுருவில்மாகளிற்றைத்தோழீ யென்றன்பொன்னிலங்கு முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு" என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

திருமந்த்ரார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில் ; - (க) "என்னுருவில் நிறை வெந்தை" என்று சொல்லுகையாலே - ப்ரணவார்த்தம் சொல்லிற்று. (க) "தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே" என்று சொல்லுகையாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லிற்று. (க) * மின்னுருவாய் முன்னுருவில் தொடங்கி, (க) * அனலுருவறுதியாக-நாராயணசப்தார்த்தம் சொல்லிற்று.

த்வயார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில் ; (க0) "வில்லிறுத்து மெல்லியள்தோள் தோய்ந்தாய்" என்றும், (கங) "திருமாலைப்

(க) க - (உ) கக. (உ) ககூ. (ச) உக.
(ரு) உஉ. (சு) கீ - க0 - கூ. (எ) உ. (அ) ச.
(கூ) கஉ. (க0) கங. (கக) உக- (கஉ) உஅ-
(கங) கச.

பாடக்கேட்டு" என்றும் - ஸ்ரீ மத்பதார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (க) "கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த காளாய்" என்று துடங்கி, (க) "துன்னுகுழல் கருநிறதென்துணையே" என்கிறவளவாக - நாராயண சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "அடியிணையும கமலவண்ணம்" என்று - சரணசப்தார்த்தம சொல்லுகையாலும், (ங) "இது செய்தார்" என்றும், (ச) "பேர்பாடி" என்றும் - ஶரணசப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன்" என்றும், (ச) "நீராடப்போனுள்" என்றும் - "பரபத்யே" என்கிற வர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ச) "பாவைமாயன்மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாள்" என்றும், (உ) "பித்தர் பனிமலராமேல் பாவைக்கு" என்றும் - உத்தரகண்டததில் ஸ்ரீ மச்சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ரு) "பாரையுண்டு" இத்யாதியாலே - உததரகண்டத்தில் நாராயண சப்தார்ததஞ் சொல்லுகையாலும், (உ) "பேர்பாடித்தண் குடந்தை நகரும்பாடி" என்று - நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும்.

சரமஶ்லோகார்த்தம் சொன்னபடியென்னென்னில்; (சு) "கைவளையும் மேகலையுமகாணேன்" என்றும, (எ) "இருகையில் சங்கிவைநில்லா" என்றும், * సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య- ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யவினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (எ) "கருமுகிலேயொப்பர் வண்ணம்" என்றும், (எ) "ஒருகையில்சங்கொருகைமற்றாழியேந்தி- இங்கேவந்து" என்று - கையும்சங்குமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதமாகையாலே "మాంమేకం- மாமேகம்" என்கிற பதத்தினர்ததம் சொல்லுகையாலும், (அ) "என்றன்பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு" என்றும், (கூ) அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை - அடிநாயேன் நினைந்திட்டேன்" என்றும் - "శరణం,వ్రజ- ஶரணம், வ்ரஜ" என்கிற பதங்களில் உக்தமான வர்த்ததனை அநுஷ்டாந பர்யந்தமாகச் சொலலுகையாலும், (க0) "மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணு விண்ணவர்தம் பெருமானே" என்று - * అహం- அஹம்சப்தாத்தம சொலலுகையாலும், (க0) "அருளாய்" என்றவிடத்திலே என்னையருளா யென்னவேண்டுகையாலே, "త్వా- தவா" என்கிறபததத்தினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (க0) "தொல்லைப்பழவினையை முதலரியவல்லார்தாமே" என்று - "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి- ஸர்வபாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்

(க) கசு. (உ) கஅ. (ங) கக.
(ச) ககூ. (ரு) உ0. (சு) உஉ.
(எ) உச. (அ) உஅ. (கூ) உக.
(க0) ங0.

யாமி'' என்கிறபதங்களி னர்த்தஞ்சொல்லுகையாலும், (க) "அருளாய்'' - என்கிறத்தாலே - * మా శుచః-மாசுச: வினர்த்தம் சொல்லுகையாலும்.

பக்திசொன்னபடி - (உ) "இந்திரர்க்கும் பிரமர்க்கும் முதல்வன்'' என்று - (ங) " కారణం తు ధ్యేయః- காரணந்துத்யேய:'' என்றும், (ச) "తజ్జలానితి శాన్త ఉపాసీత- தஜ்ஜலாநிதிசாந்தஉபாஸீத'' என்றும் - காரணவஸ்து உபாஸ்யமென்னு மிடம் சொல்லுகையாலும், (உ) "மந்திரததால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்'' என்று - ధ్రువానుస్మృతి- த்ருவாநுஸ்ம்ருதி சொல்லுகையாலும.

ப்ரபத்தி சொன்னபடி - (ரு) "அணியரங்கமாடுதுமோதோழீ'' என்று - நாயகஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு உபாயம் சிந்தித்தாலோவென்று தோழியைக்கேட்கையாலும், (சு) "பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்'' என்று - சிந்தித்த உபாயத்தை யநுஷ்டிக்கையாலும்.

புருஷகாரம் சொன்னபடி; - (எ) "பெருந்தவத்தர் அருந்தவத்து முனிவர்சூழ - உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து - புலவித்து'' என்று - ததீயர்புருஷகாரமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லுகையாலே.

ப்ரணவார்த்தம் சொன்னபடி - (அ) "என்னுருவில் நின்ற வெந்தை'' என்றும், (கூ) "மூவுருவுங்கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி'' என்று-சேஷிசேஷசேஷித்வம் மூன்றும் ஓரக்ஷரமாய்நின்றபடியும், (கo) " అకారశ్చోకారశ్చ మకారశ్చేతి-அகாரஉகாரமகாரஇதி '' என்று அக்ஷரத்ரயமும் ஒன்றானபடி சொல்லுகையாலே.

நமஸ்ஸப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (கக) " என்குடங்காலிருக்ககில்லாள்'' என்றும், (ரு) " என்சிறகின் கீழடங்காப பெண்ணைப்பெற்றேன்'' என்றும் இப்புடைகளிலே சொல்லுகையாலே மமகாரநிவ்ருத்தி சொல்லிற்று.

நாராயணசப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (கஉ) " மைவண்ணம் '' என்கிறபாட்டும், (எ) " பெருந்தவத்தரருந்தவத்து முனிவர்சூழ, ஒருகையில் சங்கொருகை மற்றாழியேந்தி'' என்றும் இப்புடைகளிலே ஆயுதாபரணவிக்ரஹம் நாராயணசப்தார்த்தமான பரதவஸௌலப்யாதிகள் சொல்லுகையாலே.

அகாரார்த்தம் சொன்னபடி - " வற்புடைய '' என்கிறபாட்டிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக, (கங) " அவ - ரக்ஷணே '' என்கிற தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகையாலே.

(க) ஙo. (உ) ச. (ங) அதர்வசிகை (ச) சாந்தோ-ங-கச.
(ரு) கஉ. (சு) ககூ. (எ) உச. (அ) க.
(கூ) உ. (கo) (கக) கக. (கஉ) உக. (கங)

உகாரார்த்தஞ் சொன்னபடி - (க) "நெஞ்சுருகி" என்கிற ஈட்டாலே - அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக பகவதேகாந்தத்வஞ் சொல்லுகையாலே.

மகாரார்த்தஞ் சொன்னபடி - (உ) "அவர்நிலைமைகண்டும்" என்றும், (உ) "தேவரென்றஞ்சினேனும்" என்றும், (ஙு) "கண்டேன் கனமகரக்குழையிரண்டும்" இத்யாதிகளாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகள் சொல்லுகையாலே.

(ச) "అదర్శనేదర్శనమాత్రకామాః - அதர்சநேதர்சநமாத்ரகாமாঃ" என்கிறபடி யென்னென்னில்; - (ரு) "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று - அவனைக் காணவேணுமென்றுசைப்பிடுகையாலே. (ச) "దృష్టేపరిష్వఙ్గరసైకలోలాః - த்ருஷ்டேபரிஷ்வங்கரஸைகலோலாঃ" என்றபடி யென்னென்னில்; - (சு) "முற்றாராவனமுலையாள்" என்று துடங்கி நாய்ச்சியார் திருமார்பிலே அணைத்துக்கொண்டிருக்கிறதுகண்டு தானும்அப்படியிருக்கவேணுமென்று அறுதியிட்டசொன்னகையாலே. (ச) "ఆశ్లిష్టమోర్విగ్రహయోర్భిదమ్ - ஆஶ்லிஷ்டமோர் விக்ரஹயோர் ரபேதம்" என்கிறபடி யென்னென்னில் - (எ) "யான்காண்பன் கண்டபோது புள்ளூருங்கள்வா நீ போகேலென்பன்" என்று - என்னைவிட்டு நீ போகாதே கொள்ளென்று அபேக்ஷிக்கையாலே.

முதல்பத்தில் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைச் சொன்னபடி, முதற்பாட்டுத்துடங்கி ஸ்பஷ்டம். இரண்டாம்பத்தில் விஶ்லேஷித்துக் கலங்கினபடி, (அ) "பட்டுடுக்கும்" என்று துடங்கி, பெண்பிள்ளையுடைய க்லேசம்சொன்ன தாயார் பாசுரத்தாலே கண்டுகொள்வது. மூன்றும்பத்தில் க்லேசந்தீர்ந்து ஸம்ஶ்லேஷ வ்யாபாரம் பண்ணினபடி * மைவண்ண நறுங்குஞ்சி துடங்கி, (கூ) "எவ்வளவுண்டெம்பெருமான் கோயிலென்றேறகு - எழிலாலியென்றார் தாமே" என்றும் (கூ) "புனலரங்கமூரென்றுபோயினார்" என்று மித்யாதிகளாலே சொலலுகையாலே.

(கo) "గాన్ధర్వేణ వివాహేన బహ్వ్యో రాజర్షికన్యకాః। శ్రూయన్తేపరిణీతాస్తాః పితృభిశ్చాభినన్దితాః - காந்தர்வேணவிவாஹேந பஹ்வ்யோராஜர்ஷிகந்யகாঃ। ஶ்ரூயந்தேபரிணீதாஸ்தாঃ பித்ருபிஶ்சாபிநந்திதாঃ" என்கிறபடியே உபயாநுராக நிபந்தநமாக நாயகநாயகிகளுக்கு ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாக இத்தைக்கேட்ட தாய்மார, (கக) "நங்காய் நங்குடிக்கிதுவோ நன்மையென்ன" என்றும, (கஉ) "தன்குடிக்கேதுந் தக்கவா நினையாள" என்றும,

(க) கஉ. (உ) உக. (ஙு) உஉ. (ச) (ரு) கூ. (சு) கக.
(எ) உங. (அ) கக. (கூ) உச (கo) (கக) கஎ. (கஉ) தி-மொ-உ-எ-சு.

(க) "என்சொல்லாருஞ்சொல்லாதவர்" என்றும் பார்த்ஸிக்க; (உ) "அன்னையென்னைக்குமென்றஞ்சுகின்றேன்" என்றுபயப்பட்டு நாயகன்பக்கல் செல்லாதொழிய; அவனும் ஸாசங்கனாய் இவள்பக்கல் நேர்கொடுநேரேவரக்கூசி இவளபிப்ராய மறியவேணுமென்று, ஸ்வயந்தூத்யமென்றும் பரதூத்யமென்று மிரண்டாகையாலே, முதல்கலவிகலந்தபடியாலே பரதூத்யாபேக்ஷையில்லை, ஸ்வயந்தௌத்யம் பண்ணத்தேடி; (ங) "కుసుమాన్యపచిన్వన్తీ చచారమదిరేక్షణా - குஸுமாந்யபசிந்வந்தீ சசாரமதிரேக்ஷணா" என்றும், (ச) "సఖ్యః పురీపరిసరేపి - ஸக்ய: புரீபரிஸரேபி" என்றும் ஊரைச்சூழ்ந்த உபவநத்தே புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்யப் போகிறாளென்று கேட்டு, (ரு) "తతస్త్వవనతంచాప మాదాయాత్మవిభూషణమ్ । ఆబధ్యచకలాపౌద్వౌ జగామోదగ్రవిక్రమః - ததஸ்த்வவநதம்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்। ஆபதத்யசகலாபௌத்வௌ ஜகாமோதக்ரவிக்ரம:" என்று வேட்டை வித்யாதரனாக எடுத்துக்கட்டின மயிரும், பிடரியிலே தழைந்தலைகிற குழலும், இறுக்கின சாணமும், கட்டினகச்சும், முன்னேயுடுத்த வுடைத்தோலும், இடக்கையிலே கட்டின கச்சும், வலத்தோளிலே இட்டமெத்தையும, பெருவிரலிலே பூட்டின சரடும், இடக்கையிலே நடுக்கொடுததுப்பிடித்த வில்லும், வலக்கையிலேதெரிந்து பெருக்கினவம்பும், முதுகிலே கட்டின அம்பறுததூணியுமாய்க்கொண்டு வேட்டைக்கென்று புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்கிற உபவநததேசெல்ல; அவளும், (சு) "కామశ్చాష్టగుణోభవేత్ - காமஶ்சாஷ்டகுணோபவேத்" என்கிறபடியே புருஷனில் அதிசயிததவாசையை யுடையளாகையாலே, (எ) "எங்ஙனேயோவன்னை மீர்காள்" என்கிறபாட்டை யநுஸந்தித்து, (எ) "செல்கின்ற தென்னெஞ்சமே" என்றும், (அ) "அன்னையென் செய்யிலென் ஊரென்சொல்லிலென் - விடுமினோ" என்று கலக்கற்றுமன்றுடி, (கூ) "அணியரங்கமாடுதுமோ தோழீ" என்று தோழியைப் பார்த்து, சுனையாடலென்றும் புனலாடலென்றும் - ஸம்போகத்துக்குப் பேராகையாலே பயலானபேச்சாலே கேட்க; அவளும், இவளபிப்ராயஜ்ஞையாகையாலே பூக்கொய்யவென்று கொண்டுபோய் விட்ட தாய்மாரும், ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோவென்று தலைக்காவலாக வழியிலேபோய் நிற்க; போகோபோத்க்காதமாக உபயாபிப்ராயஜ்ஞாநம்பிறந்து ஸம்ஶ்லேஷமும் ப்ரவ்ருத்தமாய்; (க0) "புனலரங்கமூரென்று போயினார்" என்று, - நாயகனும்

(க) தி-வாய்-சு-உ-அ. (உ) தி-மொ-கூ-உ-க. (ங) (ச) (ரு) (சு)
(எ) தி-வாய்-ரு-ரு-க. (அ) தி-வாய்ரு-ங-சு. (கூ) கஉ. (க0) உச.

போய் இவளும்மீண்டு, உயிர்த்தோழியானவள் "செய்தபடி யென்" என்று கேட்கப் பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தைத் தோழிக்குச் சொல்லு கிறாள் - இப்பாட்டில்.

* மைவண்ண நறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ மகரஞ்சேர்குழை யிருபாடிலங்கியாட எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா - வந்தார் காண்; வந்தபோதிருந்தவமளிகாண்; ஸ்வாபாவிகமான வடிவழகும் வைசேஷிகமான வொப்பனையழகும் காவல்துடிப்புமான அப்பசுங் கூட்டிமிருந்தபடி காணென்கிறாள். அன்றிக்கே, அவன் சீலத்தை யும் அழகையுங்கண்டுவைத்துக் கைப்பட்டபொருளைக் கடலிலே கவிழ்ப்பாரைப்போலே அந்யதாப்ரதிபத்திபண்ணியிழந்தோங் கண் டாயே தோழீ என்கிறாளாகவுமாம்.

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) அத்திருக்குழலின் நிறமும் மணமு மிருந்தபடிகாண். (மைவண்ணம்) (க) "கார்வண்ணந்திருமேனி" என்கிறவடிவின் நிறம் ஸ்ப்படிகமென்னும்படிகாண் திருக்குழலினி ருட்சியிருந்தபடி.

(மைவண்ணம்) (உ) "ಭಾರೂಪಃ-பாரூப:"(ங)"ತೇಜಸಾಂರಾಶಿಮ್-தேஜஸாம்ராசிம்" என்றும், (ச) "ஒண்சுடர்க்கற்றை" என்றுஞ் சொல்லுகிற தேஜோரூபமான திருமேனியில்நின்றும் கிளம்பினதொரு மைபோலேயிருக்கை. (மைவண்ணம்) இத்திருக்குழலைக்கண்டவர்க ளுக்கு ஸர்வமும் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸித்தாஞ்சநமாயிருக்கை. (மை வண்ணம்) (ரு) "ಪಿಙ್ಗಳಜಟೋ ದೇವಃ -பிங்களஜடோதேவ:" என்றும், (சு) "ஒருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தீ" என்றும்சொல்லு கிற ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் மயிர்போலே குராலாயமேறி ஓடியிருக்கைய ன்றிக்கே, (எ) "ನೀಲಕುಞ್ಚಿತಮೂರ್ಧಜಮ್-நீலகுஞ்சிதமூர்த்தஜம்" என் றும், (அ) "குழலிருண்டு சுருண்டு" என்கிறபடியே - கண்டவர்கள் கண்களிலே அஞ்சநமெழுதினாற்போலே ஶ்யாமளமாயிருக்கை. (கூ) "ಶೋಭಯನ್ ದಣ್ಡಕಾರಣ್ಯಂ ದೀಪ್ತೇನ ಸ್ವೇನ ತೇಜಸಾ-சோபயன்தண்டகாரண் யம்தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா" என்கிறபடியே தன் நிறப்பாட்டாலே ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தை மயிற்கழுத்துச் சாயலாக்காநின்றது என்று ரிறே - ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும்.

கேவலம் ரூபஸம்ஸ்காரமேயாய் கந்தஸம்ஸ்கார மற்றிருக்கு மோவென்னில்; (நறுங்குஞ்சி) மல்லிகை செங்கழுநீர்தொடக்கமான

(க) கஅ.
(உ) சாந்தோ.
(ங) ரா.
(ச) தி-வாய்-க-எ-ச.
(ரு)
(சு) உ.
(எ)
(அ) பெரி-திரு-ங-சு-கக.
(கூ) ரா-ஆ-ங-அ-கரு.

வற்றால் நாற்றங்கொளுந்துகை யன்றிக்கே ஸ்வபாவத ஏவ ஸுகந்தமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) திருமேனியும் இருண்டு திருக்குழலும் இருண்டிருந்தால் வைஷம்யம்தெரியா திருக்கையன்றிக்கே நாற்றங்கொண்டறியலாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) பரிமளிதமான திருக்குழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரிமளமிருந்தபடி. (க) "నరకేపచ్యమానస్తు యమేనపరిభాషితః।కిం త్వయారాధితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః-நரகேபச்யமாநஸ்து யமேநபரிபாஷிதঃ। கிம்த்வயாநார்ச்சிதோதேவஃ கேசவঃக்லேசநாசநঃ" என்னக்கடவதிறே. வெறும்த்ருஷ்டிப்ரியமேயாயிருக்கையன்றிக்கே நெஞ்சில் ஶ்ரமமும் போம்படிகாண் திருக்குழலின்பரிமளம் மிகுந்தபடி.

(நறுங்குஞ்சி) திருவடிகள் தொடங்கித் திருமுடியளவும் அபிரூப்மாயிருக்க, முதலடியிலே இவள் திருக்குழலிலேயகப்படுவானென்னென்னில்; (உ) "పాదాలక్తకపఙ్క్తిలాఞ్ఛితశిఖామేమౌలిపుఞ్జావళీ - பாதாலக்தக பங்கலாஞ்சிதசிகாமே மௌலிபுஞ்சாவலீ" என்றும், (ங) "త్వామయమాబద్ధాఞ్జలిదాసజనస్తమిమమర్థమర్థయతే-த்வாமயமாபத்தாஞ்சலி தாஸஜநஸ்தமிமமர்த்தமர்த்தயதே" என்றும் - ப்ரணயகலஹங்களிலே காலிலே விழுந்தபோதைச்செம்பஞ்சுக்குழம்பு அடையாளமாயிருக்கையாலே முற்பாடாக அது கண்ணிலேதோற்றிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, (நறுங்குஞ்சி) (ச) "நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்" என்கிறபடியே பரிமளபரசுரமாய்ப் பரத்வஸூசகமான திருத்துழாய்நாற்றம் கொடுபோய் மூட்டிற்றாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - தாம் சூடிக்கொடுத்த பூவின்பரிமளம் அழைத்துக்கொண்டதாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - இவள் பூர்வஸம்ஶ்லேஷமேதொடங்கி, (ரு) "துன்றுகுழல்கருநிறத்தென் துணையே" என்று வாய்வெருவி வாஸிதமாகையாலேயாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று ஸௌந்தர்யம் அரைவயிறாயிருக்கை யன்றிக்கே விஞ்சித் தலைக்குமேலே போகையாலே என்னவுமாம்.

(குஞ்சி) (சா) "కుటిలకున్తలాలఙ్కృతమ్-குடிலகுந்தலாலங்க்ருதம்" என்றும், (எ) "కుఞ్చితమూర్ధజమ్-குஞ்சிதமூர்த்தஜம்" என்றும், (அ) "குழலிருண்டு சுருண்டேறியகுஞ்சி" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே கோரைபோலே நாலுகையன்றிக்கே பங்கிபங்கியாக வளை

(க)	(ச) தி-பா-கo.	(எ)
(உ)	(ரு) கக-	(அ) பெரி-திரு-ங-சா-கக.
(ங)	(சா)	

த்திருக்கை. அன்றிக்கே, (குஞ்சி) என்று - (க) "குஞ்சியுங் கொண்டையுங்குடுமியும்" என்று அளகாக்ரம் தூள்ளித் தூரியிருக்கையாகவுமாம். (உ) "நெறிமென் கூந்தல்குழையல்" என்னக்கடவதிறே. (ங) "குஞ்சி, குழல், ஓதி" என்றும் மயிருக்குப் பேராகவும் சொல்லுவர்கள, இவ்விடத்துக்கு அது உசிதமல்ல, (மைவண்ண நறுங்குஞ்சி) என்று - குழலுக்கு விசேஷணமாகையாலே.

அன்றிக்கே (குஞ்சி) என்று-கேசஸாமாந்யத்தை நினைத்தபோது, மேலெடுத்துக்கட்டின மயிரையும் அதுக்குசேஷமாக நான்றபிடரிக்குழலையும் சொல்லுகையாலே குஞ்சிக்குழலென்னவொண்ணும். "குஞ்சிக்குழல்" என்று கிடக்கையாலே விசேஷணமாகக்கடவது. திரள்திரளாகக் குழன்றிருக்கையன்றிக்கே அலகலகாகப்பிரித்தெண்ணலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (ச) "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ் சுருளினுள் கொண்ட நீலநன்னூற்றழைகொல்" என்று ஓரிருளைச் சிக்ஷித்தது அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (ச) "அன்றுமாயன்குழல்" என்றாரிறே நம்மாழ்வார். அஸ்திரமான விருள், (ரு) * ஸதைகரூபமான குழலுக்கு ஸதருசமாகமாட்டாதிறே. ஆக, த்ருஷ்டிப்ரியமாய் அதிமநோஹரமாய் அநுபாவ்யமான குழலென்கை.

(குழல்பின்தாழ) (சு) * ஸ்நிக்த்த நீலகுடிலகுந்தளமானதிருக்குழல் கற்றைகள் பின்னேதாழ. முன்பு லலாடபர்யந்தமாயும் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயுமிறே திருக்குழலிருப்பது. மயிரை ஏறவாரி முடித்தபடியாலே முதுகும தலையும் வெற்றிமைப்பட்டு பருஷமாயிராதபடி பிறகுவாளிசாததிறற்போலே பிடரிக்கே குழலலையாநின்றது. (பின்தாழ) இவள்தான் மயிர்படமாளுவாளொருத்தி யாகையாலே முகப்பிலேநின்று க்லேசிப்பியாதே பிறகே யொதுங்காநின்றதாயிற்று. (எ) "అనుసఙ్చరే - அநுஸஞ்சரந்" என்றும், (அ) "పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిర్లక్ష్మణో నుజగామహ-ப்ருஷ்டதஸ்துதநுஷ்பாணி: லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ" என்றும் - ஸ்வரூபப்ராப்தமாக இளையபெருமாள் ஸேவித்தாற்போலே பிறகே ஸேவியாநின்றதாயிற்று.

(பின்தாழ) ஸ்வரூப பாரதந்தர்யங்களிரண்டும் தோற்றும்படி பிறகேயாய்த்தாழ்ச்சியு முண்டாயிருக்கிறபடி. (கூ) "అభిముఖేమయి సంవృతమీక్షితమ్ - அபிமுகேமயிஸம்வ்ருதமீக்ஷிதம்" என்றும், (க0) "ఆయాన్తమతిహర్షితమ్-ஆயாந்தமதிஹர்ஷிதம்" என்றும் இவளை

(க) (உ) (ங) (ச) திரு-வாய்-எ-எ-கூ.
(ரு) வி-பு-க-உ-க. (சு) (எ) (அ) ரா-ஆர-கக-க.
(கூ) (க0)

நோக்கி எதிரே வருகிறபோது பிறகுங்குழலுங் கண்டபடி யென்னென்னில்; பெருக்காற்றை எதிர்ச்செறிக்க வொண்ணாதாபபோலே என்னுடைய ஸௌந்தர்ய தரங்கங்களைக்கண்டு நேரே முகம்பார்க்க மாட்டாமையாலே - முகததைத் திரியவைத்தார், அபபோது கண்டேனென்கிறாள். ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்ச்செறிக்க வொண்ணாத படியிறே இவளுடைய போக்யதையிருப்பது. அன்றிக்கே, எதிரே வந்து அவன் இவளுடைய ஆபிஜாத்ய ஸௌந்தர்யங்களுக்குத் தோற்றுப் புரிந்தவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, (க) "యోవామృగంమృగయతేవిపినస్థలీషు - யோவாம்ருகம ம்ருகயதேவிபிநஸ்த்தலீஷு" என்று - வேட்டைக்கு வருகிறவனாகையாலே, செடிகள்தோறும் புரிந்துபுரிந்து ம்ருகம்தேடுகிறவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, களவின்கீழ் புணர்ச்சிக்காக வருகிறவனாகையாலே வேற்றுமனிச்சர் காண்கிறார்களோவென்னும்பயத்தாலே புரிந்து பார்க்கிறபோது கண்டாளாகவுமாம்.

இப்படி அவயவ சோபையிலே அகப்பட்டா யித்தனையோவென்ன, (மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) என்று - ஆபரண சோபையிலும் அகப்பட்டேன்காண். (உ) "குழலழகர்" என்கிறவனுடைய திருக்குழலி னழகிலல்ல வகப்படடது, பார்ஶ்வத்தில் திருக்காதுகளில்சாத்தின ஆபரணசோபையிலேகாண் அகப்பட்டேனென்கிறாள். அக்குழலிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகமண்டலந் தோறறுதிருகக அவ்விடத்தே இரண்டுசந்த்ராகள் உதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக் குழைகளிருந்தபடி. (௩) "చన్ద్రోపిసాచివ్యమివాస్య కుర్వన్ తారాగణైర్మధ్యగతో విరాజన్। జ్యోత్స్నావితానేన వితత్య లోకముత్తిష్ఠతే నైకసహస్రరశ్మిః - சந்த்ரோபிஸாசிவ்யமிவாஸ்யகுர்வந் தாராகணைர்மத்யகதோவிராஜந் । ஜ்யோத்ஸ்நா விதாநேந விதத்யலோகமுத்திஷ்ட்டதே நைகஸஹஸ்ரரஶ்மி:" என்கிறபடியே- திருவடிபிராட்டியைத் தேடுகிற தசையிலே சந்த்ரோதய முதித்தாற்போலேகாண் திருக்குழலாலே இருண்ட திருமுகமண்டலத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாயிருந்தபடி.

(மகரஞ்சேர்குழை) குழை என்று - ஆபரணத்துக்குப்பேராய், அதுதான் மகராகாரமாயும் மயூராகாரமாயும் ஹம்ஸாகாரமாயும் பஹுவிதமா யிருக்குமாகையாலே, அதில மகராகாரத்தோடே சேர்ந்த வாபரணமாகையாலே (மகரஞ்சேர்குழை) என்கிறது. (மகரஞ்சேர்குழை) அந்தமயூராகாரம் ஸப்ரஹ்மண்யாதி பக்தாகளுக்குச்சேருமத்தனைபொழிய பகவதபாகவதர்களுக்குச்சேராது.

(க) (உ) நா-திரு-௧௧-உ. (௩) ரா-ஸு.

(மகரஞ்சேர்குழை) ஆனால் அதுதான் மகரஞ்சேர்ந்தபடி யென்னேயெனனில் ; (க) "காமனார்தாதை" என்கையாலே பகவத்புத்ரனான காமனுடைய கொடியாகையாலும், க்ஷீரார்ணவஸஹசாரியாகையாலும், ப்ரதமாவதார ஸஜாதீயமாகையாலும் மிகவுஞ் சேர்ந்திருக்குமென்றபடி. (மகரஞ்சேர்குழை) அழகுக்குக் கொடியுங் கூனமு முடைய காமனுக்கு அடையாளமான கொடியைப்பறித்துச் சாத்தினாற்போலே யிருந்ததாயிற்று.

(உ) "ஒருகாது-சிலைக்குதம்ப, ஒருகாது செங்கிறமேல்தோன்றிப்பூ" என்கிறபடியே - ஒன்றுக்கு மகரஞ்சேர்குழையும் ஒன்றுக்கு வேறே யொன்றுமாயிருக்குமோவென்னில்; (இருபாடிலங்கியாட) இரண்டருகும உஜ்ஜ்வலமாகக் கொண்டசையாநிறகை. (இருபாடிலங்கியாட) (௩) "மின்னுமணி மகரகுண்டலங்கள் வில்வீச" என்கிறபடியே-குந்தனத்திலழுத்தின முக்தாமணி ரதநங்கள் பங்க்திபங்க்தியாகப் பக்கஞ்செய்து தோன்றுகையாலே தன்னழகு காண்பார்க்குத் தானே கைவிளக்காய்க்கொண்டு அசையாநிற்கை. (இருபாடிலங்கியாட) இதஸ்ததோதத்தத்ருஷ்டியாய்க்கொண்டு புரிந்துபார்க்கையாலே காதுப்பணியும் திரும்பிப் பூர்வபாகாபரபாகங்களிரண்டிலுமுஜ்ஜ்வலமாம்படி அசையாநின்றதாகவுமாம்.

(இலங்கியாட) ஹீநரோட்டைஸம்ஸர்க்கத்திலிறே மாலிந்யமும் சொப்பமும் பிறப்பது; காமனைவிட்டு உடையவன் திருக்காதிலே சேரப்பெறுகையா லுண்டான உத்கர்ஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாக்க் கூத்தாடா நின்றது. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகத்தால் வந்த இலங்குதலைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ, திருக்குழல்கள்தான் திருமகரகுழைக்கு ஆப்ரணமாயிருக்கிறதோ வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸததை நீ காணபெற்றதில்லைகாணென்கிறாள். (ஆட) ஒருகடல் வடிவுகொண்டு நடந்துவந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள அசையவந்தபடி.

இப்படி அவயவசோபையும் ஆபரணசோபையுமான சீர்மைக்குக் காத்தூட்டும்படியான பரிகரபலமில்லையோ வென்ன ; (எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா - வந்தார்) புறக்காவலுங்கூடக் கொண்டுவந்தார்காண். (சிலையேதுணையா) என்று கையில்வில்லே துணையாகவந்தாரென்கிறாள். (எய்வண்ணவெஞ்சிலை) எய்கையே ஸ்வபாவமான வெவ்விய சிலை. அதாவது - ஒருதநம்படைத்தால்

(க) தி-மொ-க-க-௩. (உ) பெரி-திரு-௩-௩-க. (௩) பெரியதிருமடல்-க.

எய்தல் செய்யவேண்டாதே, (க) "శరవర్షంవవర్షహ - சரவர்ஷம் வவர்ஷஹ" என்றும், (உ) "சார்ங்கமுதைத்தசரமழை" என்றும், (ங) "வாளிமழைபொழிந்தசிலை" என்றும்-வில்லுததாமே எய்யவற்ருய், சத்ருக்கள் படுகையாலே அவர்களுக்குத்தாபகரமுமாயிருக்கை.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோததமனுக்கவற்ருயிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக் கல்லது எடுக்கவொண்ணுதிருக்கையும். ஜமதகநிக்குப் பிறந்த பரசுராமனும் முள்பட புருஷோத்தமனுயெடுக்கவேண்டிறறிறே. (ச) "மழுவாளி சிலைவாங்கி" என்று பெருமாள் அவன்கையில்வில்லைவாங்கினவள விலே புருஷோததமத்வம்போய் பழையருஷிபுத்ரனுய் சோகியாயி றே போகிறபோதுபோனவெளிவரவு. இததால் - எடுத்தெய்யுமவ னுக்கு மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாவென்கிறது.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையா) அன்றியே, திவ்யாயுதங் களுக்கு ஆயுதகோடியிலும் ஆபரணகோடியிலும் இருபடைமெய் க்காட்டாகையாலே திருமகரக்குழையோபாதி திருவில்லும் ஆப ரணமாகத தரித்து வந்தாராகவுமாம். (ரு) "சிலையிலங்கு பொனனு ழித்திண்படை தண்டொண்சங்கம்" என்றும், (சா) "ஆழியொடும் பொன்னுர் சாரங்கமுடைய வடிகளை யின்னுரென்றறியேன்" என் றும் - சேர்த்தி யழகிலே ஆழங்கால்பட்டு அறிவுகலங்கி ஈடுபட் டார்களிறே. (எ) "తత స్త్వవనతంచాపమాదాయాత్మవిభూషణమ్ - ததஸ்த்வவநதம்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்" என்னக்கடவதிறே.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) அன்றிக்கே, எய்யுக்கடவதாய், (அ) "తతస్తుతంసంయమిచిత్రకార్ముకమ్ - ததஸ்துதம்ஸம்யதி சித்ரகார்முகம்" என்றும், (கூ) "எவ்வரிவெஞ்சிலை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நாநாவர்ணங்களாலே வரிவரியாகச் சித்ரிதமாய் தர்சநீயமாயிருக்கை.

(வெஞ்சிலை) கையும் வில்லுங்கண்டபோதே எதிரிகளா குடல் குழம்புமபடியா யிருக்கை. (வண்ணவெஞ்சிலை) கையும் வில்லுமா யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் அநுகூலா வாழும்படியாயும ப்ரதி கூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயுமிறே யிருப்பது. கையில் பிடித்த வில்லுந் தாமுமாயிருக்கிற வாண்பிள்ளைத்தனம் நீகாணப்பெறற தில்லையென்கிருள். வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே.

(க0) "తందృష్ట్వా-தம்த்ருஷ்ட்வா" இத்யாதி. [తందృష్ట్వాశత్రుహన్తారంమహర్షీణాంసుఖావహమ్ । బభూవహృష్టావైదేహీభర్తారంపరి

(க) ரா-யு-கூசா-கஅ. (உ) தி.பா-ச. (ங) தி-வாய்-சா-க0-ச.
(ச) பெரு-திரு-கூ-கூ. (ரு) தி-மொ-அ-க-க. (சா) தி-மொ-க0-க0-கூ.
(எ) (அ) ரா-ஸு- (கூ) பெரு-திரு-க0-ங. (க0) ரா-ஆர-ங-ஙகூ.

ஷ்ட்வா - தம்த்ருஷ்ட்வா சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம் ।
பபூவஹ்ருஷ்டாவைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே'' ராக்ஷஸவேட்டையாடின பெருமாளுடைய யுத்தாயாஸஸ்ரம பரிக்லிந்நமான திருமேனியிலே ராக்ஷஸசரவ்ராத வ்ரணரோப திவ்யௌஷதமான காடாலிங்கநத்தைப்பண்ணி பிராட்டி ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. [தம் - தம்] ராக்ஷஸபூயிஷ்டமான தேசத்தில் உன்னைக்கொடுபோக அஞ்சுவேனென்றவரை. (தம்-தம்) (க) ''ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ர ஹம்-ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்'' என்று - பிராட்டியாலே ஆண்கள் முன்பாக ஏவுண்டவன்று தொடங்கி திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்து பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரையும் ஆழிமூழையாகத்தறித்து ரக்த வெள்ளத்தேமிதக்கவிட்டுப் பிராட்டியைப்பிடித்துக்கொண்டு சேவகத்தை முதலித்துக்காட்டியருளினவரை. [தம்- தம்] (உ) ''ஆதித்ய இவதேஜஸ்வீ'' - ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீ'' இத்யாதியாலே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் முடக்கும்படி அவதீர்ணரானவரை. [தம்-தம்] படுக்கைத் தலையிலே விடுபூவிழுந்து திருமேனி சிவக்கும்படியான ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவரை. [தம்- தம்] உகப்பாலே அடுத்துப்பார்க்கில் ராகமானதேஜஸ்ஸு கொலையும்படியான திருமேனியையுடையவரை. [தம்- தம்] வீரஸ்ரீபரிணயமான மணக்கோலத்தோடே தர்சநீயமான ஸௌகுமார்யாதிசயத்தையுடையவரை. [தம்- தம்] ருஷிகளுக்குப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை கடலோசையாகாதபடி அதுசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பூர்ணமநோரதரானவரை. [சத்ருஹந்தாரம்-சத்ருஹந்தாரம்] ரத்நகசிதமான பொன்னரிமாலைபோலே சத்ருசரவ்ராத வ்ரணாங்கிதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையராயுள்ளவரை. [த்ருஷ்ட்வா - த்ருஷ்ட்வா] ஆதபாபிபூதருடைய சீதளதடாகப்ரவேசமபோலே ராக்ஷஸசரநிகராபிபூதமான திருமேனியைத் தன்பூர்ணகடாக்ஷமாகிற ஹிமஜலத்தாலே வழியவார்த்தது. ''சத்ருஹந்தாரம்-சத்ருஹந்தாரம்'' என்றது-ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தால்வந்த புகருடைமை. ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்

(க) ரா - அ - ௩௦ - ௩.　　(உ) ரா - அ.

வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபக்ஷமுண்டோவென்னில்; (க)"జ్ఞానీత్వాత్మైవ-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" (உ) "మమప్రాణాహి-மமப்ராணாஹி," (ங) "பத்தர்" இத்யாதி ப்ரக்ரியையாலே ஆஶ்ரிதவிரோதிகளே தனக்கு விரோதிகளாமித்தனையிறே. [మహర్షీణాంసుఖావహమ్ - மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] யுத்தப்ராரம்பம்தொடங்கி, "కింభవిష్యతి-கிம்பவிஷ்யதி" என்று வயிறுபிடித்து து:கிதராயிருந்த மஹர்ஷிகளுடைய பயம்தீர சத்ருக்களைக் கட்டடங்கக்கொன்றுவிட்டு அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவரை. [మహర్షీణాంసుఖావహమ్- மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] தம்முடைய போஷ்யகுடும்பத்துக்கு ஸுகத்தைப்பண்ணி, தம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகமானவரை.

[బభూవ-பபூவ] மாலையும்மணமும்போலே அத்யந்த ஸுகுமாரமான விக்ரஹத்தையும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையராயிருக்கிற பெருமாள், கடிநமான காத்ரங்களையும் ஸ்வபாவங்களையுமுடைய முரட்டு ராக்ஷஸரோடே யுத்தம்ப்ராரம்பித்தபோதே தொடங்கி ப்ரேமாதிசயத்தாலே ஸத்தைமாண்டுகிடந்த பிராட்டி, திருமேனியிலே ஒரு தீங்கின்றியிலே நின்ற பெருமாளைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. [హృష్టా-ஹ்ருஷ்டா] தர்மியுண்டானால் தர்மம் பிறக்கக்கடவதிறே. ராமஸௌந்தர்யத்தை முழுக்கக்கண்டு திருவுள்ளத்தில் பிறந்தகளிபபுப் புறவெள்ளமிட்டபடி. [వైదేహీ-வைதேஹீ] ஐயர் வயிற்றிலே பிறந்திலேனாகில் நமக்கிந்தப்பேறில்லையிறே. [వైదేహీ-வைதேஹீ] இக்குடியில் பிறந்திலேனாகில் பெருமாள் என்னைக்கைப்பிடியாரே. [వైదేహీ-வைதேஹீ] இந்நிலத்தில்பிறந்திலேனாகில் எனக்கு இவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரங்கிடையாதே; அவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரமில்லையாகில் வீர்யசுல்கமான விவ்வாகாரங்கூடாதே. [వైదేహీ - வைதேஹீ] தநுர்ப்பங்கமாத்ரத்திலே என்னையும் தம்முடைய வம்சத்தையும் பெருமாளுக் கடிமையாக வெழுதிக்கொடுத்த ஐயர், இற்றைநாளை ஆகாரங்கண்டால் என்படுகிறாரோ? [వైదేహీ-வைதேஹீ] (ச) "పుంసాందృష్టిచిత్తాపహారిణమ్-பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்

(க) கீதை-எ-கஅ. (உ) பார - உ-
(ங) (ச) ரா - அ-

தாபஹாரிணம்'' என்கிறபடியே-ஸர்வலோகாகர்ஷகமானஇந்நிலையை ஐயனையொழிய நான்காண்பதே! என்று பித்ருஸ்ம்ருதிபண்ணுகிறாள். [భర్తారమ్-பர்த்தாரம்] பாணிக்ரஹணவேளைதொடங்கி, பதித்வப்ரதிபத்தி பண்ணிப்போந்தேன், இப்போதிறே தாத்வர்த்தம் ஜீவித்தது. [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] [సస్వజే-ஸஸ்வஜே] ஆலிங்கநம் பண்ணினாள்; [పరిషస్వజే - பரிஷஸ்வஜே] பூர்ணமாகத் தழுவினாள். [పరిషస్వజే- பரிஷஸ்வஜே] பர்யாப்தமாகத்தழுவினாள். [పరిష స్వజే-பரிஷஸ்வஜே] திருமேனியில் தழும்புமாறுமளவும் தழுவினாள். [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] சரவ்ரணங்களால் வந்த தழும்பு மாறுமளவும் திருமுலைத்தடத்தாலே வேதுகொண்டாள். தான் கைகண்டமருந்திறே - சரவ்ரணங்களுக்கு ஆலிங்கநம். ஔஷதமாமிடத்தில் * ஐந்துடனாற்றுடன் வாசியில்லையிறே. அந்தரங்கன் உள்ளூறவெய்த புண்ணுக்கு மருந்தானவிது தோல்புரையே எய்த புண்ணுக்கும் மருந்தாகச்சொல்லவேணுமோ வென்றிருந்தாள். ஒருகொடியாகில் ஒருகொள்கொம்பைத் தழுவி யல்லது நில்லாதிறே. [పరిషస్వజే - பரிஷஸ்வஜே] நித்யஸம்யோகஸ்த்திதி ரூபமான பர்த்ருத்வாகாரம் ஒருகொள்கொம்புக்கு உண்டானால் ததாதாரமாகப் படர்ந்து அத்தைமூடி அக்கொள்கொம்பைச்சிறப்பித்துக் கொண்டா லல்லது கொடிக்கு ஸ்வரூப மில்லையிறே. [భర్తారంపరిషస్వజే-பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே]:(க)"భర్తారమవలమ్బ్యైవభార్యాయాఃస్థితిరిష్యతే। అవలమ్బ్యద్రుమంవల్లీ త్వేధతేనవినాద్రుమమ్-பர்த்தாரமவலம்ப்யைவபார்யாயா ஸ்த்திதிரிஷ்யதே। அவலம்ப்யத்ருமம் வல்லீத் வேததே நவிநாத்ருமம்'' என்னுமாபோலே.

"తమ్-தம்'' என்கிறபதம் பெருமாளுடைய ஸர்வாதாரத்வத்தைக் காட்டுகிறது. "దృష్ట్వా-த்ருஷ்ட்வா'' என்கிற பதத்தாலே - பெருமாளுடைய ஆகாரங்களையெல்லாம் நேராகக் காணவல்லாள் பிராட்டியென்கிறது. "శత్రుహన్తారంమహర్షీణాంసుఖావహమ్-சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்'' என்கிறவற்றால்-தன்னோடு

* இங்குள்ள அசுத்தியைக் கோசாந்தரங்களால் பரிஷ்கரித்துக்கொள்க.

(ச)

குடல்துடக்குண்டான சேதநர்க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ரா
ப்தியும் பண்ணினபோதல்லது அவரைக்காணக் கண்ணில்லையென்
கிறது. "బభూవ-பபூவ" என்கிறவித்தால்-அவரைக்கண்டு ஸத்தைபெ
ற்றுளென்கிறது. "హృష్టా-ஹ்ருஷ்டா" என்கிறபதத்தாலே-தார்மியுண்
டானவாறே தர்மம் குடிபுகுந்ததென்கிறது. "వైదేహీ-வைதேஹீ"
என்ற பதத்தாலே ஹேதுபூதர் பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருதி சொல்லுகி
றது. "భర్తారమ్-பர்த்தாரம்" என்று - (க) "పితుర్దశగుణంమాతా-
பிதுர்த்தசகுணம்மாதா" என்று புத்ரரக்ஷணத்திலுகப்பாலே புரு
ஷகாரத்வஞ் சொல்லுகிறது. "పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே" என்று -
ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தால் வந்த உகப்புக்குப் போக்குவீடு ஆலிங்கந
மாய் அதுதான் பரமபரயோஜநமென்கிறது. இத்தால் - வீரபத்நி
அகப்பட்ட வீரக்கோலஞ் சொல்லிற்று. இப்படியே இவளும் கை
யும்வில்லுமாக வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை நீகாணப்பெற்றில்லை
காணென்கிறாள்.

(சிலையேதுணையா) இவ்விடத்தில் பிரிநிலையாலே (உ) "கொங்
குண் வண்டேகரியாகிவந்தான்" என்னுமாபோலே போகத்துக்கு
வருகிறவர் ஊரைத்திரட்டிக் கொண்டுவாராதே வில்லேதுணையாகக்
குறியுடைமையோடே வந்தார்காண். (சிலையேதுணையா) ஆயுதச்
சாலைபோலே சொட்டை, சுரிகை தொடக்கமான கருவிகளெல்
லாம் கட்டிச்சுமவாதே வில்லொன்றையே கொண்டுவந்தார்காண்.
போகத்துக்கு வருகிறவர் ஸ்ரக்சந்தந தாம்பூலாதிகளான போகோ
பகரணங்களோடே வருமித்தனைபோக்கி வில்லுத்தானென்னென்
னில்; பூர்வஸம்ஶ்லேஷததுக்குத் தாய்மாராகிற விடறுகட்டைக
ளாலே சிலவிரோதம் பிறந்து இன்னும் அடிதொடங்கி ஹ்ருதயபரீ
க்ஷைபண்ணவேண்டுமாகையாலே, அதுவும் ஸ்வயம்தௌத்யத்திலே
யிழிந்து, அதுக்கு அவகாசம் பாஹ்யோத்யாநத்திலே நானும் தோழி
மாரும் பூக்கொய்கிற விடத்திலே தாமும் வேட்டைக்கென்று ஏகாந்
தமாக வரவேண்டி அதுக்கு வில்லபேக்ஷிதமாகையாலே கொடுவந்தா
ர்காண். அன்றியிலே, (சிலையேதுணையா) என்று - (ந) "வில்லிறுத்து
மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தாய்" என்கிறபடியே தன்னையழியமாற்
எங்களைச் சேர்த்தக்ருதஜ்ஞதையாலே கைவிடமாட்டாமல் கொடு

(க) (உ) தி-மொ-கூ-ந-ச. (ந) கரு,

வந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, (சிலையே துணையா) என்று-என்பக்கல் வரும்போது - தண்ணீர்த்துரும்பான தாடகாநிரஸந பூர்வகமாக விஶ்வாமித்ராத்வரத்ராணம் பண்ணவேணுமென்று கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, என்னைக் கைப்பிடித்துமீண்டுவரும்போது வழியிலே பரசுராமாதிகள் தோற்றினாருண்டாகிலும், (க)"கண்டகே நைவ கண்டகம்-கண்டகேனைவகண்டகம்" என்கிறபடியே ஒருவில்லை வாங்கவேண்டுகையாலே கொடுவந்தாராகவுமாம்.

அன்றிக்கே, (சிலையேதுணையா) என்று - (உ) "ஹதாந்யேகேன ராமேண மாநுஷேணபதாதினா। சதுர்தஶஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம் - ஹதாந்யேகேநராமேணமாநுஷேணபதாதிநா । சதுர்த்தசஸஹஸ்ராணிரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம்" என்று- பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரைத தாமொருவருமே கொன்று வென்றிகொள்ளுகிற விடத்தில் தம்பியாரும் பிராட்டிக்குக் காவலாய்நிற்க அத்தனிவீரத்துக்குத்துணையாய்நின்று நிறுத்தறுத்துக்கொடுத்ததனிவில்லாகையாலே அத்தைக்கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலையேதுணையா) என்று - (ங) "அவஷ்டப்யச திஷ்டந்தம் ददர्श धनुरूर्जितम्-அவஷ்டப்யசதிஷ்டந்தம்ததர்ஶதநுரூர்ஜிதம்" என்கிறபடியே - என்னைப்பிரிந்தததிர்த்திக்குத்தமக்கு ஊன்றுகோலாகக் கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலையேதுணையா) என்று (ச)*வின்துணைவானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையுமின்துணைவனுக்கும் ஒருதுணையுண்டாயிற்றுக்காண். அன்றிக்கே, (சிலையேதுணையா) என்று - இது இப்படி துணைப்படுகைக்குக் காரணம் ப்ராவண்யமும் குணவத்தையுமிறே, மற்றுள்ளவற்றிற் காட்டில் ஏற்றம் வில்லுக்கென்கிறாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, குணவிசிஷ்டவஸ்துவுக்கு குணவிசிஷ்ட வஸ்துவிறே துணையாயிருப்பதென்கிறாளாகவுமாம்.

இவர்க்கு அது துணைப்பட்ட தெங்கேயென்னில்; (இங்கே) நான் நிதியெடுத்தவிட மிங்கேகாண். (இங்கே) பறிகொடுத்தவிடந் தன்னிலே காணப்பெற்றேன். (இங்கே) கலந்துபிரிந்தபின்பும்

(க)

(உ) ரா-ஆ-

(ங) ரா-கி-கக-உ௫.

(ச) தி-மொ-ரு-எ-க.

மண்ணைமோந்துகொடு கிடக்கலாம்படி காண், (க) "ஒருகாலில் சங் கொருகாலில் சக்கரம்" என்றும், (உ) "శఙ్కరథాఙ్గకల్పకధ్వజార విన్దాఙ్కుశవజ్రలాఞ్ఛనమ్ - சங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ர லாஞ்சநம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - இலச்சினைபட நடந்த வடிச்சுவடிருந்தபடி. அன்றிக்கே, (இங்கே) என்று - திருமணங் கொல்லையைக் காட்டுகிறுள்.

(இங்கே) (ங) "అస్మిన్మయార్ధముదారశీలా-அஸ்மிந்மயாஸார்த்தமுதாரசீலா" என்று பெருமாள் தாமருளிச்செய்தாற்போலே சொல்லுகிருள். (இங்கே) (ச) "ఏతత్తదిఙ్గుదీమూలమిదమేవచతత్తృణమ్। యస్మిన్రామశ్చసీతాచరాత్రింతాంశయితావుభౌ- ஏதத்ததிங்குதீ மூல மிதமேவசதத்த்ருணம் । யஸ்மிந்ராமஸ்சஸீதாச ராத்ரிம்தாம்ஸயிதாவுபௌ" என்கிறபடியே - நானு மவனுமிருந்து போது போக்கினவிடமிதுகாண். (இங்கே) ஒருபரமபதமல்ல, க்ஷீராப்தியல்ல, அயோத்தயா மதுரைகளல்ல, கோயில் திருமலையல்ல, இவ்விடம் பண்ணின பாக்யங்காண். (ரு)"అస్మత్త్యక్తానివేశ్మాని కైకేయీప్రతిపద్యతామ్ - அஸ்மத்த்யக்தாநி வேஸ்மாநி கைகேயீப்ரதிபத்யதாம்" என்று பிறந்து படைத்து ஆண்ட படைவீட்டையும் மாளிகையையும் கைகேயிக்கும் மகனுக்குங் கொடுத்தாற்போலே யன்றிக்கே, (சு) "సుభగశ్చిత్రకూటోసౌ గిరిరాజోపమోగిరిః - ஸுபகஸ்சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோகிரி:" என்று-பெருமாளும் பிராட்டியும் கூடியிருந்த திருச்சித்திரகூடம்போலே இவ்விடம் பண்ணின பேறுகாண்.

இவ்விடத்தில் அவர்செய்த தென்னென்ன, (வந்தார்) இவ்விடங் கைவிட்டுப்போகையன்றிக்கே உத்தேஸ்யபூமியாக வந்தார் காண். (வந்தார்) வருகிருரென்று எழுச்சிகொட்டாதிருக்க நினைவின்றியிலே வந்துகொடுநின்ருர்காண். (வந்தார்) (எ) "కుశస్థలేనివసతి సచప్రాతరిహేష్యతి - குசஸ்த்தலேநிவஸதி ஸசப்ராதரிஹேஷ்யதி" என்று வரக்கடவரென்றிருக்கையன்றிக்கே வந்துகொடுநின்

(க) பெரி-திரு-க-அ-சு. (ங) ரா-ஆ-சுங-கஉ. (ரு) ரா-அ- (எ) ரா-யு-
(உ) ஸ்தோ-ர-ஙக. (ச) ரா-அ- (சு) ரா-அ-ககை-கஉ.

றார்காண். (வந்தார்) (க) "வரவாறென்றில்லையால் வாழ்வினி தால்" என்றும், (உ) "நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்ற நாதன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே இதுக்கடியாயிருப்பதொரு ப்ரவ்ருத்தி என்கையிலின்றிக்கேயிருக்க இப்படிபலித்துக்கொடு நிற்கக்கண்டேன். (வந்தார்) போக்குவரத்துக்கள் பொதுவா யிருக்கையன்றிக்கே, (ங) "இனிநான்போகவொட்டேன்" என்றும், (ச) "திருவாணை நின்னாணைகண்டாய்" என்றும் - தடுத்தும் வளைத்துங்கொள்ளலாம்படி கைபுகுந்தார்காண்.

இப்படி வருகிறவர் உன்னுடனே கலந்துமகிழ்ந்துபோகிறவன்றைக்கும் பிரிந்துகலங்கிவருகிறவன்றைக்கும் வாசியுண்டோவென்ன; (இருவராய்வந்தார்) உருவிரண்டுமேனியாய் வந்தார்காண். (இருவராய்வந்தார்) முன்பு என்னுடனே கலந்துபோகிறவன்று (ரு) "புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நினையும் நீர்மையதன்று" என்றும், உருவியிருக்கிறபோது, (சு) "உண்ணுதுறங்காதொலிகடலை யூடறுத்துப் பெண்ணுக்கையாப்புண்டு" என்றும், (எ) "న మాంసం రాఘవో భుఙ్క్తే న చాపి మధు సేవతే-நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே நசாபிமதுஸேவதே" என்றும், (அ) "నైవదంశాన్ న మశకాన్ న కీటాన్ న సరీసృపాన్ - நைவதம்சாந்மசகாந்நகீடாந்நஸரீஸ்ருபாந்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஆஹாரநித்ரைகளையுந்துறந்து ஊர்ந்தனவும் கடித்தனவுமறியாதே பிரிவாற்றுமல் மெலிந்திருக்கிற விருப்புபபேசுமளவல்லகாண்.

(இருவராய்வந்தார்) என்று - சரீரம் இருதுண்டமாயாதல், இருபிளவாயாதல் வந்தாரென்கிறதல்ல, ஏகக்ஷணத்திலேஉத்பத்திவிநாசமாய் வைவித்த்யம் கூடுகிறதல்ல, (சிலையேதுணையா) என்று - போகைகாந்தமாகத் தனியேவருகிறவராகையாலே கூடச்சிலரைக்கொண்டுவந்தாரென்னக்கூடாது, ஜநககந்யாக்ரஹணம்போலே கந்நிகைகள் பலருண்டாய்த் தமயன்தம்பி வேட்கவருகிறாரல்ல; இனி இருவராய் வருகையாவது - ஒருவன்தானே இரண்டாகாரத்தையுடையனாய் வருகை. அதாவது - சோகஹர்ஷங்களையுடையராய் வருகை. (கூ) "సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ர

(க) பெரியதிருவ-ருகூ. (உ) தி-வாய்-க-எ-ரு. (ங) தி-வாய்-கம-கம-க. (ச) தி-வாய்-கம-கம-உ. (ரு) தி-வாய்-அ-கூ-ங. (சு) நா-தி-கக-எ. (எ) ரா-ஸு-ஙகூ-சக. (அ) ரா-ஸு-ஙகூ-சஉ. (கூ) தை-ஆந-க.

ஹ்ம" என்று - விசேஷ்யமானப்ரஹ்மம் ஒன்றாயிருக்க பேதகம் விசேஷணம், பேத்யம் விசேஷ்யமென்று விசேஷணபேதாயத்த விசேஷ்யபேதத்தை அங்கீகரித்திறே - (க) "భిన్నప్రవృత్తినిమిత్తానాం శబ్దానామేకస్మిన్నర్థే వృత్తిస్సామానాధికరణ్యమ్- பிந்நப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநாம் சப்தாநாமேகஸ்மிந்நர்த்தே வ்ருத்திஸ்ஸாமாநாதிகரண்யம்" என்று வ்யாகரணர்திகள் சொல்லிற்று. அவ்வாகாரபேதங்கள்தான்பல.

அவையாவன - (இருவராய்வந்தார்) அவயவசோபையோடும் ஆபரணசோபையோடும் வந்தார். மைவண்ண நறுங்குஞ்சி - அவயவசோபை; மகரம்சேர்குழை - ஆபரணசோபை. (இருவராய்வந்தார்) வீரஶ்ருங்காரங்களிரண்டுந் தோற்றவந்தார். சிலையேதுணையாவந்தது - வீரம். (உ) "రామేప్రమాదం మాకార్షీః పుత్రభ్రాతరి గచ్ఛతి- ராமேப்ரமாதம்மாகார்ஷீ: புத்ரப்ராதரிகச்சதி" என்றும், (ங) "మత్తమాతఙ్గగామినమ్- மத்தமாதங்ககாமிநம்" என்றும், என்முன்னே நடந்தாரென்றது - ஶ்ருங்காரம். (இருவராய்வந்தார்) ப்ரணயித்வ தைர்யங்களிரண்டுந் தோற்றும்படிவந்தார். - (என்முன்னே) என்றது - ப்ரணயித்வம்; (நின்றா) என்றது - தைர்யம். (இருவராய்வந்தார்) விநயதௌத்யங்களிரண்டுந் தோற்றும்படிவந்தார். "கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்" என்னும்படி யிருந்தது விநயம். "கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே" என்று - தூதுசெய்கண்கள் கொண்டுபண்ணின வ்யாபாரமும் நாலடிபுகுராநின்றதும் தௌத்யம். (இருவராய்வந்தார்) இரண்டு நினைவோடேவந்தார். அதாவது - பெறில் உஜ்ஜீவிக்கையும் பெறாவிடில் முடிகையும். (இருவராய்வந்தார்) பரத்வஸௌலப்யங்களிரண்டுந்தோற்றும்படி வந்தார். "அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை" என்றது-ஸௌலப்யம்; "அவரை நாம்தேவர்" என்றது-பரத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (ச) "మానుషౌదేవరూపిణౌ-மாநுஷௌதேவரூபிணௌ" என்கிறபடியே திவ்யமாநுஷபாவமிரண்டும்தோற்றும்படிவந்தார். "சிலையேதுணையா" என்று-மநுஷ்யர்க்குச் சேர்ந்த வில்லாலே மாநுஷபாவம். "கண்ணிணையுமரவிந்தம்" என்கையாலே-(ரு) "యథాకప్యాసంపుణ్డరీకమేవమక్షిణీ- யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்று புண்டரீகாக்ஷத்வத்தாலே திவ்யபாவம். (இருவராய்வந்தார்) தூதருமாய் நாயகருமாய்

(க) (ங) ரா-அ-ங-உஅ. (ரு) சாந்தோ-க.சு-எ.
(உ) ரா-அ-சo-ரு. (ச)

வந்தார். ஸ்வயம்தௌத்யமாகையாலே தூதத்வம், வடிவின் போ க்யதையாலே நாயகத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (க) "యదృచ్ఛయైవసంప్రాప్తౌ చన్ద్రసూర్యావసున్ధరామ్- யத்ருச்சயேவ ஸம்ப்ராப்தௌசந்த்ரஸூர்யௌவஸுந்தராம்" என்றும், (உ) "ఆదిత్యఇవతేజస్వీ- ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீ" என்றும், (௩) "లోకకాన్తశ్శ్రీయథా- லோககாந்தஶ்ஶ்ரியதா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே-சந்தரன்வந்தானோ, ஆதித்யன்வந்தானோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி வந்தார். (௪) * மணிமகரகுண்டலங்கள் வில்வீசுகையாலே ஆதித்யசங்கை; (௫) "குழலழகர்" என்று சொல்லுகையாலே சந்த்ரசங்கை. (இருவராய்வந்தார்) (௬) "గాంగతావివదివఃపునర్వసూ- காம்கதாவிவதிவஃ புநர்வஸூ" என்கிறபடியே புநர்வஸு நக்ஷத்ரமிரண்டும் சேர ப்ரகாசமானாற்போலே வந்தார். (௭) "దీప్తేనస్వేనతేజసా- தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா" என்கிற சுடருடைமை காரணம்.

(இருவராய்வந்தார்) (௮) "గజసింహగతీవీరౌ- கஜஸிம்ஹகதீவீரௌ" என்கிறபடியே, வருகிறபோதை நடையழகிருந்தபடி, ஆனை பிசகிநடந்ததோ, ஸிம்ஹம் மதியாமே நடந்ததோ வென்னும்படி வந்தார். அன்றியிலே, (௮) "శార్దూలవృషభోపమౌ-சார்தூலவ்ருஷபோபமௌ" என்கிறபடியே புலி அரட்டோடே நடந்ததோ, வ்ருஷபம் செருக்கோடே நடந்ததோவென்னும்படி வந்தாரென்றுமாம். (இருவராய்வந்தார்) உபாயம் தாமாயும் உபேயம் தாமாயும் வந்தார். ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலே வந்தது - உபாயம். "அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை" என்னும்படியான போக்யத்வம் - உபேயம்.

(இருவராய்வந்தார்) ஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வதந்த்ரராயும் குணத்தாலே பரதந்த்ரராயும் வந்தார். (௯) 'ఆనీదవాతంస్వధయాతదేకమ్-ஆநீதவாதம் ஸ்வதயாததேகம்" என்றும், (௰) "శ్రద్ధయాదేవోదేవత్వమశ్నుతే-ஶ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" என்றும்,

---

(க)
(உ) ரா-ஸு-௩௪-உ௮.
(௩) ரா-ஸு-௩௪-உ௮.
(௪) பெரியதிருமடல்-௪.
(௫) நா-தி-கக-உ.
(௬)
(௭) ரா-
(௮) ரா-
(௯) யஜு-
(௰) யஜு-௪ா-௩-௰.

(க) "నత్వహంత్వాంవినాసీతేజీవేయంహికర్థఞ్చన - நத்வஹம்த்வாம் விநாஸீதே ஜீவேயம்ஹிகதம்சந" என்றும், (உ) "நாரணனே நீயென்னையன்றியிலை" என்றும், (ங) "అస్యాదేవ్యామనస్తస్మిన్ తస్యచాస్యాం ప్రతిష్ఠితమ్। తేనేయంసచధర్మాత్మాముహూర్తమపిజీవతి-அஸ்யாதேவ்யாமநஸ் தஸ்மிந்தஸ்யசா ஸ்யாம்ப்ரதிஷ்ட்டிதம் । தேநேயம்ஸசதர்மாத்மா முஹூர்த்தமபிஜீவதி" என்றும், (ச) "నచసీతాత్వయాహీనా- நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்றும்,(உ) "நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நானுண்டாகில் தாமுண்டாய், நான் இல்லையாகில் தாமில்லையாம்படியும், தாமுண்டாகில் நானுண்டாய் தாமில்லையாகில் நானில்லையாம்படியுமான வாகாரத்வயத்தோடும் வந்தார்.

அன்றிக்கே, (இருவராய்வந்தார்) என்று - இளையபெருமாளும் தாமுமாகவந்தாரென்றுமாம். "சிலையே துணையா" என்றுவைத்து இளையபெருமாளோடே வந்தாரென்கை சேருமோவென்னில்; கையில்வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கிறது. (ரு) "రామస్యదక్షిణోబాహుః- ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹுः" என்னக்கடவதிறே. ஆனால் (இருவராய்) என்று பிரியச்சொல்லுவானென்னென்னில்; அணைக்குந்தோளோடே வந்தாரென்னுங் காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்ருகாதிறே. ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருமவன் படுக்கையுடனே வருகை மிகையல்லவிறே.

(இருவராய்வந்தார்) சேஷியாய்வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வந்தாரல்லர், உபயாகாரத்தோடே வந்தாரென்னவுமாம். தம்முடைய காலை என்தலையிலேவைக்கிறேனென்றுவந்து என்னுடையகாலைத் தம்முடையதலையிலே வைத்துக்கொண்டா ரென்கிருள். பாணிக்ரஹணம்பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படுக்கைத்தலையிலே வந்தவாறே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறேயிருப்பது. வகுத்த ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (சு) *నశాస్త్రంనైవచక్రమః- நஶாஸ்த்ரம் நைவசக்ரமः ஆகவும் வேணுமிறே. அன்றிக்கே, நரநாராயணர்க

(க)
(உ) ச-திரு-எ.
(ங) ரா-ஸு-கரு-ருஉ.
(ச) ரா-அ-ருங-ஙக.
(ரு) ரா-யு-உஅ-உரு.
(சு)

பாலே வந்தாரென்னவுமாம். அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இருபாம்படி வந்தாரென்னவுமாம். இத்தால் - நானும் தாமுமே யாம்படி வருகையென்கை. (வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்தே நான்மடலெடுத்துச் சென்று கிட்டவேண்டியிருக்க, நானிருந்தவிடத்தே காண் தாம்வந்தாரென்கிறாள். அன்றியே, நாலடியிலும்வர நடந்த நடையை நீ காணப்பெற்றில்லையென்கிறாளாகவுமாம். நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கவேண்டும்படிகாண் அவர்நடந்த நடையழகிருந்தபடி.

இபபடி இவர்வந்து செய்த தென்னென்ன ; (என்முன்னே நின்றார்) பெரியத்வரையோடே வந்தவர், கடல்கண்டு தேங்கின திருவடியைப்போலே என்னைக்கண்டு மேலிடமாட்டாதே தேங்கியென் முன்னேநின்றார். அன்றியே, "தாம் முகம்பார்ப்பதெப்போதோ" என்று நான் நிற்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேரே முகம்பார்க்கவல்லளோ" என்று பாரித்துக்கொண்டு நின்றார்காணென்கிறாள். (என்முன்னே நின்றார்) மாஸோபவாஸிகளுக்குப பால்குழம்பு கொடுப்பாரைப்போலே காணவேணுமென்கிற வென்னுடைய ஆசாநுரூபமாக அநுபவிக்கும்படி முன்னே வந்துநின்றார்காண்.

(என்முன்னேநின்றார்) (க) "తస్మిన్ దృష్టే పరావరే। భిద్యతే హృదయగ్రంథిః - தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே - பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திঃ" என்றும்,(உ) "దృష్ట ఏవ హి నశ్శోకం అపనేష్యతి రాఘవః-த்ருஷ்டஏவஹி நஶ்ஶோக மபநேஷ்யதிராகவঃ" என்றும், (௩) "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்காண" என்றும் ஆசைப்பட்ட வென்னபிநிவேசம் தீருமளவும் என்முன்னேநின்றார்காண். (என்முன்னேநின்றார்) தேக்கிட்டார்க்குச் சோறிடுகையன்றிக்கே பசித்தார்க்கிடுமாபோலே தர்சநமாத்ரத்தை யுகந்தவென்னுடைய அபிநிவேசம் தீரும்படி என்முன்னே நின்றார்காண். (என்முன்னே நின்றார்) ஆருடையமுன்னே நிற்கத்தக்கவர் என்முன்னேநின்றார். (௪) "సదా పశ్యన్తి సూరయః-ஸதாபஶ்யந்திஸூரயঃ" என்று த்ரிபாத்விபூதியாக வநுபவிக்கிறவநுபவத்தை நானொருத்தியுமேயநுபவிக்கும்படி ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணினார். (என்முன்னே நின்றார்) (௫) "న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్ - நஸந்த்ருசே திஷ்ட்டதிரூபமஸ்ய-

(க) முண்ட-உ-உ. (உ) ரா - ஸு - (௩) ௪ - திரு - ௩௯. (௪) ருக்வே - (௫) நாரா-க.

நசக்ஷுஷா பஶ்யதிகஶ்சநைநம்” என்றுதொடங்கி, § (நீவி) என்று மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு விஷயமல்லாததம்மைக்கிடீர் என்கண்ணுக்கிலக்காக்கிற்று. (என்முன்னேநின்றார்) (௧) “శ్రుతి స్మృతీమను ష్యాణాంచక్షుషీ తేనని ర్మితే । ఏకేనహీనఃకాణస్స్యాత్ ద్వాభ్యామన్ధః ప్రకీర్తితః - ஶ்ருதிஸ்மருதீமநுஷ்யாணும் சக்ஷுஷீதேநநிர்மிதே । ஏகேநஹீநஃகாணஸ்ஸ்யாத் த்வாப்யாமந்தஃப்ரகீர்த்திதஃ” என்று இரண்டுகண்ணுமில்லாத வெனக்குக் கிடீர், (உ) “దివ్యందదామి తేచక్షుః పశ్యమే యోగమైశ్వరమ్-திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்” என்று - கண்ணையும் காட்சியையுந் தருகிறது. (என்முன்னேநின்றார்) மந்தாக்நிகளுக்குச் சோறிடுவாரைப்போலே தம்முடைய தரமறியாத வென்முன்னேகிடீர் கால்வாங்கமாட்டாதே நின்றது. (என்முன்னேநின்றார்) என்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் தம்முடையமுன்னே நான்கைக்கட்டிக்கொண்டுநிற்க ப்ராப்தமாயிருக்க ப்ரணயித்வத்தாலே தாம் என்முன்னே கைக்கட்டிக்கொண்டுநின்றார்.

(என்முன்னே நின்றார்) தாம் என்னை இத்தனைபோது படுத்தின சிறுமையாலே வெட்கிததது உபேக்ஷித்திருக்கிறேனே, அன்றிக்கே, இவ்வளவிலே தான்வந்து உதவினத்திலே யுகந்தனைக்கிறேனேவென்று அளவிடமாட்டாதே அவர் நின்ற நிலைகாண். (என்முன்னேநின்றார்) (௩) “அவனை நான்செய்வனகாணே” என்றும், (௪) “இன்னமென் கையகத்தீங்கொருநாள் வருதியேலென்சினந்தீர்வன் நானே” என்றும் - நான் அவர்பக்கல் கோலிவைத்த பாரிப்பெல்லாமறிந்துவைத்து அவர் என்முன்னேநின்ற ஸாஹஸங்காண். அன்றியிலே, (என்முன்னே நின்றார்) நான்தானே கண்டிடாங்கும்படி என்முன்னே நின்ற தைந்யங் காண் என்றுமாம். (நின்றார்) ஸ்தாவரபரதிஷ்டையாக நின்றுரென்னுதல், கந்தவ்யபூமிவேறில்லாமையாலே நின்றுரென்னுதல்.

இப்படி இரங்கும்படி அவர் அங்குவர்த்தித்தவளவில் மேல் செய்த தென்னென்னில்; என்ஹ்ருதயத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளுகையாலே ஸ்வயம்தௌத்யத்திலேயிழிந்திருந்து “போகபிக்ஷயிட

(௧)
(உ) கீதை-௧௧-அ.
(௩) நா-தி-டு-அ.
(௪) பெரு-திரு-௬-அ.
§ இப்பிழையைக் கோசாந்தரங்களினுல் திருத்திக்கொள்க.

வேணும்" என்று கையேற்றூர், அப்போது கையிருந்தபடி. (கை வண்ணந்தாமரை) மேலிருந்தநிறத்தே அகப்பட்டேனித்தனைபோக்கி அகவாயிலிழிய வேண்டிற்றில்லை, அவர்கையிலே யகப்பட்டேன் காண். (கைவண்ணந் தாமரை) (க) "రక్తాస్యనేత్రపాణిపాదః-ரக்தாஸ்யநேத்ரபாணிபாதஃ" என்றும், (உ) "செய்யகை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஸாமுத்ரிகலக்ஷணத்தையுடைத்தான கையில் சிவப்பிலே அநுரக்தையானேன். (கைவண்ணந்தாமரை) வண்ணமென்று - நிறம். அன்றியே, ப்ரகாரமாய் ஆகாரஸாம்யத்தைச் சொல்விற்ருகவுமாம். அல்லிபோலே உள்ளங்கையும், இதழ்கள்போலே விரல்களும் தாதுபோலே ரேகைகளும் விலக்ஷணமான கந்தமும் ம்ருதுவான ஸ்பர்சமும் புறவிதழ்போலே ஶ்யாமமான புறங்கையில் பசுமையும் ஏவமாதியானலக்ஷணங்களை யுடைத்தாயிருக்கை. (கைவண்ணந்தாமரை) (ங) "సకలఫలప్రదో హి విష్ణుః-ஸகலபலப்ரதோஹிவிஷ்ணுஃ" என்றும், (ச) "அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கை" என்றும் திருக்கை ஸகலபலங்களையும்கொடுக்கும்படிபோலே யிருக்கும்.

பின்பு செய்த தென்னென்னில்; "போகபிக்ஷு" என்று கையைக் குவித்தார், ததநந்தரம் நான் விரோதவசநம் பண்ணுதே யிருந்ததுகொண்டு, (ரு) "అప్రతిషిద్ధమనుమతం భవతి-அப்ரதிஷித்தமநுமதம்பவதி" என்றுபேசாதே யிருந்தது பாதியிசைவாகக்கொண்டு, (சு) "అయం స తే తిష్ఠతి సఙ్గమోత్సుకః-அயம்ஸதேதிஷ்டதிஸங்கமோத்ஸுகஃ" என்றும் (எ) "స్వపసి మయా సుతను-ஸ்வபஸிமயாஸுதநு" என்றும் சிலவபேக்ஷாக்திகளைப்பண்ணினூர். (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது செவ்விபெற மலர்ந்தாற்போலே அவ்வதரஸ்ப்புரணமிருந்தபடிகாண்.

அதுக்கு நாமொரு ப்ரத்யாக்யாநம்பண்ணுமையாலே அதுக்கு மேலேயொரு அபூர்வமாக (அ)* தூதுசெய் கண்களாலே சிலசேஷ்டைகளைப் பண்ணினூர். (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அந்தக்கண்கள் தானும் அவையாயிருந்தது. (கைவண்ணம்) என்று ஒருகையைச் சொ

(க)
(உ) தி-வாய்-ஸ-க-எ.
(ங)
(ச) ஸ -
(ரு)
(சு)
(எ)
(அ) தி-வாய்-கூ-கூ-கூ.

ன்னார், (வாய்கமலம்) என்று ஒருவாயைச்சொன்னார், (கண்ணிணை) என்று இரண்டுகண்களையுஞ் சொல்லுவானென்னென்னில்; கைகள் தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரகரணம், கண்ணிரண்டுங் கூட ஏகஸாமக்ரியா யாயிற்றிருப்பது, ஆகையாலே சொல்லுகிறது.

அபாங்கங்களாலே சிலஸங்கேதங்களைப் பண்ணினவிடத்தில் நான் இசைந்திருந்தபடியாலே நாலடிபுகுராநின்றார்; (அடியுமஃதே) நிலத்தாமரை மலர்ந்தாற்போலே அத்திருவடியிருந்தபடி காண்.

அன்றியிலே, விவாஹஸமாதியாலே சிலஶ்ருங்காரசேஷ்டைகளைப்பண்ணி, (க) "గృహీత్వాకరపద్మాభ్యాం సీతాయాఃపాదపఙ్కజమ్ । అశ్మన్యారోపయామాస-க்ருஹீத்வாகரபத்மாப்யாம் ஸீதாயாః பாதபங்கஜம் । அஶ்மந்யாரோபயாமாஸ" என்றும், (உ) "செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி யம்மிமிதிக்க" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - என்காலைபபிடிப்பதாகச் சில அபிநயங்களைப் பண்ணினார். (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது கடினமானகல்லை மிதியாமே ம்ருதுவான கைத்தாமரை யிருந்தபடிகாண். அநந்தரம், (ங) "ఆతిష్ఠేమమశ్మానమ్-ஆதிஷ்டேமமஶ்மாநம்" என்று அவ்வநுஷ்டாநப்ரகாசகமான மந்த்ரத்தை உச்சரித்தபோது, (வாய்கமலம்போலும்) (ச) "இவர்வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர்" என்னும்படி மதுகரஜ(ஞ)ங்கார முகரிதமான தாமரை மலர்ந்தாற்போலேயிருந்தது காண். அநந்தரமாக, (ரு) "ఇమాంసమేతపశ్యత-இமாம் ஸமேதபஶ்யத" என்கிற மந்த்ரத்தாலே என்னைக்காலேதொடங்கி கரியகுழலளவும் பார்த்தார்; அப்போது, (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) திருக்கண்களும் தாமரைபோலே யிருந்தது காண் ததநந்தரமாக, (சு) "సఖాసప్తపదాభవ - ஸகாஸப்தபதாபவ" என்றும் (எ) "తుభ్యమగ్నేపర్యవహఞ్సూర్యాంవహతునాసహ - துப்யமக்நேபர்யவஹந்ஸூர்யாம்வஹதுநாஸஹ" என்றும், (அ) "தீவலஞ்செய்ய" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அக்நியை ப்ரதக்ஷிணமாக வருவதாக நடந்தார், என்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு முன்னே நடக்கிறபோது மாறி மாறியிட்ட திருவடிகளும் அத்தாமரைப்பூத்தாளுயிருந்தது காண்

(க) ரா - பா -
(உ) நா - தி - கக - அ.
(ங)
(ச) தி - மொ - க - உ - க.
(ரு) யஜு -
(சு)
(எ)
(அ) நா - தி - சு - எ.

அன்றிக்கே, (க) "త్వామయమా బద్ధాఞ్జలిర్దాసజనః - த்வாமய மாபத்தாஞ்சலிர் தாஸஜநஃ" என்று அஞ்சலியைப் பண்ணுவது, (உ) "అఙ్కే నిధాయకరభోరుయథాసుఖం స్తేసంవాహయామిచరణౌ - அங்கேநிதாயகரபோருயதாஸுகம்தேஸம்வாஹயாமிசரணௌ" என்றும் இத்யாதியில் படியே என் காலைப்பிடிப்பதாகக் கையைநீட்டுவதாய் சிலபாவங்களைப் பண்ணினார்; (கைவண்ணந் தாமரை) இப் பூவிலேயோ நான் காலைவைக்கப்போகிறதென்று கூசும்படி யிருந்ததுகாண். அநந்தரமாக, (ங) "కులేమహతిసమ్భూతేధర్మజ్ఞేధర్మచారిణి। కృష్ణజానకి- குலேமஹதிஸம்பூதேதர்மஜ்ஞேதர்மசாரிணி।ம்ருஹ்ணுஜாநகி" என்றும், (ச) "సీతేమహాకులీనాసిధర్మేచనిరతాసదా - ஸீதேமஹாகுலீநாஸிதர்மேசநிரதாஸதா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - என்னைநோக்கிச் சில கைவாரங் கொள்ளத்துடங்கினார்; (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது வாய்மணமிருந்தபடி - தாமரைமணத்தாற்போலே மணத்ததுகாண். (ரு) "పశ్చాదేత్యశనైఃకరామ్బుజయుగ్మేకుర్వీతసాలోచనే - பஶ்சாதேத்யசனைஃகராம்புஜவ்ருதேகுர்வீதஸாலோசநே" என்று - ஓசைப்படாதபடி பிறகிட்டுவந்து கண்ணைப் புதைக்கிறோவென்று ஸாசங்கராய்ப்புரிந்து பார்த்தார்; (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அப்போது இக்கண்களையோ நாம் நெருங்கப் புதைக்கப் புக்கதென்று தவிரும்படியான கண்களில் சிவப்பிருந்தபடிகாண். இங்கே சற்று ஆஸ்பதம் பெற்றபடியாலே மடியிலே யிருப்பதாகக் கோலி வேட்டைக்குப் போவதாகக்கோத்தமரவடியைக் கழற்றினார்; (அடியுமஃதே) இம்மெல்லடியைக்கொண்டோ காடுமேடையுமான பரப்பெல்லா முலாவப் புக்கதென்று வயிறுபிடிக்கும்படியான அடியும் அவைதானாயிருந்தது.

அன்றியே, (சு) "అభయంసర్వభూతేభ్యోదదామ్యేతద్వ్రతంమమ- அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்றும், (எ) "ఆపన్నాభయసత్రేషుదీక్షితాః-ஆபந்நாபயஸத்ரேஷுதீக்ஷிதாஃ

(க)
(உ)
(ங)
(ச)
(ரு)
(சு) ரா - யு - கஅ - ஙங -
(எ)

களு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எனக்கு உகப்பென்று ரக்ஷண தத்துக்குக் கட்டின காப்பையுங் கையையு மென்முன்னேகாட்டினர். இப்படி விரோதி நிவ்ருத்தி பண்ணுகிற அக்கைதனக்கு மார்த்தவமே ஸ்வபாவமாயிருந்தது, (கைவண்ணந்தாமரை). கட்டின காப்புக்கீடாக, (க) "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்பது, (உ) "నయామి పరమాం గతిమ్-நயாமிபரமாங்கதிம்" என்பது, (ங) "అహం స్మరామి మద్భక్తమ్ - அஹம்ஸ்மராமிமத்பக்தம்" என்பதாய்க்கொண்டு சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னார்; (வாய்கமலம்போலும்) அவ்வார்த்தைக்குள்ள சுவடுகாண். (ச) "మైత్రేణేక్షస్వ-மைத்ரேணேக்ஷஸ்வ" (ரு) "చక్షుషా తవ సౌమ్యేన పూతాస్మి రఘునన్దన- சக்ஷுஷாதவஸௌம்யேநபூதாஸ்மிரகுநந்தந" என்றும், (சு) "అవలోకనదానేన-அவலோகநதாநேந" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கூசாமல் அபேக்ஷிக்கலாம்படியும் க்ருதஜ்ஞராம்படியும் குளிரப்பார்த்தார், அப்பார்வைக்கு ஸௌமநஸ்ய முண்டாயிருந்தது;(கண்ணிணையு மரவிந்தம்) (ரு) "శ్రుతిశిరసి విదీప్తే- ஶ்ருதிசிரஸிவிதீப்தே" என்றும், (எ) "యస్మూర్ధ్ని మే శ్రుతిశిరస్సు చ భాతి - யந்மூர்த்நிமேஶ்ருதிசிரஸ்ஸுசபாதி" என்றும்,((அ) "పాదేన కమలాభేన-பாதேநகமலாபேந" என்றும், (கூ) "திருப்பொலிந்த சேவடியென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (க0) "தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே" என்றும், நின்றார் நின்றபடிகளிலே சொல்லலாம்படி தலையிலே புழுகுற விட்டாற்போலே, (கக) "విష్ణోః పదే పరమే మధ్వ ఉత్సః - விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:" (கஉ) "தேனேமலருந் திருப்பாதம்"என்கிற திருவடியைக் கொண்டு வைத்தார்; (அடியுமஃதே) அத்திருவடிகளுக்குப் பூவுஞ்செருந்தியாயிருந்தது.

(க) கீதை - கஅ - கூகூ.
(உ) வராஹசர -
(ங)
(ச)
(ரு) வி-பு-க-உ0-ககூ.
(சு) ஸ்ரீபாஷ்யம் - க.
(எ) ஸ்தோ - ர - கூ.
(அ)
(கூ) பெரி - திரு - ரு - ச -எ.
(க0) க -
(கக) வி - ஸூ.
(கஉ) தி - வாய் - க-ரு-ரு.

(க) "ప్రాయశ్చిత్తప్రపద నేపుంసాం పౌనఃపున్యం నివారయన్ - ப்ராயச்ப்ரப தநேபும்ஸாம்பௌநஃபுந்யம்நிவாரயந்" என்றும், (உ) "செய்யேல்தீவினை" என்றும் ப்ரபத்தியில் ஸக்ருத்தொழிய த்விதீயபர்யாயம் தொடங்கியுள்ள ப்ரவ்ருத்தியையும், பாபங்களில் ப்ரதமமே துடங்கியுண்டான ப்ரவ்ருத்தியையும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு கழிந்த அக்ருத்யாநுஷ்டாநநிபந்தநமான சோகத்தையும் தடுப்பதாயிருக்கிற அக்கையைக்காட்டினார்; (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது ஆச்ரிதருடைய முகோல்லாஸத்தைக் கண்டு கரபத்மம் மலர்ந்தாற்போலேயிருந்தது. (ஙு) "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை" என்றும், (ஙு) "தம்மையுகப்பாரைத்தாமுகப்பர்" என்றும் அம்ருதம்போலே சிலவார்த்தைகளை அருளிச்செய்தார்; (வாய்கமலம்போலும்) வாய்அவ்வம்ருதத்துக்குப் பூண்கட்டினாற்போலேயிருந்தது. (ச) "என்னையும்நோக்கி யென்னல்குலும்நோக்கி யேந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று - அவயவியுடன் என்னவயவங்களுடன் வாசியறப் பூர்ண கடாக்ஷம் பண்ணியருளினார்; (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அப்போது ஆகாசததிலே இரண்டுதாமரைபூத்தாற்போலே யிருந்தது. (டு) "பட்டுடுக்கு மயர்த்திரங்கும் பாவைபேணாள் பனிநெடுங்கண்ணீர் ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்" என்றும், (சு) "துணைமுலைமேல் துளி சோரச் சோர்கின்றாள்" என்றும் நான் அரதியாய் அவனிருந்தவூரைநோக்கிப் போகத்தேடுவது, அவசையாய் அதுதானும் மாட்டாதே க்லேசிப்பதாகிற வளவிலே, "இருவராய்வந்தாரென்முன்னே நின்றார்" என்று கமர்பிளந்த நிலத்திலே ஒருபாட்டம் மழைவிழுந்தாற்போலே என்முன்னேநின்றார். (அடியுமஃதே) இந்தளததில் தாமரை பூத்தாற்போலே விரஹஸந்தபதமான வித்தசையிலே திருவடிததாமரைகளுண்டானபடிகாண்.

அன்றிக்கே, ப்ரதமத்திலே தன்னைப்பாணிக்ரஹணம் பண்ணின கையைச் சொல்லுகிறாள், (கைவண்ணந்தாமரை) என்று. (வாய்கமலமபோலும்) என்று - தன் கையைப்பிடித்துத் தன்செல்லாமை தோற்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென்! இதொரு

(க)
(உ) தி - வாய் - உ - கூ - ங.
(ங) நா - தி - கக - கo.
(ச) தி - மொ - க - உ - க.
(டு) கக -
(சு) கசு -

முலையழகிருந்தபடியென்! இதொரு கண்ணழகிருந்தபடி யென்! இன்சொலுச் சொன்ன திருவதர மிருந்தபடியென்! என்கை. (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொலுச் சொல்லததொடங்கி அது தன்னைத் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங் கண்ணாலே சொல்லித் தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமாயிறே இன்சொல்லிருப்பது, அவ்வாதர மித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றதென்கை. (அடியுமஃதே) (க) "ஜித ந்தே புண்டரீகாக்ஷ-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்று அங்நோக்குக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள்.

(உ) "கண்ணும் வாயும் கைத்தலமும் அடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று-கீழேசொன்னாற்போலே இங்குஞ் சொல்ல வமைந்திருக்க, போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தாமரையை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந் தாமரை என்னாதே, (அடியுமஃதே) என்கிற உபேக்ஷாவசநத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவையும் விஸத்ருசத்ருஷ்டாந்த மென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

அவர்வந்தவாறவை நீசொன்னவழகிருந்தபடி கேட்டதாயிராதே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே யிருந்ததீ! என்று தோழிசொல்ல; தோழீ! இதெல்லாம் என்னன்புது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனையென்கிறாள். பிசைந்துமோந்தோ மித்தனையொழிய வந்தப்ரகாரத்தையும் அவரையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீகேட்கையாலே உனக்கொரு தருஷ்டாந்தத்தையிட்டுச் சொன்னே னித்தனையொழிய ஒரு த்ருஷ்டாந்தத்தை யிட்டுச் சொல்லும்படியன்றுகாண் வடிவிருந்தபடி.

(அவ்வண்ணத்தவர்) அந்தப்ரகாரத்தை யுடையவரென்னுமித்தனைபோக்கி வேறுபாசுரமிட வொண்ணாதுகாண். வேதங்களும், (ங) "வேதாஹமேதம் - வேதாஹமேதம்" என்று உள்ளபடி யறியக்கடவோ மென்றிழிந்து, (௪) "பராத்பரம் யந்மஹதோ மஹாந்தம்-பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம்" என்றும், (ரு) "கஇத்தா வேத-கஇத்தாவேத" என்றும், (சு) "நேதிநேதி - நேதிநேதி" என்றும்,

(க) ஜி - ஸ்தோ - க.
(உ) கஅ -
(ங) பு - ஸூ -
(௪) மு - உ -
(ரு) மு - உ -
(சு) ப்ரு - ௪ - ங -

(க) "యస్యామతంతస్యమతమ్-யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்" என்றும்,(உ) "యతో వాచో నివర్తన్తే। అప్రాప్యమనసాసహ-யதோவாசோநிவர்த்தந்தே। அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்றும், (ங) "యతో వేదామనసాసహైనమనుప్రవిశన్తి మోదమేనమ్- யதோவேதாமநஸாஸஹைநமநு ப்ரவிசந்திதமோதமேநம்"என்றும், (ச) "அறிந்தனவேதவரும்பொருள் நூல்க ளறிந்தனகொள்க வரும் பொருளாதல்" என்றும் இப்படிசொல்லிவிட்ட வித்தனையிறே. (அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை) என்று, இவ்விடத்தில (அவ்வண்ணம) என்கிறவிசேஷணம் அவருக்கு விசேஷணமாகவுமாம், அவர்நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். (அவ்வண்ணத்தவர்) என்றபோது வேதங்களிலே ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரகாரமான ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை யுடையவரொன்று பகவத்பரமாகவுமாம்; அன்றியிலே, அவருடைய அவ்வண்ணத்து நிலைமையென்று நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். ஒன்று வ்யவஹிதாந்வய ப்ராப்தம்; மற்றையது ஸ்வதஃப்ராப்தம். நிலைமையாவது - மர்யாதைகள். அதாவது - வ்யவஸிதஸ்வபாவங்கள். (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று - அந்தப்ரகாரத்தை யுடையவருடையவ்யவஸிதங்கள்.

(அவ்வண்ணத்து) என்றும், (அவர்) என்றும் பிரிக்கவுமாம்; (அவ்வண்ணத்தவர்) என்று முழுச்சொல்லாகவுமாம். (அவ்வண்ணம்) என்று - ஸௌலப்யஸ்வபாவம். அதாவது (ரு) "ఆలోలకున్తళమనోహరణాభిరామ మాజానుదీర్ఘభుజ మాయతలోచనంత్వామ్। లక్ష్మీసహాయ మనిమేష మపేతవిఘ్నం పశ్యేమదేవశరదశ్శతమేవమేవ- ஆலோலகுந்தளமநோஹரணாபிராமமாஜாநு தீர்க்கபுஜமாயதலோசநம்த்வாம் । லக்ஷ்மீஸஹாயமநிமேஷமபேதவிக்நம்பஶ்யேமதேவசரதஶ்ஶதமேவமேவ" என்று - ஸௌலப்யாதிகளைக்காலதத்வமுள்ளளவும் அநுபவிக்கலாயிருக்கை. (சா) "ప్రసాదపరమౌనాథౌ - ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ" என்று பரதவம் வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே கழறறவொண்ணுமே கிடந்தவித்தனை. (நிலைமை) என்று - அதின்

(க) கேநோப - ங -
(உ) தை - ஆந -
(ங)
(ச) தி - வாய் - கூ - ங - ங.
(ரு)
(சா) வி - பு - ரு - கக - உக.

வகுப்பு. ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய காருண்ய ஸௌந்தர்யாதிகள். அவையாவன - வந்து, இங்கேவந்து, என்முன்னேவந்து நின்றரென்கிறவை. (கண்டும்) குணம்கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே (கண்டும்) என்கிறபடி யென்னென்னில்; கண்ணென்று உட்கண்ணாய், ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தைச் சொல்லுகிறது. அவன் பண்ணின தாழ்ச்சிகளை அநுபவித்திருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி..

அன்றிக்கே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (க) "రామస్తుసీతయాసార్ధం విజహార-ராமஸ்துஸீதயாஸார்த்தம்விஜஹார" என்று பிராட்டியுங்கூட அப்ரதானையாய்ப்பிறகிடும்படி போகஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு முன்னேட்டுக்கொடுத்த அவ்வவ வைவித்யங்களைஸ்மரிக்கிறது. (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) ஒருஸ்ரோதஸ்ஸுக்குநிலவராய் மற்றைஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு நிலவரன்றியிலே யிருக்கையன்றிக்கே, ஸ்ரோதஸ்ஸுதோறும் இதுவேநிலையென்னும்படி ஸார்வத்ரிகமான தேசிகத்வம் சொல்லுகிறது. (உ) "விதியினால் பெடைமணக்கும்" என்னுமாபோலே.

அன்றியிலே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (ங) "వైయాత్యంసురతేష్వివ- வையாத்யம்ஸுரதேஷ்விவ" என்கிறபடியே பஹுமுகமான ஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு நிலவரா யிருக்கச்செய்தேயும் (ச) "శిరీషమృద్వీమ్-சிரீஷம்ருத்வீம்" என்று - என்னுடைய மார்த்தவத்தைக்கண்டு குசைதாங்கிநின்ற நிலைமைகாண். அன்றியிலே, (நிலைமைகண்டும்) என்று,(ரு) "నత్యజేయమ్-நத்யஜேயம்" என்கிறபடியே என்னைப்பெற்றுத் தரித்தல் பெறுவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு வைத்தும். (அவர்நிலைமை) அவர் வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத்தனையுங்கண்டுவைத்தும், (கண்டும்) முன்பு உன்பக்கலிலே கேட்டுப் போந்தே னித்தனையிறே, கேட்டாற்போலே கண்டுவைத்தும். (கண்டும்) நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிக காணவேண்டும் விஷயம். அநாயாஸமாகக் கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தே கிடாய் நழுவவிட்டது. காணுதபோது வெருவ ப்ராப்தமாயிருக்கக்

(க) ரா - பா - எஎ -
(உ) தி - வாய் - க - ச - ங.
(ங)
(ச)
(ரு) ரா - யு - கஅ - ங -

கண்டுவைத்துங் கலங்கினேன். (க) "கண்டுந்தெளியகில்லீர்" என்

அதுக்கடி யென்னென்னில்; (அவரை) அதாவது - (உ) "సంబాహుభ్యాంనమతిసంపతత్రైర్ద్యావాపృథివీజనయన్దేవఏకః - ஸம்பாஹுப்யாம்நமதி ஸம்பதத்ரைர்த்யாவாப்ருதிவீஜநயந்தேவஏகः" என்றும், (ங) "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்பிறர்களுக் கரியவித்தகன்" என்றும் - ஸௌலப்யம் ஸ்வபாவமான வோபாதி பரத்வமும் ஸ்வபாவமாய் நின்று நிலைத்ததாகையாலே.

(தோழீ) அஞ்சினார் புகலிடமாக உன்னையாகிலும் பெற்றோமிறே. (தோழீ) பால்யத்திலே பாம்ஸுக்ரீடைக்குத் துணையானாய், நாயகன்பக்கலிலே அபிலாஷைசென்றவளவிலே நெஞ்சில்கிடைப்பாடுஞ் சொல்லுகைக்கும் அவனைக்கிட்டுவிக்கைக்கும் துணையானாய், விஶ்லேஷதசையிலே வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணி அதுமோதிக்கைக்குந் துணையானாய், ஸர்வவிதஸஹாயமும் நீயேயன்றோ. (தோழீ) (ச) * இவர் வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர் வானவராகையாலே, "அவர்" என்று - போக்யதையைச் சொல்லுவது; (ச) "என்னையும் நோக்கி என்னல்குலும் நோக்கி ஏந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று-நாயகாநுராகம்சொல்லுவது; (ச) "அன்னையென்நோக்குமென் றஞ்சுகிறேன்" என்று - பயஸ்தாநஞ்சொல்லுவது; (ச) "அச்சோ வொருவரழகியவா" என்று பின்னையும் விடவொண்ணாதபடியான ஆகர்ஷகம் சொல்லுகைக்கு உன்னையொழிய வேறுண்டோ? (தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும் வந்தவாரிருந்தபடியும் நின்ற நிலை யிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லை காணென்கிறாள்.

(அவரைநாம்) நம்மையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவரை, அவரையொழிந்தபோது, (ரு) "அஸந்நேவ-அஸந்நேவ" என்னும்படியிருக்கிற நாம். அன்றிக்கே, அவரை யொழியச்செல்லாமையால் வந்த வாற்றாமையையுடைய நாமென்னுதல், ஏகாதிரிக்தமேகமாகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள். (அவரைநாம்) (சு) "செல்வர் பெரியர்" என்றும், (எ) "அவனெவ்விடத்தான்"

(க) தி - வாய் - ச - கO - ரு.
(உ) யஜு - கா -
(ங) தி - வாய் - க - ங - க.
(ச) தி - மொ - சு - உ - க.
(ரு) தை - ஆந -
(சு) நா - தி - கO - கO.
(எ) தி - வாய - ரு - சு - எ.

என்றும் எட்டாதபடியாயிருக்கிறவரை, (க) "சிறுமானிடவர்" என்று எண்ணுகைக்குங் கூடப்பாற்றம் போராதபடியான நாம்.

இப்படி பர்வதபரமாணுக்களானவிடத்தில் நாம்செய்ததென்னென்ன; (தேவரென்றஞ்சினோமே) நங்காலிலேவிழுவாரொருவரல்லர், நாம் அவர்காலிலே விழத்தக்காரொருத்தரொன்று கூசினோம். (அவரை நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) ஸ்ரீவராஹ நாரஸிம்ஹங்களான திர்யகவதாரங்களாக நினைத்திலோம், மாநுஷரான ராமக்ருஷ்ணர்களென்றுநினைத்திலோம், (உ) "అశ్వత్థస్సర్వవృక్షాణామ్- அஶ்வத்தஸ்ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம்" என்றும், (ங) "మేరుశ్శిఖరిణామ్- என்றும் ஸ்த்தாவராவதாரமான அஶ்வத்தமேருக்களாக நினைத்திலோம், (ச) "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந்தேவா" என்றும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றும் ஸூரிகளுக்கு மெட்டாத பரதேவதையென்று நினைத்தோம். ஶ்ருங்காரகர்மஸமாராத்யரானவரை கர்மஸமாராத்யராக நினைத்தோம்.

அதவா, (அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) (ரு) "దివ్యక్రీడావిజిగీషావ్యవహారద్యుతిస్తుతిమోదమదస్వప్నకాన్తిగతిషు- திவுக்ரீடாவிஜிகீஷாவ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோதமதஸ்வ பநகாந்திகதிஷு" † (சா) "క్రీడా హరేరిదం సర్వం క్షరమిత్యవధార్యతామ్ - க்ரீடாஹரேரிதம்ஸர்வம்க்ஷரமித்யவதார்யதாம்" என்றும், (எ) "క్రీడతో బాలకస్యేవ చేష్టాం తస్య నిశామయ - க்ரீடதோபாலகஸ்யேவசேஷ்டாம்தஸ்யநிசாமய" என்றும், (அ) "అఖిలభువనజన్మస్థేమభఙ్గాదిలీలే - அகிலபுவநஜந்மஸ்த்தேமபங்காதிலீலே" என்றும் (கூ) "మోదతే భగవాన్ భూతైః బాలః క్రీడనకైరివ-மோததேபகவாந்பூதைஃபாலஃக்ரீடநகைரிவ" என்றும், (கO) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்றும், (கக) "வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்" என்றும் - விபூதியைக்கொண்டு லீலைபண்ணுவாரொருவரொன்றும்.

(க) நா-தி-கஉ-ச.
(உ) கீதை-கO-உசா.
(ங) கீதை-கO-உங.
(ச) தி-வாய்-அ-க-ரு.
(ரு)
(சா)
(எ) வி-பு-க-உ-கஅ.
(அ) ஸ்ரீபாஷ்யம்-க.
(கூ)
(கO) தி-வாய்-ங-கO-எ.
(கக) நா-தி-கசா-கூ.

† இங்கு "தேவரென்று க்ரீடையாய்" என்றிருக்கவேணும்.

(தேவனொன்று) விஜிகீஷையாய், (க) "జితం తే పుణ్డరీకాక్ష-ஜிதம் தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்றும், (உ) "జితం భగవతా జగత్ - ஜிதம்பகவதாஜகத்" என்றும், (ஙு) "సత్యేన లోకాన్ జయతి-ஸத்யேநலோகாந் ஜயதி" என்றும், (ச) "నావిజిత్య నివర్తతే - நாவிஜித்யநிவர்த்ததே" என்றும், (ரு) "தோற்றோம் மடநெஞ்சம்" என்றும் - ஶ்வேதர வஸ்துக்களை நின்றநின்ற நிலைகளிலே தோற்பித்துவெற்றிகொள்வாரொருவனொன்றும்.

(தேவர்) என்று வ்யவஹாரமாய், (சு) "యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి - யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதி" (எ) "పఞ్చరాత్రస్య కృత్స్నస్య వక్తా నారాయణస్స్వయమ్- பஞ்சராத்ரஸ்யக்ருத்ஸ்நஸ்யவக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம" (அ) "பீதகவாடைப் பிரானார்பிரமகுருவாகி" என்றும், (கூ) "திருவரங்கர்தாம்பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை" என்றும், (க0) "மறையுரைத்த திருமால்" என்றும், (கக) "அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்" என்றும் - ப்ரபுத்வம்கொண்டாடி வாய்திறவாதிருக்கை யன்றிக்கே - ஸகலஜகத்திதமாக வேத வைதிக ப்ரவசநம்பண்ணுவாரொருத்தர்.

அன்றிக்கே, வ்யவஹாரமென்று-வழக்காய், (கஉ) "ఈశ్వరోऽహమహం భోగీ - ஈஶ்வரோஹமஹம்போகீ" என்றும், (கஉ) "ఆఢ్యోऽభిజనవానస్మి కోऽన్యోऽస్తి సదృశో మమ-ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மிகோந்யோஸ்திஸத்ருஶோமம" என்றும்-ஸம்ஸாரியானவன்நான் கடவேனென்ன; (கங) "పతిం విశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்றும், (கச) "స ఈశోऽస్య జగతో నిత్యమేవ -ஸஈஶோஸ்யஜகதோநித்யஏவ" என்றும், (கரு) "ఈశ తే భగవానేకః-ஈஶதேபகவாநேகः" (கசு) "శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతః-சாஸ்

(க) ஜி-ஸ்தோ-க.	(எ)	(கங)
(உ)	(அ) பெரி-திரு-ரு-உ-அ.	(கச)
(ங) ரா-அ-	(கூ) நா-தி-கக-க0.	(கரு)
(ச) ரா-அ-	(க0)	(கசு)
(ரு) தி-வாய்-உ-க-எ.	(கக) தி-மொ-ரு-எ-ங.	
(சு) ஶ்வேதா-சு-	(கஉ) கீ-கசு-மச-	

தாவிஷ்ணுரசேஷஸ்யஜகத:” (க) “ ప్రశాసితారంసర్వేషామ్ - ப்ர சாஸிதாரம்ஸர்வேஷாம்” என்றும், (உ) “అహంకృత్స్నస్యజగతః ప్రభవఃప్రళయ స్తథా - அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத:ப்ரபவ:ப்ரளயஸ்த தா” என்றும், (ஈ) “తేనచేదవివాద స్తేమాగఙ్గాంమాకురూన్గమః- தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காம்மாகுரூந்கம:” என்றும் - ப்ரமாண மான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளைக் கையிலேகொண்டு ஸம்ஸாரிகளோடே வழக்குச்சொல்லித் தம்மதாக்குவனென்றும்.

(தேவனென்று) த்யுதியாய், (ச) “తమేవభాన్తమనుభాతిసర్వమ్- தமேவபாந்தமநுபாதிஸர்வம்”(ச) “తస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి-தஸ் யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி” (ரு) “అథయదతఃపరోదివోజ్యోతిర్దీప్యతే- அதயததஃபரோதிவோஜ்யோதிர்தீப்யதே”என்றும்,(சு) “నారాయణ పరోజ్యోతిః-நாராயணபரோஜ்யோதி:” (எ) “நிறைந்த சோதிவெள்ள ஞ்சூழ்ந்த” (அ) “சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நிரவதிகதேஜோரூபராயிருப்பாரெ ன்றும்.

(தேவர்) என்று ஸ்துதியாய், (கூ) “తతోదేవాఊర్ధ్వబాహవః స్తువన్తి - ததோதேவாஊர்த்வபாஹவஸ்துவந்தி” என்றும், (கO) “తస్యఋక్సామచగేష్ణే - தஸ்யருக்ஸாமசகேஷ்ணௌ” என்றும், (கக) “స్తవ్యస్తవప్రియః-ஸ்தவ்யஸ்தவப்ரிய” என்றும், (கஉ) “సమభి ష్టూయసన్నతాః-ஸமபிஷ்டூயஸந்நதா:” என்றும், (கஈ) “సజ్జైస్సురా ణాం దివిభూతలస్థైఃతథామనుష్యైర్గనేచఖేచరైః- ஸ்துத:-ஸங்கைஸ்ஸு ராணம்திவிபூதலஸ்த்தை ஸ்ததாமநுஷ்யைர்ககநேசகேசரை:-ஸ்து த:” (கச) “ஏததவேழுலகம்” (கரு) “ஏத்தவேத்தவெங்கெய்தும்”

(க) — (சு) பு-ஸூ- — (கக) ஸஹஸ்ர-
(உ) கீ-கO-அ. — (எ) தி-வாய்-ரு-ரு-எ. — (கஉ)
(ஈ) மநு-அ-கஉ. — (அ) ,, ரு-ரு-கO — (கஈ)
(ச) கடோ-உ-ரு-கரு. — (கூ) — (கச) தி-வாய்-உ-உ-கக
(ரு) சாந்தோ- — (கO) சாந்தோ- — (கரு) ,, ச-ஈ-கO

என்று திவ்யரோடு பௌமரோடுவாசியற ஸர்வைஸ்ஸுலப்யனா யிரு க்குமென்றும், (தேவர்) என்று-காந்திகதிகளுக்குப் பேராய், (௧) "బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరమ్ - ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்றும், (௨) "మాం వ్రజ - மாம்வ்ரஜ" (௩) "మామేవైష్యసి - மாமேவைஷ்யஸி" என்றும், (௪) "గతిర్గమ్యశ్చాసౌ హరిః - கதிர்கம்யஶ்சாஸௌ ஹரிः" என்றும், (௫) "நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்" என்றும், (௬) "இறைவா நீதாராய்பறை" என்றும், (௭) "உனக்கே நாமாட் செய்வோம" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாயோபேயங்களிர ண்டும் அவனே யென்றும், திவுதாதுவுக்கு ப்ரதிபாதயயான வர்த் தங்களேழும் பதார்த்தாந்தரங்களில் பரதயேகமேகதேசம் வர்த்திக் குமிததனை; அபபடியேயன்றிக்கே உக்தப்ரகாரததிலே இங்கேயெல் லாம பூர்ணமாகவர்ததிக்கையாலே, (௭) "న తత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ-நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச" என்றும், (௮) "న త్వత్సమోఽస్త్యభ్యధికః కుతోఽన్యో లోకత్రయేఽపి-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகஃகுதோந்யஃலோகத்ரயேபி" என்றும் - வேதவைதிகர் சொல்லுகிற மேன்மையை புத்தி பண்ணிேனமிததனைகாண்.

அன்றியே, (தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புததிபண்ணினேம். பரதேவதையென்று ப்ரமிததோமித்தனை யொழிய (௯ "ఆత్మానం మానుషం మన్యే-ஆதமாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றும், (௧0) "తత్ర త్వం మానుషో భూత్వా-தத்ரத்வம்மாநுஷோபூதவா" என்றும், மண் ணிலேமயங்கி மனிசராயிருக்கிறவரை நாம்தேவரென்று பழியிட் டோம். ஆலோகாலாபாலிங்கநவிநயாதிகளைப் பண்ணித்தம்மைத்தா ழவிட்டுநின்ற ஸஜாதீயவிஷயத்தை விஜாதீயபுததி பண்ணினே மிததனைகாண். (௯) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే- ஆதமாநம்மாநுஷம் மந்யே" என்னும் அவர்கினைவைவிட்டு, (௧௧) "భవాన్నారాయణో దేవః-பவாந்நாராயணோதேவஃ" என்கிற வழிப்போக்கர்வார்த்தையை ப்பற்றினேமித்தனைகாண்; (௧௨) "అహం వో బాన్ధవో జాతః-அஹமவோ பாந்தவோஜாதஃ" என்னுமவனை, (௧௩) "దేవో వా దానవో వా త్వమ్-

(௧) தை-ஆந-௧.
(௨) கீதை-௧௮-௬௬-
(௩) கீதை-௯-௩௪.
(௪)
(௫) தி-பா-௧-
(௬) தி-பா-௨௯.
(௭) ஶ்வேதா-௬.
(௮) கத்யத்-௧.
(௯) ரா-யு-௧௨0-௧௨.
(௧0)
(௧௧) ரா-யு-௧௨0-௧௪.
(௧௨) வி-பு-௫-௧௩-௩௨.
(௧௩) வி-பு-௫-௧௩-௭.

ஜீவிக்கையாயிற்றில்லையென்று மீளுவோமாகில் புறம்பு *நமக்கு ஸர்வஸ்வமாயிருந்துள்ள வழகையாதரிபபாரில்லை” என்கிற வபி மாநத்தாலும் கால்வாங்கமாட்டிற்றிலன். † உத்தமராஜகந்யைபக்க லிலே உத்தமராஜபுதரன் சென்று அழகு ஜீவிக்கையாகாதே மீண் டானென்றால் புறம்பு ஜீவிக்கையாகாதிறே. † ருசியேதுடங்கிப் பிற ரைவசீகரிக்கும் பரிகரமாகத்தான் நினைத்திருப்பது அழகையிறே, அது நிஷ்ப்ரயோஜநமானால் அபிமாநம் கால் கட்டுமிறே; சக்தி கொண்டுகார்யங்கொள்ளிலும் விஷயமில்லாமையாலே மேல்விழுந் தணைக்க மாட்டிற்றிலன்; எதிர்த்தலையில் இசைவின்றிக்கே மேல் விழுந்தால் ரஸமில்லையிறே. “அழகும் சீலமும் கார்யகரமாயி ற்றில்லை, சக்திகொண்டு கார்யங்கொள்ளும் நிலமன்றியிலேயிருந் தது, இனி இவளை வசீகரிக்கும்படி யென்?” என்றுபார்த்தான், முன்பு திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் தன்குழலோசையிலே வசீ க்ருதரானபடியைக்கண்டபடியாலே “நம்முடைய மிடற்றோசை யாலே வசீகரிபபோம்” என்றுபார்த்து ஒருபண்ணை நுணுங்கினான். இவனுடைய (க) *𑌏𑌵𑌂𑌬𑌹𑌁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑌤𑌾𑌂—ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தா மிருக்கிறபடி. “ம்ருகயார்த்தமாகவந்தோ மாகையாலே ‘பாடுகிறவ ளார்’ என்றுகேட்பாரில்லை, இவளை வசீகரிக்கும் பரிகரமிது” என்று ஒருபண்ணை நுணுங்கினான், அதிலே யீடுபட்டு மேல்விழுந்து கலந் தேன், இதுகாண் செய்தபடியென்கிறாள். ம்ருகயையைக்குறித்துவந் தவர்கள் ஶ்ரமந்தீர ஒருமரத்தின்நிழலிலே ஒதுங்குகையும் முகத்தி லே நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுகையும், கர்பூரநிகரத்தை வாயிலே யிடுகையும், ஒருபண்ணை நுணுங்குகையும ப்ராப்தமிறே.

(நைவளம்) கேட்டாரோடு சொன்னாரோடு *வாசியற நைவி க்கும்படியான அழகையுடைத்தான பண்ணை நுணுங்கி. நட் டபாஷையை குணயோகத்தால் (நைவளம்) என்று பேரிடுகி றது. (உ) “நுடங்கு கேள்வியிசை” என்னக்கடவதிறே. (ஒன்று) அல்லாத இசைகளிற்காட்டில் பிறரைவசீகரிக்கவற்றாயிருக்கையை யும் இதுக்கு வசீக்ருதராகாவிட்டால் வேறுகதியறறிருக்கையையும் பற்ற அதவிதீய மென்கிறது. கர்மஜ்ஞாநங்களால் ஸாதயமல்லா

இருபத்திரண்டாமபாட்டு. (நைவளம்) ஒருத்திபக்கலிலே ஜீவகமல்ல யாகாதொழிந்தால புறம்பு ஜீவிக்கை யாகாதொழியவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உததமராஜேத்யாதி.)

அழகை த் தான் வசீகாரஸாதநமாக நினைத்திருக்குமோ வென்ன ; அரு ளிச்செய்கிறார் (ருசியேதொடங்கியித்யாதி.)

(க) ரா-ஸு-ருக-க. (உ)

த்தை பக்தியாலே ஸாதிக்கலாம், பக்தியாலே ஸாத்யமல்லாதத்தை ப்ரபத்தியாலே ஸாதிக்கலாயிருக்கும்; அதுவும் பலியாவிட்டால் வேறு கதியில்லையிறே. சேஷபூதன் சேஷியை லபிக்கைக்குச் சரமமான உபாயத்தைப் பற்றினாற்போலேகாணும் காந்தன் அபிமத விஷயத்தை லபிக்கைக்குச் சரமோபாயத்தைப் பற்றினபடி. (ஆராயா) நணுங்கினேன். (நம்மைநோக்கா) பண்ணை நணுங்கினவாறே தான் அழிந்தான், "இனிததப்பாது இவளழிகை" என்று என்முகத்தைப்பார்த்தான், "வயிரவுருக்கானது அரக்கையுருக்கச் சொல்லவேணுமோ" என்றிருந்தான்; நம்முடைய பும்ஸ்த்வத்தையழித்த விது மருதுஸ்வபாவையான விவளுடையஸ்தரீத்வத்தை யழிக்கக் குறையில்லையென்று என்முகத்தைப்பார்த்தான். (நம்மை) என்று - ஆத்மகிபஹுவசநம்.

(நாணினார்போலிறையே) அல்பமேநாணினார்போலே. அவர் என்முகத்தைப் பார்த்தவிடத்தில் அவர் நணுங்கினபண்ணிலே அகவாயழிந்திருக்கச்செய்தே பொரிபுறந்தடவி நானழிந்தமை அவர்க்குத் தெரியாதபடி அவிக்ருதையா யிருந்தேன், அத்தைக்கண்டு லஜ்ஜைபிறந்தது, "சரமோபாயத்தை யநுஷ்டித்தோம், அது நிஷ்பலமாயிற்று" என்று லஜ்ஜையிலே யிழிந்தார். நேராக நாணினாரகில் மேல்பண்ணும் ப்ரவ்ருத்தி கூடாதிறே; ஆகையாலே நாணினார்போலே பாவித்தாரென்கிறாள். அதாகிறது - லஜ்ஜித்தாற்போலே பாவியா நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாதே சோலையைப் பார்ப்பது, பார்ஶ்வங்களைப் பார்ப்பதாறு ரென்கிறாள். ப்ரபந்நர், தன்னைலபிக்கைக்கு (க) * அழுவன்தொழுவனில பட்டபாட்டையெலலாம் அபிமத விஷயத்தைக குறிததுததான்பட்டபடி.

(பின்னும் நயங்கள் செய்வளவில்) பின்னும் நீசபாஷணங்களைப் பண்ணிலேயிட்டு நணுங்குமளவில். (நயங்கள் பின்னும்) நம்முடைய மஹாவிஶ்வாஸம்போலே யாயிற்று அவனுடைய மஹாவிஶ்வாஸமிருக்கிறபடி. பண்ணின ப்ரபத்தி விபரீதபலமானாலும அத்தையொழிய கதியற்றிருக்குமாபோலே தான் நணுங்கினபண் பலிததில்லையென்றுவிடாதே பின்னையும் அத்தையே நணுங்கினனென்கை. (நயங்கள) அவ்விசையிலே வைத்து நணுங்கின நீசபாஷணங்களுககுத தொகையிலலையெனகிறாள. (ஆராயா, நம்மைநோக்கா, நாணினார்போலிறையே நயஙகள பினனும) என்றுகொண்டு அவன் பண்ணின ஸாரஸ்யங்களை நீயுங்கூடக் காண

(க) தி-வாய்-ரு-அ-ரு.

தேவோவாதாநவோவாதவம்" என்றுப்ரமிததாற்போலே யென்கிருள்.

இப்படி அவர்கள்வார்த்தையைப் பற்றிச்செய்ததென்னென்னில்; (அஞ்சினோம்) (க) "అథసోభయఙ్గతో భవతి-அதஸோபயம்கதோபவதி" என்றும் (உ) "భయంభయానామపహారిణీ-பயம்பயாநாமபஹாரிணி" என்றும், அபயஸ்த்தாநத்திலே பயபுத்தி பண்ணிற்று.* "(நாமஞ்சினோம்) என்று-ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடி கண்டாயே"! என்று ஜீயரருளிச் செய்வர். இழவிலவந்தாலும் வாஸனை விடாதிறே. (நாமஞ்சினோம்) (ங) "భీషాస్మాద్వాతః పవతే। భీషోదేతిసూర్యః। భీషాస్మాదగ్నిశ్చేన్ద్రశ్చ- பீஷாஸ்மாத்வாதஃபவதே।பீஷோதேதிஸூர்ய꞉। பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச" என்று துர்மாநிகள் அஞ்சுமிடத்திலேயோ பக்நாபிமாநிகளானநாமஞ்சுவது? (நாமஞ்சினோம்) (ச) "బాహూరామస్యసంశ్రితా। నాహారయతిసంత్రాసమ్-பாஹூராமஸ்யஸம்ஶ்ரிதா।நாஹாரயதிஸந்த்ராஸம்" என்று கணயத்துக்குள்ளேயிருக்கிறநாமோ அஞ்சுவோம்? (நாமஞ்சினோம்) என்று - (ரு) "బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్యలోకోమహాత్మనః-பாஹூச்சாயாமவஷ்டப்தோயஸ்யலோகோமஹாத்மந꞉" என்று உபய விபூதிக்கும் அஞ்சினன் புகலிடமானவோன் எனக்கொருத்திக்கும் பயஸ்ததாநமாவதே!. (அவரை நாம் தேவரென்றஞ்சினோம்) (சா) "దదామిబుద్ధియోగంతమ్ - ததாமிபுத்தியோகம்தம" என்று உணர்த்தியைத் தந்தவரை, (எ) "త్వత్తఏవమయాప్రాప్తః-த்வத்தஏவமயாப்ருத꞉" என்றும், (அ) "அறியாதனவறிவித்த" என்றும் - அவன்பக்கலிலே அறிவுபெற்ற நாம் பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து ஸ்வரூபாநுகுணமாக வொதுங்கினோம். (நாமஞ்சினோம்) தோழீ! உன் ஸந்நிதியில்லாமையிறே நானிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையும் அறிந்த நீ கூடநின்றுயாகில் என் பராந்தியைப் போக்கலாயிற்றேயென்கிருள்.

மைவண்ணநறுங்குஞ்சி வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

---

* இது பட்டர் வ்யாக்யாநமாகில் இவ்வாக்யம் அந்வயியாது. இது பட்டர் வ்யாக்யாநமன்றென்றே ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர் சொல்லுகிறார்கள்.

(க) தை-ஆ-ந-எ.
(உ) வி-பு-க-கஎ-ருகூ.
(ங) தை-ஆந-அ.
(ச) ரா-அ-கூ0-உ0.
(ரு) ரா-ஸு-ருச-கக.
(சா) கீதை-க0-க0.
(எ) ரா-ஸு-ருஅ-ச0.
(அ) தி-வாய்-உ-ரு-உ.

மூ.—நைவளமொன்றாராயாநம்மைநோக்கா
நாணினார்போலிறையேநயங்கள்பின்னும்
செய்வளவிலென்மனமுங்கண்ணுமோடி
எம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய, இப்பால்
கைவளையும்மேகலையுங்காணேன்கண்டேன்
கனமகரக்குழையிரண்டுநான்குதோளும்
எவ்வளவுண்டெம்பெருமான்கோயிலென்றேற்கு
இதுவன்றேயெழிலாலியென்றார்தாமே. (உஉ)

பதம். ஒன்று, நைவளம், ஆராயா, நம்மைநோக்கா, இறைநாணினார் போல், (௫) பின்னும்நயங்கள்செய்வளவில், என்மனமும், என்கண்ணும், ஓடி, எம்பெருமான்திருவடிக்கீழ்அணைய, (௧0) இப்பால், கைவளையும், மேகலையும், காணேன், கனம, (௧௫) மகரக்குழையிரண்டும், நான்குதோளும, கண்டேன், எம்பெருமான், கோயில், (உ0) எவ்வளவுண்டென்றேற்கு, எழில் ஆலி, இதுவன்றேவென்றார்தாமே. (உ௩) (உஉ)

உரை. அத்விதீயமாக, நைவிக்கும் அழகையுடைய பண்ணை, ஆராய்ந்து (பாடி), நம்மைப்பார்த்து, கொஞ்சம் லஜ்ஜைப்பட்டவர்போலே, (நின்று) (௫)பின்னும் நீசபாஷணங்களைச் செய்யும்போது,என்மநஸ்ஸும்,என்னுடைய கண்ணும, ஓடி, எமக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலேகிட்ட, (௧0) அதன்பின், கையில்தரித்த வளையையும், அரைநூல்மாலையையும், போனவிட மறிந்திலேன்; ஸ்த்திரமான, (௧௫) இரண்டுமகரகுண்டலங்களையும், நான்கு ... தோள்களையும், பார்த்தேன்; எமக்கு ஸ்வாமியே! (தேவரீரெழுந்தருளி யிருக்கும) ஸ்ரீரங்கம், (உ0) எவ்வளவு தூரமுண்டென்றுகேட்டஎனக்கு, அழகியதிருவாலி, இது வன்றோ வென்று தாமேசுட்டிக்காட்டியருளினார். (உஉ) (உஉ)

வ்யா.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு.—(நைவளம்) கீழ்ப்பாட்டில் "அவரை நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்" என்று - அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணினோங் கண்டாயேதோழீயென்றாள்; "நீ அகன்றாயாகில் அவனுடன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியென்" என்ன; அவன் வசீகரித்தபடியும் ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியுமிதுகாணென்கிறாள்: தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் சீலத்தையுங் காட்டினவிடத்திலும் கார்யகரமல்லாமையாலே "போமித்தனையோ" என்று நினைத்தான், ஸ்ரீபாதம் போந்ததில்லை, நித்யஸாபேக்ஷமான விஷயத்தைக்குறித்து நித்யநிரபேக்ஷனவன் கால்வாங்கமாட்டாதே நிற்கையாவதென்னென்னில; சேஷியாகையாலே, சேஷவஸ்துவகன்றால் இழவுதன்னதாய், லபித்தால பெறும் பேறும் தன்னதாயிருக்கையாலும், இவளை யொழியச்செல்லாத காமுகதவத்தாலும், "நம்மழகு இங்கு

ப்பெற்ற தில்லைகாணென்கிருள். (செய்வளவில்) அத்தை நாணுங் கினவளவிலே.

(என்மனமும் கண்ணுமோடி) த்வஸ்தமாய்ப்போயிற்றென்கிருள். பொரிபுறந்தடவி அடக்கிக்கொண்டிருந்தேன், என்னால் அடக்கப்போயிற்றதில்லை, கடலுடைந்தாற்போலேயுடைந்ததென்கிருள். கண்ணால் கண்டவிடத்திலே யிறே நெஞ்சுசெல்லுவது, அம்முறை குலைந்ததென்கிருள். நெஞ்சும் தனியேபோயிற்று, கண்ணும் தனியே போயிற்றென்கிருள். ஹ்ருஷீகேசனைக் காணுமளவுமிறே இந்த்ரியங்களுக்கு இவளோடு ஸம்பந்தம்; † கர்ம நிபந்தநமாகையாலே ஔபாதிகமிறே. (ஓடி) ஒன்றைபொன்றுபின்பாராதே யோடிற்றென்கிருள். என்னையும் பாராதே யோடிற்றென்கிருள்.

(எம்பெருமான் திருவடிக்கீழணைய) நிருபாதிகஸம்பந்தியானவன்பக்கலிலே போய்ப்புக்கதென்கிருள். (எம்பெருமான்) † தன்மிடற்றோசையாலே என்னையெழுதிக்கொண்டவன். (திருவடிக்கீழணைய) அவன் நினைத்தவளவன்றுகாண் நான் அறிந்தபடியென்கிருள். என்முலையைத் தன்மார்விலே நெருக்கித் தழுவிக்கொள்ளவாயிற்று அவன் நினைத்தது, நான் அவன்காலைத் தலையிலே வைததுக்கொண்டேனென்கிருள். அடங்கியிருக்குமாபோலே யிறே அழியும்போதழியுமபடி.

(இப்பால்) என்னைவந்துகிட்டுகைக்கு அவன் பண்ணினவ்யாபாரங்கள் சொன்னேன், கலந்தபோது அவன் பண்ணின வ்யாபாரங்கள் ஒரு மஹாபாரதத்துக்குப்போரும், அத்தை அடைவுபடப் பேசுகைக்குவேண்டுந்தெளிவில்லாமையாலே பேச்சுக்குநிலமன்று, † இக்கதை ஸ்ரீராமாயணததே கேட்கலாகாதோ வென்கிருள். † உபோத்காதஞ்சொன்னேன், பலஶ்ருதியைக் கேட்கலாகாதோ?

ஆத்மாவன்றோ இந்த்ரியங்களுக்கு ஈஶ்வரன் என்ன; அருளிச்செய்கிருர் (கர்மநிபந்தநமாகையாலேயித்யாதி.)

தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (தன்மிடற்றோசையாலேயித்யாதி.)

(இக்கதை) ஸ்ரீராமாயணத்தோடே கேட்கலாகாதோவென்கிருளென்ற ஸம்யக்பாடம். அதாவது - இத்தை ஸ்ரீராமாயணத்திலே பிராட்டியுடைய வ்யாபாரம சொன்னாற்போலே என்னுடையவ்யாபாரததிலே அறிந்து கொள்ளுநங்கோளென்றபடி. அதாவது - (கைவளையும மேகலையும) இத்யாதியிலிருக்கிற ஆகாரத்தைக்கொண்டே அவன் கலந்தபோது பண்ணினவ்யாபாரங்களெல்லாமறிந்து கொள்ளுநங்கோளென்றபடி. விவரணம் (உபோத்காத மித்யாதி.)

(கைவளையுமித்யாதி) அகம் ஒடுக்குண்டுபோனால் "கண்டதேது காணாததேது" என்று கேட்பாளைபபோலே அவன் வந்து கலந்தபோது கலவியின் பலமாய்க்கொண்டு நீகாணாததேது, கண்டதேதென்னச் சொல்லுகிறாள். த்ருஷ்டம் அத்ருஷ்டமாய் அத்ருஷ்டம் த்ருஷ்டமாயிற்று.

(கைவளையும்) வளைகழலுவது விரஹத்தின் பின்பன்றோ, வளை போயிறறு என்பானென்னென்னில்; ஸம்ஶ்லேஷ ரஸததாலே பூரித்து வெடித்துப்போயிற்றென்கை. (மேகலையும்) மேகலைகண்டிலேனென்கை. அஸதஸ்யமன்றோவென்னில்; அத்தசையில் பரியட்டம் மாறுட்டத்தாலே என்பரியட்டப்பட்டுங் கண்டிலேனென்கை. அவன்பரியட்டம் தன்கையிலே யிருக்கக்கண்டா ளித்தனையிறே. (காணேன்) புக்கவிடமறிந்திலேன். இத்தால் - ஸ்வாபதேசத்தில் வந்தால் அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று யிருக்குமிறே. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறககும்போதில் விரோதியான அஹங்கார மமகாரங்கள், போகவேளையில் வந்தால் வஸ்தரமென்றும் வளையென்றும் பேரிடக்கடவதாயிருக்கும். நான் போக்தாவென்றிருத்தல், எனக்கு போக்யமென்றிருததல் செய்யுமதுஸ்வரூபமன்றிறே; போக்யமாயிருக்கையிறே ஸ்வரூபம். (காணேன்) தான் விரோதியைக் கழித்துக்கொள்ளுதல் அவனைப்பற்றிப் போக்கித்தரவேணுமென்று அபேக்ஷித்தல் செய்தாலிறே விரோதிபோனதறிவது, தான் போகத்திலே அந்யபரையாயிருக்க அவன் போக்கப்போனவை யாகையாலே கண்டிலேனென்கிறாள்.

(கண்டேனித்யாதி) இத்தலையிலுள்ள தொன்றுங்காணாதாற்போலே அத்தலையிலுள்ளதை நேராகக்கண்டேன். விரோதியை நேராகக் கண்டிலேன், போக்யதை குறைவற்றிருக்கக் கண்டேன். அணைத்தபோது உறுத்தின திருமகரக்குழைகளையும அணைத்த திருக்கைகளையுங் கண்டேன். (கனமகரக்குழை) ஸ்த்திரமான திருமகரக்குழை. நித்யாநுபாவ்யமா யிருக்கை. கலந்தவன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாயிருக்க, (நான்குதோள்) என்கிறது - தன்னைத் தழுவுகையாலே தோள்கள் பணைத்தபடியைப்பற்ற. இத்தலையகப்பட்டபின்பு தன்னை வெளியிட்டபடியாகவுமாம். †தோள்களைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ளுமிடத்தே மறைக்கவொண்ணாதிறே.

(எவ்வளவித்யாதி) அவிச்சிந்நமாக வநுபவிக்கவேணுமென்று பார்தது "உம்முடைய வகம் எத்தனைதூரம்போரும்" என்று கேட்ட

---

† தருஶ்யதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தோள்களைகொண்டித்யாதி).

வென்க்கு. (எவ்வளவுண்டு) சற்றிடமாகில கூடப்போவோமென்று நினைத்து "எவ்வளவுண்டு" என்கிறாள்போலேகாணும். (க) † "பருகிக்களித்தேன்" என்றவநந்தரம், (உ) "அடியார்களகுழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்தாற்போலே, இவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெற்றுவைத்து இவனுடைய வேண்டப்பாட்டைக்கண்டு இவனுக்குத் தகுதியான பரிஜநத்தோடே அநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபேக்ஷை பிறந்தது. (எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு) (என்றேற்கு) நானேகிடீர் பிரிவை ப்ரஸங்கிதேனென்கிறாள்.

(இதுவன்றோ வெழிலாலியென்றார்) திருமணங்கொல்லைக்கும் திருவாலிக்குமுண்டான ப்ரத்யாஸத்தி அங்குலிநிர்த்தேசம்பண்ணலா யிருக்கையாலே "இதுவன்றோ" என்று கையைக்காட்டினாரென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, நீயிருந்தவிடமன்றோ நமக்கு உத்தேஶ்யமென்றார் றொன்னவுமாம். சேஷியிருந்தவிடமே சேஷபூதனுக்கு உத்தேஶ்யமாமாபோலே. † பிள்ளைவேட்டகத்தையாசைப்படும், பெண்பிள்ளை புக்ககத்தை யாசைப்படுமிறே.

அதவா, (எவ்வளவித்யாதி) போகம் உத்மஸ்தகரஸமான வாறே ஸாதமிப்பித்து அநுபவிப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்து, "நாம் அகம்புக்கு வாராநின்றோம்" என்று பிரிவை ப்ரஸங்கிக்க, (எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு - எழிலாலி - இதுவன்றோ என்றார்) உன்காலேயன்றோ நமக்குத்தேஶ்யமென்று என் காலைக் காட்டிப்போனானென்கிறாள். (தாமே) வருவாருந்தாமே, அநுபவிப்பாருந்தாமேயாய்விட்டதென்கிறாள். ... ... (உஉ)

மூ.—உள்ளூருஞ்சிந்தைநோயெனக்கேதந்தென்
றெளிவளையும்மாமிறமுங்கொண்டாரிங்கே
தெள்ளூருமிளந்தெங்கின்தேறல்மாந்திச்
சேலுகளுந்திருவரங்கம்நம்மூரென்ன

தாத்பர்யம் (பருகிக்களித்தேனித்யாதி).

இவள் அவனிருந்தவூரைக்கேட்டால், நம்மூர் இன்னது என்றுசொல்லாதே நீ இருந்தவிடமென்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளை வேட்டகத்தையித்யாதி). ... ... (உ௩)

(க) தி-வாய்-உ-௩-க, (உ) தி-வாய்-உ-௩-௧0.

கள்ளூரும்பைந்துழாய்மாலையானைக்
கனவிடத்தில்யான்காண்பன்கண்டபோது
புள்ளூருங்கள்வாநீபோகேலென்பன்
என்றாலுமிது நமக்கோர்புலவிதானே. (உங)

பதம். உள்ளூரும், சிந்தைநோய், எனக்கேதந்து, என்ஒளிவளையும், என்மாநிறமும, (ரு) இங்கே, கொண்டார், தெள், ஊரும், இளம், (கO) தெங்கின்தேறல், மாந்தி, சேல், உகளும், திருவரங்கம் நம்மூரென்ன, (கரு) கள்ஊரும், பைந்துழாய்மாலையானை, யான், கனவிடதநில்காண்பன், கண்ட போது, (உ0) புள்ளூரும்கள்வா, நீபோகேல்என்பன், என்றாலும், இது, நமக்குஓர்புலவிதானே. (உரு) (உரு)

உரை. அந்தக்கரணத்தையுங் கூட வ்யாபரிக்கும்படியான, மநோவ்யாதியை, எனக்கேதந்து, என்னுடைய அழகிய கைவளையல்களையும், என்னுடைய நிலாகயமான நிறத்தையும், (ரு) இந்த திருவாலிதிருநகரியிலே, கொண்டுபோனார்; (அப்போது அவர்) தெளிந்து, பரவாநின்றுள்ள, இளமைதங்கிய, (கO) தென்னங் கள்ளைக், குடித்து, மதஸ்யங்களானவை, ஸஞ்சரிக்கிற, ஸ்ரீரங்கமானது, நம்முடையவூர் என்றுசொல்லிப்போக, (கரு) தேன்வெள்ள மிடாநின்றுள்ள, பசுமைதங்கிய திருத்துழாய் மாலையையுடைய வவரை, நான், கனவிலே கண்டேன்; அப்படி அநுபவித்ததசையில், (உ0) பெரிய திருவடியை நடத்துகிற க்ருத்ரிமனே! (என்னைவிட்டு) நீபோகாதேகொள்என்று (நான்) சொல்லாநிற்பன், இப்படிச் சொன்னாலும், இநத ஸம்ஶ்லேஷம், நமக்கு ஆற்றாமைக்கு உறுப்பாமதன்றே? (உரு) ... ... (உங)

வ்யா.—இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு. (உள்ளூரும்) தானே க்ருஷிபண்ணிவந்துகலந்தவன் பிரிகிறபோது, "போகாதேகொள்" என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற்றிலையோவென்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது அகாரயகரமாயிற்றென்கிறாள். உனக்கு பவ்யனாயிருக்கிறவன் உன்வார்த்தை கேளாதொழியுமோ வென்ன; "நிலமல்லாநிலததிலே நீளவிருக்கக்கடவதோ" எனறு பெரியதிருவடி கொண்டுபோகப்போனானென்கிறாள். † ரக்ஷகனுடைய வயாபாரமாகையாலே கூடுகையும் ரக்ஷகமாய்ப் பிரிகையும் ரக்ஷகமாயிறே யிருப்பது. போகம் உன்மஸ்தகமானால் அதைஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப

இருபததுமூன்றாமபாட்டு. (உள்ளூருஞ்சிந்தைநோய்) ஈஶ்வரன்றானே பிரிந்துபோனானென்று அர்த்தாந்தரத்தை விவக்ஷித்து, பரமதயாளுவாயிருக்கிறவன் நிர்த்தயமாகப் பிரியலாமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறா (ரக்ஷகனுடையவித்யாதி). ஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப்பிக்கைக்காகப பிரிந்தானென்னு

ஜிக்கவேணுமென் றிருக்குமிறே அவன்; † ஸ்வரக்ஷணத்தில் சிந்தையில்லாமையாலே † கூடுகைக்குபபாரிக்கிறாளிறே இவள்.

உபயவிபூதி யுக்தனாய் பரமோதாரனா யிருக்கிறவனுக்கு நீ ப்ரிய விஷயமாய்க்கொண்டிருந்தாயாகில் அவன் உனக்குத் தந்துபோயிற்ற தென்னென்ன; (உள்ளூருஞ்சிந்தைநோ யெனக்கேதந்து) அவன் தந்துபோனது இதுகாணென்கிறாள். உள்ளில்நோய், கண்கண்டு சிகித்ஸிக்கலாம் நோயன்றுகாண் தந்தது. பாஹ்யமான நோயாகிலி றே கண்கொண்டு சிகித்ஸிக்கலாவது. (உள்ளூரும்நோய்) ஸர்ப்பம் ஊர்ந்தாற்போலே ஸஞ்சாரியா யிருக்கை. † கண்ணுக்குத் தெரியா திருந்தாலும் ஒருப்ரதேசத்திலேயாகில் அவ்விடத்தே அங்வேக்ஷிதது சிகிதஸிக்கலாமிறே, அது செய்யவொண்ணுதபடி கழலேகரபபா ன்போலே எங்குமொக்க ஸஞ்சரிக்கும் நோயென்கை. † காதல் நோயாகையாலே கிலாய்ப்பைப்பற்றி நிற்குமோ, பந்தத்தைப்பற்றி நிற்குமோ, இன்னபடியிருக்குமென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணுதபடி யாயிறே யிருப்பது. (சிந்தைநோய்) அபரிஹரணீயமான நோய். ஒருருக்கு நோவுவந்தால் வைத்யனாலே பரிஹரிக்கலாம், வைத்ய னுக்கு ஒரு நோவுவந்தால் ஒருவராலும் பரிஹரிக்கவொண்ணுதிறே. (௧) "அதோக்ஷஜசேதஸ:-அதோக்ஷஜசேதஸஃ" என்கிறபடியே நெஞ்சுதெளிந்திருந்தால் கர்மக்ஷயமிறேயென்று தரித்திருக்கலாம், நெஞ்சில் வ்யாதிக்குப் பரிஹாரமில்லையிறே. (நோய்) † இபரேமந்தான் அவஸ்த்தாநுகுணமாகப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், - போகோபகரணமா யிருக்கும், நோவுமாயிருக்கும்; - ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தார்க்குப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், போக்தாவுக்கு போகோபகரண மாயிருக்கும், விஸ்லேஷிததார்க்கு வ்யாதியாயிருக்கும்.

மதுதாமறிந்திருக்க மநோரதிப்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்திலித்யாதி). கூடுகைக்குப்பாரிக்கையாவது - கீழில்பாட்டிலே, "எவ்வளவுண்டு" இத்யாதியாலே அவிச்சிந்நமாக அநுபவிக்கப்பாரிக்கை.

உள்ளில்நோய் என்றதிலே அபரிஹரணீயத்வம ஸித்தமாயிருக்க (ஊரும் நோய்) என்றத்தாலே பலித்தப்ரயோஜந மேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுக்குத் தெரியா திருந்தாலுமித்யாதி). சிந்தைநோயாகையாலும் அபரிஹரணீயமென்கிறார் (காதல்நோயாகையாலேயித்யாதி). (௧) "அபிபூயமாநாவ்யஸநை: - அபிபூயமாநாவ்யஸநைஃ" என்றது இங்கு அபேக்ஷிதம்.

அநேகஜந்மஸாத்யமானப்ரேமத்தை (நோய்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்ரேமந்தானித்யாதி).

---

(௧) பாகவ-௧0-௨0-௧௫.

(எனக்கேதந்து) எனக்கே கூறாகத்தந்து. கலவி இருவர்க்கு மொக்குமாகில் ஆற்றாமை இருவர்க்குமொவ்வாதோ வென்கை. (தந்து) என்பானென்னென்னில்; என்னைப்போலே யன்றியே பிறர் முகம்பார்க்கவேண்டாதபடியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடையவர்; பிரிந்துபோகையாலே அவர்க்கில்லை என்னுமிடங்கண்டிலையோவென்கிறாள். (க) "నైవదంశాన్నమశకాన్- நைவதம்ஸாந்நமஸகாந்" என்கிறபடியே ஊர்ந்ததுங்கடித்தது மறியாதே அவன்படும்பாடு தானறியாளிறே. (உ) "ఊర్ధ్వంమాసాన్నజీవిష్యే- ஊர்த்த்வம் மாஸாந் நஜீவிஷ்யே" என்னுமளவு தன்னது, (௩) "నజీవేయంక్షణమపి- நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படி அவனுற்றாமை. எனக்கே யாயிற்றென்கிறாள்- †அவன் க்ருஷியாலேவந்ததாகையாலே. (எனக்கேதந்து) அவர்பெரியவரன்றோ, தமக்கென்னவொன்று வைக்க வல்லரோ? எல்லாம் (ச) "భక్తానామ్- பக்தாநாம்" என்றன்றோ அவரிருப்பது என்று க்ஷேபமாதல்.

(என்னுளிவளையும் மாநிறமுங்கொண்டார்) நோவை விளைத்ததுக்குமேலே நோவுக்கு ஆஶ்வாஸகரமா யிருக்குமத்தையுங்கொண்டுபோனார். (என்னுளிவளையும் மாநிறமும்) (௫) "మదీయఞ్చాఖిలమ్- மதீயஞ்சாகிலம்" என்றும், (௬) "తవైవ- தவைவ" என்னும் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தை யுடைய விவள் தேஹாத்மாபிமாநிகளைப்போலே சொல்லக்கடவளோ வென்னில்; ஸம்ஶ்லேஷதசையில் இதொரு வளை யிருந்தபடியென்! சேர்த்தியால்வந்த வொளியிருந்தபடியென்! வடிவில் நிறமிருந்தபடி யென்! என்று கொண்டாடுமவையாகையாலேசொல்லுகிறாள். அவனுக்கு ஆதரணீயமானவை அவ்வழியாலே தனக்கு மாதரணீயமாயிருக்கையாலே "என்னது" என்னலாமிறே. (மாநிறம்) ஶ்லாக்யமானநிறம். (இங்கே) நான் வழிபறிககவந்து நான்வழிபறியுண்டதேசமிதுவென்கிறாள். (எ) "இங்கேயிருவராய்வந்தார்" வழிபறியுண்டேனென்கிறாள். என்றுநான்கிதியெடுத்ததேச மிதுவென்றாள் - அங்கு; பறிகொடுத்ததேசமிது வென்கிறாள் - இங்கு.

ஆனால் அவன்போகிறபோது உம்முடைய வூரேதென்று கேளாவிட்ட தென்னென்ன; அது நான்கேட்கவேண்டிற்றில்லை; - வ்ய

விஶ்லேஷத்தாலே தன்னடையேவருகிறநோயை, (தந்து) என்பானென்னென்ன; ஸ்வாபதேசத்தையுட்கொண்டு (அவன்க்ருஷியாலே யித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-௬௬-சஉ. (ச) ஜி-ஸ்தோ-௫. (எ) உக.
(உ) ரா-ஸு-௬அ-௬எ. (௫)
(௩) ரா-ஸு-௬௬-கo. (௬)

திரோகத்தில் தரித்திருக்கைக்காகத் தானேசொல்லிப்போனுரென்கி றுள். (தெள்ளூருமித்யாதி) தெளிந்து பாயாநின்றுள்ள இளந்தெங் கின் தேனை நுகர்ந்து, சேல்களானவை உகளும்படியான தேசம். (இளந்தெங்கு) தேசவிசேஷத்தில்பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராயிருக்கு மாபோலேயாயிற்று இத்தேசத்தில்ஸ்த்தாவரங்களு மிருப்பது. (தெள்ளூருமித்யாதி) தெளிந்து தெங்கினின்றும் வாராநின்றுள்ள தேறல் திருவீதிகளிலேபரவாநிற்குமாயிற்று. தேன்திருவீதியிலே பரவாதபோது சேல்பருகிற்றென்னக் கூடாதிறே. இது (க) "தேட் டருந்திறல்தே னினைத்தென்னரங்கனை" என்கிறதேனுக்குஸ்மாரக மாயிருக்கிறதாயிற்று. (சேலுகளும்) முக்தர் களித்துவர்த்திக்குமா போலே இத்தேசததில் திர்யக்குக்களு மகப்படக் களித்து வர்த் திக்கிறபடி. (தேறல்மாந்திச்சேலுகளும் திருவரங்கம்) ஜந்மதேச மானஜலததைவிட்டு போகஸ்த்தாநத்திலே புகுந்து தேனை நுகர்ந்து களித்ததென்கை. முக்தன் ஸம்ஸாரத்தை நினைக்குமன்றிறே இவை தமக்கு ஜந்மபூமியான ஆற்றைநினைப்பது.

(இளந்தெங்கித்யாதி) ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றுபபோன முக்த னுக்கு ஸம்ஸாரஸ்பர்சமிலலாத நித்யஸூரிகள், (உ) "ஆண்மின்கள் வானகம" என்று ஸ்வபோகத்தைக்கொடுக்குமாபோலே, ஆற்றிலே பிறந்துபுகுந்த கயல்களுக்கு ஊரில் ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டிதமான தெங்குகள தன்னுடைய தேனைகொடுக்க அத்தை நுகர்ந்துகளிக் கிற கயல்களையுடையவூர், நம்மூரென்ன - நமக்குதேசமென்ன. என க்குததேசமென்னில "பக்தாநாம்" என்றதுவ்யாஹ்ருதமாம், உனக் குத் தேசமென்னில் தன்பாரதந்த்ர்யத்தோடு சேராமையாலே அவள் "உன்னையொழிய எனக்கொரு தேசமாவ தென்" என்னும், இரண்டுதலைக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாகையாலே, (நம்மூர்) என்கிறுர். † இருவாஸத்தையையு முண்டாக்கும் தேசமிதுகாண். என்னை ப்ரணயியாக்கி உன்னை ப்ரணயிநியாக்கும் தேசமிதுவென்கை; திரு மந்த்ரம்போலே இருவர்க்கும் பொதுவான வூர். இருவரும் விஷ யார்த்திகளாகையாலே இருவர்க்கும் தேசமிதுவிறே.

(கள்ளூருமிதயாதி) தோளிலேயிட்டதனிமாலையும் தாமுமாய் வந்தவரவை நீகாணபபெற்றதில்லைகாண். புழுகுநெய்யேறிட்டுக் கொண்டு வருவாரைபபோலே நானுகந்தபடியே ஒப்பித்துவந்தார். (கள்ளூரும்பைந்துழாய் மாலையானை) அவனூர் பட்டதத்தனையும்

---

† "நம்மூர" என்றதுக்கருளிச்செய்கிறுர் (இருவர்ஸத்தையையுமித்யாதி.)

(க) பெரு-திரு-உ-க. (உ) தி-வாய்-கய-க-சு.

படுங்காண் அவனுடம்பு. ரஸவிரைகள் திறந்து மது வொழுகாநின்றுள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனானவனை. (கள்ளூரும்) தன்னிலத்திற காட்டில் திருமார்விலே ஸ்பர்சித்தபின்பு செவ்விபெற்றபடி. (பைந்துழாய்) திருத்துழாய் குளிர்ந்திருந்ததென்று நீயறிந்தபடி யென்னென்ன; என்னை யணைக்கையாலே யறிந்தே

(கனவிடத்தில்) இந்த்ரஜாலமென்றும் கனவென்றும் அஸ்த்திரங்களைச்சொல்லக்கடவது; அஸ்த்திரமான தேசத்திலே † தாமும் ஸந்நிஹிதராய் அநுபாவ்யவிஷயமும் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க தேசாந்தரம் வேண்டுகிறது-தேசமும் தேஹமும் அஸ்த்திரமாகையாலேயிறே. (கனவிடத்தில்) கனவென்று-ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அஸ்த்தைர்யத்தைச் சொல்லவுமாம்; முன்பு அநுபூதமானதொன்றைக் காலநீளத்தாலே ஸ்வப்நம் கண்டமாத்ரமென்று சொல்லக்கடவதிறே. (யான்காண்பன்) அவனையொழியச்செல்லாதபடியான ஆற்றாமையையுடையநான் காண்பன். (நான்) அநுபவித்தேன், என்னபிமிவேசத்துக்குங் குறையில்லை. அநுபவத்துக்கும் குறையில்லை;

ஸம்ஶ்லேஷத்தில் புரையில்லையாகில் அதததசையில் உனக்கு அவன்கையாளாயன்றோவிருப்பது,"போகாதேகொள்"என்று ஒருக்தியாலே விலங்கிட மாட்டிற்றிலையோவென்ன; அதுவும் செய்தேனென்கிறாள். (கண்டபோது) அநுபவித்ததசையிலே. (புள்ளூருங் கள்வா) பெரிய திருவடியை நடத்துகிற க்ருத்ரிமனே! பெரியதிருவடியைப்பதிப்படையாக வைத்துவந்து புகுந்து கலந்து, இத்தலையகப்பட்டவாறே அவன் கடுமைபோராதென்று அசேதநமான தேரை நடத்துமாபோலே பெரியத்வரையோடே பெரியதிருவடியை நடத்துகிறக்ருத்ரிமனே! † வந்தபோதே போகையாலே பெரியதிருவடியைப் பதிபபடையாகக் கடத்திவந்தக்ருதரிமனே யென்கிறாள். வந்தபோது * சிலையே துணையாகவந்தானாகில் பெரியதிருவடி வருகையாவதென், கொண்டு போகையாவ தென்னென்ன; ராஜாக்கள் அபிமதவிஷயத்தைப் பற்றக் கறுப்புடுத்துப புறப்பட்டால் மந்த்ரிகள் வரவுங் கொண்டுபோகவுங் கடவதா யிருக்குமாபோலே பெரிய

அஸ்த்திரமென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாமும்ஸந்நிஹிதராயித்யாதி). பதிப்படையாக வைத்துவந்தானென்று இவள் அறிந்தபடியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வந்தபோதே யித்யாதி).

திருவடிவந்து கொண்டுபோனான். (புள்ளூருங்கள்வா) † "வந்தகார்யந்தலைக் கட்டிற்றாகில் எழுந்தருளலாகாதோ" என்று பெரியதிருவடிசொல்ல அவனை மேற்கொண்டுபோனானென்கிறாள். (புள்ளூரும்) தேரூர்ந்தா னென்னுமாபோலே. அதாகிறது - பெரியதிருவடியும் குழைச்சரக்காம்படிகாண் போனகடிமை யிருந்தபடியென்கிறாள். † பெரியதிருவடி சிறகிலும், திருவநந்தாழ்வான்மடியிலும், சேனைமுதலியார் பிரம்பிலும், பிராட்டிகடாக்ஷத்திலும் வளரும் தத்வமாகையாலே தான் நினைத்தபடி செய்யப்போகாதிறே. (க) * வானிளவரசிறே. (நீபோகேலென்பன்) நீ உன்னைக் கண்ணாடிப்புறத்திலுங் கண்டறியாயோ? "நாம் பிரியில் இவள் தரியாள்"என்றிருக்க வேண்டாவோ? (நீபோகேல்) என்னையுங்கூட்டிக்கொண்டு போதல், இங்கே கூடவிருத்தல்செய்யுமதொழியத் தனியே போகக்கடவையோ? (என்பன்) நிஷ்ப்ரயோஜநமான வார்த்தையைச் சொன்னேன். அவன்ஸ்வரூபத்தோடேசேரும் வார்த்தையைச் சொன்னே னல்லேன், என்ஸ்வரூபத்தோடேசேரும் வார்த்தையைச் சொன்னே னல்லேன், பலிப்பதொன்றைச் சொன்னேனல்லேன். அவன் போகத்தேட நான் தடுக்கையாவது அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்குஞ் சேராது, (உ) "த த்ஸ்யஸத்ரு ஶம்ப வேத் - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருக்கைஸ்வரூபமாயிருக்க போகாதேகொளளென்கை என் ஸ்வரூபத்துக்குஞ் சேராது.

(என்றாலும்) இப்படி இருவருடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் சேராத வார்த்தையைச் சொன்னவிடத்திலும். (இது நமக்கோர்புலவி தானே) இந்தஸம்ஶ்லேஷம் நமக்கு ஆற்றாமைக்கு உறுப்பாய்விழுந்தது. அவனைப பேணினேனல்லேன், என்னைப்பேணினே னல்லேன், அபிமதம் பெற்றேனல்லேன், இத்தால் - துக்கமே சேஷித்து விட்டதென்கிறாள். புலவி - துக்கம். (நமக்கு) அவன் அபிமதங் கைபட்டதென்று ஹ்ருஷ்டனாய்ப் போனான், நமக்கு துக்கமே பலித்துவிட்டது. (தானே) நாட்டார்க்கு ஸுகஹேதுவானதுதானேகிடீர் நமக்கு துக்கஹேதுவாயிற்றென்கிறாள். (ஓர்புலவி) ஸ்வரூபஹாநியால் வந்த துக்கமும் அவனைப்பிரிகையால் வந்த துக்கமுமாய் இரட்டித்திருக்கையாலே அத்விதீயமென்கிறாள். (உரு)

அவதாரிகையில் முந்தின தாத்பர்யத்துக்கு அநுகுணமாகத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வந்தகார்யம தலைக்கட்டிற்றாகிலித்யாதி). இரண்டாமர்த்தத்திலே (பெரியதிருவடிசிறகிலுமித்யாதி). தாத்பர்யம் (உன்னையித்யாதி). (உரு)

(க) பெரி-திரு-ரு-சு-ரு. (உ) ரா-ஸு-ருக-ரு௦.

மூ.—இருகையில்சங்கிவைநில்லாவெல்லே பாவம்
இலங்கொலிநீர்ப்பெரும்பௌவம்மண்டியுண்ட
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்
பெருந்தவத்தருந்தவத்துமுனிவர்சூழ
ஒருகையிற்சங்கொருகைமற்றாழியேந்தி
உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து, என்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கமூரென்றுபோயினாரே. (உச)

பதம். உலகுண்ட, பெருவாயர், இங்கேவந்து, பொரு, கயல், (ரு) என் கண், நீர், அரும்ப, புலவிதந்து, இலங்கு, (கo) ஒலி, நீர், பெரும்பௌவம், மண்டியுண்ட, பெரு, (கரு) வயிற்ற, கருமுகில், வண்ணம், ஒப்பர், பெருந்தவத்தர், (உo) அருந்தவத்து, முனிவர், சூழ, ஒருகையில்சங்கு, மற்றொருகை ஆழி, (உரு) ஏந்தி, புனல்அரங்கம், ஊரென்று, போயினார், இருகையில், (௩o) சங்கிவைநில்லா, எல்லேபாவம். (௩உ)

உரை. ஸமஸ்தலோகங்களையும் (ப்ரளயகாலத்திலே) அமுதுசெய்த, பெரிய வாயையுடையவர், இவ்விடத்தேவந்து, ஒனறோடொன்றுபொரா நின்றுள்ள, மத்ஸ்யங்களையொத்த, (ரு) என் கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், ப்ரவஹிக்கும்படி, துக்கத்தைவிளைத்து, ஒளியையும், (கo) சப்தத்தையும், நீரையுமுடைய, மஹாஸமுத்ரத்தை, அவகாஹித்துப் பருகினதாய், இடமுடைத்தான, (கரு) வயிற்றையுடைத்தான, காளமேகத்தின் நிறத்தை, வடிவழகிலே, ஒத்திருப்பவர், பரமபக்தி யுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், (உo) மஹாதபஸ்விகளாய், மநநசீலர்களானருஷிகளும், சூழ்ந்துநிற்க, ஒரு திருக்கையில் பாஞ்சஜந்யாழ்வானையும், மற்றொருதிருக்கையில் திருவாழியாழ்வானையும், (உரு) தரித்தவராய், (தாம்பிரிந்தால் நான் தரித்திருக்கைக்காக), ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கம், தம்மூரென்றுசொல்லி, நம்மைப்பிரிந்து போனார்; (அவர்போனபோதே) (என்னுடைய) இரண்டுகைகளிலும், (௩o) சங்குவளையல்களானவை கழன்றுபோயின; என்னமஹாபாபமோ! (௩உ) (உச)

வ்யா.—இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) பெரிய திருவடிகொண்டுபோனானாகில், (க) "యస్యైతే తస్య తద్ధనమ్- யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்" என்கிறபடியே †அவன்றான்உனக்கு பவ்யனாயிருந்தானாகில் அவனுக்குசேஷபூதனான பெரியதிருவடி உனக்கு

இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) தாத்பர்யம் (அவன்றானித்யாதி).

(க) பார.

சேஷமாயன்றோ இருப்பது, அதுகிடக்க மஹிஷீவர்க்கத்துக்கு ஸ்வரூபேண தாஸபூதனென்றோ அவனிருப்பது, (க) "தாஸஸ்ஸகா - தாஸஸ்ஸகா", இரண்டாலும் அவனை "நீபோகேல" என்று நியமிக்கக்குறை யென்னென்ன; அவனொருவனுமே யாகிலன்றோ அது செய்யலாவது, நித்யவிபூதியிலுள்ளாரடங்கவந்து சூழ்ந்துகொண்டார்கள், அவர் தாம் பண்டுபோலன்றியே வடிவில பௌஷ்கல்யத்தாலும் மேன்மையினாலும் அநபிபவநீயராயிருந்தார், அத்தாலே சென்று கிட்டவும் வார்த்தைசொல்லவுமாயிருந்ததில்லைகா ணென்கிறாள்.

(இருகையிற் சங்கிவைநில்லா) தாம்போகையன்றிக்கே தாம் போனால ஆஸ்வாஸஹேதுவாயிருக்குமவையும எனக்குத் துணையாகாதபடிகாண் பண்ணிப்போயிற்று. (கையிற்சங்குநில்லா) அவன் போனபோதே ஆற்றாமை குடிபுகுந்தது, கையில் வளையைப் பார்த்தாள், வளை அவனுக்குமுன்னேபோய் நின்றது. அவன் போனாலும அவன் போகோபகரணங்கள கிடந்ததாகில் அத்தைப் பார்த்துத தரிக்கலாமிறே, "அது கையின் கார்ஶ்யத்தாலே வந்ததோ" என்று மற்றக் கையைப்பார்த்தாள, (இருகையில சங்குநில்லா) அதுவும் அதுக்குமுன்னேபோய்க் கிடந்தது, ஆகையாலே, (இருகையில் சங்கிவைநில்லா) என்கிறாள். (இவைநில்லா) அவன் நில்லாதொழிந்தால் இவையும நில்லாதொழியவேணுமோ.? சேஷியாகையாலே அவன்போகிறான், எனக்கு சேஷமான இவையும் போகவேணுமோ.? சேதநனாகையாலே இத்தலையிலே ஒருகுறை கண்டுபோகலாம அவனுக்கு, அசேதநமானவிவையும் போகவேணுமோ.? வந்து கலந்தவனாகையாலே போகிறான் அவன், ஸஹஜமானவிவையும் போகவேணுமோ.? (இவைநில்லா) நங்கைக்கடங்காதவனாகையாலே போனான் அவன், நங்கைக்கடங்கின விவையும் போகவேணுமோ.? (இவைநில்லா) அவன் நிற்கிலும் இவைநிற்கிறனவில்லை. (நில்லா) போகேலென்னப போனாற்போலே பலகால் எடுத்தெடுத்துக்கையிலேயிடக்கழலுகையாலே (நில்லா) என்கிறாள். (உ) "శైథిల్యముపయాన్త్యస్యాః శంఖవలయాన్యపి- சைதில்யமுபயாந்த்யாசுகரேஷு வலயாந்யபி" என்னக்கடவதிறே.

(எலலே) என்னே.! சிதசித்விபாகமற மத்ஸம்பந்தமே யமையுமாகாதே! உதவாதொழிகைக்கு; "மமேதம" என்னவமையுமாகாதே உதவாதொழிகைக்கு. அவன் உதவாதொழிகைக்கு ஹேது மத்ஸமபந்தமேயிறே. (பாவம) அவன்போனானகில்போகிறான், கைபட்டதும் போகைக்கடி என் பாபமேயிறே. (எல்லேபாவம்)

(க) ஸ்தோ-ர-ாக. (உ)

அவன்புண்யத்துக்கு ஓரவதியில்லாதவோபாதி என்பாபத்துக்கு மோரவதிகண்டிலோமீ! தானேவந்துகலந்தவனை அநுபவிக்கப் பெறுதபாபத்துக்குமேலே ஆஶ்வாஸஹேதுவான இவையுமுதவா தொழியும்படியிறே யென்பாபாதிசயம்.

(இலங்கொலிநீரித்யாதி) தன்னைக்கலந்துபிரிந்துபோகிறபோது அவன்வடிவிற் பிறந்த புதுக்கணிபபுச் சொல்லுகிறாள். இத்தலை வெறுந்தரையாம்படி விவர்ணமாயிறே கிடக்கிறது. (இலங்கித்யாதி) இவளை வெறுந்தரையாக்கின ப்ரகாரததுக்கு த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல் லுகிறது - "பெருவயிற்ற" என்னுமளவுஞ் செல்ல. (இலங்கொலி நீரித்யாதி) § லவணாதிகளாலே அளாவின வொளியன்றிக்கே ஸ்வா பாவிகமான ஒளியையும் காம்பீர்யத்தையு முடைத்தான நீரையு டைய மஹாஸமுத்ரத்தை வெறுந்தரையாகப் பருகினதொரு காள மேகமபோலேகாண் போகிறபோது அவர்வடிவிருந்தபடி. (க) "என்னொளிவளையும் மாநிறமுங்கொண்டார்" என்கிறபடியே என் வடிவிலொளியும் காம்பீர்யமும் அவர்பக்கலிலே குடிகொண்ட தென்னும்படிகாண் வடிவிருந்தபடி. (பெருமபௌவம்) என்று ஸப்தத்வீபங்களையும் விளாக்கொலைகொண்ட சுத்தஜலஸமுத்ரத் தைச் சொல்லுகிறது. (மண்டியுண்ட) மணலோடேபருகினவென் னுதல்; பெரியவபிநிவேசத்தோடே மேல்விழுந்து பருகினவென்னு தல். இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருகிறபோதையில் அபிநிவேச மும் இததலையில் ஸௌந்தர்யஸாகரததை ஆத்தஸாரமாக்கினபடி யும் வடிவிலே தோற்றியிருக்கிறபடி.

(பெருவயிற்ற) இத்தலையிலுள்ளது நேராக க்ரஹித்த பின் பும் அபிநிவேசம் மாளாதேயிருந்தபடி. (கருமுகிலேயொப்பர்வண் ணம்) இத்தால் - ஸ்வரூபகதநம்பண்ணுகிறதன்று, தாதகாலீநமான வழகைச் சொல்லுகிறது. ஒருகாளமேகத்தை ஒருமின்தழுவினாற் போலே ஸ்வாபாவிகமானவெழிலுக்குமேலே இத்தலையிலெழிலும் அங்கே குடிகொள்ளுகையாலே வடிவு இரட்டித்திருக்கிறபடி. (மண்டியுண்ட) பாவியேன்! மேகம் முகக்கும் கடலாகாதே, பெய் யுந்தரையாகப் பெற்றிலேன். (பெருந்தவத்தரித்யாதி) வடிவில் பௌஷ்கல்ய மிருந்தபடியும், பரிகரவத்தை யிருந்தபடியும், மேன் மையிருந்தபடியும நீகாணப்பெற்றிலைகாண். (பெருந்தவதத ரித யாதி) ஒருவரிருவராய்ச்சென்று கிட்டுகிறாரோ, அமருதத்தை அமரர் கள சூழநின்று காக்குமாபோலே காண் என்னைப்பிரிந்த ஸமநந்தரம்

(க) உரு.

§ (பா) ரதநாதிகளாலே.

பரிகரம்வந்து சூழ்ந்துகொண்டபடி இதுகாணென்கிருள். (க) "[Grantha] - பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்றும், (உ) "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" என்கிறபடியே - நித்ய ஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. (பெருந்தவத்தர்) பகவத்ப்ரேமத்தாலே அதிசயித்தவர்கள், (ங) "வணக்குடைத்தவநெறி" என்று - பக்தியைத் தபஸ்ஸப்தத்தாலே சொல்லக்கடவதிறே. (அருந்தவத்துமுனிவர்) † அவனும் அவர்களுமாய்க்கொண்டு பரிமாறும் பரிமாற்றமே தங்களுக்குப் போகமாயிருக்குமேற்ற முண்டிறே - இவர்களுக்கு. (சூழ) அதுவுமாமிறே, தங்களுடைய சேஷத்வத்தையும் அவனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் உணர்ந்திருக்குமவர்களாகில், பரிவராய்க்கொண்டு ஒருவர்கிட்டவொண்ணுதபடி எங்கு மொக்கச் சூழ்ந்து நிற்கையாலும் கிட்டப்போயிற்றில்லை.

(ஒருகையித்யாதி) பரிகரத்தை ஒருபடி நீஞ்சிச் சென்ருமேயாகிலும் கிட்டவொண்ணுதபடி காண், (௪) "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" என்கிறபடியே அவர் தாம் அநபிபவநீயராயிருக்கிறபடி. (ஒருகையில்சங்கு ஒருகைமற்ருழியேந்தி) என்றிறே மேன்மைக்கெல்லை, (ரு) "வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்ற பெரியாழ்வாரைப்போலேகாணும் இவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறபடி. (ஒருகையிற் சங்கித்யாதி) என்கையைப் பிடித்தகையும் என்காலைப் பிடித்தகையுங்காண் அவர்களுக்கு ப்ராப்யமாயிறறென்கிருள். அக்கைக்கு என்னவயவங்கள் ப்ராப்யமாளுற்போலே காண் அவர்களுக்கு அக்கை ப்ராப்யமா யிருந்தபடி. கலந்தபோதைநீர்மைபோலேகாண்பிரிந்த போதைமேன்மையிருந்தபடி. அப்போதை நீர்மைக் கெல்லையில்லாதாப்போலேகாண் போகிறபோது மேன்மைக்கு எல்லையற்றிருந்தபடி.

(உலகுண்டபெருவாயர்) இத்தால் - ப்ரளயாபத்ஸகனைச் சொல்லுகிறதன்று; வந்துகலந்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுகையாலே தத்ஸ்வபாவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. ப்ரளயகாலத்திலே ஜகத்துக்குத் தம்மையொழியச்செல்லாதாப்போலேகாண் என்னோடு கலக்கவருகிறபோது அவர்வந்தபடியென்கை. (இங்கேவந்து) அவர்

(பெருந்தவத்தர்) என்றத்தைப்பற்ற - குணநிஷ்டரான முனிவர்க்குப் பெறுதற்கரிய தபஸ்ஸேதென்ன; அருளிச்செய்கிருர் § (அவனும் அவர்களுமித்யாதி). ... ... (உ௪

(க) சை-பு.
(உ) தி-வாய்-கo-கூ-கூ.
(ங) „ க-ங-ரு.
(௪) தி-வாய்-ரு-ரு-கo.
(ரு) தி-பல்-உ.
§ இங்கு பங்க்திவிட்டுப்போயிருக்கலாம்

வரவாலே அவரை யநுபவிப்பதென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. விஷ ரீரிக்கைக் கவதரித்தாற்போலே போகமும் அவர்வரவாலேயெ ன்கை.

(பொருகயல் கண்ணீரரும்பப் புலவிதந்து) அவர்வந்து கலந் தால் நான்பெற்றபேறு இதுகாணென்கிறாள். (பொருகயல்கண்) ஒன்றுக்கொன்று உபமாநமாவ தொழிய வேறுபமாநரஹிதமான கண்கள். (கயற்கண்) என்று - ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ஹர்ஷத்தாலே வந்த அலமாப்பைச் சொல்லுகிறது. (நீரரும்ப) சோகாஶ்ருவுக் கிலக்காயிறறென்கிறாள். (அரும்ப) விரஹாக்நியாலே உள்ளுலர்ந்து கிடக்கிறபடி. (புலவிதந்து) தன்னைக்கிட்டினாரை, (க) "வீவின் பம் மிகவெல்லை நிகழ்ந்தனம்" என்கிறபடியே ஆநந்திப்பிக்கக்கடவ வன்காண் எனக்கு துக்கத்தை விளைத்தான். (தந்து) அவர் தம் முடைய கிழிச்சீரையினின்றும் அவிழ்த்துத் தந்த தநமிதுகாணென் கிறாள். தான் ஸாதித்ததொன்றன்றியே ஈஶ்வரனுடைய ஔதார் யத்தாலே வந்ததாகையாலே (தந்து) என்கிறாள். (புனலரங்கமித் யாதி) தாம்போனால் நான் தரித்திருக்கவேணுமென்று பார்த்து, (நம்மூர்கோயில்) என்று போனார்.

[உலகுண்டபெருவாய ரிங்கேவந்து என் பொருகயற் கண்ணீ ரரும்பப் புலவிதந்து, இலங்கொலி நீர்பெரும் பௌவம்மண்டி யுண்ட பெருவயிறற கருமுகிலே யொப்பர் வண்ணம் - பெருந்தவத் தரருந்தவத்து முனிவர்சூழ - ஒருகையிற் சங்கொருகைமற்றாழி யேந்தி - புனலரங்கமூரென்று போயினார் - இருகையிற்சங்கிவை நில்லா எல்லேபாவம்] என்றந்வயம். ... ... (உச)

மூ.—மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைத்தலமுங்கண்ணும்வாயும்
தன்னலர்ந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரஞ்சேர்குழையுங்காட்டி
என்னலனுமென்னிறைவுமென்சிந்தையும்
என்வளையுங்கொண்டென்னையாளுங்கொண்டு
பொன்னலர்ந்தநறுஞ்செருந்திபொழிலினூடே
புனலரங்கமூரென்றுபோயினாரே. (உரு)

பதம். மின்இலங்கு, திருவுருவும், பெரியதோளும்,கரிமுனிந்த,கைத்தல மும், (ரு) கண்ணும், வாயும், தன், அலர்ந்த, நறும், (கo) துழாய்மலரின் கீழே, தாழ்ந்து, இலங்கு, சேர், மகரக்குழையும்காட்டி, (கரு) என்நலனும், என்நிறைவும், என்சிந்தையும், என்வளையும்கொண்டு, என்னைஆளுங்கொ

(க) தி-வாய்-ச-ரு-ங.

ண்டு, (உ0) பொன் அலர்ந்த, நறு, செருந்திப்பொழிலினூடே, புனல் அரங்கம, ஊரொன்றுபோயினா. (உ௫)

உரை. மின்போலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமேனியும், பெரிய திருத்தோள்களும், (குவலயாபீடமென்கிற) யானையை நிரஸித்த, திருக்கைகளும், (௫) திருக் கண்களும், திருவதரமும், தன்னிலத்திற் காட்டில், செவ்வி பெற்று, மிக்க பரிமளத்தையுடைத்தான, (க0) திருத்துழாய் மாலையின்கீழே, திருத்தோளளவும் வரத்தாழ்ந்து, விளங்கா நிற்பதாய், ஒன்றோடொன்று பொருந்தியிருந்துள்ள, திருமகரகுண்டலங்களையுங்காட்டி, (க௫) என்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும், என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தையும், என்னுடைய மநஸ்ஸையும், என வளையையுங்கொண்டு, என்னையடிமையுமாககிக்கொண்டு, (உ0) பொன்போலே யலர்ந்ததாய், பரிமளிதமாயிருந்துள்ள (பூவையுடைத்தான), செருந்திப் பொழிலிலே, ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீ ரங்கம், நம்மூரொன்று சொல்லிப்போய்விட்டார். (உ௫) ... (உ௫)

வ்யா.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கித்யாதி) அத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக் கொண்டுபோனானென்கிறாள்.

(மின்னிலங்கு திருவுருவும்) மின்போலே விளங்கா நின்றுள்ள திருமேனியும் † (க) "கார்வண்ணந் திருமேனி" என்றும், (உ) "கருமுகிலேயொபபர் வண்ணம்" என்றும் ஔதார்யத்தையும் ஶ்ரமஹரதையையும பற்றச்சொல்லிற்றுக் கீழ்; இங்கு அநுபவநீயதையைபபற்றச சொலலுகிறது. † ஆனாலும் வடிவுக்கு நிறம் அதுவன்றோ †வென்னில்; † காளமேகத்தை அருணகிரணததாலே வழியவட்டினாறபோலே திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு திருமேனியெங்குமொக்கப பரவியிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (ந) "வடிவார்சோதி வலததுறையுஞ் சுடராழி" என்னக்கடவதிறே. (க) † "ஒருகையிற்சங்கு ஒருகைமற்றாழியேந்தி" என்றோ

இருபததஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கு) (க) "காாவண்ணந்திருமேனி" என்றும், (உ) "பெருவயிற்றகருமுகிலே யொப்பர்வண்ணம்" என்றுஞ் சொல்லிவைதது, இங்கே மின்னிலங்ககக்கூடுமோ வென்ன; பரிஹாரத்ரயம்; ப்ரதமம் (கார்வணணமித்யாதி). த்விதீயம் (காளமேகத்தையித்யாதி). வடிவுக்கு நிறம் அது என்றாலுமென்று அந்வயித்துக்கொள்வது. (என்னில்) என்றசங்கையிலே தாத்பர்யமில்லை. இப்பாட்டில் திருவாழி யாழ்வான் ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகையில் சங்கித்யாதி). இந்தபாத

(க) கஅ. (உ) உச.
(ந) திருப்பல்-உ.

ஹிறே கீழே; (க) † "తమసఃపరమోధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః- தம ஸ꠰பரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதர:" என்கிற பெரியமேன்மையைக் காட்டினபடி. (மின்னிலங்கு திருவுருவும்) † கிட்டினபோது, (உ) "பெருவயிற்றகருமுகிலே" என்றுள; பேரகின்றவாறே பளபளத் துத் தோற்றினபடி. (பெரியதோளும்) காலதத்வமுள்ளதனையு மநு பவியா நின்றாலும் அவயவாந்தரங்களில் போகவொட்டாதபடியான போக்யதையையும் காவல்துடிப்பையும் சொல்லுகிறது. † ஒதுங்கு வார்க்கு நிழல்மிக்கிருக்கை (௩) "పరిఘోపమాః సర్వభూషణ భూషార్హాః-பரிகோபமா: ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹா:" என்கிறபடியே- வீர சிஹ்நத்தையும்போகசிஹ்நத்தையுமுடைத்தான தோளென்கை. (௪) "చకాసతమ్-சகாஸதம்" இதி". (௫) "கைவளையும் மேகலையுங் காணேன்" என்று - விரோதிநிவர்த்தகத்வத்தையும், நான்குதோ ளும்" என்று - போக்யதையையும இவள்தானே ஹிறே.

(கரிமுனிந்த கைத்தலமும்) குவலயாபீடத்தை வேண்டா மென்று நினைப்பிட்டகையும. † கம்ஸனையும் சாணூரமுஷ்டிகர்களை யும் நிரஸிக்கிறபோதை வ்யாபாரமெல்லாம் இதுக்குவேண்டிற்றில் லையிறே. இத்தால் - வீரசிஹ்நத்தையும்போகசிஹ்நத்தையுமுடைத் தான கையென்கை. (௬) "புகர்ச்செமமுகத்த களிறட்டபொன்னா ழிக்கை" என்கிறபடியே. (கையும்) ஆறுகாழியோடேகூடியிருக் கிறகையாலேயிறே குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தது. (௭) "எவ்வண் ணவெஞ்சிலையேதுணையா" என்று - வீரசிஹ்நத்தையும், (௭) "கை வண்ணந்தாமரை" என்று - போகசிஹ்நத்தையுங்காட்டினான்.

(கண்ணும்) கிட்டினாரை ஓடியெறியுங்கண்ணும். (௭) "கண் ணிணையும் அரவிந்தம்" என்றுளிறேதானே. (வாயும்) அழகுக்குத் தோற்று அநர்யார்ஹமானாரைக் குறித்துத் தான் அநர்யார்ஹமான மைதோற்ற ஸாந்த்வவாதம் பண்ணும் திருவதரமும். (௭) "வாய் கமலம்போலும்" என்றுளிறே.

(தன்னலர்ந்த) இத்தால் - ஒப்பனையழகு சொல்லுகிறது. தன் னிலத்திற்காட்டில் செவ்விபெற்று அதிபரிமளிதமான திருத்துழா

த்துக்கு அர்த்தம் - (தமஸ꠰பரமோதாதா இத்யாதி). த்ருதீயம் (கிட்டின போதித்யாதி). காவல்துடிப்புஎன்றதின்விவரணம் (ஒதுங்குவார்க்கித்யாதி). சிஹ்நத்வயத்துக்கும் ப்ரமாணம் (சகாஸதம்) என்று.
(முனிந்த) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (கம்ஸனையுமித்யாதி).

(க) ரா-யு-ககச-கடு.
(உ) உச.
(௩) ரா-கி.
(௪) ஸ்தோ-ர-௩௩.
(௫) உஉ.
(௬) தி-வாய்-அ-க0-௬.
(௭) உக.

யாலே அலங்க்ருதமானவளையத்தின்கீழே. (மலரின்கீழேதாழ்ந்திலங்கு மகரமித்யாதி) வைத்தவளையத்தின்கீழே திருத்தோளளவும் வரத தாழ்ந்து பரபாகரூபததாலே விளங்காநின்றுள்ள திருமகரக்குழையையுங் காட்டி. பிரிந்ததுக்குமேலே † திருவடிதிருத்தோளிலேயேறி இவள்முன்னே சாரிகைவந்து தனக்குள்ளத்தையடையக் காட்டி இங்குள்ளததையடையக் கொண்டானென்கிறாள். இத்தால் - ஒப்பனையோடு ஆபரணத்துக்குண்டான சேர்த்தியழகு சொ

(என்நலனுமித்யாதி) ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவாரைப்போலே வந்து ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினானென்கிறாள். (என்னலனும்) என்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யாதி ரூபங்களையும். நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்கிற ஆத்மகுணங்களையும். நலம் - குணம். என்நலம் - ஒருவரா லழிக்கவொண்ணாத நலம். எதிர்த்தலையைத்தானழிக்கு மித்தனையொழியத் தன்னை ஒருத்தராலு மழிக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கை. (என்நிறைவும்) என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமும். எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யழிக்கும்படியிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீதவ மிருப்பது. (நிறைவு) அடக்கம். (என் சிந்தையும்) அதுக்கடியான மநஸ்ஸையும. (என்வளையுங்கொண்டு) தான்போனால ஆஶ்வாஸஹேதுவா யிருக்கிற வளையுங்கொண்டு.

(என்னையாளுங்கொண்டு) †என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக் கொண்டுபோகையன்றியே சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ? ஒருவ னகத்தேபுக்கு நேராகவொடுக்கி அவன்தலையிலே சுமையை வைத்துக்கொண்டு போமாபோலே. அங்ஙனன்றியே, அவனோடே கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றத்தை அடிமையாக நினைத்திருக்கையாலே என்னை யடிமையுங்கொண்டா னென்கிறாளாகவுமாம். (க) "கொம்மைமுலைகளிடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல்" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, ஸர்வஸ்வத்தையுமபஹரித்துக் கொண்டு போகாநின்றால் "தன்னுடைமையைத் தானேகொண்டு போகிறானுகில் நீயென்" என்னும்படி என்னை அநர்ஹமாக்கியும் போனானென்கிறாள்.

(உ) "புள்ளூருங்கள்வா" என்றதைப்பற்ற (திருவடி திருத்தோளிலேயித்யாதி)
(என்னையாளுங்கொண்டு) என்றதுக்கு முந்தினவர்த்தம் - என்னையடிமைகொள்ளவேணுமோவென்று வெறுப்பிலே;

(க) நா-தி-கஙு-க. (உ) உஙு.

(பொன்னித்யாதி) ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினோம், ஊத்தை இடக்கவேணுமே யென்று ஊரைச்சொல்லிப்போனானென்கிறாள். தன்ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுரூபமாகச் சோலையூடே போனான். பொன்போலேயலர்ந்து பரிமளிதமாயிருந்துள்ள பூவையுடைத்தான செருந்திபொழிலினூடே ப்ரமஹரமான கோயில் நம்மூரென்று போயினார். † திருநகரியில் இன்றும் கோயிலளவுஞ் செல்லப்பொழிலாய்க் கிடந்ததோவென்னில்; "ஒருகாளமேகம் வர்ஷித்துக்கொண்டு போகாநின்றால் கண்டவிடமெங்கும் தளிரும் முறியுமாகாதோ" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † பிரிந்தார் இரங்கும் நிலத்தில்மரம் செருந்தியிறே.

(போயினாரோ) முன்னைக் காற்கடைகொண்டு பெறவேண்டும் படிகாண் போகிறபோது அவர் பின்புறமிருந்தபடி. (புனலரங்கம்) ப்ரமஹரமானதேசம். நித்யஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணலாம்தேசம். (போயினாரோ) பரமபந்துவாயிருந்துவைத்து இப்படி செய்தார்காணென்னும் இன்னாப்பாலே, பிரியாதேகூடவிருத்தல் போகிறபோது கூடக்கொண்டுபோதல் செய்யவேண்டாவோ வென்கிறாளாகவுமாம். (பொன்னித்யாதி) புஷ்பாபசயம் பண்ணுகைக்கும் ஜலக்ரீடைபண்ணுகைக்கும் ஏகாந்தமான தேசம் நம்மூரென்று போயினாரென்னவுமாம். (பொழிலினூடேபுனல்) மேல்செருந்தியாய் கீழ்நீராயிருக்கை. போகிறபோது அவர்பின்பிருந்தபடி காணப்பெற்றதில்லைகாணீ. † விக்ரமசோழதேவன், "உங்கள் தலைமகள் பிரிந்தவிடத்தில் சொன்னகவியென்" என்ன; "'அவள், எலும்புஞ் சாம்பலுமுடையவன்' என்றாள்; இவள் 'மின்னிலங்குதிருவுருவம்' என்றாள்" என்ன; "தன்காலிலே துகை யுண்டவனைத் தோழிக்குச்சொல்லாநிற்க (திருவுரு) என்பதே! இவள் தலைமையுடையவள்; அவள் பிணந்தின்னி" என்றான். ... ... (உ௬)

௲.—தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
தேனதனைவாய்மடுத்துஉன்பெடையும்நீயும்
பூமருவியினிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
அறுகாலசிறுவண்டேதொழுதேனுன்னை

திருநகரியென்றது - திருவாலி திருநகரியென்றபடி. அல்லாதமரங்களுமுண்டாயிருக்க வழியெல்லாம் செருந்தியாயே யிருக்கிறதென்று இவள் சொல்லும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிரிந்தாரிரங்கும் நிலத்திலித்யாதி).

ப்ராஸங்கிகம் (விக்ரமசோழனித்யாதி.) ... ... (உ௬)

ஆமருவிநிரைமேய்த்தவமரர்கோமான்
அணியழுந்தூர்நின்றானுக்கின்றேசென்று
நீமருவியஞ்சாதேநின்றோர்மாது
நின்னயந்தாளென்றிறையேயியம்பிக்காணே. (உசு)

பதம். தேமருவு, பொழிலிடத்து, மலர்ந்தபோதை, தேனதனை, வாய்மடுத்து, (ரு) உன்பெடையும், நீயும், பூமருவி, இனிது அமர்ந்து, பொறியிலார்ந்த, (௧0) அறுகால, சிறுவண்டே, உன்னைத்தொழுதேன், அமரர்கோமான், ஆநிரை, (௧ரு) மருவிமேய்த்த, அணியழுந்தூர்நின்றானுக்கு, இன்றேசென்று, நீமருவி, அஞ்சாதேநின்று, (உ0) ஓர்மாது, நின்நயந்தாளென்று, இறைஇயம்பிக்காண். (உரு)

உரை. எப்போதும்தேன்பரிபூர்ணமாயிருக்கிற, பொழிலையுடைய தேசத்திலே, பூஅலர்ந்தபோதுண்டான, தேனைப், பாநம்பண்ணி, (ரு) உன்னுடைய ஸ்த்ரீயும், நீயும், புஷ்பங்களிலே பொருந்தி, ஸுகமாகஸம்ஸ்லேஷித்து, புள்ளிமிக்கிருப்பதாய், (௧0) ஆறுகால்களையுடைய, சிறியவண்டே! உன்னையாஸ்ரயித்தேன்; நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனுயிருக்குமவனாய், பசுக்கூட்டங்களை, (௧ரு) பொருந்திரக்ஷித்தவனாய், திருவழுந்தூரிலே நின்றவனுக்கு, இன்றைக்கேபோய், நீ அவனிடத்தில் பொருந்தி, அஞ்சாமல் எதிரேநின்று, (உ0) ஒரு ஸ்த்ரீயானவள், உன்னை ஆசைப்படாநின்றாளென்று, ஒருவார்த்தை சொல்லவேணும். (உரு) .. .. (உசு)

வ்யா.—இருபத்தாறும்பாட்டு. (தேமருவு) அவன், இவளுடைய வாற்றாமை ஸ்வக்ருஷியின் பலமாகையாலே அதிலே முகமலர்ந்து கடக்கநிற்கையாலும், தாயார், ஹிதஞ் சொல்லு மளவல்லாமையாலே ஸ்லாகித்துக் கடக்க நிற்கையாலும், தோழி, "இவ்வளவில் இவளை ஆஸ்வஸிப்பிக்கும் விரகேதோ?" என்று பார்த்து, பூர்வவ்ருத்தத்தைக் கேட்க, வ்ருத்தகீர்த்தநமாகையாலே தரித்து அத்தை இரண்டுபாட்டாலே இவளுக்குச் சொன்னாள்; பின்பும் அங்கே ஓரவகாசங்கண்டு "இபபடி உனக்கு பவ்யனாயிருந்தால் பிரிகிற போது 'போகாதேகொள்' என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற்றிலையோ?" என்ன; "அதுவுஞ் சொன்னேன், அவன் பரப்ரேரிதனாய்ப்போகையாலே இது கார்யகரமாயிற்றில்லை" என்றாள், மூன்றாம்பாட்டாலே; "கொண்டுபோனவன் றன்னை நியமிக்கமாட்டிற்றிலையோ?" என்ன; "ஒருவரிருவரோ? பரிகரமெல்லாம் வந்து சூழ்ந்துகொண்டது" என்றாள், நாலாம்பாட்டாலே; அது தன்னை நிகமித்துவிட்டாள்; அஞ்சாம்பாட்டாலே - "ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுவாரைப்போலேவந்து அத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி

இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகவபஹரித்துக்கொண்டு போகிறவர் என்ஸத்தைகிடக்கவேணுமென்று ஊரின்பேரைச் சொல்லிப்போனார்" என்றாள்; ஆறும்பாட்டாலே-ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே ப்ரதிவசநமில்லையாய்ப் பழையவாற்றாமைதலையெடுத்தது"நம்முடையவாற்றாமை யறியாமையாலே வாராதொழிகிறானித்தனை, அத்தைய றிவிக்கவே ஸர்வதாவரும்" என்று பார்த்துச் சிலவண்டுகளைத் தூதுவிடுகிறாள்.

தன்னுடைய பந்துவர்க்கம் தனக்குமுன்னே தறைப்பட்டுக்கிடக்கையாலும், சேதநர் தூதுபோனவிடத்தில் அது கார்யகரமாகக்காணாமையாலும், ராமாவதாரத்திலே திர்யக்குக்கள் தூதுபோனவிடத்தில் கார்யகரமாகக்காண்கையாலும், திர்யக்குக்களைத் தூதுபோகவிடுகிறாள். பரமசேதநனான க்ருஷ்ணன் தூதுபோனவிடத்தில் ஊர்ப்பூசல்விளைத்துவந்தானித்தனையிறேசெய்தது. ஆனால் குரங்கைத் தூதுவிடாதே வண்டைத் தூதுவிடுவானென்னென்னில்; அங்கு-பெண்தூதாகையாலே விரக்தனுமாய் ஸமர்த்தனுமாயிருப்பானொருத்தன் தூதுபோக வேண்டிற்று; இங்கு-விஶ்லேஷத்திலாற்றாமையறிவாரைப் போகவிடவேண்டுமாகையாலும், இவை தன்னுடைய ஸந்நிதியிலே கலந்து ஸுகித்திருக்கக் காண்கையாலும் இவற்றைத் தூதுவிடுகிறாள். ஆனால் கலவியிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறவிவை போகக் கூடுமோவென்னில்; ஆத்மஸாம்யத்தாலே சொல்லுகிறாள். தானுமவனும் ஸம்ஶ்லேஷிக்குமளவில் சிலதுஃகிகள் கூடினால் (க) "ப்ராஹ்மணேப்யோ விசேஷத꞉ - ப்ராஹ்மணேப்யோவிசேஷத꞉" என்று அவர்கள்கார்யத்தை முடித்தபின்பிறே தங்கள்போகத்தி லிழிவது. ப்ரதமத்தில் வண்டுகளைக்கொண்டாடுகிறாள் தனக்கிரங்கிக் கார்யஞ்செய்கைக்காக. (உ) "ப்ரத்யக்ஷா꞉ குரவ꞉ ஸ்துத்யா꞉-ப்ரத்யக்ஷகுரவஃஸ்துத்யா꞉" என்று கடகரை ஸ்துத்யராகச் சொல்லக்கடவதிறே.

(தேமருவுபொழிலிடத்து) தேன்மாறாத பொழிலையுடையதேசத்திலே. மருவுகையாவது - † என்றுமொக்க வுண்டாயிருக்கையும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும். பொழிலென்கையாலே - ஶ்ரமஹரத்தையைச் சொல்லுகிறது. பரமபதத்துக்கு மேற்றம் என்று மொக்கவுண்டாயிருக்கையும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும், தாபஹரமாயிரு

† இருபத்தாறும்பாட்டு. (தேமருவுபொழில்) (தேமருவு) என்றவர்த்தமாத்தாலே - என்று மொக்கவுண்டாயிருக்கை.

(க) ரா - ஆர - ௪0 - ௧௬. (உ)

க்கையுமிறே. உங்களுக்கு அந்தபோகஸ்த்தாநத்திலிருப்பு போகமாவது என்னையும் போகஸ்த்தாநத்திலே யிருத்தினாலன்றோவென்கை. (மலர்ந்தபோதைத் தேனதனைவாய்மடுத்து) அபிநவமாய் அதிரஸமாயிருந்துள்ளதேனைப் பாநம்பண்ணி. கழியவலர்ந்தால் பர்யுஷிதமாய்த் தேன் அல்பமுமாய்ப் பழசுமாயிருக்கும்; கடுமொட்டாயிருந்தால் தேன் உத்பந்நமாகிறவளவாகையாலே அல்பமுமாய், வழியவலர்த்துகையாலே ஸாரஸ்யமுங்குறைந்திருக்கும்; ஆகையாலே அலருகிறபோதைத் தேனென்கை. காற்றாலே அலரக்கடவ புஷ்பம் இவை செல்லும்போதாக வலருமோ வென்னில்; முன்பு தொட்டாரோடே தோஷமாம்படி பக்வமாயிருக்கையாலே இவற்றின் சிறகின்காற்றாலும் உச்வாஸத்தாலும் மலருமென்கை. (க) "பூவிரிய மதுநுகரும்" என்னக்கடவதிறே. செவ்வியறியாதே பொகட்டுப் போனவனைப்போலேயன்றியே நீங்கள் செவ்வியறிந்து அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கை. என்னையுஞ் செவ்வியழியாதே அவனோடே சோத்தபோதன்றோ நீங்கள் செவ்வியறிந் தநுபவித்திகோளாவது. (வாய்மடுத்து) பர்த்ருபார்யைகள் ஒருகலத்திலே உண்பானைப்போலே அத்தேனை வாயிலேகொண்டு அந்யோந்யம்வாயிலே கொடாநிற்கை; அந்யோந்யம்போகத்துக்கு வர்த்தகமாயிறே தேனிருப்பது. என்னையும் அவனோடே சேர்த்து, (உ) "ఇదంమేత్యమిదంస్వాదు- இதம்மேத்யமிதம்ஸ்வாது" என்னும்படி பண்ணவேண்டாவோ வென்கை.

(உன்பெடையும் நீயும்) உனக்கு பவ்யமானபெடையும் அதுக்கு பவ்யமான நீயும். உன் (ச்)சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் பெடையும் அதின் (ச்)சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் நீயும். அவனைப்போலேசந்தத்தை யறியாதொழிகையன்றியே நீங்கள் சந்தாநுவர்த்திகளாய்ப் பரிமாறப்பெற்றதே! (உன்பெடையும் நீயும்) சேரவிருப்பார் பிரிந்திருப்பார் கார்யஞ்செய்யவேண்டாவோ? நீங்களும் †என்னைப்போலே பிரிந்திருந்து உங்களைச் சேரவிடவேண்டாதே போரப்பெற்றதே! என்கிறாள். மஹாராஜர் ராஜ்யதாரங்களை யிழந்திருக்கையாலே அத்தைச் சேரவிட்டுக் கார்யங்கொள்ளவேண்டிற்றிறே.

(பூமருவி) அக்நியிலே அணைவானைப்போலே இதென்னஸாஹஸமென்கிறாள். (ந) * மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாயிறே தனக்கிருப்பது. அக்நிஸ்தம்பநமுடையார்க்குச் செய்யலாமிறே. அக்நி

---

† (உன்பெடையும் நீயும்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதி).

(க) தி - மொ - ரூ - சு - க. (ந) தி - வாய் - கூ - க - ச.
(உ) ரா - அயோ - கூசு - உ.

ஸ்தம்பகமாவது - மிதுநமாயிருக்கையிறே. படுக்கைபொருந்தாதே தரைக்கிடைகிடக்கிற வென்கார்யஞ்செய்தாலன்றோ உங்களுக்குப் படுக்கைபொருந்திற்றாவது. "ஸ்ரமஹரமானசோலை போகஸ்தாநமாகவும், மது போக்யமாகவும், பூ படுக்கையாகவும், தம்பதிகள்சேரவிருக்கவும்பெறுவதாய் இதொரு ஆஸ்சர்யமிருந்தபடி யென்!" என்கிறாள். (இனிதமர்ந்து) இனிதாகவமர்ந்து; ஸுகரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷித்து. து:கரூபமான கலவியிறே தன்னது. ஸம்ஸ்லேஷாநந்தரம் விஸ்லேஷிக்கையாலே, (க) "இது நமக்கோர் புலவிதானே" என்றாளிறே. உங்களுக்கு ஆது ஸுகரூபமாவது என் து:கத்தைப்போக்கினாலன்றோ?

(பொறியிலார்ந்த) பொறியென்று - புள்ளி. புள்ளிமிக்க. ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வடிவிற்பிறந்தபுகரைச்சொல்லுகிறது. (உ) "𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃-யுவாகுமாரஃ" (ங) "𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 - யுவதிஸ்சகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தையுடைத்தாயிருக்கை. உபவாஸக்ருசையாய்(ச) "𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾 𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇-பூஷணார்ஹாநஸோபதே" என்னும்படியிருக்கிற வெனக்கு அழகையுண்டாக்கினாலன்றோ உங்களுக்கு அழகாவது. (அறுகாலசிறுவண்டே) "த்விபாத்தாயிருத்தல், சதுஷ்பாத்தாயிருத்தல் செய்கையன்றியே, கமநஸாதநமான கால்கள் ஆறுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். "வண்டுக்கு கமநஸாதநம் சிறகாகையாலும், மேலே, (தொழுதேன்) என்கையாலும், என்தலையிலே வைக்கைக்கு ஆறுகாலுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (சிறுவண்டே) ஏற்கவே சிறியையாய்; திருவடியைப்போலே கார்யகாலத்திலே சிறுகவேண்டாவே யுனக்கு. (வண்டே) திருவடியைப்போலே ஆராய்ச்சிப்படவேண்டாதபடி வலையத்தேயாதல, தோளில் மாலையிலே யாதலிருந்து வார்த்தைசொல்லும்படியான ஜந்மமன்றோ உன்னது. அந்யோந்ய ஸம்ஸ்லேஷ ஸுகததாலே மதிகெட்டுக்கிடக்கிறவற்றின் செவியிலே ஆர்த்தத்வநிபட்டவாறே அக்நிகணங்களைத் தூவினாற்போலே அவைதுணுக்கென்று எட்டிப்பார்த்தன. (தொழுதேனுன்னை) உன்காலிலே, தொழுதேன் - விழுந்தேன். கடகர்போலேகாணும் ஸ்துத்யரும், நமஸ்கார்யரும். (உன்னை) அவனைத்தொழுகிறேனல்லேன், அவன் பொகட்டுப்போன தசையிலும் ஆறுதல் பணைக்கவிருக்கிற வுன்னைத்தொழுதேன். அவனுமுண்டாய் காணு

(க) உரு.

(உ)

(ங)

(ச) ரா - ஸு - கக - உகூ.

மூண்டாயிருக்கப் பிரிந்து க்லேசப்படாநின்றேன், சேரவிட்ட நீயன்றோ ஸ்துதிக்கப்படுவாயும் நமஸ்கரிக்கப்படுவாயும். இவளுடைய (க) * அத்ரபரத்ரசாபி-அத்ரபரத்ரசாபி இருக்கிறபடி.

என்னைத் தொழுகிறதென், கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோவென்னச், சொல்லுகிறாள், (அமரர்கோமான்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதிக்குச் சென்று அறிவியுங்கோள். அவனை எங்களால் கிட்டலாமோவென்ன; (ஆமருவிநிரைமேய்த்த)அம்மேன்மை கிடக்கச் செய்தேகாண் பசுக்களோடே பொருந்திப் பசுக்களைரக்ஷிப்பது. நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னை யொழியச்செல்லாதாற்போலேகாண் பசுக்களையொழியத் தனக்குச் செல்லாதே குடியிருக்கும்படியும். அவர்களுக்குத் தன்னையொழியச்செல்லாதபடியாலே முகங்காட்டுகிறானித்தனை; பசுக்களோடேகாண் அவனுக்குப் பொருத்தம்.

அது பின்னை யொருகாலத்திலன்றோ வென்ன; (அணியழுந்தூர் நின்றானுக்கு) அக்காலத்தில் பசுக்களை ரக்ஷித்தாறபோலே அக்காலத்துக்குப் பிற்பாடராய்ப் பசுஸமரா யிருப்பாரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகத் திருவழுந்தூரிலே நின்றான், அவனுக்கறிவியுங்கோள். அவன் பிரிகிறபோது, (உ) "புனலரங்கமூர்" என்று சொல்லிக் கோயிலிலே போயிருக்கத, திருவழுந்தூரிலே தூதுவிடுகை, (ங)"[illegible]-கர்ணேஸ்ப்ருஷ்டேகடிம்சாலயதி' என்கிறபடியேஅஸங்கதமன்றோவென்னில்;அவனும்சேதநனாகையாலேஎன்னுற்றாமையவனுக்கு முண்டாயிருக்கும், ஒருகார்யப்பாட்டாலே பிரிந்தானித்தனை, முடியப்போகமாட்டான், திருவழுந்தூரிலே பிற்காலித்து நிற்கக்கூடும், அங்கே சென்றறிவியுங்கோளென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, கோயில் போகஸ்த்தாநமாகையாலே என்னை யொழிய அங்கு தரிக்கமாட்டான், அத்தாலே எதிரோ திருவழுந்தூரளவிலே வரும், அங்கே செல்லுங்கோளென்கிறாளாகவுமாம்.

(நின்றானுக்கு) அவ்வருகுபோகமாட்டாமையாலே ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாய் நின்றானென்னுதல்; கோயில்நின்றும் வந்து தான் மேல்விழமாட்டாமையாலே "இத்தலையில் நின்றும் ஆள்வருவார்" என்று பார்த்து நின்றானென்னுதல். (இன்றேசென்று) நாளைச்செய்கிறோமென்னவொண்ணாது, நாளைக்கு நானில்லையென்கிறாள். நானில்லாமையாலே அவனுமில்லை, இரண்டுதலையும் பிழைக்கவேண்டியிருந்திகோளாகில் இன்றேசெல்லுங்கோள். இரண்டுதலையும் அழிகை

(க) ஸ்தோ - ர - உ. (ங)
(உ) உச.

யாவது - ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கையிறே. (நீமருவி) * ஆமருவி நிரைமேய்த்தவனுகையாலே திர்யக்ஜாதியான உனக்கு முகந்தரும், நீசென்றுகிட்டி. (நீமருவி) என்னைப்போலே அவனுடைய சீலாதிக்யதைக்கண்டுவைத்தும், (க) "அவரை நாம் தேவரென் றஞ்சினோமே" என்று - அவர்பக்கலிலே * அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணிப் பிற்காலியாதே அவனோடேபொருந்தி. (அஞ்சாதேநின்று) * அமரர் கோமானுயிருக்கிறபடியைப் பாராத்து அஞ்சாதே * ஆமருவி நிரை மேய்த்தபடியைப்பார்த்து, தரித்து நின்று. அங்ஙனன்றியே, (அஞ்சாதேநின்று) "மஹிஷிபக்கல்நின்றும் வந்தார்கள்" என்று தோற்றும்படி மேலிட்டு நின்று வார்த்தைசொல்லுங்கோ ளென்கிறளாகவுமாம். மேலிட்டு வார்த்தைசொன்னபோதே என்பக்கல் நின்றும் வருகிறுர்களென்றிருக்கும்.

அவனுக்கறிவிக்கும் வார்த்தையேதென்னச், சொல்லுகிறுள் மேல், (ஓர்மாது) பேர்சொல்லவேண்டா, "ஒருத்தி" என்னவமையும், தாமேயறிவர். "ஒருகாட்டிலே ஒருமான் அம்புபட்டுக்கிடந்து துடியாநின்றது"என்றுல் எய்தவன் அறியுமிறே. அதவா, (ஓர்மாது) அதவிதீயையாயிருப்பாளொருததியென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறுள். "அத்விதீயையானமாது" என்றபோதேயறியும். † ஸம்ஸாரிகளுக்குங் கூட்டன்றியே, முக்தருக்குங் கூட்டன்றியே, முமுக்ஷுக்களுக்குங்கூட்டன்றியே, (உ) "பிறந்திட்டாள்" என்னும்படியிறேயிருப்பது.

(நின்நயந்தாள்) சென்றபோதே யறியும், வார்த்தை சொல்லவேண்டிற்றில்லை, ஓர்மாது என்றபோதேயறியும், இவ்வளவு போராது என்றிருந்தாயாகில் ஒருவார்த்தை சொல்லென்கிறுள். (நின்நயந்தாள்) படுகொலைபட்டாளென்று சொல்லுங்கோள். † ஒருகாபுருஷனையோ ஆசைப்பட்டது, ? வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றவொண்ணுதபடியான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய உன்னையன்றே வாசைப்பட்டதென்று சொல்லுங்கோள். (நின்நயந்தாள்) "† பர வ்யூஹ விபவங்களிலே யாசைப்பட்டாளோ ஆறியிருக்கைக்கு" என்று சொல்லுங்கோள். (இறையே யியம்பிக்காணே) நீங்கள வார்த்தைசொல்ல உப

(ஓர்மாது) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸம்ஸாரிகளுக்கு மித்யாதி).

தாத்பர்யம் (ஒருகாபுருஷனையோவித்யாதி.) த்ருதீயதாத்பர்யம் (பரவ்யூஹேத்யாதி), ... (உகூ)

(க) உக. (உ) தி - வாய் - கூ - ரு - கo.

க்ரமித்தபோதே உங்களை முடியச்சொல்லவொட்டான், அவன்றான் உங்களைக்கொண்டாடுமென்கிறாள். (இறையேயியம்பி) "ஓர்மாது" என்று சொன்னபோதே அவனறியும், (நின்நயந்தாள்) என்கிற விது வும் மிகையாம்படியா யிருக்குமென்னவுமாம். (காணே) நீ இவ்வள வுஞ்சொன்னபோதே அவன் உன்னைஸத்கரிக்கும் ஸத்காரமெல் லாம் காணவன்றோபுகுகிறாய். (க) "ధర్మతః పరిరక్షితః - தர்மதஃபரிர க்ஷிதஃ" என்பது, (உ)"ఏష సర్వస్వభూతస్తు పరిష్వఙ్గః-ஏஷஸர்வஸ்வபூ தஸ்துபரிஷ்வங்கஃ" என்று தழுவிக்கொள்ளுவதாகவன்றோ புகுகி றான். (காணே) நான் காணப்பெறாத வடிவையன்றோ நீகாணப்பு குகிறாயென்னவுமாம். (உகூ)

மூ.—செங்காலமடநாராயின்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்கென்செங்கண்மாலுக்கு
என்காதலென்துணைவர்க்குரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை,நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாமுனதேயாகப்
பழனமீன்கவர்ந்துண்ணத்தருவன், தந்தால்
இங்கேவந்தினிதிருந்துன்பெடையுமநீயும்
இருநிலத்திலினிதின்பமெய்தலாமே. (உஎ)

பதம்.—செங்கால, மடம், நாராய், இன்றேசென்று, திருக்கண்ண புர ம்புக்கு, (ரு) என் செங்கண், மாலுக்கு, என் துணைவர்க்கு, என்காதல், உரை த்தியாகில், (க0) எமக்கு, இதுவொப்பது, இன்பமில்லை, நாளும், இது, (கரு) பைங்கானமெல்லாம், உனதேயாக, பழனம், மீன், கவர்ந்து உண்ண, (உ0) தருவன், தந்தால்,உன்பெடையுமநீயும், இங்கேவந்து, இனிதிருந்து, (உரு) இருநிலத்தில், இனிது, இன்பம் எய்தலாம். (உஅ)

உரை.—சிவந்தகால்களையும், மடப்பத்தையுமுடைய, நாரையே! இன் றைக்கே போய், திருக்கண்ணபுரத்திலே ப்ரவேசித்து, (ரு) என்னுடைய புண் டரீகாக்ஷராய், ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தராய், எனக்குவல்லபரானவரிடத்திலே, எனக்கு (அவர்பக்கலுண்டான) வ்யாமோஹத்தைச், சொல்லுவாயே யாகில், (க0) (அவரைப் பிரியில்தரியாத) எமக்கு, இதுக்கு ஸத்ருசமான, ஸுகமி ல்லை; (நீயுள்ள) காலமெல்லால், இந்த, (கரு) பரப்பை யுடைத்தான சோலைசூழ் ந்தகாட்டையெல்லாம், உனக்கே உரித்தாம்படிசெய்து, நீர் நிலங்களிலுள்ள, மத்ஸ்யங்களை, மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக, (உ0) (விருப்பத்தோடே) கொடுப்பேன்; தருவேனேயாகில், உன்மனையாட்டியுமநீயும், இவ்விடத்தில் வந்து, ஸந்துஷ்டசித்தராயிருந்து, (உரு) (இந்த) மஹாப்ருதிவியிலே, அநுகூல ஸுகத்தை யடையலாம். (உஅ)

(க) (உ) ரா - யு - க -

வ்யா.—இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்கால) கீழ்ப்பாட்டில்-வண்டுகளைத் தூதுவிட்டாள்; அதுசென்று சொல்லி மறுமாற்றங் கொண்டு வருமளவும் தரித்திருக்கச் சக்தியில்லாமையாலே ஒரு நாரையைத் தூதுவிடுகிருள். (க) "ககூஸரீஸமார்க்கந் திக்ஷூஸார் வாஸமார்க்கந்தே" என்று பிராட்டியைத்தேடுகைக்கு ஸ்ரீவாநரவீரரை யடைய ஏவினாற்போலே இவளும் கண்டவற்றையடைய ஏவுகிருள். ராமாவதாரத்தில் வாநரஜாதி ஶ்லாக்யமானாற்போலே காணும் ஆழ்வார்களைத் தோற்றி பக்ஷிஜாதி ஶ்லாக்யமானபடி.

(செங்காலமடநாராய்) † ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தன்காலை அவன் கொண்டாடக்கண்டிருந்தவளாகையாலே அல்லாத அவயவங்களை விட்டுக் காலைக்கொண்டாடுகிருள். "இதொருகாலும் சிவப்புமிருந்தபடி யென்" என்கிருள். ஒரு சிவந்தகாலோடே வாஸனையுண்டுபோலேகாணும் இவளுக்கு. "அபிமதனுடைய கால்போலேயிருந்ததீ! உன்காலும்" என்கிருள். கருமுகைமாலையைச் சும்மாடுகொண்டாற்போலே தூதுவிடுகைமிகையாய் ஸ்தாதர்சநம்பண்ணலாயிருந்ததீ! உன்காலிருந்தபடியென்கிருள். அவன்காலோடொக்குமென்னுமிடம் தப்பச்சொன்னேன், தன்காலைத்தருமித்தனையிறே அவன் செய்வது, அவன் காலையுந் தந்து உன்னையுந் தருமேற்றமுண்டே இக்காலுக்கு; நீயும் ஸுலபமாயிருந்து அவனையும் ஸுலபனாக்குமேற்றமுண்டேயுனக்கு.

(மடநாராய்) அறிவுகெட்டநாராய்! (மடம்) என்று-இங்கு அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்தோத்ரம்பண்ண விழிந்தவள் இங்ஙன் சொல்லக்கடவளோவென்னில்; நிந்தாஸ்துதிபோலே இதுவுங் கொண்டாட்டத்திலேயொன்ருயிருக்கிறது. நிந்தாஸ்துதியாவது-ஆபாதப்ரதீதியிலே நிந்தைபோலேயாய், விழுக்காட்டிலே ஸ்தோத்ரமாயிறேயிருப்பது. ஸம்ஶ்லேஷதசையில், (உ)"நஶாஸ்த்ரம் நைவசக்ரமஃ-நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரமஃ" என்கிறபடியே, அறிவழிந்து முறைகெடப் பரிமாறுகையிறே ப்ரணயித்வத்தில் உனக்குண்டான கௌசலமென்கிருள். முறையிலே பரிமாறில் ஸ்வரூபத்தை நோக்கிற்றுமித்தனை யொழிய ப்ரணயியன்றிக்கே யொழியுமிறே. † என்னிழவு தீரும்படியான பூர்த்தி உனக்குண்டாகப் பெற்றேனென்கிருள்.

இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்காலமடநாராய்) காலைமுற்படக் கொண்டாடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஸம்ஶ்லேஷதசையிலித்யாதி).
(மடப்பம்) என்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், அத்தை - அல்லாத ஆத்மகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என்னிழவுதீரும்படியானவித்யாதி).

(க) ரா - ஸு - ௩௦ - ௯. (உ)

(நாராய்) என்கிற உக்தி, அம்மே! என்பாரைப்போலே யிருக்கிறதா யிற்று. வழிபறியுண்கிறதசையிலே தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போ லேயாயிற்று அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதசையிலே இதின் ஸந் நிதியுண்டானவிது. (க) "పస్యాంతి చేహనుమతా సఙ్గతః-பம்பாதீரே ஹநுமதாஸங்கதஃ" என்று பிராட்டியைப்பிரிந்து ஸ்மாரக பதார்த் தங்களின்கையிலே பெருமாள் நோவுபடுகிறதசையிலே திருவடி வந்து ஸந்நிஹிதனானவிது வழிபறியுண்டதசையில் தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே யிருந்ததிறே பெருமாளுக்கு. (நாராய்) என்ற போதையார்த்தி இசையிலேயிறே தோற்றுவது; ராஜமஹிஷியாகை யாலே கைக்கூலிதந்து கார்யஞ் செய்யவேண்டும்படி யன்றோ வென் னுடைய வேற்றமிருப்பது.

நீ அபேக்ஷிக்கவேணுமோ, கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். (இன்றேசென்று) நாளைச்செய்கிறோமெ ன்னுமதன்று. அவன்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று, என்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று.(உ)"నజీవేయంక్షణమపి-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படியாயிற்று அவன்படி; (௩) "జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ-ஜலாந்மதஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்னும் படியாயிற்று என்படி.

(திருக்கண்ணபுரம்புக்கு) ருஷிகளும் அல்லாத ஆழ்வார்களும் சொல்லுமாபோலேயன்றுகாணும்- இவர் திருக்கண்ணபுரமென்றுவி ருக்கும்படி. அவர்களளவன்றே இவர்க்கு அவ்வூரிலுண்டான பாவ பந்தம். அநந்தாழ்வான் "திருவேங்கடமுடையான்" என்னுமாபோ லேயும், பட்டர் "அழகிய மணவாளப்பெருமாள்" என்னுமாபோ லேயும், சோமாசியாண்டான் "எம்பெருமானாரேசரணம்" என்னு மாபோலேயும் இராதிறே நாம் திருநாமங்களைச் சொல்லும்போது. (கண்ணபுரம்புக்கு) திருவழுந்தூரிலே தூதுவிட்டாளாகில் பின்பும் அங்கே விடுமதொழிய இங்கே விடுவானென்னென்னில்; திருவழுந் தூரில் அவன் தரிக்கமாட்டான், வண்டும் தானும் அரைகுலையத் தலைகுலைய எதிரேவந்து ஒருபயணம் புகுராநிற்கும், அங்கே செல் லுங்கோளென்கிறாள்.

(என்செங்கண்மாலுக்கு) (என்மாலுக்கு) உபய விபூதியும் தாமி ட்ட வழக்காயிருக்கிறவர், நானிட்ட வழக்காம்படி என்னபிமாநததே

(க) ரா - பா - க - ௬அ. (௩) ரா - அ - ௬௬ - ௩௪.
(உ) ரா - ஸு - ௬௬ - ௧0.

யடங்கியிருக்கிறவர்க்கு. (செங்கண்மாலுக்கு) கண்ணழகைக்காட்டி என்னை "ஜிதம்" என்னப்பண்ணித் தம்மபிமாநத்தே யிட்டுக்கொண்டவர்க்கு. (செங்கண்மாலுக்கு) (க) †"అనిద్రస్సతతంరామః-அநித்ரஸ்ஸததம்ராமஃ" என்கிறபடியே என்னைப் பிரிகையாலே அவர்க்கு உறக்கமில்லை, அத்தாலே கண் குதறிச் சிவந்திருக்கும், அது உங்களுக்கு அடையாளமென்கிறாளாகவுமாம். (மாலுக்கு) பெரும் பித்தர்க்கு. தம்முடைய பித்தைக்காட்டி என்னைப்பிச்சேற்றினவர்க்கு. பிச்சேறியிருக்குமத்தனையிறே இத்தலைக்குள்ளது, பிச்சேறியிருக்கையும் எதிர்த்தலையைப பிச்சேற்றுகையும் அத்தலைக்கேயிறேஉள்ளது. (உ) "மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை மாலேசெய்யும் மணாளனை" என்னக்கடவதிறே.

(என்காதல்) தம்முடைய காதல்போலன்றென்று சொல்லுங்கோள். (௩) "மின்னிலங்கு திருவுருவு" என்று- உடம்பு குறியழியாதபடியன்றோ நீர் காதல்பண்ணிற்று, (௪) * பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கை பொன்னேபூக்கும்படியன்றோ அவள்காதல்பண்ணிற்று என்னுங்கோள். (என்காதல்) (௫) † "యాప్రీతిరవివేకానాం విషయేష్వనపాయినీ-யாப்ரீதிரவிவேகாநாம் விஷயேஷ்வநபாயிநீ" என்கிற § (படியே) நாட்டார் காதல்போலன்று, முக்தர்காதல்போலன்று காணும் இவளுடையகாதல். ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே த்யாஜ்யமானகாதலிறே ஸம்ஸாரிகளது, ஸுகஹேதுவான காதலிறே முக்தரது.

(என் துணைவர்க்கு) எனக்கு அவர்ஜநீயபந்துவாயிருக்குமவர்க்கு; எவ்வவஸ்த்தையிலும் எனக்குத்துணையாயிருக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். விமுகமானதசையிலே ஸத்தையைநோக்கிப் பின்பு ஆபிமுக்யத்தைப் பிறப்பித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பிரிந்தபின்பும் ஸத்தைகிடக்கும்படியிறே அவர்துணையாயிருக்கும்படி. (என் துணைவர்க்கு) † இவ்வாற்றாமையைப் பரிஹரிக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். (உரைத்தியாகில்) சொல்லுவுதியாகில். (ஆகில்) என்று- கடகரை இரக்குமதொழிய நியமிக்க ப்ராப்தியில்லையிறே; அத்தாலே திருவுள்ளமாகில என்கிறாள். (உரைத்தியாகில்) † அவரழகிலே கால் தாழ்ந்து போனகார்யத்தைமறவாதே என்தசையை அறிவிப்புதியாகில். (உரைத்தி) (௬) "వాచాధర్మమవాప్నుహి-வாசாதர்ம

(செங்கணமால்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநித்ரஸ்ஸததமித்யாதி).
வ்யாவ்ருத்யந்தரம் (யாப்ரீதிரித்யாதி).

தாத்பர்யம் (இவ்வாற்றாமையித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (அவரழகிலேயித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-௩௬-௪௪. (௩) உ௫. (௫) வி-பு-க-உ௦-கக.
(உ) நா-தி-க௪-௩. (௪) கஎ. (௬) ரா-ஸு-௩௬-க௦.
§ குண்டலிதம் அதிகம்.

மவாப்நுஹி'' என்கிருள். உனக்கு ஒருவார்த்தை, நான்பெறுகிறது ஸத்தையென்கிருள்.

(இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை) எனக்கு இத்தோடொத்த ப்ரியமில்லை; நீ உரைக்கையாகிற விதுக்குமேற்பட்ட ஸாதகமில்லை. அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாலன்றோ ஸாதகஸித்தியுள்ளது, அறிவித்தமாத்ரத்திலே ஸாதகஸித்தியுண்டாமோவென்னில்; "அறிவிக்குமது வேவிலம்பம், வரவு தப்பாது" என்றிருக்கையாலே சொல்லுகிருள்.

(நாளுமித்யாதி) எனக்கு உபகரித்துவிடுமளவுபோராது, உபகாரஸ்ம்ருதியாலே நான் பண்ணும் கிஞ்சித்காரத்தையும் அங்கீகரிக்கவேணுமென்கிருள். (நாளுமித்யாதி) ஆசார்யன் ஒருகால் உபகரித்துவிடுமித்தனை, ஶிஷ்யன்யாவதாயுஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவனென்கை. (பைங்கானமீதெல்லாம்) தன்னபிமாநத்தில் கிடந்தத்தைக் கொடுக்குமத்தனையிறே செய்யலாவது, பரப்பையுடைத்தான கடற்கரைச்சோலையடைய. பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய்தலாகையாலே கடற்கரையிலே தானிருக்கிறதாகையாலே "பைங்கானமீதெல்லாம்" என்கிருள். (ஈதெல்லாம்) தன்கண்ணுற்கண்ட பரதேசத்தை யடையக்கொடுக்கிருள். என்விபூதியடங்கலும் தருவனென்கிருள். இது- உபயவிபூதிக்கு முபலக்ஷணம். (க) "பொன்னுலகாளீரோ புவனி முழுதாளீரோ" என்னக் கடவதிறே. (உனதேயாக) எனக்கும் உனக்கும் பொதுவாகவன்றியே உனக்கே சேஷமாம்படி தருவேன். (பழனமீன்) நீர்மாருதே யிருக்கையாலே மத்ஸ்யங்களும் ஆனைக்கன்றுபோலேயிருக்குமிறே. (உ) " యదన్నః పురుషో భవతి తదన్నాస్తస్య దేవతాః-யதந்நःபுருஷோபவதிததந்நாஸ்தஸ்யதேவதாः" என்கிறபடியே தனக்குஸித்தித்த அம்சத்தைக்கொடுக்கலாவது அவனுக்கிறே, கடகர்க்கு, அவர்களுகந்தது தேடிக் கொடுக்கவேணுமென்கை. (கவர்ந்துண்ணத்தருவன்) மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக ஸாதரமாகத்தருவேன்.

(தந்தால் இங்கேவந்து) உங்கள்பூர்த்தியாலே நான் பண்ணின கிஞ்சித்காரத்தைஸ்வீகரித்திகோளாய்ப் போகையன்றியே என்ஸந்நிதியிலே புஜிக்கவேணும். (வந்து) அவனைப்போலே உபகரித்துப் பின்பு வாராதொழியாதே நானிருந்தவிடத்தே வந்து புஜிக்கவேணும். (உன்பெடையும் நீயும் இனிதிருந்து) ஏகாகிபாய் வந்திருக்கவொண்ணுது, அபிமதவிஷயத்தோடேகூட வந்திருக்கவேணும். அது தனக்குத் தேட்டமிறே. (இருநிலத்தில் இனிதின்பமெய்தலாமே) (௩) * అనన్తక్లేశభాజనమ్-அநந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரத்திலே (௪) * அந்தமில் பேரின்பத்தை ப்ராபிக்கலாம். (ரு) "நல்ல

(க) தி - வாய -௬-அ-க.
(உ) ரா-அ-க0௩-கரு.
(௩) ஷி-ஸ்மீ தா-௪.
(௪) தி-வாய்-க0- ௬ -கக.
(ரு) ,, அ-க0-கக.

பதத்தால் மனைவாழ்வர்'' என்கிறபடியே வாழப்பெறலாம். † வைஷ்ணவர்கள் சரீரஸம்பந்தயுக்தராகையாலே அபேக்ஷித்ததசைகளிலே அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுத்து வர்த்திக்கும்கார்ஹஸ்த்யத்தால் வந்தவேற்றமில்லையிறே நித்யவிபூதியில் ... ... (உஎ)

மூ.—தென்னிலங்கையரண்சிதறியவுணன்மாளச்
சென்றுலகமூன்றினையும்திரிந்தோர்தேரால்
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ, என்றன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில்பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனைப்புலவியெய்தி
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்தின்பமெய்த
எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. (உஅ)

பதம்.—தோழீ, இலங்கை, தென், அரண், சிதறி, (ரு) அவுணன், மாள, சென்று, உலகமூன்றினையும், திரிந்து, (கo) மன், இலங்கு, பாரதத்தை மாள, ஓர்தேர்ஊர்ந்த, வரையுருவின், (கரு) மா, களிற்றை, வல்லேனைப், என்றன், பொன்இலங்கு, (உo) முலைக்குவட்டில், போகாமை, பூட்டிக்கொண்டு, புலவியெய்தி, என்னிலங்கமெல்லாம், (உரு) வந்து, இன்பமெய்த, எப்பொழுதும், நான், நினைந்து, (ஙo) உருகியிருப்பன். (ஙக)

உரை.—என் உயிர்ப்பாங்கியே! லங்காநகரத்திலே, தர்சநீயமான, கோட்டையை,அழித்து, (ரு) ராவணாஸுரன், முடியும்படியாக, (அந்நகரத்திலே) ப்ரவேசித்து, மூன்றுலோகங்களையும், ஸஞ்சரித்து, (திருவடிகளாலேயளந்து), (கo) அரசர்கள் விளங்காநின்றுள்ள, பாரதஸமரம்முடியும்படி, ஒருதேரை (ஸாரதியாய்நின்று) நடத்தின, மலைபோலேயிருந்துள்ள திண்மையையுடைய, (கரு) பெரிய, யானைபோலேயிருந்துள்ளவனை, ஸமர்த்தையாய்க்கொண்டு, என்னுடைய, வைவர்ண்யத்தையுடைத்தான, (உo) ஸ்தநங்களாகிற ஸ்தம்பத்திலே, (அவன்) புறம்புபோகாதபடி, சேர்த்துக்கொண்டு, (அவனைப் பிரிந்து படும) க்லேசத்தை (அவன் ஸந்நிதியிலே) யடைந்து, என்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும், (உரு) என்னிடத்தே வந்து, ஆநந்தத்தை யடையும்படியாக, ஸர்வகாலத்திலும், (விஶ்லேஷாஸஹையான) நான், (அவனை) நினைத்து, (ஙo) அழிந்துவிடுவேன். (ஙக) (உஅ)

வ்யா.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) நம்மாழ்வார் (க) * வைகல்பூங்கழிவாயிலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணி அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டக் காணாமையாலே ப்ரணயரோஷம்

''நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்'' என்றதுக்கர்த்தம் (வைஷ்ணவர்களித்யாதி). . ... (உஎ)

(க) தி - வாய் - சு - க -

தலையெடுத்ததுஊடினாற்போலே இவளும் தூதுவிட்டு இதிலே யூடு கிறாள். தூதப்ரேஷணம் பண்ணும்படியான ஆற்றாமைக்கு மவ்வருகே ஒருதசாவிசேஷமிறே ப்ரணயரோஷமாகிறது; அப்படியே அத்தசையிலே வெள்ளிடி விழுந்தாற்போலே மநப்ரஸாதம் பிறந்து தெளிந்து, "நம்மாற்றாமை யிருந்தபடியாலும் தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகையாலும் சுபநிமித்தங்கள் செய்கையாலும் அவன்வரவு தப்பாது" என்று நிர்ணயித்து, "அவன்வந்தால் முகங்கொடுக்கக்கடவோ மல்லோம்" என்று அத்யவஸித்தாள். அதுக்கு ஹேது வென்னென்னில்; "அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமா யல்லதிராமையாலே இன்னமொரு விஶ்லேஷத்துக்கு இலக்காயிருந்து க்லேசபபடுமதிறகாட்டில் அவன் வந்தால் முகங்கொடாதே அவன் ஸந்நிதியிலேமுடிந்துபிழைக்கக்கடவோம்"என்று பார்த்தாள்; தாந்தாம் முடியநினைபபார் வெற்றிலைதின்பது, பூச்சூடுவது, சிரிப்பதாமாபோலே, அகவாயழியாநிற்கச் செய்தே இவள தெளிந்திருக்க, அத்தைக்கண்ட தோழியானவள், "ப்ரணயரோஷம் தலையெடுக்கும்படியான ஆற்றாமை செல்லாநிற்கச்செய்தே நிஶ்ஶங்கமாக இவள் தெளிந்திருந்தாள், இதுக்குஹேதுவென்?" என்றுபார்த்து, "நெஞ்சி லோடுகிறதென்?" என்று கேட்க; "அவன்வந்தால் பண்டுபோலே முகங்கொடுக்கக்கடவேனல்லேன், அவன்ஸந்நிதியிலே முடியக்கடவேனாக அத்யவஸித்தேன்" என்ன; "கெடுவாய்! மலையோடே மல்பொருத மல்லருண்டோ,? உபய விபூதி நாயகனாய் ஸர்வ சக்தியா யிருக்கிறவனோடே அபலையான நீ எதிரிடுகையாவதென்?" என்று, தோழிக்கு இவள் தன்னிலுங் காட்டில் ரோஷம் கனத்திருக்கையாலே, "ப்ரணயிகளோடு செய்யுமத்தை ப்ரபுக்களோடு செய்யக்கடவதோ?" என்ன; "அவர்ப்ரபுத்வமும் நாடாளும்படியும் என்கையிலே படும்பாடுபாராய்" என்ன; "இவளத்யவஸாய மிருந்தபடியால் முடியும்போலேயிருந்தது, ப்ரணயரோஷத்தளவிலேயாய் முடியாதபடிநோக்கவேணும்" என்று பார்த்து, "ஆஶ்ரிதர்க்கு அவன் முகங்கொடுக்கும்படி இதுகாண்" என்று சொலல; "அமையும், எலலாம்பகட்டுக்காண், நான் முடிகைதவிரேன்" என்கிறாள். ப்ரணயிநி யான இவளையொழியத் தோழிக்கு ரோஷம் தலையெடுக்கக்கூடுமோவென்னில்; வீதராகனாய்ச் சருகிலைதின்று போந்த ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் பிராட்டியைக்கண்டு,

---

இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) அவதாரிகாவாக்யங்களுக்கு நிதாநம (வளாயுநவின்மாகளிற்றை) என்றது.

(க) "हीनोयदनयात्प्रभुः-ஹீநோயதநயாப்ரபு:" என்று பெருமாள் நாடாளவும் ஆனைகுதிரை கட்டவும் கற்றாரித்தனைபோக்கி ப்ரணயித்வத்தில் புதிய தண்டிலராகாதே! என்றானிறே. முற்படத் தோழி, அவன் ஆஶ்ரிதர்க்கு முகங்கொடுத்த ப்ரகாரத்தைச்சொல்ல, அத்தை யநுபாஷித்து அவையெல்லாம்பகட்டுக் காணென்கிறாள்.

(தென்னிலங்கையரண்சிதறி) மேல், "வரையுருவின்மாகளிற்றை" என்கையாலே † யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகிறாள் - இவ்வபதாநங்களையெல்லாம். லங்கையில் தர்சநீயமான வரணைச்சிதறி. அரணின்வலியிறே வீரர்களுக்குத் தர்சநீயமாயிருப்பது. திருவடி பிராட்டியைத்தேடி லங்கையிற்சென்றபோது லங்கையினரணையும் ராவணனுடைய பலத்தையும்பார்த்து, "இவ்வரணிருந்தபடியால், நான் புகுதல், என்தமப்பனை வாயுபுகுதல், வைநதேயன்புகுதல் செய்யுமித்தனை யொழிய வேறொருத்தரால் புகுரவொண்ணாது, அதுதன்னிலும் ராத்ரி புகுருமதொழியப் பகல் புகுரவொண்ணாதாயிற்று அரணிருந்தபடி; இதுக்கு அத்யக்ஷனானவன் றன்னுடையபலமிருந்தபடி யென்னென்னில், வெளிநிலத்திலே எதிரிகளைத் தனியேஜயிக்க வல்லவனாயிருந்தது, இப்படிப்பட்டதேசத்திலே ஸுகுமாரரான ராஜகுமாரர்களைக் கொண்டுவரததேடாநின்றோம்" என்று திருவடிநெஞ்சுளுக்கும்படியிறே அரணிருந்தபடி. (சிதறி) ஓரரணை மணற்கொட்டகத்தைச்சிதறினாற்போலே அநாயாஸேநவழித்து. ஒருகல்லும் மரமுமாகிலிறே "இடறி" என்பது, பெருமாளுடைய வீரத்தைக் கேட்டிருந்தமாத்ரததைக்கொண்டு, (௧) "यथा सैकतमम्भसि-யதாஸைகதமம்பஸி' என்று ஓரரணை மணற்கொட்டகத்தை யழிக்குமாபோலேகாண் பெருமாள்கையில் நீயும் உன்பரிகரமும் அழியுண்ணப்போகிறபடி என்றானிறே ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான். (அவுணன் மாளச்சென்று) ராவணன்முடியும்படிசென்று. சென்ற செலவிலே ம்ருதனானான், பின்னைப்பிணம்வெட்டி வாள்முறிந்த வித்தனையாயிற்று. அதாகிறது-ஒருமதஹஸ்தி வழிபோகாநின்றால் முன் கண்டவற்றையடையக் கையாலுங் காலாலு மழித்துக்கொண்டுபோமாபோலே கரதூஷணப்ரப்ருதிகளை நிரஸித்து, தன்னை வாலிலேகட்டிக்கொண்டுதிரிந்த வாலியை நிரஸித்து, கடற்கரையிலே சென்றுவிட்டு லங்கைக்கரணைகடலை அணைசெயது, லங்கையைச்சென்று

(சிதறி - மாள) என்கையாலே - யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகிறானென்றபடி.

---

(௧) ரா-ஸு-௧௫-௫௩. (உ) ரா - யு -

அடைமதிட்படுத்தினபடியைக் கண்டபோதே ம்ருதனானென்கை. ஒருப்ரணயிநிக்காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோ வென்ன; அவன் பரமப்ரணயியன்றோ, அபலைகளாயிருப்பார் அகப்படுகைக்காகச்செய்த தொன்றாகையாலே அதுவும் பகட்டுக்காணென்கிறாள்.

(உலகமூன்றினையுந்திரிந்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையுமளந்து! ஒருமதஹஸ்திஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுமாபோலே எல்லார்தலைகளிலும் ஸ்வைரமாகத் திருவடிகளைவைத்தபடியாலே (திரிந்து) என்கிறது. பரணயிநிக்கு முகங்கொடுக்கையன்றியே அந்யசேஷத்வதாலும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விமுகராயிருப்பார் தலைகளிலுமகப்படத திருவடிகளை வைக்கும் ஸ்வபாவனன்றோவென்ன; அவன் விசேஷஜ்ஞன்காண், விமுகர்தலையிலே திருவடிகளைவைக்குமதொழிய (க) "எம்பெருமான்றிருவடிக்கீழணைய" என்றிருப்பார்க்கு முகங்கொடுக்குமவனன்றுகாணென்கிறாள்.

(ஓர்தேரால் மன்னிலங்கு பாரதத்தைமாளவூர்ந்த) (ஓர்தேரால்) எதிரிகள், "க்ருஷ்ணன் ஆயுதமெடுக்கவேண்டா" என்றவித்தனையொழியத் "தூதுபோதல், ஸாரத்யம்பண்ணுதல் செய்யவேண்டா" என்றிலர்களே, ஆகையாலே ஸாரதியாய் நின்று ஒருதேராலே யழியச்செய்தான். "இன்னதைக்கொண்டு இன்னகார்யஞ்செய்யக்கடவோம" என்னும் நியதியில்லையிறே. (உ) "கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து" என்னககடவதிறே. (மன்னிலங்குபாரதத்தை) அதிரதமஹாரதரான பீஷ்மாதிராஜலோகங்கள முன்தூசியிலே ஸஞ்சரிக்கும்படியான பாரதத்தை. (மாளவூர்ந்த) பிணமுங் கண்காணாதபடியாகத் தேரைநடத்தின. (௩) "ஆடியமாநெடுந்தேர்படை நீறெழச்செறறபிரான்" என்கிறபடியே தேர்க்காலிலே துகையுண்டு தூளியாய்ப்போம்படியாயிற்றுத் தேரைநடத்தினபடி. தன்னை யொழியசசெல்லாதேயிருபபாளொருத்தியுடைய குழல் முடிபபிக்கைக்காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோவென்ன; "ஒருத்தி குழலைமுடிப்பிக்கைக்காகத் தன்னையழியமாறி வ்யாபரிப்பதே!" என்று நாட்டாரைப்பகட்டுகைக்காகச்செய்தா னித்தனை, தன்னையொழியச்செல்லாதாள் குழலை விரிபபிக்குமவன்காணென்கிறாள்.

(வரையுருவின்மாகளிற்றை) மலைபோலேயிருந்துள்ள திண்மையையும் செருக்கையுமுடைத்தான ஆனைபோலேயிருந்துள்ளவனை. ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் திண்ணியனாயிருக்கையும், ஆஶ்ரிதர்

(க) உஉ. (௩) தி - வாய் - ௬ - அ - ௩

(உ) தி - வாய் - ௩ - உ - ௩.

கார்யஞ்செய்த ப்ரீதியாலேவந்த செருக்கையுமுடையவனை. (தோழீ) என் கையாலே அவன்படும்பாடு காணவிறேபுகுகிறாய். அங்ஙனன்றியே, (க) "ஏகம் துக்கம் ஸுகம் ச நௌ"-ஏகம்துக்கம்ஸுகஞ்சநௌ" என்றிருக்கிறவளாகையாலே நீ விலக்காயாகில் அவன்படும்பாடு பாராயென்னுதல். (தோழீ) நீ விலக்காதொழியவேணும்.

(என்றனித்யாதி) என்கையில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமிருக்க ஜயிக்கவொண்ணாதகிலமுண்டோ? (என்றன் பொன்னிலங்குமுலை) நாட்டார்முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. அவன்முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. (பொன்னிலங்குமுலை) அவனுடைய பும்ஸ்த்வம்போலேயோ என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமிருப்பது. வ்யதிரேகத்தில விவர்ணமாம்படியன்றோ வென்னுடைய ஸ்த்ரீத்வம். (உ) "மின்னிலங்குதிருவுரு" என்று - வ்யதிரேகத்தில் வடிவு ஏகரூபமாயிருக்கும்படியன்றோ அவனுடைய பும்ஸ்த்வமிருப்பது. ஸதைகரூபமான வடிவையுடையவனுக்கு §வரவுண்டோ? (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) முலையாகிறஸ்தம்பத்தோடே சேர்த்துக்கொண்டு. ஸ்தம்பத்தோடே சேர்க்கையாவது - தன்னுற்றாமையை ஆவிஷ்கரிக்கை. (போகாமல் - பூட்டிக்கொண்டு) என்பக்கல் முகம்பெறாமையாலே போகத்தேடும்போது என்னுற்றாமையை யடங்க ஆவிஷ்கரிக்கக்கடவேன். (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) † * வரையுருவின் மாகளிறாகையாலே ஒரு மலையிலே சேர்க்கவேணுமிறே. (வல்லேனாய்) இதொன்றுமே குறை யென்கிறாள். என்மநஸ்ஸு ஸஹகரிக்கப்பெறில்; அவன் வந்து முகங்காட்டினால் நெஞ்சு மேல்விழாதொழியப்பெறில்; நீயும் நிஷேதியாதேஸஹகரிக்கப்பெறில். நெஞ்சிலுங்காட்டில் அந்தரங்கையிறேதோழி. (புலவியெய்தி) அவனைப்பிரிந்து படும் க்லேசத்தை யெல்லாம் அவன் ஸந்நிதியிலே படக்கடவேனென்கிறாள். அதவா, (புலவியெய்தி) அவனைப் பிரிந்து நாம் பட்டபாடுதன்னையும் அவன்றான் என்ஸந்நிதியிலே படும்படி பண்ணக்கடவேனென்கிறாளாகவுமாம்.

(என்னிலங்கமெல்லாம் வந்தின்பமெய்த) இன்னமொரு விஶ்லேஷத்துக்கிலக்காயிராதபடி அவன் ஸந்நிதியிலே முடிந்து பிழைக்கக்கடவேன். (என்னிலங்கமெல்லாம்) "இதொரு கண்ணிருந்தபடியென், இதொரு முறுவலிருந்தபடியென், இதொருமுலையிருந்தபடி

---

† (குவடு) என்றதுக்கு (மலை) என்று அருளிச்செய்கிறார் (வரையுருவின் மாகளிறாகையாலேயித்யாதி). . . .. (உஅ)

(க) ரா கி - ரு - கஅ. (உ) உ௫. § (பா) வாயுண்டோ.

யென்" என்றாற்போலே அவன் கொண்டாடும்படி அவனுக்கு ஆத ரணீயமான வென்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும். (இன்பமெய்த) "க்ஷாமகாலத்தில் குடும்பியாயிருக்குமவன் குடும்பத்தினுடைய பசி யும் தன்பசியும் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஸகுடும்பமாய் ஆற் றிலே புக்குமுடியும்" என்னுமாபோலே என் அவயவங்களோடே கூட முடியக்கடவேன். (வந்து) கன்றுவேறு, தாய்வேறாக்கும்விஷ யமிறே, ஸ்ரீபரதாழ்வானையும்கைகேயியையும் போலே;ஆகையாலே, தனித்தனியே சேதநஸமாதியாலே அவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயி றேயிருப்பது. அவை அங்குநின்றும் மீண்டு ஆஶ்ரயபூதையான என்னோடேகூடிமுடிகையிலே உத்யோகிக்கை. (இன்பமெய்த) முடி யக்கடவேனென்னுமதனை (இன்பமெய்த) என்கிறாள் - முடிகை தான் பரமபதஸ்தநாரீயமாம்படியானவாற்றாமையாலே. (எப்பொ ழுதும்) எவ்வவஸ்தையிலும். "அவன் வாராதபடியாலே சொல் லுகிறாய், வந்து முகங்காட்டினவாறே, (க) 'மைவண்ணம்' இதயா தியிற் சொல்லுகிறபடியே அவன் ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்டவாறே நீ மேல்விழுகிறாய்" என்ன; அத்தசையிலும் முடியக்கடவேன். (எப்பொழுதும்) சேஷித்வத்தால் வந்த ப்ராப்தியைக்காட்டிலும் முடியக்கடவேன்.

(நினைந்துருகியிருப்பன்) நினைத்தமாத்ரத்திலே யழிந்திருப்பன். அவன் வந்து ஸங்க்ஷிதனாய், தன் செல்லாமையைக் காட்டினால் அழிகையன்றியே மநோரதித்தமாத்ரத்திலே யழியும்படியாயிற்று இவளுடைய *ஸௌந்தர்யமிருப்பது. நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரணயரோ ஷம் தலையெடுத்தபோது அவன்வந்து முகங்காட்டினவளவிலும் தோழியுந்தானுமாக அவனுக்கும் புகுரவொண்ணாதபடி ப்ரணய ரோஷமாகிற மதிளையிட்டுக்கொண்டிருக்க க்ரமத்தாலே தன்செல் லாமையைக் காட்டிப் ப்ரணயரோஷத்தை யழித்துக் கிட்டவேண் டிற்று, இவர் நினைப்பதுக்குமுன்னே யழிந்தார். (நானே) "புறம்பு கண்டறியோமீ!" என்ன; என்ப்ரக்ருதியிருக்கும்படி யிதுவென்கி றாள். அல்லாதார் ஒன்றை ஸங்கல்பித்தால் அத்தைமுடிய நடத்த வும் வல்லர்களாயிருப்பார்கள், ஸங்கல்பித்தபோதே யழியும்படியா யாயிற்று நானிருப்பது. ... ... (உ௮)

மூ.—அன்றுயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தவம்மான்றன்னைக்
குன்றுதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து

---

* ஸௌகுமார்யமென்றும் பாடம். (க) உக.

வென்றானைக், குன்றெடுத்ததோளினானை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றானைத், தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை
நெடியானையடிநாயேன்நினைந்திட்டேனே. (உகூ)

பதம்.—அன்று, ஆயர்குலமகளுக்கு, அரையன்றன்னை, அலைகடலை, கடைந்து, (ரு) அடைத்த, அம்மான்றன்னை, குன்றுதவலி, அரக்கர்கோனை, (க0) மாள, கொடுஞ்சிலைவாய், சரம், துரந்து, குலம், (கரு) களைந்து, வென்றானை, குன்று, எடுத்த, தோளினானை, (உ0) விரி, திரை, நீர், விண்ணகரம், நாளும்மருவிநின்றானை, (உரு) தண், குடந்தை, கிடந்த, மாலை, நெடியானை, (ஙா0) அடி, நாயேன், நினைந்திட்டேன். (ஙாங)

உரை.—கும்பர்ஏழுருஷபங்களைக் கந்யாசுல்கமாக வைத்தவன்று (அவற்றை நிரஸித்து), இடைக்குலத்திலவதரித்த பெண்ணான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, வல்லபனானவனாய், அலைகளையுடைத்தானஸமுத்ரத்தை, (அம்ருதத்துக்காக) மதநம்பண்ணி, (ரு) (ராமாவதாரத்தில்) ஸேதுபந்தம்பண்ணினவனாய், ஸர்வஸ்வாமியாய், ஒருகாலும் க்ஷயியாதபலத்தையுடைய, ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனான ராவணன், (க0) முடியும்படியாக, க்ரூரமான வில்லிலே, பாணங்களை, ப்ரயோகித்து, ராக்ஷஸகுலத்தை, (கரு) நிர்மூலமாக்கி, ஜயித்தவனாய், (பசு நிரைகளையும் இடையரையும் ரக்ஷிக்கைக்காக,) கோவர்த்தநபர்வதத்தைக், குடையாகவெடுத்த, திருத்தோளையுடையனாய், (உ0) விஸ்த்ருதமாகாநின்ற, அலைகளையுடைத்தான, ஜலஸம்ருத்தியையுடைய, திருவிண்ணகரிலே எக்காலமும் பொருந்திநிற்குமவனாய், (உரு) மநோஹரமான, திருக்குடந்தையிலே, கண்வளர்ந்தருளின, ஆச்ரிதவ்யாமுக்தனாய், இப்படிப்பட்டவனென்று அளவிடற்கரியனாய் இருக்கிற ஸர்வேச்வரனை, (ஙா0) அடிமையையே நிரூபகமாகவுடையளாய், நாய்போலேதண்ணியளானநான், நினைத்தேன். (ஙாங) ... ... (உகூ)

வ்யா.—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (அன்றுயர்) முதல்பத்தில் - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை நிர்ணயித்து, ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தை நிர்ணயித்து, தத்விரோதியையும் நிர்ணயித்து, விரோதிநிவ்ருத்திக்கும் புருஷார்த்தஸித்திக்கும் அநுரூபமான உபாயத்தை நிர்ணயித்து, இத்தனைக்கும் வாசகமான திருமந்த்ரத்தை வாகிந்த்ரியத்துக்கு விஷயமாக்கி, இவ்வர்த்தத்தை நெஞ்சுக்கு விஷயமாக்கித் தெளிந்து காலக்ஷேபம் பண்ணினார்; நடுவிற்பத்தில்-காலக்ஷேபார்த்தமாக வநுஸந்தித்த அநுஸந்தாநத்தளவிலே பர்யவஸியாதே கண்ணாஞ்சுழலையிட்டு, கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கும்படியானவாற்றாமைவிளைந்து, தான்நினைத்தபடி யநுபவிக்கப் பெறாமையாலே அப்ராக்ருதிங்கதராய்ப் பிறர்வாயாலே வார்த்தை சொல்ல

வேண்டும்படியான மோஹமேயாய்ச் சென்றது ; மூன்றாம்பத்தில் - இவள்தசையைக்கண்டதோழி இவளை ஆஶ்வஸிப்பிக்கவேணுமெ ன்று பூர்வஸம்ஶ்லேஷத்தை முன்னிட, வ்ருத்தகீர்த்தநமாகையாலே தரித்துநின்று பேசினாள் ; பின்னை பரஸ்பர ப்ரதிவசநங்களில்லாமை யாலே பழையவாற்றாமையேமேலிட்டு தூதப்ரேஷணத்திலே அந் வயித்தாள். அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டக் காணாமையாலே ப்ரணயரோஷந் தலையெடுத்தது; நம்மாழ்வாரைப்போலே ப்ர ணயரோஷம் நிலைநிற்கிறதில்லை அவன்வந்து முகங்காட்டுவது, அது செய்யாதே நடுவே வெளிப்பட்டுப் பழையப்ரக்ருதியிலே விழுந் தார், விழுந்தவிடத்திலும் தரித்திருக்கலாவது அவன் வந்து முகங் காட்டினாலிறே, அதில்லாமையாலே, நம்மாழ்வாருக்கு (க) * முனி யேநான்முகனிற்பிறந்த பரமபக்தி இவர்க்குப் பிறந்து தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தையும் ஸ்வதோஷபூயஸ்தவத்தையும் முன்னிட்டு "ப்ரணயியான நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!" என்றுகூப் பிடுகிறார். நம்மாழ்வார் பரதவத்தையும் அவதாரத்தையும் பற்றிக் கூப்பிட்டார் ; இவர்க்கு பராவஸ்த்தையும் அவதாரமாகையாலே அவதாரத்தையும் அர்ச்சாவதாரத்தையும் பற்றிக் கூப்பிடுகிறார்.

(அன்றித்யாதி) ப்ரணயிநிகளுக்கு முகங்கொடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறார். ப்ரதமத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினபடி யையருளிச்செய்கிறார். (அன்று) அன்றுமின்றுபோலேகாணும் ஆபத்துள்ளது. அதாகிறது - நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸௌந் தர்யத்தைக்கண்டு "இவளைக் காத்தூட்டவல்லானொருஸமர்த்தன் வரானாகவேணும்" என்றுபார்த்து ருஷபங்களைமுன்னிட்டு "இவ ற்றை நிரஸித்தவனுக்கு இவளைக் கொடுக்கக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பிக்கையாலே க்ருஷ்ணன்வந்து முகங்காட்டுவதுக்கு முன்பு "அந்யார்ஹமாகப் புகுகிறதோ?" என்று நடுங்கின நடுக்கமிறே அவளது. (ஆயர்குலமகளுக்கு) அபிஜாதையானநப்பின்னைப் பிரா ட்டிக்கு. இவளுடைய ஆபிஜாத்யத்துக்கு ஸத்ருசமான குலத்திலே பிறந்தாலல்லது இவளை லபிக்கவொண்ணாதென்று பார்த்திறே ஸ்ரீ நந்தகோபர்க்குப் பிள்ளையாய்வந்துபிறந்தது. (அரையன்றன்னை) ஒருநாட்டைவன்னியமறுத்து அத்தேசத்தையநுபவிப்பித்தவோ பாதிபோருமாயிற்று இவளுடைய விரோதி வர்க்கத்தினுடைய கன மும் போக்யதையினுடைய பெருமையும். அவளுடைய விரோதி வர்க்கத்தைப்போக்கி அவளுக்கு உதவினாற்போலே எனக்கு முகந் தரவேண்டாவோ வென்கிறாள்.

(க) தி - வாய் - ௧௦ - ௪௦.

(ஆலைகடலித்யாதி) பிராட்டிக்கு உதவினபடியை யருளிச்செய்கிறார். இவ்விரண்டு அபதாநத்திலும் பிராட்டியை லபிக்கைக்காகக் கடலைக்கடைந்தது. அவளுடைய தனிமையைத் தீர்க்கைக்காகக் கடலையடைத்தது; அம்ருதப்ரதாநமும் குடியிருப்புக்கொடுக்கையும் ஆநுஷங்கிகமிறே. அவனுடைய திருவுள்ளத்தை அடியொத்தின ஆளவந்தார், (க) "యదర్థమమ్బోధిరమన్థ్యబన్ధిచ- யதர்த்தமம்போதிரமந்த்யபந்தி ச" என்றாரிறே. (அம்மான்றன்னை) உன்னுடைய ப்ரணயித்வத்தை இழக்கையன்றியே, ஆநுஷங்கிகமாகக் கொண்டு துர்வாஸஶ்ஶாபத்தாலே நஷ்டஸ்ரீகரான இந்த்ராதிகள் வந்து சரணம்புகுர அவர்களுடைய அஸ்ரீயைப்போக்கி அம்ருதப்ரதாநம் பண்ணுகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகள் ராவணனாலே குடியிருப்பிழக்க அவர்களுக்குக் குடியிருப்புக்கொடுக்கையாலும் வந்த பரத்வத்தையிழக்கக்கிடாய்ப் புகுகிறுயென்கிறாள்.

(குன்றுதவலி) தோள்வலியாகிலிறே போதுசெய்வது, வரபலமாகையாலே போதுசெய்யாதிறே. (அரக்கர்கோனைமாள) அவ்வரபலத்தையே ஆலம்பநமாகக்கொண்டு பரஹிம்ஸையே யாதனையாயிருக்கும் ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவணனை நசிப்பிக்கும்படியாக. (கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்து) கண்டபோதே எதிரிகள் மண்ணுண்ணும்படியான ஸ்ரீசார்ங்கததாலே திருச்சரங்களை நடத்தி. (கொடுஞ்சிலை) (உ) †" దీప్తపావకసఙ్కాశైః-தீப்தபாவகஸங்காசை:" என்கிறபடியே திருச்சரங்களுக்குண்டான வேற்றமும், (ங) * రామబాణాసనక్షిప్తమ్ - ராமபாணாஸநக்ஷிப்தமாகையாலே. (குலங்களைந்து) ராக்ஷஸஜாதியாக வழியச்செய்து. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், தன்னினைவாலும் ராவணனுடைய நினைவாலும் பெருமாள் நினைவாலும் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யனிறே; தான்சொன்னஹிதம் அவன் கேளாமையாலே (ச) " నిశాచర-நிசாசர" என்றான் தான்; (ரு) "త్వాంతుధిక్కులపాంసనమ్-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்றான் ராவணன்; ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்றன்னை, (சு) "రాక్షసానాంబలాబలమ్-ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்" என்று பெருமாள்கேட்டார்; (எ) "రాక్షసానాంవధేసాహ్యమ్- ராக்ஷஸாநாம்வதேஸாஹ்யம்" என்று-ராக்ஷஸ

இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (அன்றுயர்) சரங்களுக்கன்றோ கரௌர்யமுள்ளது, வில்லுக்கு க்ரௌர்யமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தீப்தபாவகஸங்காசைரித்யாதி).

(க) ஸ்தோ - ர - ஙஎ.
(உ) ரா - யு - கசு - உஉ.
(ங) ரா - ஆ - கஎ - அ.
(ச) ரா - யு -
(ரு) ரா - யு - கசு - சரு.
(சு) ரா - யு - கக - க.
(எ) ரா - யு - கக.

வதத்திலேஸஹரிக்கக்கடவேனென்றான் தான்; ஆகையாலே ராக்ஷஸஜாதிக்குக் கூட்டல்லவென்கை. ராவணனொருவனும் அபராதம் பண்ண ராக்ஷஸஜாதியாக நசிக்கும்படியிறே அவன் பண்ணின அபராதத்தினுடைய கனம். ஒருத்தன் அநுகூலனானால் அவனுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமடங்க உஜ்ஜீவிக்குமாபோலே யிறே ஒருவன் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினால் அவனுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமடங்க நசிக்கும்படியும். ராவணன்பக்கல்சீற்றம் ராக்ஷஸஜாதியாகமுடிந்தது, மஹாராஜர்பக்கல் ஸ்நேஹததாலே வாநரஜாதியாக வாழ்ந்தது. (வென்றானை) ராக்ஷஸஜாதியை நிஶ்ஶேஷமாக நசிப்பித்தாற்போலே யாயிற்று - ஸ்ரீவாநரவீரரிலே ஒருத்தனுக்கு ஒருவாட்டம் வாராதபடிக் கிடாகவென்றபடியும்.

(குன்றெடுத்ததோளினானை) பஞ்சலக்ஷங்குடியிற் பெண்களுக்கும் தன்னையொழியச்செல்லாதபடியான வாற்றாமையை விளைத்து அவர்களை யநுபவிப்பித்தவனை. இத்தால்-உன்னையொழியச்செல்லாதபடியான வாற்றாமையை விளைவித்தநீ உன்னை யநுபவிப்பிக்கவேண்டாவோவென்கை.

(விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவி) அவ்வவதாரத்துக்குப்பிற்பாடராய் தூதப்ரேஷணத்திலே யந்வயிப்பது, ப்ரணயரோஷத்திலே யந்வயிப்பதானார்க்கு உதவுகைக்காகவன்றோ திருவிண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறது. (விரிதிரைநீர் விண்ணகரம்)ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகூலமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய தேசம். (மருவி) பரமபதத்தைவிட்டு (க)*அநந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரத்திலே பொருந்தி வர்த்திக்கிறது - ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே யிறே. கர்ஷகனுக்கு அகத்திற்கிடையிற்காட்டில் மடைத்தலையில் கிடையிறே பொருந்தியிருப்பது. (நாளும் நின்றானை) கல்பாவஸாநமாகநிற்கிறவனை.

(தண் குடந்தைக்கிடந்தமாலை)நின்றால் கந்தவ்யபூமியுண்டென்னுமிடந்தோற்றுமிறே, அதுசெய்யாதபடி "ஸம்ஸாரங் கிழங்கெடுத்தாலல்லது போகோம்"என்று ஶ்ரமஹரமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளினவனை. இப்படி இத்தேசத்திலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகைக் கடியென்னென்னில்;(மாலை) ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனாகையாலே யென்கை. (நெடியானை) இவன் ஆஶ்ரிதர்க்கு முகங்கொடுக்கும்படி என்னால் பேசப்போமோ? அபரிச்சிந்நனென்னுமித்தனையென்கிறாள். அதவா, (நெடியானை) இப்படி ஸர்வஸுலபனாயிருக்கிறவன்கிடீர். எனக்கு எட்டாப்பூவாயிருக்கிறான்.

(க) ஜி - தோ - ௪.

(அடி நாயேன்நினைந்திட்டேனே) அவனுடைய உத்கர்ஷத்துக் கவதியில்லாதாப்போலே யிறே என்னுடைய நிகர்ஷத்துக்கு அவதி யில்லாதபடி. (நாயேன்) திறந்த வாசலெல்லாம் நுழைந்து திரிகை யும், நுழைந்தவாசலெல்லாம் பரிபூதமாய்ப் புறப்படுகையும், உடை யவனே உகந்துதொடிலும் ஸ்நாநம்பண்ண வேண்டும்படியானஜந்ம த்திலேபிறந்தவன். (அடிநாயேன்) ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக நீமுகம் பார்த்தால் ஒழிதல் செய்யுமதொழியப்புறம்புகதியில்லாதவன். ஆஶ்ரயணவேளையோடுபோகவேளையோடு வாசியற ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வ தோஷக்யாபநமுங் காணும் இவருக்குள்ளது. (க) "நாயேன் வந்த டைந்தேன்" என்றா-ஆஶ்ரயண வேளையிலே; இங்கே-(அடிநாயே ன்) என்கிறார்; இதிறே இவர் தம்மை நினைந்திருந்தபடி. † தமக்கு ண்டான நன்மையடங்கலும் போகோபகரணமாக நினைத்திருக்கும வரிறே.

நம்மாழ்வார்,(உ) "அதனிற் பெரியவென்னவா" என்று தலைக் கட்டினார், இவர் (அடிநாயேன்) என்று தலைக்கட்டினார், அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; அவர்க்கு விரக்தி நைஸர்க்கிகமாகையாலே ப்ரேமத்தைவிளைக்கையாயிற்று க்ருத்யம், ஆகையாலே (உ) "அதனி ற்பெரியவென்னவா" என்னும்படிக்கீடாகப் பண்ணினான்; இவர் (௩) *வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி வேல்கணார்கலவியே கருதிநின்றவா நில்லாநெஞ்சினையுடையராய்ப் போருகையாலே இவ ரை (அடிநாயேன் நினைந்திட்டேன்) என்னப்பண்ணுகையாயிற்று க்ருத்யம்; ஆகையாலே இவரை (அடிநாயேன்நினைந்திட்டேன்) என் னப்பண்ணினான். (நினைந்திட்டேனே) அடியிலே நிர்ஹேதுகமாகவி ஷயீகரித்ததொரு விஷயீகாரமுண்டு, அது யாவதாத்மபாவியாகவே ணுமென்று நினைத்தேன். இயற்கையிற் புணர்ச்சி யாவதாத்ம பாவி யாகவேணுமென்று நினைத்தேனென்கை. (உக)

சூ.—மின்னும்மாமழைதவழும்மேகவண்ணா
விண்ணவர்தம்பெருமானேயருளாயென்று
அன்னமாய்முனிவரோடமரரேத்த
அருமறையைவெளிப்படுத்தவம்மான்றன்னை

வ்யதிரேகத்தில் தரியாமை. அப்ராப்தவிஷயங்களில் ஜுகுப்ஸைதொ டக்கமான நன்மைகளுண்டாயிருக்க (அடிநாயேன்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தமக்குண்டான நன்மையடங்கலுமித்யாதி.) ... (உக)

(க) தி - மொ - க - கூ - க. (௩) தி - மொ - க - க - ச.
(உ) தி - வாய் - ௧0 - ௧0 - ௧0. (ச)

மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன
பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார்தொல்லைப்
பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. (௩௦)

திருநெடுந்தாண்டகம் முற்றிற்று.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.—முனிவரோடு, அமரர், ஏத்த, அன்னமாய், அருமறையை, (௫) வெளிப்படுத்த, அம்மான்றன்னை, மன்னு, மாமணி, மாடம், (௧௦) மங்கை வேந்தன், மானவேல், பரகாலன், கலியன், மின்னும்மா (௧௫) மழைதவழும், மேகம, வண்ணா, விண்ணவர்தம் பெருமானே, (உ௦) அருளாயென்றுசொன்ன, பன்னிய, நூல், தமிழ், மாலை, (உ௫) வல்லார், தொல்லை, பழவினையை, முதலரிய, தாமேவல்லார். (௩௦)

உரை.—ருஷிகளோடேகூட, ப்ரஹ்மாதிகள், ஸ்தோத்ரம்பண்ண, ஹம்ஸரூபியாய், பெறுதற்கரிய வேதத்தை, (௫) ப்ரகாசிப்பித்த, ஸர்வேஸ்வரன் விஷயமாக, நிலைபெற்ற, விலையுயர்ந்தரத்நங்களால் செய்த, மாடங்களையுடைத்தான, (௧௦) திருமங்கைக்கு ராஜாவாய், பெருமைதங்கிய வேலையுடையராய், ப்ரதிபக்ஷத்தைவென்றவராய், கலிதோஷத்தைப்போக்கின ஆழ்வார், மின்னலையுடைத்தாய், (௧௫) தர்சநீயமாய், வர்ஷியாநின்றுள்ள, மேகத்தினுடைய, வடிவையுடையனாய், நித்யஸூரி நிர்வாஹகனானவனே! (உ௦) க்ருபை செய்தருளவேணுமென்று அருளிச்செய்த, (ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை) ப்ரதிபாதிப்பதாய், லக்ஷணோபேதமாய், தமிழ்பாஷையாய், மாலாரூபமான இப்ரபந்தத்தை, (உ௫) அர்த்தத்தோடே கற்கவல்லவர்கள், அநாதிஸித்தமான, ப்ராரப்த்தகர்மத்தை, முதலோடே அரிந்துவிடுகைக்குத், தாங்களே ஸமர்த்தராவர்கள். (௩௦) (௩௦)

வ்யா.—முப்பதாம்பாட்டு. (மின்னுமாமழை) நிகமத்திலேஸ்வலாபத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, இப்ரபந்தத்தைஅத்யவஸித்தவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிகமான ஸகலதுக்கங்களையும் தாங்களே முதலரியவல்லாரென்கிறார்.

(மின்னுமாமழையித்யாதி) மின்னிமுழங்கிவில்லிட்டு தர்சநீயமாய் வர்ஷியாநிற்பதொரு வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருந்துள்ள வடிவையுடையவனே! ஒருநீர்ச்சாவியிலேஒருகாளமேகம்வர்ஷித்தாற்போலே (௧)"அடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே" என்று இவருடைய ஆர்த்தநாதத்தைக்கேட்டு இவருடைய தாபமெல்லாம்நீங்கும்படியாகக் குளிரநோக்கிக்கொண்டு காளமேக நிபஸ்யாமமானவடிவோடே

(௧) உ௧.

வந்து முகங்காட்டினபடியைச் சொல்லுகிறது. கீழ்ப்பாட்டிலே - பரோக்ஷநிர்த்தேசம்பண்ணியிருக்க இங்கே அபரோக்ஷித்துச்சொல்லுகையால் - வந்து முகங்காட்டினமைதோற்றுகிறது. ப்ரணயரோஷம் அகிஞ்சித்கரமான தசையிலும் ஸ்வதோஷக்யாபநம்கார்யகரமானபடி. நம்மாழ்வார் ஜகத்காரணத்வத்திலேயுபக்ரமித்தது, (க)"அவாவறச்சூழரியையயனையரனை" என்று-ஜகத்காரணத்வத்தோடே தலைக்கட்டினார்; † இவர்வடிவிலேஉபக்ரமித்து "மின்னுமாமழைதவழும்" என்று வடிவோடே தலைக்கட்டினார்.

(விண்ணவர்தம்பெருமானே) இவ்வடிவைப் படியிட ஜீவித்திருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. * அயர்வறுமமரர்களுக்கு உன்னையநுபவிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனே! கடலிலே வர்ஷித்தாற்போலே அவர்களுக்கு உன்னைக் கொடுக்குமது ஓரேற்றமோ? அவர்கள் உன்னை ஸதாதர்சநம் பண்ணுமாபோலே நானும் உன்னை சரீரஸம்பந்தமற்று ஸதாதர்சநம்பண்ணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணும். (அருளாய்) பரமபக்தி பர்யந்தமானவிடாய் பிறந்தவிடத்திலும் இரக்கமே ஸாதநமென்றிருக்கிறார். (உ) "ஆழியானருளே" என்று விஷயாந்தர நிவ்ருத்திக்கும் இரக்கமே ஸாதநமென்றார், பகவதநுபவத்துக்கும் இரக்கமே ஸாதநமென்கிறார்.

(அன்னமாயித்யாதி) தமக்கு அவன்வந்து தன்னைக்கொடுத்தபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார். ப்ரஹ்மாவுக்கு ப்ரமாணத்தை வெளியிட்டாற்போலே யாயிறறு தமக்கு ப்ரமேயபூதனை தன்னை வெளியிட்டபடியும். (முனிவரோடமரரேத்த) ருஷிகளோடேகூட ப்ரஹ்மாதிகள் "வேதசக்ஷுஸ்ஸையிழந்தோம்" என்று தன்னையாஶ்ரயித்து ஏத்த. ருஷிகளுக்கும் ஆத்மோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டு, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்துக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டு. (அன்னமாய்) அபௌருஷேயத்வங்குலையாதபடி ஹம்ஸரூபியாய். (அருமறை) பெறுதற்கரியவேதம். பெறுதற்கரியது ப்ரமேயமன்று, ப்ரமாணமாயிற்று. (வெளிப்படுத்த) † ப்ரமாணத்துக்கு உத்பத்திவிநாசமாவது-ப்ரகாசாப்ரகா

முப்பதாம்பாட்டு. (மின்னுமாமழை) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என்றத்தைப்பற்ற (இவர் வடிவிலேயித்யாதி).

(௩) "வாசஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்புவா-வாகுத்ஸ்ருஷ்டாஸ்வயம்புவா"இத்யாதியாலே வேதத்துக்கு உத்பத்திசொல்லாநிற்க (வெளிப்படுத்த) என்பானென்னென்ன; (ப்ரமாணத்துக்கு உத்பத்தியித்யாதி).

(க) தி - வாய் - ௧0 - ௧0 - ௧௧. (௩)
(உ) தி - மொ - ௧ - ௧ - ௩ -

சங்கனென்கை. (அம்மான்றன்னை) ஸர்வேஸ்வரனை இவர்களுக்கு வேதப்ரதாநம்பண்ணுகைக்கடி உடையவனுகையாலே யென்கை.

(மன்னுமாமணிமாட மங்கைவேந்தன்) இவர் தரித்தவாறே ஊரும் ஸ்த்திரமானபடி. கல்பாவஸாநத்தளவும அழிவின்றிக்கே ஶ்லாக்யங்களான ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்டமாடங்களையுடைத்தான திருமங்கை. (மங்கைவேந்தன்) பக்ஷியின்காலிலேவிழுந்தவர் திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரானுர். (மானவேல்பரகாலன்) வேலெடுக்கவும் க்ஷமரானுர்; கிஞ்சித்கரிக்கவும் பெற்ருரென்கை. † அத்தலையில் பரிவாலே யெடுத்தவேலிறே. (மானவேல்) காபுருஷனெடுக்கிலும் திருமங்கைமன்னனுக்கவல்லவேல். † மானவேற்பரகால னென்னுதல். ʻ(பரகாலன்) கையில் வாளாலும் ப்ரதிபாதநத்தாலும் ப்ரதிபக்ஷத்தைவென்று வைதிக மர்யாதையை ஸ்த்தாபித்தவர். (கலியன்) உபயத்துக்கும் அடியான மிடுக்கைச்சொல்லுகிறது. கலி - மிடுக்கு. அங்ஙனன்றியே, கலிகாலத்தைக் கடிந்தவரென்னுதல்.

(பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார்) பன்னுதல் - பரம்புதல். ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிக ளித்தனையும் விளாக்கொலை கொண்டிருக்கை. நூல்-ஸர்வலக்ஷணோபேதமாயிருக்கை. பின்பு லக்ஷணங்கட்டுவார்க்கும் இதுவே கொண்டு செய்யவேண்டும்படியிருக்கை. தமிழ்-ஸர்வாதிகாரமா யிருக்கை. (மாலை) ஈஶ்வரனுக்கு சிரஸாதார்யமாயிருக்கை. (தொல்லையித்யாதி) கார்யகாரணரூபத்தாலே அநாதியாய் வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களைத் தாங்களே ஸவாஸநமாகப போக்கவல்லவர். (வினை) அதாகிறது - புண்யபாபரூபமான கர்மத்வயம். இதுதான் பூர்வோத்தராகப்ராரப்தரூபமாயிருக்கும். இதுதான் அல்லாத ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மரூபமான அசித்ஸம்பந்தம், வாஸநாருசிகளுமாகிற விரோதிவர்க்கத்துக்குமுபலக்ஷணம்.

(தொல்லைப்பழவினை) என்கிறது - இவைதான் † பழையதாயிருக்கையும் அடிகாணவொண்ணுதிருக்கையுமாகிற அதிசயத்தைப் பறறச்சொல்லுதல்; அறவும் பழையதானவினையென்னுதல். (தாமே)

வேலெடுக்கை கிஞ்சித்காரமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (அத்தலையில் பரிவாலேயித்யாதி). (மானம்) என்றது பரகாலனுக்கு விசேஷணமான பக்ஷத்தில் - தாஸ்யாபிமாநத்தையுடையரான பரகாலனென்றபடி.

(தொல்லை) என்றும், (பழமை) என்றும் சொன்னது புநருக்தமன்ருேவென்ன; கார்யகாரண ரூபத்தாலே யருளிச்செய்கிருர் (பழையதாயித்யாதி).

இப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் தாங்களே ஸ்வாஸநமாகப் போக்கவல்லார். ஈஸ்வரன் முழங்கைத்தண்ணீர்வேண்டாவென்கை.

† (அருளாயென்று-முனிவரோடமரரேத்த) என்று, அவர்களுக்கு விசேஷணமானபோது - எம்பெருமானைக் கண்டபோதே, (க) "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்னசக்தரல்லாமையாலும், கீழ்ப்பாட்டுப்போலே இப்பாட்டில் இயலின்பலஹாநி தோற்றியிராமையாலும், எம்பெருமான் திருமேனி வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருந்ததென்கையாலும், * அயாவறுமமரர்களுக்குத் தன்னை புஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்படியைச் சொல்லுகையாலும், தாமே வேலெடுக்க சக்தராகையாலும், ப்ரதிபக்ஷத்தை நிரஸித்தபடியை யருளிச்செய்கையாலும, இப்படியுள்ள பேச்சுக்களெல்லாவற்றாலும் - தம்முடைய பலஹாநிபோய்த தம்முடைய வபேக்ஷிதம் பெற்று தருப்தராணுரென்னு மிடம இப்பாட்டிலே வ்யக்தம்.

[முனிவரோடமரரேத்த - அன்னமாய் அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான்றன்னை மன்னுமாமணி மாடமங்கை வேந்தன் மான வேல்பரகாலன் கலியன் - மின்னுமாமழை தவழும் மேகவண்ணா விண்ணவர்தமபெருமானே யருளாயென்று-சொன்ன - பன்னிய நூற்றமிழ்மாலைவல்லார் தொல்லைப்பழவினையை முதலரியவல்லார் தாமே] என்றந்வயம். (௩௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டக வ்யாக்யாநம்

முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

(மின்னுமாமழைதவழும்) இத்யாதியெல்லாம ஸ்வரஸமாக ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு விசேஷணமாகத் தோன்றியிருக்க, சப்தத்தைநெருக்கி இவருக்கு விசேஷணமாக யோஜிக்கிறதுக்குக் கருத்தென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அருளாயென்று முனிவரோடமரரேத்தவென்றித்யாதி). (௩௦)

அரும்பதம் முற்றிற்று.

(க) தி - வாய் - ௧௦ - ௧௦ - ௧௦.